

LA DOAR

o bătaie de
inimă

Călătoria ta
in eternitate

Mark Cahill

Peste 200.000 exemplare vândute

LA DOAR O BĂTAIE DE INIMĂ: CĂLĂTORIA TA ÎN ETERNITATE

© 2005, de Mark Cahill.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată în orice fel de sistem, sau transmisă prin orice modalitate – electronică, mecanică, fotografică (fotocopiere), înregistrare, sau orice alt mod – fără permisiunea scrisă prealabilă a autorului, *cu excepția situațiilor când scopul este acela de înaintare a Evangheliei mântuirii și când este oferită cu titlu gratuit.*

Ediția întâi în Limba Română.

ISBN 978-0-9643665-7-2

Publicată în versiunea originală din Limba Engleză:

BDM Publishing
2212 Chisholm Trail
Rockwall, Texas 75002
001-972-771-0568

Dacă nu este menționat în mod specific altfel, pentru citatele din Biblie a fost utilizată traducerea Cornilescu în limba română.

Coperta și ilustrațiile interioare au fost realizate de Russell Barr, BARRgraphics

www.barrgraphics.com

TRADUCEREA ÎN LIMBA ROMÂNĂ – MINISTERUL AFACERILOR ETERNE

WWW.WDJD.RO

Pentru a comanda exemplare originale în limba engleză, vizitați www.markcahill.org

Tipărit în Statele Unite ale Americii

Dăruit către:

Din partea:

Data:

Dedicație:

*Această carte este dedicată Adevărului.
Dacă vei căuta Adevărul, Îl vei găsi.*

“Nu opriți tipografia!”

“Eu sufăr de dislexie severă, ceea ce transformă efortul de a citi o carte într-o adevărată povară, dar când am început cartea ta, am găsit-o nu numai ușor de înțeles, ci chiar am prins putere și m-am bucurat să o citesc” – *Robert Concklin*

“Am citit cartea pe care mi-ai oferit-o, *La doar o bătaie de inimă*, pagină cu pagină în ultimile 7 ore, m-am oprit doar pentru a lua cina, pentru a mă caza la hotel și pentru a-i spune logodnicei mele despre carte” – *Todd Jordan*

“Aceasta este una dintre cărțile cele mai remarcabile din toate timpurile!” – *Pam Mathews*

“Cartea pe care mi-ai dat-o mi-a oferit explicații la toate întrebările cu privire la viața de după moarte și cu privire la veșnicie. Da, această carte a devenit “călătoria mea către eternitate”. O găsesc fascinantă...” – *Vivianna Kotorova*

“Acum că eu și prietenii mei ne apropiem de vârsta de 40 de ani și copiii noștri înseamnă atât de mult pentru noi, avem nevoie să putem răspunde la întrebarea cea mai importantă din viață – “Ce se întâmplă după viața aceasta?” Merită chiar dacă facem acest lucru doar pentru a îndrepta pe copiii noștri pe calea cea corectă. Cu toții suntem “La o bătaie de inimă” de această viață!” – *Scott Gallagher*

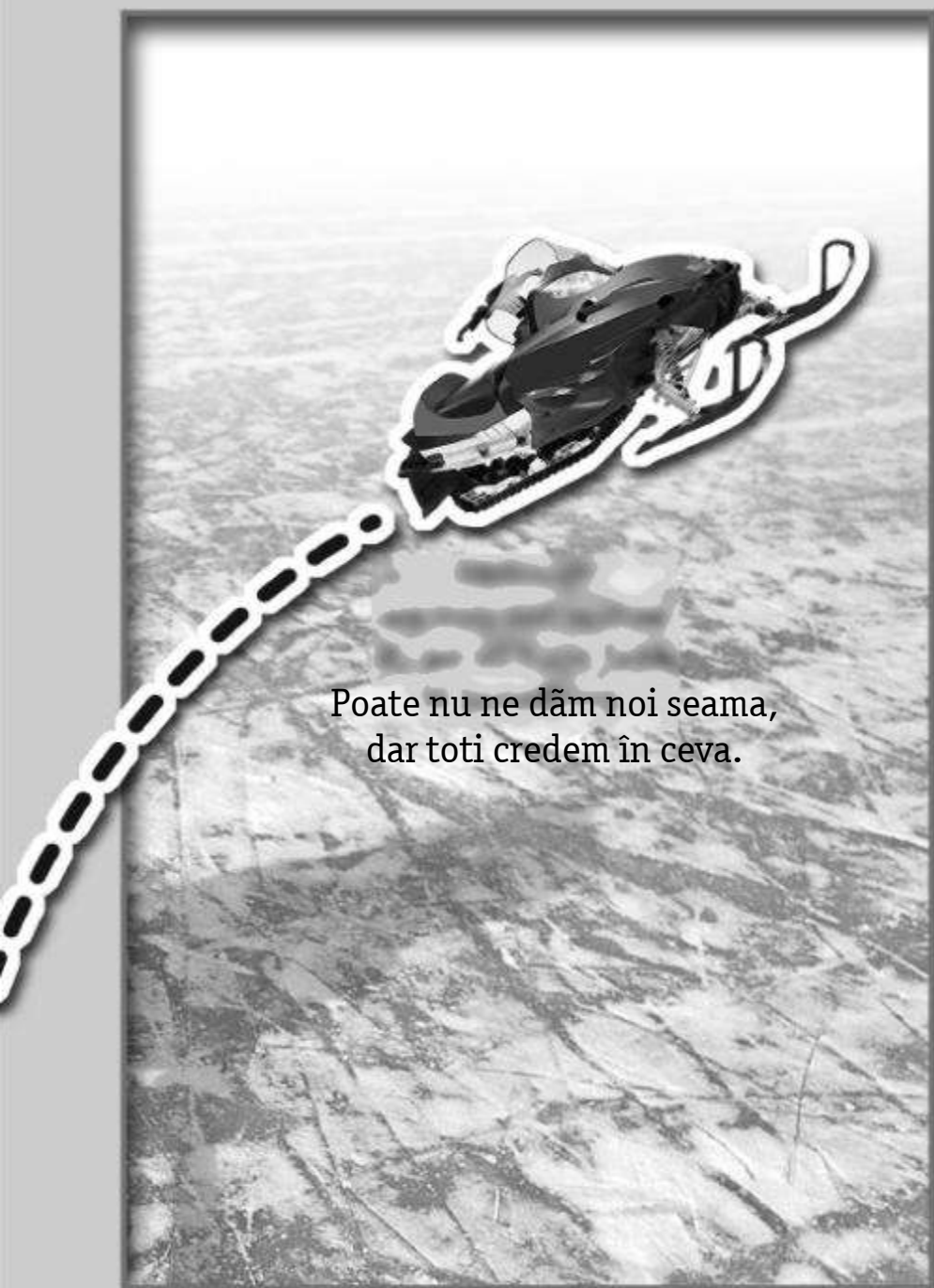
“Aș vrea doar să spun că noua ta carte, *La doar o bătaie de inimă*, este foarte bine realizată și explică extraordinar de bine cine suntem noi și pentru ce existăm pe pământ. Dacă s-ar putea ca toate cele 6 miliarde de oameni să o citească...” – *Bart McCurdy*

“Tocmai ce am terminat de citit noua ta carte, *La doar o bătaie de inimă: călătoria ta în eternitate*. Nu opriți tipografia! Această carte este una din genul “trebuie să o am” și gata să fie dăruită oricărei persoane care este în căutarea răspunsului la cea mai importantă întrebare: “Unde vei fi după ce părăsești această viață?”” – *Rick Brothers*

“Această resursă poate să atingă o varietate mai mare de oameni decât mi-aș putea imagina: tineri, bătrâni, blajini sau cruzi. Adevărul solid este prezentat aici într-o formă ușor de citit dar provocatoare. Noi credem cu adevărat că această carte ne va ajuta pacienții să plece din cabinetul nostru cu ochii spirituali deschiși” – *Dr. Steven M. Kirkham, Medic Oftalmolog*

CUPRINS

<i>Introducere</i>	7
1. Premiul Nobel.....	14
2. Acum pot să văd clar.....	28
3. Umpleți Texasul cu monezi.....	58
4. Flăcările! Flăcările!.....	90
5. Este Legea!.....	109
6. Vești proaste.....	139
7. Vestea Bună.....	154
8. Următorul pas.....	179
9. Decizii, decizii.....	188
10. Cine sunt eu?.....	210
11. Reflectă Lumina Fiului.....	215
12. Tic-Tic-Tic.....	249
Resurse.....	255
Note de final.....	256

Poate nu ne dăm noi seama,
dar toti credem în ceva.

INTRODUCERE

*Acela care se îngrijește de nevoile curente din viața sa,
dar nu îi pasă de eternitate este ca un înțelept pentru o
clipă dar un nebun pe veșnicie.*

John Tillotson

Se spune că un candidat la președinție trebuie să fie foarte atent atunci când își alege vice-președintele, în cazul în care ei doi vor fi aleși. În orice moment, un vice-președinte se află la doar o bătaie de inimă de a deveni președintele Statelor Unite ale Americii – cea mai puternică funcție din lume.

Adevărul este că fiecare dintre noi putem fi în orice moment la doar o bătaie de inimă de veșnicie. Inima ta bate de aproape 100.000 ori în doar 24 de ore. Într-o bună zi, una dintre aceste bătăi de inimă va fi ultima.

Te îngrijorează sau te preocupă acest lucru? Majoritatea oamenilor au în mod natural o anumită frică de moarte. Actorul de comedie Robin Williams a arătat acest lucru oarecum în glumă: “Moartea este modul naturii de a spune: “Masa ta este gata””. La fel, actorul David Niven a spus: “Nu vreau să plec. O să mă zbat și o să urlu și o să fac un scandal teribil când va veni momentul morții”. Iar Woody Allen a spus: “Nu îmi este frică de moarte. Doar că nu vreau să fiu acolo când va veni acel moment”.

Apoi, un slogan cunoscut spune: “Moartea este felul naturii de a-ți spune că este cazul să încetinești viteza”. Cu toate acestea, moartea va veni cu siguranță în cazul fiecăruia dintre noi, după care fiecare vom petrece veșnicia într-un loc sau altul. Unde te vei afla peste 300 milioane de ani de acum înainte?

În anumite circumstanțe din viețile noastre, cu toții ne gândim serios la moarte. Fie că este vorba despre o boală, un zbor agitat cu avionul, un accident de mașină, moartea unui prieten sau a unei persoane celebre, precum Johnny Carson, Dale Earnhardt sau Papa, un eveniment dramatic precum atacurile de la

11 Septembrie asupra turnurilor gemene din New York, un val tsunami ucigaș precum cel din Oceanul Indian sau alte dezastre naturale – anumite situații din viață ne vor determina să ne gândim la ceea ce se va întâmpla cu noi după ce vom părăsi această planetă.

Că tot veni vorba: de ce existăm noi pe această planetă? Care este scopul existenței noastre? Mulți oameni cred că existăm doar pentru a merge la școală, a petrece din când în când, a găsi o slujbă bună, a ne căsători, a avea copii, a merge la evenimente sportive, a privi cum ni se înălbește părul (sau cum se rărește), a ne pensiona, a juca golf și, în fine, a muri.

Dar este aceasta motivul pentru care respirăm noi în fiecare zi? Nu există mai mult decât această călătorie care constă în a trăi și a muri? Cum putem ști dacă timpul petrecut pe această planetă a fost unul de succes?

*De ce existăm noi pe această planetă?
Care este scopul existenței noastre?
Mulți oameni cred că existăm doar
pentru a merge la școală, a petrece
din când în când, a găsi o slujbă bună,
a ne căsători, a avea copii, a merge la
evenimente sportive, a privi cum ni se
înălbește părul (sau cum se rărește), a
ne pensiona, a juca golf și, în fine, a
muri.*

Unii ar putea spune că au trăit o viață bună dacă n-au ajuns niciodată la închisoare și dacă nu au făcut rău nimănui. Alții definesc succesul prin a obține ceva – sau pe cineva – care să le poarte numele după moartea lor. Poate că pentru tine o viață de succes stă în faptul că nu ai necazuri de pe urma copiilor tăi sau că nu a trebuit să îți faci niciodată griji cu privire la obținerea resurselor financiare necesare vieții.

Ce este cel mai important lucru pentru tine în viață? Este unul din lucrurile menționate mai sus? Am întrebat aceasta pe un om pe când eram pe un aeroport, iar el mi-a răspuns că familia lui reprezenta cel mai important lucru pentru el, ceea ce este un răspuns destul de des întâlnit.

Apoi l-am întrebat care ar fi cel mai important lucru pentru el dacă s-ar afla în ziua morții lui. Când a răspuns din nou că familia ar fi acel lucru, l-am rugat să explice cu mai multe detalii ce înțelege prin aceasta. Mi-a explicat că voia să se asigure că a lăsat în urmă suficienți bani care să ajute familia după ce el va muri.

“Ar fi oare important”, i-am sugerat eu, “să afli unde te vei duce după moarte, și faptul că ți-ai putea reîntâlni familia acolo într-o zi?” Ochii i s-au deschis mari, și a recunoscut că niciodată nu s-a gândit astfel cu privire la moarte.

Deoarece cu toții facem parte din statistica ultimă, care spune că 10 oameni din 10 mor, unde vom merge după moarte, și cine va fi acolo cu noi sunt lucruri la care ar trebui să ne gândim serios. Îți vei lăsa cu siguranță în urmă trupul, dar la suflet te-ai gândit? Dacă tu crezi că există mai mult decât această simplă viață, ești pe un drum bun. Conform unui sondaj de opinie recent realizat de organizația Barna Group, 8 americani din 10 cred în existența unei forme de viață după moarte. Și 79% sunt de acord că *“fiecare persoană are un suflet care va trăi veșnic, fie în prezența fie în absența lui Dumnezeu.”*¹

Atunci când vei muri, ce crezi că vei găsi dincolo? Există multe credințe legate de aceasta. De pildă:

- Hinduismul învață că omul se reîncarnează la infinit, pe baza legii karma, care spune că faptele bune și cele rele și gândurile omului din timpul unei vieți îl vor conduce într-o formă ulterioară de viață, sub forma reîncarnării, și tot așa, până când sufletul acelei persoane este absorbit într-o esență divină.
- Biblia evreilor (denumită de creștini Vechiul Testament), ca și Noul Testament, spune că există un rai și un iad. Evreii cred într-o formă de răsplătă sau pedeapsă după moarte, după cum și creștinii cred acest lucru.
- Islamul învață că există un paradis și un foc al iadului, martiriul fiind singura modalitate de a merge în paradis.
- Budiștii cred că, prin iluminare, sufletul este reîncarnat în mod continuu, până când atinge ultimul stadiu, de inexistență, denumit nirvana.
- Ateii cred că nu există o viață conștientă după moarte. Un ateu spunea cândva despre moarte că este “un fel de pernă de puf ceresc”.
- Mișcarea New Age înglobează mai multe credințe, inclusiv pe aceea că oamenii sunt re-născuți până când ajung la unitate cu Dumnezeu.

Există deci multe posibilități, dar care dintre acestea se va produce în cazul tău? Cum poți ști ce se află dincolo de ultima ta respirație? Chiar și așa, este posibil să știm acest lucru?

Cu toate că majoritatea oamenilor cred în existența sufletului și a vieții de după moarte, mulți sunt nesiguri în ceea ce privește destinația lor înșiși. Unul din 4 adulți recunoaște că nu are nici cea mai vagă idee despre ceea ce se va întâmpla după moarte. Este uimitor că două treimi dintre atei și agnostici acceptă existența vieții de după moarte, așa încât este evident că mulți oameni nu s-au gândit suficient la ceea ce cred ei și motivele pentru care cred astfel. Dar și mai important, acești oameni nu au luat în considerare dacă felul în care ei cred este susținut de cele mai mici dovezi.²

Să presupunem că aș fi călătorit în nordul SUA în luna decembrie, și că după câteva zile cu temperaturi sub limita de îngheț, gheața începe să se formeze la suprafața unui lac.

Mi-a plăcut întotdeauna să mă plimb pe un lac înghețat, așa că să zicem că mă decid că aș vrea să fac un drum și pe acesta. Dar îmi vine imediat o idee și mai bună: să iau un snowmobil și să mă plimb cu el pe gheață. Am văzut destui oameni făcând acest lucru la televizor, și mi se pare destul de amuzant.

Conform unui sondaj de opinie recent realizat de organizația Barna Group, 8 americani din 10 cred în existența unei forme de viață după moarte. Și 79% sunt de acord că "fiecare persoană are un suflet care va trăi veșnic, fie în prezența fie în absența lui Dumnezeu."

Mai mult decât atât, o să îmi construiesc o trambulină astfel încât să propulsez snowmobilul în aer, să îl fac să aterizeze pe gheață și să se ducă astfel din săritură pe o distanță cât mai mare pe gheața lacului. Așadar, pare un lucru tare distractiv! Doar că avem o problemă: Indiferent cât de mult aș crede eu că pot face acest lucru, indiferent câtă credință aș avea, aș plonja direct prin gheață în apa lacului, întrucât aceasta formează deocamdată un strat foarte subțire de gheață. Și asta e realitatea.

Acum să presupunem că ne aflăm pe același lac, în aceleași condiții, doar că este vorba despre luna Februarie, până atunci fiind deja două luni de

temperaturi sub limita de îngheț. Deși aș vrea să merg pe gheață, îmi este teamă să fac acest lucru pentru că unul din prietenii mei a căzut în apă prin stratul de gheață doar în urmă cu câteva luni. Așa că doar îmi doresc să merg ușor, pas cu pas, pentru a mă asigura că gheața îmi poate susține greutatea corpului. Gheața nu numai că mă poate ține, dar ar fi ținut și un snowmobil care ar fi fost lansat prin aer. De ce? Pentru că gheața a ajuns până acum la o grosime de mai mulți centimetri.

Care este diferența dintre cele două situații? În primul rând, eu am avut toată credința din lume, doar că nu mă gândisem deloc la obiectul credinței mele: gheața era prea subțire. M-aș fi aruncat pur și simplu într-un salt al unei credințe oarbe, fără obiect.

În cealaltă situație, am luat în considerare dovezile, mi-am putut pune doar o mică fărâmă de credință în acțiune și astfel am putut să rezolv situația.

Este uimitor că două treimi dintre atei și agnostici acceptă existența vieții de după moarte, așa încât este evident că mulți oameni nu s-au gândit suficient la ceea ce cred ei și motivele pentru care cred astfel.

Deși nu ne dăm uneori seama, cu toții avem credință în ceva anume. În realitate, în fiecare zi îți pui credința în o mulțime de lucruri. De fiecare dată când conduci mașina, ai credință în faptul că toți ceilalți șoferi vor respecta regulile de circulație și vor opri la culoarea roșie a semaforului. Ai credință că scaunul pe care stai te poate susține în continuare.

De fiecare dată când zbori cu avionul, îți pui credința în faptul că pilotul nu e un sinucigaș și că nu are planuri de a prăbuși avionul.

Cheia aici nu este cantitatea credinței, ci obiectul ei. Acestea fiind spuse, ne încredem noi în ceva ce este adevărat?

Așadar, nu prea contează ce credem noi despre viața de după moarte. Dar ceea ce contează este dacă obiectul credinței noastre este unul de încredere și care susține credința pe care noi o avem. Te arunci tu într-un salt orbesc pe o "gheață subțire" în ceea ce privește veșnicia ta, sau "gheața" pe care stai suficient de groasă este pentru a te susține?

Indiferent care este răspunsul tău la această întrebare, el se va baza pe o credință în ceva anume. Așa că întreabă-te: Ce dovezi am eu care să îmi susțină credința?

Vedeta de televiziune Oprah Winfrey a spus că întrebarea pe care o pune mereu invitaților săi la emisiune este “Ce știi tu cu siguranță?” Acum, ceea ce știm cu siguranță este că toți vom muri, însă întrebarea care se pune este: “Unde vom merge noi după aceea?”

Fiecare ne aflăm zilnic cu o zi mai aproape de veșnicie decât eram ieri. Indiferent în ce sau în cine ai ales să îți pui credința, practic îți pariezi singura viață pe care o ai – ființa ta veșnică – pe decizia ta.

Ai examinat dovezile pentru a te asigura că faci alegerea corectă? Pentru binele tău, ai datoria să examinezi în profunzime opțiunile care ți se pun înaintea. Nu cred că ai vrea să greșești în ceea ce privește toată eternitatea ta doar pentru că nu ți-ai rezervat timp să analizezi dovezile.

Așadar, înainte de a începe călătoria în veșnicie, te rog călătorește împreună cu mine în căutarea dovezilor pentru adevărul veșnic. Există un Dumnezeu? Sau nu? Există viață după moarte? Sau nu? Și cât de încredere este obiectul credinței tale?

Winston Churchill a spus cândva: “Oamenii se împiedică ocazional de adevăr,

însă cei mai mulți dintre ei se ridică și se grăbesc să meargă mai departe ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, ca și cum nu ar fi dat peste adevărul suprem”.³ Sper că tu nu te vei împiedica de adevăr și că nu îl vei ignora, ci mai degrabă că îl vei căuta în mod activ – și că în final îți vei pune credința în el.

Hai să aruncăm o privire asupra unora dintre dovezi pentru a vedea “cât de subțire poate fi gheața” în ziua în care vei muri. Hai să căutăm adâncimile misterului adevărului veșnic și să vedem ce găsim astfel.

Cheia aici nu este cantitatea credinței, ci obiectul ei. Acestea fiind spuse, ne încredem noi în ceva ce este adevărat?... ceea ce contează este dacă obiectul credinței noastre este unul de încredere și care susține credința pe care noi o avem.

Nimic nu poate să apară pur și simplu de la sine, plecând de la nimic.

Capitolul 1

PREMIUL NOBEL

*“Pot să realizez cum ar fi posibil ca un om să
privească în jos din cer către pământ și să fie ateu,
dar nu pot concepe cum ar putea să privească înspre
cer și să spună că nu există Dumnezeu”*

ABRAHAM LINCOLN

Mulți oameni cred că nu există Dumnezeu pentru că ei sunt convingși în sinea lor că știința a explicat pe deplin modul cum universul s-a născut. Ei spun că dacă știința a furnizat o explicație naturală cu privire la originile noastre, atunci de ce ne-ar mai interesa o explicație supranaturală? Poate că, la fel ca multe alte persoane, crezi că este o competiție între știință și religie, și crezi că știința deja este declarată învingătoare.

Însă, este în măsură știința să explice singură frumusețea și complexitatea incredibilă a lumii în care trăim? Nu te lasă măreția ei de multe ori uimit?

Cum se face că soarele furnizează pământului exact atâta căldură și lumină pe cât îi sunt necesare? Cum se face că atâtea lucruri sunt potrivite atât de bine și în ordine în lumea în care trăim? Cum este posibil să putem prezice cu atâta exactitate data în care va fi lună plină sau chiar eclipsă, sau să putem prezice starea vremii astfel încât să ne putem pregăti pentru a evita efectele nedorite ale unei furtuni violente sau ale unei căderi masive de zăpadă?

De unde vine fulgerul și cum se formează curcubeul atât de admirat de noi? Atunci când vedem culorile extraordinare ale răsăritului de soare, adesea ne întrebăm cum se formează o priveliste atât de minunată. Rămânem uimiți la vederea măreției munților sau la frumusețea unor plaje.

Când am vizitat prima dată Canionul Colorado, pur și simplu “mi-au picat plombele”. Vastitatea canionului a fost uluitoare, iar culorile acestuia fără seamăn. Cum a apărut acest canion?

De fiecare dată când privim la ceva creat de mâna omului – o casă, de exemplu – știm deja că acea casă a avut un constructor, cineva care a construit-o. Oricând vedem un lucru care are un design anume, cum ar fi un ceas de mână, știm deja că a existat cineva care a construit, care a gândit acel ceas. Atunci când privim o operă de artă, o pictură, știm astfel că a existat un artist care a creat-o. Atunci când vedem că lucrurile au o ordine anume – să zicem 12 cutii de Coca-Cola aliniate pe un rând – știm deja că a existat cineva care a aranjat acele cutii pentru a sta aliniate.

Dar când privim la lucrurile din jurul nostru care nu sunt create de om, ce vedem? Vedem creație, design, artă și ordine. Așa că dacă orice lucru făcut de mâna omului presupune obligatoriu existența unui creator, a unui designer, a unui artist și a unuia care a stabilit ordinea lucrurilor, de ce nu am fi la fel de convinși de existența unui Creator, Designer, Artist și Ordonator în spatele întregului univers?

De ce atunci când privim la figurile celor 4 președinți ai SUA crestăte în muntele Rushmore nu spunem niciodată *“Ce lucru minunat a făcut fenomenul de eroziune! Iată cum prin eroziune au fost sculptate figurile celor 4 președinți ai Statelor Unite?”* Pentru că ne dăm seama că ar fi o afirmație prostească. Oriunde vedem un lucru creat, unde vedem design, artă și ordine, este evident că în spatele acestora există sau a existat o forță inteligentă care a făcut acel lucru posibil.

De ce atunci când privim la figurile celor 4 președinți ai SUA crestăte în muntele Rushmore nu spunem niciodată “Ce lucru minunat a făcut fenomenul de eroziune! Iată cum prin eroziune au fost sculptate figurile celor 4 președinți ai Statelor Unite?”

Eu zbor destul de des cu avionul, pentru că sunt invitat să vorbesc la destul de multe conferințe și seminarii în țară. La un moment dat, pe drumul de plecare de la aeroport, am văzut un apus de soare foarte frumos – o imagine care mi-a amintit de o alta care este folosită de firma

Tehnicolor ca reclamă. În acel moment am început să mă rog ca măcar o persoană să vadă acel frumos apus de soare și să se întrebe cine oare a pictat cerul așa de frumos.

În următoarea seară era sărbătoarea de Halloween. Eram cu niște prieteni care aveau o casă mare amplasată la o distanță destul de mare de prima șosea. Nimeni nu ne-a vizitat casa în acea seară ca să primească o bomboană cadou până pe la ora 21:30, când soneria de la ușă a sunat. Pe când gazda casei a mers la ușă să deschidă, m-am uitat și eu pe furiș să văd cine este.

La ușă erau două tinere cu fețele pictate ca niște pisici. Arătau a avea ceva ani pentru a se comporta astfel, așa că am fost curios să știu ce vârstă aveau. Una avea 20 și cealaltă 21 de ani. Le-am întrebat pentru ce se pictaseră astfel, și au răspuns că voiau să se distreze și să primească bomboane cadou.

După ce am vorbit câteva minute, am adus în discuție o întrebare legată de eternitate. Una dintre tinere mi-a răspuns scurt: “Îți irosești timpul încercând să vorbești cu noi despre Dumnezeu. Noi suntem atee”. Le-am întrebat ce dovadă au ele ca să probeze că nu există Dumnezeu. Pur și simplu nu aveau nici o dovadă, lucru care mi s-a părut destul de interesant.

La fel ca mulți oameni, tinerele se gândeau că ar fi câștigat ușor o astfel de discuție. Dar în lipsa oricărei dovezi care să susțină credința lor că nu există Dumnezeu, practic tinerele nu făceau decât să aibă o credință oarbă – și, cel mai grav, ele foloseau o astfel de credință ca bază pentru destinul lor veșnic. Unii oameni se gândesc că pentru a crede în Dumnezeu trebuie să ai o credință oarbă. Dar noi folosim o credință calculată pentru cele mai multe decizii pe care le luăm în viață, și cred că este cazul să facem același lucru și în ce privește deciziile noastre cu privire la veșnicie.

Le-am întrebat pe acele tinere ce argument ar fi suficient pentru ele ca să creadă că Dumnezeu există. N-au avut nici un răspuns nici pentru această întrebare. Așa că le-am spus că le voi spune ceva la care să se gândească, așa că le-am arătat ideea că universul arată că este vorba despre creație, design, artă și ordine. Le-am întrebat apoi: “Dacă orice lucru creat are un creator, designer, artist și ordonator, de ce nu am crede că în spatele întregului univers de fapt se află un Creator, Designer, Artist și Ordonator?”

Deodată li s-au mărit ochii. Una dintre tinere a spus: “Ieri am avut ocazia să privesc un apus de soare extraordinar și m-am întrebat *Oare cine a pictat acel apus de soare pe cer atât de minunat?*”.

După doar 24 de ore de la rugăciunea mea, tocmai ce aflasem că Dumnezeu îmi răspunsese la rugăciune! Și, culmea, stăteam chiar eu de vorbă cu acea persoană.

Amândouă tinerele erau studente la un liceu de artă din localitatea respectivă. Ca și artiste, ele știau că în spatele oricărei picturi stă un pictor, un creator al acestora. Și, pe cale logică, același lucru trebuie să fie adevărat pentru toate lucrurile care există în acest univers.

Este și logic faptul că știm că nu există pictură nepictată, sculptură nesculptată și design fără designer. N-ar avea absolut nici un sens. Și ar fi și mai lipsit de sens să ne bazăm destinul nostru veșnic pe o astfel de logică, știind că o astfel de gândire nu este rezonabilă, nu are logică.

Vorbeam cândva cu un bărbat în centrul orașului Atlanta și l-am întrebat ceva despre lucrurile spirituale. Mi-a răspuns că este ateu și că nu se poate demonstra că există Dumnezeu.

Stăteam amândoi în acele momente între niște clădiri înalte, așa că am arătat cu degetul către unul dintre acei zgârie-nori și am spus: "Dovedește-mi că această clădire a avut un constructor". El a răspuns: "E ușor, pentru că însăși clădirea reprezintă dovada că există un constructor al ei".

Și persoana respectivă avea 100% dreptate. Noi știm că o clădire nu se construiește pur și simplu aruncând pe un teren o grămadă de cărămizi, țevi, beton, ferestre, vopsea, cabluri etc, apoi întorci privirea pentru o clipă după care privești din nou la terenul acela și, hocus-pocus, în locul mormanului de materiale de construcții a apărut clădirea! Pentru ca o clădire să existe este nevoie de un constructor.

Faptul că nu îl poți vedea, atinge, miroși sau auzi pe constructorul clădirii nu înseamnă că acesta nu există.

Așa că am spus: "Exact. Clădirea este dovada suficientă că există un constructor al ei". Apoi am adăugat: "Soarele, luna, stelele, oceanele, nisipul, fiecare fulg de zăpadă și cele 3 miliarde de componente ale AND-ului tău, care sunt diferite de cele ale AND-ului meu, toate acestea sunt dovada absolută a existenței unui Creator al acestui univers".

Omul s-a uitat țintă la mine. În spatele privirii sale am văzut o licărire interesantă, apoi s-a stins. Gândindu-se la ceea ce i-am spus, își dăduse seama că tocmai el fusese cel care furnizase dovada pentru existența lui Dumnezeu.

Faptul că nu îl poți vedea, atinge, miroși sau auzi pe constructorul clădirii nu înseamnă că acesta nu există. Și nu ai nevoie de nici o credință specială pentru a crede că o clădire pe care o poți vedea are un constructor; este nevoie doar să privești la clădire ca la dovada suficientă pentru existența constructorului și astfel vei putea lua o decizie în cunoștință de cauză. Și cea mai bună dovadă pe care o ai la îndemână este creația constructorului, clădirea pe care acesta a construit-o.

Același principiu se aplică și în ce privește existența Dumnezeului acestui univers. Dovada pe care El a lăsat-o pentru noi este suficientă pentru a ști că universul nostru are un Creator.

CEVA DIN NIMIC

Imaginează-ți următorul scenariu:

Acum câteva miliarde de ani, o substanță întunecată a început să se formeze din nimic. Pur și simplu s-a produs din nimic. Apoi a fost o mare explozie numită big-bang. Nu știm ce anume a cauzat această explozie sau de ce, dar s-a întâmplat.

Au trecut apoi multe milioane de ani, timp în care această substanță s-a acidulat și apoi, încetul cu încetul, a devenit dulce. După alte milioane de ani, câteva molecule de aluminiu s-au format din nimic, s-au adunat împreună, au înconjurat lichidul acela acid și dulce, luând forma unui cilindru. Alte câteva molecule de aluminiu au format împreună un capac deasupra cilindrului.

În urmă cu 40 sau 50 de ani, câteva molecule de vopsea roșie și albă au căzut nu știm de unde pe acel cilindru-cutie, formând la întâmplare cuvintele "Coca-Cola", apoi tot la întâmplare o dată de expirare a lichidului și o listă completă cu ingredientele care compun acel lichid. Este uimitor cum au evoluat lucrurile, nu?

Acest exemplu, pe care îl am de la un bun prieten, descrie un mod de gândire absurd. Ar fi o insultă la adresa intelectului tău dacă aș insista să crezi că acest scenariu ar fi adevărat. Universul în care trăim noi este mult mai complex decât o simplă cutie de Coca-Cola, și totuși sunt atât de mulți oameni care sunt gata să creadă că universul acesta a apărut pur și simplu de nicăieri și că acest nicăieri a apărut din nimic. Dar dacă până și o cutie de Coca-Cola și conținutul acesteia nu pot să apară prin procese întâmplătoare, cum ar putea universul acesta, care presupune atâta complexitate, ordine și scop să fie creat prin întâmplare? Din punct de vedere logic, cu toții știm că acest lucru este imposibil.

Într-o seară am observat un joc de fotbal al unor tineri pe strada unde era sala de conferințe unde vorbisem eu, așa că am mers într-acolo și am început o discuție cu un om care stătea la rândul lui să privească pe fiul său jucând. Tot vorbind noi, mi-a spus că este evreu. Am vorbit pentru câțiva timp despre credința iudaică, dar el a menționat că nu mai practică acea credință, ba chiar a spus că este ateu. Combinația aceasta între a fi evreu și a fi și ateu mi se pare chiar foarte interesantă.

Acea seară a fost extraordinară – cu o vreme bună și o lună strălucitoare, însoțită de o mulțime de stele pe cer. L-am întrebat pe omul acela: "Când te uiți la creația aceasta minunată într-o noapte ca aceasta, nu te face acest lucru să te

gândești la Creatorul care a făcut toate acestea?” El a recunoscut: “Este un lucru la care mă tot gândesc, o idee cu care mă tot lupt”. Omul se lupta deja cu ideea aceasta pentru că știa, uitându-se la cer, că această creație minunată trebuia să fi luat ființă de undeva. Cineva o crease, iar întrebarea era: “Cine?”

Mulți oameni nu cred că Dumnezeu a creat universul pentru că ei nu își pot imagina o Ființă ca existând din eternitate și ca fiind veșnică. Ei se gândesc că Dumnezeu trebuie să fi avut un început. De unde a venit Dumnezeu? Cine L-a creat? Dacă oamenii care pun astfel de întrebări nu capătă un răspuns pe măsura așteptărilor lor, atunci ei refuză să creadă că Dumnezeu există.

Eu găsesc că este interesant faptul că, înainte de a veni cu teoria exploziei inițiale “big-bang”, oamenii de știință credeau că universul este etern. Nu ar fi putut explica felul cum ar fi luat ființă de la sine, așa că au pretins că universul a fost așa dintotdeauna, fără a fi avut vreun început.

Oamenii de știință proclamă acum că universul a început cu o explozie masivă, denumită big-bang. Însă această teorie naște mai multe întrebări decât să răspundă la întrebările deja existente. Pentru a avea loc o explozie, trebuie să existe ceva anume care să explodeze. De unde a provenit acel ceva care a explodat? Ce anume a fost acel lucru care a făcut să se pună materia în mișcare pentru a forma universul? Cum se putea ca ordinea să provină din dezordine? Ce explozie poate să producă ordine?

Gândește-te la asta. Dacă tu crezi că acel ceva a existat din veșnicie, și că a avut abilitatea ca, în mod spontan, să dea naștere universului, și că a fost suficient de puternic și de inteligent pentru a pune întreg universul nostru în perfectă ordine, precizie și frumusețe – nu cumva tocmai L-ai definit pe Dumnezeu? Nu este atât de greu să crezi în El cum te-ai gândi. Se poate să nu îl înțelegi pe Dumnezeu, dar acesta nu este un motiv suficient pentru a crede că El nu există.

Când am ajuns acasă în acea seară, am deschis televizorul și am observat că era emisiunea lui David Letterman. Iar oaspetele lui era un om de știință în vârstă de 80 de ani, originar din Marea Britanie și care tocmai câștigase Premiul Nobel. Îmi place accentul englezesc, așa că am fost atras să urmăresc discuția de la televizor.

Omul de știință a făcut la un moment dat următoarea afirmație: “David, am ajuns în știință în punctul în care recunoaștem ca pe un fapt că universul a avut un început”. Letterman s-a îndreptat deodată pe scaunul pe care stătea și a privit cu uimire la oaspetele său, spunând: “Stați puțin, doar o clipă. Dacă noi știm că a existat un început pentru întreg acest univers, asta nu înseamnă cumva că...”

Cum ai încheia tu această frază dacă ai fi fost în locul acelei persoane? Unii oameni ar spune ceva de genul “...nu înseamnă asta că va exista și un sfârșit al acestui univers?” Dar Letterman a continuat astfel: “...nu înseamnă asta că trebuie să existe un Începător al acestui univers”? După cum poți observa, mintea noastră, în mod logic, ne conduce la concluzia că dacă a existat un început, atunci trebuie să existe un Creator care să fi dat naștere universului – Cineva care să pună toate lucrurile în mișcare. Răspunsul omului de știință a fost de asemenea uimitor. A privit pentru o clipă în podea, s-a uitat la Letterman și a răspuns: “Acesta este un subiect despre care noi oamenii de știință nu prea suntem încântați să discutăm”. Ce recunoaștere incredibilă! Ce spunea omul acela de știință era că el nici nu dorea să se gândească la acest lucru. Am putea să alegem să întoarcem spatele logicii în căutarea noastră către adevăr prin viață, dar eu nu cred că acesta este un mod înțelept de a aborda lucrurile. Ca și Letterman, noi credem că în mod intuitiv, începutul presupune existența unui Începător.

CAUZĂ ȘI EFECT

În știință există un concept care este denumit Legea Cauzei și a Efectului. Aceasta este o lege universală, indiscutabilă, care spune că pentru orice efect material, trebuie să existe o cauză generatoare a efectului. Nimic în univers nu poate să existe fără o cauză care să stea în spatele aceluia lucru. Părinții tăi ți-au dat naștere, bunicii au dat naștere părinților tăi și așa mai departe.

Dar dacă vei continua tot așa înapoi, nu vei putea să regresezi în istorie la infinit. Cu siguranță că vei ajunge la Cauza Primară (sau la cauza necauzată), care a generat primul efect. Nici un lucru nu ajunge să existe din nimic. Cu alte cuvinte, trebuie să existe acel agent cauzator care a început întreg procesul și care a pus întreg universul în mișcare.

Robert Jastrow, fondatorul Institutului Gottard pentru Studii Spațiale al NASA, a declarat următoarele:

În știință există un concept care este denumit Legea Cauzei și a Efectului. Aceasta este o lege universală, indiscutabilă, care spune că pentru orice efect material, trebuie să existe o cauză generatoare a efectului.

Universul și tot ceea ce s-a întâmplat în el de la începutul timpurilor, reprezintă un efect major fără o cauză cunoscută. Un efect fără o cauză? Nu aceasta este lumea științei; este o lume a vrăjitoriei, cu evenimente sălbatice și demoni, o lume medievală pe care știința a tot încercat să o desființeze.⁴

Chiar și Charles Darwin a recunoscut:

Imposibilitatea de a concepe cu mințile noastre că acest univers imens și uimitor a apărut din întâmplare, mi se pare argumentul principal în favoarea existenței lui Dumnezeu...Sunt conștient de faptul că dacă voi recunoaște existența unei cauze primordiale, mintea mea se va întreba apoi când și cum a apărut.⁵

Unii oameni de știință s-ar putea să nu fie foarte fericiți să admită care ar fi acea cauză primordială, dar în conformitate cu această lege, este evident că orice lucru care are un început, are o cauză, inclusiv universul. Universul (un efect) nu poate pur și simplu să se formeze de la sine. Are nevoie de o cauză care să îl genereze.

Scriitorul C.S. Lewis a scris în cartea sa “Dumnezeu pe banca acuzaților”:

Nu vei auzi niciodată despre o tornadă care devastat o gospodărie dar care să fi lăsat în urma ei formate din nimic, un avion Boeing 747, un automobil Mercedes și un bloc zgârie-nori. De ce? Pentru că din pură întâmplare niciodată aceste lucruri nu se vor întâmpla.

Un ou care s-a format fără existența unei păsări nu este cu nimic mai “natural” decât o pasăre care a existat din veșnicie. Și întrucât secvența ou-pasăre-ou nu ne-ar putea conduce la nici un început plauzibil, nu este rezonabil să căutăm originea reală altundeva în afara acestei secvențe care pare fără sfârșit? Trebuie să ieși în exteriorul secvenței motoarelor și să mergi în secvența omului pentru a descoperi care este cel care a generat producerea rachetei. Și în acest fel nu este rezonabil să căutăm în afara Naturii pe Originatorul real al ordinii din natură?⁶

Tu ce crezi?

Louis Pasteur, faimosul om de știință, a spus cândva: “Cu cât studiezi mai mult natura, cu atât mai mult rămân uimit de lucrarea Creatorului”. Logica acestui reputat om de știință l-a convins de faptul că întreaga creație, în complexitatea și ordinea ei, implică existența unui Creator.

Isaac Newton a declarat “Acest sistem extraordinar al soarelui, planetelor și cometelor nu poate să fi apărut decât ca urmare a înțelepciunii și domniei unei Ființe inteligente și atotputernice”.

Ți s-ar putea părea greu de crezut ca Dumnezeu să fi creat totul din nimic, dar singura alternativă care îți stă la dispoziție este să crezi că acel nimic a generat lucruri materiale prin el însuși. Care dintre cele două variante presupune mai multă credință?

DOVEZI PENTRU DESIGN

După cum am văzut în exemplul cutiei de Coca-Cola, din pură întâmplare nu se poate naște ceva care respectă un scop în design. Nu vei auzi niciodată despre o tornadă care devastat o gospodărie dar care să fi lăsat în urma ei formate din nimic, un avion Boeing 747, un automobil Mercedes și un bloc zgârie-nori. De ce? Pentru că din pură întâmplare niciodată aceste lucruri nu se vor întâmpla.

Dacă ai pune toate piesele unui ceas de mână amestecate într-o cutie de pantofi și dacă ai scutura-o pentru zece minute, crezi că la deschiderea cutiei vei descoperi un ceas care să funcționeze? Desigur că nu. Cum ar fi dacă totuși ai scutura cutia timp de un an? Ai putea obține un ceas funcțional din cutia de pantofi? Sau hai să zicem că ai avea la dispoziție 5 miliarde de ani ca să tot scuturi acea cutie, ai putea astfel să ajungi la a obține un ceas funcțional? Nu există nici o posibilitate de a se petrece acest lucru.

Și dacă pentru un mecanism atât de simplu ca al unui ceas de mână acest lucru nu se poate naște din întâmplare, atunci cu siguranță că nu s-ar putea întâmpla nici în cazul acestui univers, care este de departe mult mai complex.

Analizează câteva dintre cele mai uimitoare aspecte ale designului care sunt evidente în sistemul nostru solar și care vorbesc despre imposibilitatea nașterii și ordonării din întâmplare:

1. Planeta Pământ este poziționată la distanța exactă față de soare astfel încât primim de la soare cantitatea exactă de căldură care să susțină viața. Celelalte planete ale sistemului nostru solar sunt situate fie prea aproape de soare (prea calde) fie prea departe (prea reci) pentru a fi capabile să susțină condiții pentru viață.

2. Orice schimbare apreciabilă în viteza de rotație a Pământului ar face viața pe planeta noastră absolut imposibilă. De pildă, dacă Pământul s-ar roti cu o viteză de o zecime din cea reală, întreaga vegetație de pe glob ar arde în timpul zilei și ar îngheța în timpul nopții.

3. Variațiile de temperatură sunt păstrate în limite rezonabile datorită orbitei relativ circulare pe care Pământul circulă în jurul soarelui.

4. Luna se rotește în jurul Pământului la o distanță de aproape 240.000 mile, generând marea nepericuloasă pe planeta noastră. Dacă luna ar fi fost plasată la o distanță de o cincime din cea actuală, continentele ar fi complet inundate cu apă de două ori pe zi.

5. Grosimea crustei terestre și adâncimea oceanelor par să fie concepute de la început cu mare atenție. O grosime sau adâncime mai mare cu doar câteva zeci de centimetri ar altera în mod drastic absorbția oxigenului liber și a dioxidului de carbon pe care se bazează viața plantelor și animalelor.

6. Axă Pământului este înclinată cu 23 grade de la planul perpendicular pe cel al orbitei. Această înclinație, alături de mișcarea de revoluție a Pământului în jurul Soarelui, generează anotimpurile, care sunt absolut esențiale pentru producerea hranei de care omenirea are nevoie.

7. Atmosfera Pământului (în special stratul de ozon) servește ca strat protector de acțiunea letală a radiației solare ultraviolete, care altfel ar distruge complet orice formă de viață pe planetă.

8. Atmosfera Pământului protejează de asemenea planeta prin incinerarea celor aproape 20 de milioane de meteoriți care intră în atmosfera terestră cu viteze de circa 50 km pe secundă! Fără această protecție crucială, pericolul la adresa vieții ar fi imens.

9. Principalii doi constituenți ai atmosferei planetei sunt azotul (78%) și oxigenul (20%). Păstrarea acestei compoziții extrem de delicate este esențială pentru toate formele de viață.

Universul și legile fizicii par să fi fost special gândite, planificate pentru noi. STEPHEN HAWKINS

10. Câmpul magnetic terestru protejează de asemenea planeta de la radiațiile cosmice dăunătoare.

Toate aceste lucruri s-au petrecut la întâmplare?

Cred că dacă o persoană ar putea să creadă așa ceva ar trebui să comită sinucidere. Ce îți spune ție logica ta despre dovezile care tocmai ți-au fost prezentate?

Chiar și cunoscutul astrofizician Stephen Hawking a concluzionat astfel:

Universul și legile fizicii par să fi fost special gândite, planificate pentru noi. Dacă oricare din cele aproape 40 de funcții fizice ar fi cătuși de puțin diferită față de cum este în realitate, viața pe pământ nu ar exista: fie atomii nu ar fi stabili, sau nu ar fi capabili să se combine pentru a forma molecule, fie stelele nu ar forma elementele cosmice cele mai mari, fie universul ar sfârși în colaps înainte ca viața să apară și așa mai departe.¹⁰

În ciuda situației cu invitatul de la emisiunea lui David Letterman, totuși mulți oameni de știință au acordat o importanță serioasă faptului că, pe cale onestă și logică, rezultată în urma examinării dovezilor, crearea universului într-o ordine atât de bine pusă la punct nu se poate explica prin teoria probabilității

oarbe, a apariției întâmplătoare. Deși el a rămas un evoluționist, Hawking a admis totuși următorul lucru: *“Ar fi foarte dificil de explicat cum ar fi putut să se nască universul în acest fel, cu excepția situației în care Dumnezeu a fost Cel care a intenționat să dea naștere unor ființe ca noi.”*¹¹

Te rog de asemenea să iei în considerare și concluziile la care au ajuns alți oameni de știință cu privire la modul de apariție a universului:

Sir Fred Hoyle (astrofizician, Marea Britanie):

*Folosirea bunului simț în interpretarea lucrurilor sugerează aceea că un super-intelect s-a folosit de concepte fizice, chimice și biologice și că nu există în natură forțe obscure, oarbe, lipsite de logică. Cifrele care rezultă din fapte mi se par atât de zdrobitoare, așa încât concluzia aceasta nici nu o văd a putea fi pusă sub semnul întrebării.*¹²

Paul Davies (astrofizician, Australia):

*Pentru mine, există dovezi puternice că este ceva în spatele a tot ceea ce se află în jurul nostru Este ca și cum cineva a reglat cumva natura și caracteristicile ei pentru a forma universul Impresia aceasta de design este zdrobitoare.*¹³

Alan Sandage (cel mai renumit cosmolog în viață și câștigătorul premiului Crawford pentru astronomie):

*Lumea aceasta este mult prea complicată în toate componentele și interconexiunile ei pentru a fi apărut prin simplă întâmplare. Sunt convins de faptul că existența vieții cu toată ordinea care domnește în ea...este pur și simplu mult prea bine asamblată.*¹⁴

John O’Keefe (astronom, NASA):

*Judecând după standardele astronomice, noi suntem un grup de creaturi răsfățate, dezmiardate și prețuite...Dacă universul acesta nu ar fi fost creat cu precizia cea mai exactă, nu am fi existat niciodată. Punctul meu de vedere este că aceste circumstanțe arată că universul a fost creat pentru ca omul să trăiască în el.*¹⁵

Arno Penzias (câștigător al Premiului Nobel în fizică):

Astronomia ne conduce către un eveniment unic, către un univers care a fost creat din nimic, un univers care are nevoie de un echilibru foarte delicat pentru a

Pe măsură ce examinăm toate dovezile, apare în mod insistent gândul că un agent – sau mai bine spus un Agent – trebuie să fie implicat în toate acestea.

GEORGE GREENSTEIN

genera condițiile necesare vieții, și un univers care are un plan la baza lui (unii ar spune "supranatural").

George Greenstein (astronom):

Pe măsură ce examinăm toate dovezile, apare în mod insistent gândul că un agent – sau mai bine spus un Agent – trebuie să fie implicat în toate acestea. Este posibil ca dintr-o dată, fără vreo intenție, noi să ne fi blocat chiar în dovada științifică a existenței unei Ființe Supreme? A fost Dumnezeu Cel care a creat în mod providențial cosmosul cu scopul de a ne fi nouă de folos?¹⁷

Albert Einstein, unul dintre cei mai mari oameni de știință din toate timpurile a spus: "Vreau să aflu cum a creat Dumnezeu această lume". Poate că dorința lui este ceva la care toți ar trebui să ne gândim pe măsură ce examinăm dovezile.

LEGEA MORALĂ

Un alt argument în favoarea existenței lui Dumnezeu este realitatea legii morale. Omul este o ființă morală, însă evoluția nu poate explica de unde provine simțul de moralitate al oamenilor. Cum este posibil ca, intuitiv, să știm că un anume lucru este rău dacă nu ar exista constratul acestuia, adică binele? De ce există binele și răul?

Natura noastră morală poate fi de asemenea observată în dorința noastră pentru dreptate. Deși noi înșine nu facem întotdeauna ceea ce este corect și drept, cu siguranță că nu avem nici o problemă să vedem atunci când alții greșesc față de noi. Și când acest lucru se întâmplă, noi suntem cei care cerem să se facă dreptate! Această lege morală pe care oamenii o trăiesc trebuie să fi venit de undeva. Dar de unde? Procesele neintenționate, la întâmplare nu pot explica existența unui cod moral.

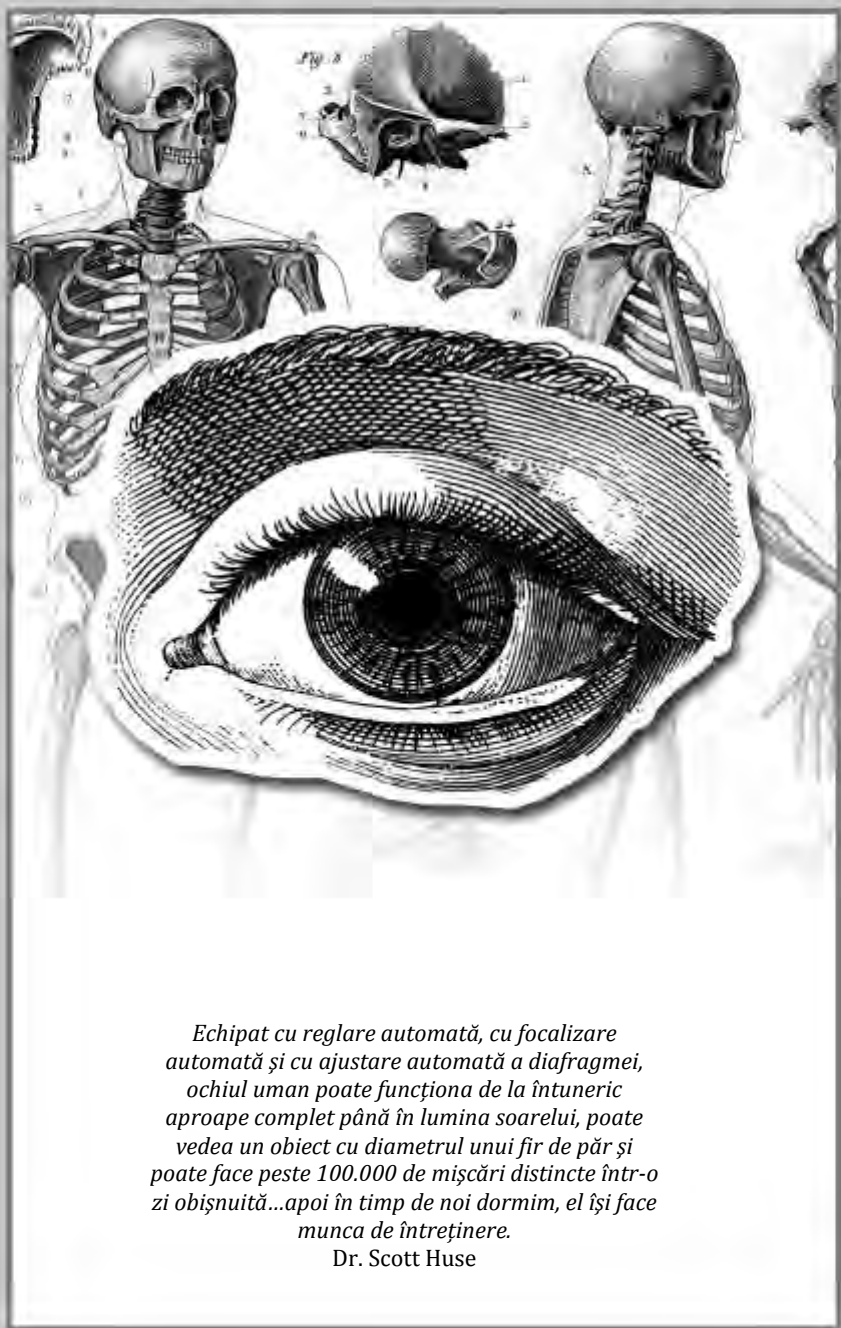
Codul moral este legat de asemenea de Legea Cauzei și a Efectului, despre care am discutat ceva mai devreme. Această lege spune că un efect niciodată cu precede cauza sa și că nu este niciodată mai mare sau mai superior decât cauza sa. Prin urmare, trebuie să fi existat ceva înainte de crearea universului, și acea cauză trebuie să fie superioară universului în toate felurile. La fel ca în cazul unei clădiri, universul arată că are un design, o concepție, așa încât universul trebuie să aibă un Designer. Și deoarece expune inteligență, Designerul său trebuie să fie inteligent; și deoarece universul are viață, Designerul său trebuie să aibă viață; și întrucât universul arată moralitate, Designerul său trebuie să fie moral.

Când ajungi la acest punct, ți-ar trebui mai multă credință oarbă să spui că nu există Dumnezeu decât să spui că El chiar există. Cum s-ar fi putut ca materia să se auto-creeze din absolut nimic? Cum este posibil să existe un efect fără o cauză care să îl genereze? Cum este posibilă apariția vieții din ceva lipsit de viață? Cum este posibil ca inteligența să apară din non-inteligență? Cum ar putea ordinea și scopul precis să fie create din non-sens și dezordine? Acestea toate sunt lucruri pe care un ateu trebuie să le creadă pentru a fi consecvent cu teoriile ateiste – și toate contrazic indiscutabila Lege a Cauzei și Efectului.

Cum se potrivesc toate acestea cu logica ta? Întotdeauna trebuie să îți bazezi deciziile pe dovezi, fapte și adevăr. Când iei decizii, nu te poți lua după sentimente; ele pot fi importante în anumite aspecte ale vieții, dar ele nu determină întotdeauna ceea ce este adevărat.

Iată că gheața de sub tine începe să se subțieze, nu? Este evident faptul că atunci când iei în considerare dovezile creației, designului/concepției, artei, ordinii, științei și legii morale, căutarea ta pentru adevărul etern începe să se îngusteze.

În capitolul următor, vom examina cu mai multe detalii procesul de concepție a universului nostru, iar apoi în capitolul 3, vom vedea cine ar putea fi acest Designer.

Echipat cu reglare automată, cu focalizare automată și cu ajustare automată a diafragmei, ochiul uman poate funcționa de la întuneric aproape complet până în lumina soarelui, poate vedea un obiect cu diametrul unui fir de păr și poate face peste 100.000 de mișcări distincte într-o zi obișnuită...apoi în timp de noi dormim, el își face munca de întreținere.

Dr. Scott Huse

Capitolul 2

ACUM POT SĂ VĂD CLAR

“Vă mărturisesc liber că a presupune că ochiul, cu toate caracteristicile și funcțiile sale inimitabile de adaptare a focalizării la toate distanțe variate, la diverse intensități ale luminii și de corecție a deviației sferice și cromatice, ar putea fi format prin selecție naturală este cel mai absurd lucru.”

CHARLES DARWIN

După cum am văzut în capitolul anterior, dovada că universul nostru a fost conceput este destul de solidă. Cu toate acestea, în ciuda dovezilor logice care arată către existența unui Creator, mulți oameni continuă să respingă ideea de Dumnezeu deoarece ei cred că evoluționismul este un fapt, o realitate.

Tuturor ni se spune la grădiniță că atunci când broscoiul se transformă într-un prinț, este vorba despre o poveste. Dar când ajungem la școala generală, liceu sau facultate, când ni se vorbește despre transformarea broscoiului în prinț, ei numesc aceasta știință!

Astfel că oamenii tind să creadă că dacă unii oameni de știință spun că ei au dovada suficientă că întreg universul a fost creat de la sine, din întâmplare, atunci n-ar mai fi cazul să examineze o așa-zisă poveste cu un “Creator”.

Deoarece am crescut într-un mediu cu o școală publică și am studiat la o universitate publică, eram unul dintre mulții elevi cărora li s-a predat la școală despre evoluționism încă din prima clasă. Astfel că atunci când am ajuns adult, m-am gândit “Nu prin evoluție au fost create toate lucrurile?”. Apoi m-am hotărât să fac unele cercetări în acest sens – și am rămas surprins de ceea ce am descoperit.

Deoarece acest subiect este unul atât de important în a stabili nu numai dacă Dumnezeu există ci mai ales în a vedea ce fel de Dumnezeu este El, hai să examinăm câteva minute dovezile și să vedem către ce concluzie ne conduc ele.

CE ESTE EVOLUȚIA?

Mai întâi, hai să vedem ce înseamnă “evoluție”. Conceptul de evoluție are două ramuri. Una este microevoluția, care implică dezvoltarea unor variații minore în cadrul aceleiași specii. Vedem dovezi ale acestui lucru la tot pasul, cum ar fi faptul că bacteriile devin din ce în ce mai rezistente la medicamentele antibiotice. Aceasta se mai numește și adaptare sau selecție naturală. Microevoluția este științifică pentru că este atât observabilă cât și măsurabilă.

Cealaltă ramură este macroevoluția, și ea reprezintă conceptul că prin modificări succesive minore, de-a lungul timpului, o specie se transformă în altă specie. De asemenea, aceasta implică și faptul că transformările finale nu mai sunt deloc minore, ci ele implică noi caracteristici și fizionomii, complet diferite de cele ale speciei inițiale.

Microevoluția este limitată de codul genetic. Nici o caracteristică sau formă care nu este deja prezentă în AND-ul unei viețuitoare nu poate fi vreodată produsă prin selecție naturală.

Dr. J.P. Moreland prezintă pe scurt macroevoluția astfel:

Macroevoluția este teoria care spune că viața a apărut din elemente moarte într-un mediu denumit supă prebiotică (unde, din reacții chimice și ceva formă de energie, a apărut prima formă de viață), și că de la prima formă de viață s-a evoluat până s-a ajuns la Homo Sapiens.¹⁷

Macroevoluția – credința că variațiile pe care noi le putem vedea în microevoluție (în cadrul aceleiași specii) se presupun a fi continue și fără limite, astfel că o specie va continua să se modifice și apoi se va transforma într-o nouă specie – reprezintă inima teoriei evoluționiste.

Cu toate acestea, macroevoluția nu a fost niciodată un fenomen observat; așadar, ea nu este o teorie științifică.

Pe când mă aflam în căutarea adevărului despre evoluție, unul dintre cele mai uluitoare lucruri pe care le-am descoperit a fost că microevoluția este limitată de codul genetic. Nici o caracteristică sau formă care nu este deja prezentă în AND-ul unei viețuitoare nu poate fi vreodată produsă prin selecție naturală.

Astfel, deși există variații în cadrul aceleiași specii, aceste variații se vor păstra întotdeauna în limitele date de codul genetic al acelei specii. De exemplu, există mai multe rase de câini – de la Chihuahua până la câinele lup irlandez și de la câinele chel mexican până la terrierul de Yorkshire – și totuși toți aceștia rămân câini.

În lucrarea sa “*Cartea cu Răspunsuri*”, Ken Ham descrie această limitare a microevoluției:

Adaptarea și selecția naturală sunt realități biologice; evoluția de la viețuitoarele primare de tipul “amoeba” la om nu este așa ceva. Selecția naturală poate lucra numai asupra informațiilor genetice existente deja într-o populație de organisme – ea nu poate crea informații noi. De pildă, deoarece nici o reptilă cunoscută nouă nu are gene pentru păr, oricâtă selecție naturală s-ar produce, ea nu va conduce la nașterea unei reptile cu blană. Mutațiile în codul genetic pot eventual doar să modifice sau să elimine structurile de informații genetice existente, dar niciodată nu vor putea să creeze noi astfel de structuri.²⁰

Așadar, am aflat că întotdeauna există limitări naturale în ce privește modificările biologice. Selecția naturală este doar atât – selecție. Ea nu poate crea nimic nou; ea doar poate selecta ceva din informația deja conținută în amprenta genetică a unui organism.

Și totuși evoluționiștii ignoră această realitate de bază și pretind că o specie poate obține informații noi și astfel poate să evolueze transformându-se într-o altă specie. Din nefericire pentru teoria lor, evoluționiștii nu au absolut nici o dovadă care să o susțină. Ea nu a fost niciodată probată sau observată în natură și, evident, nici nu se poate întâmpla acest lucru vreodată.

Hai să aruncăm acum o privire mai detaliată asupra celor două condiții ale macroevoluției, ambele fiind necesare pentru ca teoria evoluției să fie adevărată.

ORIGINEA VIEȚII

Prima afirmație a macroevoluției este că materia vie a apărut din materie anorganică, moartă, fără viață. Doar că este o problemă cu această declarație: s-a demonstrat deja că acest lucru este imposibil. Metoda de abordare științifică presupune observații repetabile pentru a proba o ipoteză anume, și totuși, în

ciuda eforturilor multor oameni de știință, și uneori chiar a unor pretenții fără fond, aceștia nu au fost niciodată capabili să creeze forme de viață din materie moartă.

Evoluționistul Martin Moe a recunoscut că *“după un secol de descoperiri senzaționale în științele biologice, am învățat că viața nu poate fi creată decât din viață”*²¹. Prin urmare, este neștiințific și greșit ca evoluționiștii să pretindă că viața a apărut dintr-o dată, în mod spontan, cu alte cuvinte să spună că substanțele chimice anorganice au dat naștere organismelor vii cândva în istoria timpurie a pământului.

Louis Pasteur și alții au demonstrat imposibilitatea creării spontane și au probat prin aceasta Legea Biogenezei: Viața poate apare *numai* din viață pre-existentă și se va perpetua *numai* în limitele speciei respective.

Evoluționistul eminent George Gaylord Simpson și colegii săi au declarat următoarele:

*Nu există nici o îndoială serioasă asupra faptului că biogeneza este regula în lumea vie, că viața nu poate veni decât de la o altă viață, că o celulă, unitatea vieții, este întotdeauna și în mod exclusiv produsul sau urmașul unei alte celule.*²²

Prima afirmație a macroevoluției este că materia vie a apărut din materie anorganică, moartă, fără viață. Doar că este o problemă cu această declarație: s-a demonstrat deja că acest lucru este imposibil.

Întrucât Legea Biogenezei dictează că viața nu poate veni decât din viață, acest lucru ar trebui să ridice următorul semn de întrebare în mințile noastre: De unde a venit prima formă de viață în acest univers? Dacă viața provine întotdeauna din viață, atunci singura concluzie logică ce poate fi trasă este că viața a existat dintotdeauna. Dar să ne amintim că nu poate exista un efect fără o cauză și că efectul este întotdeauna mai mic decât cauza lui generatoare. În acest fel, singura posibilitate pe care o avem la îndemână este că noi provenim dintr-un Creator viu, care este veșnic.

Câștigătorul Premiului Nobel, Francis Crick a declarat:

Marea majoritate a secvențelor [necesare pentru producerea unei ființe vii] nu pot fi niciodată reproduse pe cale artificială nici măcar în ce privește o parte a

procesului, indiferent de moment...O persoană onestă, înarmată cu toată cunoașterea care ne este disponibilă nouă astăzi, ar putea doar să spună că, într-un fel, originea vieții este mai degrabă un miracol, pentru că sunt atât de multe condițiile care trebuie să fie îndeplinite pentru ca acest lucru să se întâmple.²³

Întrucât Legea Biogenezei dictează că viața nu poate veni decât din viață...De unde a venit prima formă de viață în acest univers?

Dincolo de faptul că viața nu poate veni decât din viață, Legea Biogenezei spune de asemenea că viața se perpetuează în limitele aceleiași specii. Genele fiecărei ființe vii sunt programate în mod unic pentru a da naștere la exemplare care aparțin numai aceleiași specii. Aceasta explică de ce balenele dau naștere numai la balene, vacile dau naștere la vaci, furnicile nasc furnici și oamenii dau naștere oamenilor – și acest lucru ne conduce la următoarea mare problemă a teoriei evoluției.

FORMELE TRANZIȚIONALE

Cealaltă pretenție a macroevoluției constă în aceea că o specie se transformă gradual, în timp, într-o altă specie.

Pentru a dovedi macroevoluția, oamenii de știință au scos înainte o serie de ființe, arătând o serie de similitudini ale acestora, și spunând că ar fi evident faptul că aceste creaturi ar proveni dintr-un strămoș comun, pe calea evoluției. Sunt sigur că ai văzut astfel de planșe în cărțile de la școală, în care era prezentată o progresie de la pești la reptile și apoi la animale.

Dar hai să aliniem după mărime o serie de mașini de diferite stiluri aparținând unui producător anume, de la automobile sub-compacte până la cele de lux și să arătăm care sunt asemănările dintre acestea. Ai crede că acestea au provenit dintr-un strămoș comun pe calea evoluției, sau mai degrabă ai crede, pe baza bunului simț și a logicii, că toate aceste mașini au avut un același producător?

Cel mult, fosilele folosite pentru a crea aceste planșe demonstrează microevoluția, precum varietatea între rasele de cai, dar există vreo dovadă că o specie s-ar fi transformat în altă specie? NU. De fapt, există dovezi că ele nu au putut evolua astfel, pentru că dacă macroevoluția ar fi adevărată, atunci toate

speciile s-ar fi străduit mai degrabă să se transforme în specii superioare decât să își perfecționeze statutul deja existent. În acest fel, arhiva de fosile ar trebui să fie alcătuită din milioane și milioane de forme tranzitionale – creaturi aflate în diferite stadii de evoluție. Ori astfel de fosile NU EXISTĂ.

În cartea sa “*Asupra Originilor Speciilor prin Selecție Naturală sau Păstrarea Raselor Favorite în Lupta pentru Viață*”, Charles Darwin, principalul autor al teoriei evoluției, a recunoscut că lipsa formelor tranzitionale este unul din defectele fatale ale teoriei sale. Astfel, el a declarat:

Conform acestei teorii, trebuie să fi existat nenumărate forme tranzitionale, așa că de ce nu le găsim oare îngropate în crusta terestră? De ce nu se găsește astăzi natura într-o stare confuză de tranziție, în locul celei pe care noi o vedem astăzi, cu specii bine delimitate? Cercetările geologice nu probează existența acelor infinite transformări graduale, mărunte, între speciile din trecut și cele de azi, care să dovedească astfel teoria aceasta; și aceasta este cea mai evidentă dintre obiecțiile care se aduce teoriei mele. Explicația stă, totuși, în imperfecțiunea extremă a înregistrărilor geologice.²⁴

Darwin știa exact de ceea ce era necesar pentru a dovedi adevărată teoria sa, și a fost chiar onest să spună acest lucru. De asemenea, el a recunoscut că existau numeroase obiecții oneste împotriva teoriei sale, dintre care una se referea la lipsa formelor tranzitionale. Dacă evoluția ar fi adevărată, ar trebui să avem milioane și milioane de fosile prezentând stadii intermediare ale speciilor. Problema, după cum a propus Darwin o explicație, era că până la vremea lui oamenii nu reușiseră să observe suficient din arhiva fosiliferă. Bine-bine, dar acest lucru s-a rezolvat odată cu instrumentele moderne de cercetare geologică.

Dar aflându-ne la 150 de ani după Darwin, totuși ce descoperim astăzi în ceea ce privește fosilele? Descoperim fosile reprezentând specii de sine stătătoare de mamuți, pești, reptile, și așa mai departe. Toate viețuitoarele reprezentate în arhiva fosiliferă sunt specii complete, de sine stătătoare, aparținând fiecare regnului și speciei proprii. Nu există fosile cu schelet parțial, sau parțial cu labe ori parțial cu cioc. Dintre miliardele de fosile descoperite, nu vedem nici măcar un singur exemplu de forme de tranziție despre care Darwin spunea că sunt necesare pentru a dovedi că teoria evoluției propusă de el ar fi adevărată.

Dar ce ne spune acest lucru nouă? Ne spune că ceva este foarte greșit în legătură cu această teorie.

Arhiva fosiliferă ar trebui să arate tranziția graduală de la forme de viață inferioare la forme de viață complexe, dacă vrem să considerăm această teorie ca fiind adevărată. Iată ce spun experții despre acest lucru.

George Gaylord Simpson a recunoscut că:

Absența continuă de forme tranziționale nu este legată doar de mamifere, ci este un fenomen universal în lumea vie, după cum a fost clar dovedit de paleontologi.²⁵

A.J. Marshall a declarat:

Originea păsărilor este definită azi de departe doar prin deducție. Nu există nici o fosilă descoperită care să arate o schimbare remarcabilă de la reptile la păsări.²⁶

H.W. Smith, profesor la New York University, a scris următoarele, referindu-se la lipsa fosilelor printre vertebrate:

Lipsa fosilelor rămâne descoperită și cel mai bun loc pentru a începe să vorbim despre evoluția vertebratelor este imaginația.²⁷

După ce și-a irosit 40 de ani de viață căutând în van dovezi în favoarea evoluției, Nils Heribert-Nilsson a scris:

Materialul fosilifer este acum atât de complet încât a fost posibil chiar și să construim noi clase de viețuitoare, dar lipsa seriilor tranziționale nu poate fi explicată ca fiind datorată numărului insuficient de fosile. Deficiențele sunt reale; și ele nu vor fi niciodată rezolvate.²⁸

Este deci convingător: în arhiva fosiliferă nu există dovezi pentru macroevoluție, adică pentru transformarea unei specii în altă specie. Evoluționiștii încearcă să apere lipsa formelor tranziționale pretinzând că speciile au evoluat atât de rapid încât nu au lăsat în arhiva fosiliferă urme. Dar pe de altă parte tot ei ne spun că nimeni nu poate observa științific evoluția astăzi tocmai pentru că ea se petrece mult prea încet.

Așadar, în realitate – indiferent dacă evoluția ar fi trebuit să se petreacă prea încet sau prea repede pentru a fi observată – nu există nici o dovadă printre fosile care să susțină teoria macroevoluției. Așa că nimeni nu poate în realitate să vadă vreo dovadă a evoluției nicăieri!

Am putea atunci să considerăm evoluția o “realitate” cât timp nu avem nici o dovadă pentru a susține acest lucru? Asta nici măcar nu este util nici unei teorii!

În revista *Evoluția*, David Kitts a reamintit colegilor lui evoluționiști următoarele lucruri:

În ciuda promisiunii mărețe că paleontologii vor scoate la lumină o modalitatea de a “vedea” evoluția, în fapt aceștia au adus cu ei câteva dificultăți neplăcute evoluționiștilor, dintre care cea mai notorie este cea a prezenței “lipsurilor” în arhiva fosiliferă. Evoluția implică în mod necesar existența formelor intermediare între specii, iar paleontologii nu pot să le furnizeze.²⁹

Totuși ceea ce ne prezintă arhiva de fosile nu este o trecere graduală de la o specie la alta, ci o apariție simultantă și stabilă a speciilor: cele mai multe specii apar în arhiva fosiliferă toate dintr-o dată, formate în stare completă.

Conform paleontologului Robert Carroll:

Cele mai izbitoare caracteristici ale evoluției la scară largă constau din divergența extrem de rapidă a speciilor imediat de momentul originii lor, urmată de lungi perioade de-a lungul cărora caracteristicile corporale și comportamentale rămân stabile. Ceea ce lipsește din acest tablou sunt acele multe forme intermediare pe care Darwin le-a presupus a exista...³⁰

În perioada pe care paleontologii o denumesc generic “explozia cambriană”, fiecare clasă de bază de animale apare deodată de niciunde, fără a exista forme tranzitionale care să preceadă aceste clase de animale. Așadar, în loc ca animalele să provină dintr-un părinte comun, ceea ce ne spune arhiva de fosile este că toate marile clase de animale au apărut dintr-o dată, toate în aceeași perioadă.

Gândește-te un pic la acest lucru. Susțin aceste dovezi teoria că viața a evoluat gradual în mod întâmplător, în timp – sau ne îndreaptă atenția către un Creator?

În mod obișnuit, evoluționiștii argumentează că fosilele tranzitionale necesare există, dar că acestea fie nu au fost încă descoperite, fie că ele au fost distruse de-a lungul timpului. Când crezi ceva fără a avea nici o dovadă în acest sens, sună acel lucru a fi din domeniul științific – sau este credință oarbă?

De ce ar alege cineva evoluția prin credință oarbă, neavând nici o dovadă clară – și ceea ce de fapt dovezile dezaproabă – și nu ar alege mai degrabă să creadă într-un Creator de la care avem deja dovezi?

Conform dr. Kent Hovind, testul oricărei teorii este dacă ea răspunde sau nu unor întrebări de bază, de bun simț. Cum ai răspunde tu la următoarele întrebări?

- 1. Când, unde, de ce și cum au apărut formele de viață din materie lipsită de viață?*
- 2. Când, unde, de ce și cum au învățat formele de viață să se reproducă de la sine?*
- 3. Cum a fost capabilă prima celulă de a se reproduce?*
- 4. De ce ar dori orice plantă sau animal să dea naștere mai multor exemplare din specia proprie cât timp existența mai multor indivizi care au nevoie de hrană scade șansele de supraviețuire ale părinților acestora? (Cine este motivat să supraviețuiască, individul sau specia? Cum poți explica acest lucru?)*
- 5. Cum este posibil ca mutațiile (adică recombinarea informației dintr-un anume cod genetic) să creeze specii noi, cu abilități și caracteristici noi, superioare? (Recombinarea literelor alfabetului englez nu va produce niciodată cărți în limba chineză)*
- 6. Selecția naturală lucrează numai cu informația genetică existentă și tinde doar să păstreze o specie care este stabilă. Cum ai explica tu complexitatea în creștere a codului genetic care ar fi trebuit să se petreacă dacă evoluția ar fi adevărată?*
- 7. Când, unde, de ce și cum: a) Plantele unicelulare au devenit plante multicelulare? (Unde sunt plantele bi-celulare și tri-celulare ca și forme intermediare?) b) S-a trecut de la pești la amfibieni? c) S-a trecut de la amfibieni la reptile? d) S-a*

trecut de la reptile la păsări? (aparatură respirator, sistemul osos, ochii, organele de reproducere, inima, metoda de locomoție, felul de acoperire a corpului etc – toate sunt foarte diferite!) Cum au trăit formele intermediare dintre reptile și păsări?

8. Când, unde, de ce, cum și de unde au evoluat: a) Balenele? b) Căluții de mare? c) Liliicii? d) Părul, pielea, blana, unghiile, etc?

9. Care din următoarele a evoluat mai întâi (cum, și cât de mult timp, dar mai ales cât au putut rezista fără evoluția celorlalte)?

a) Sistemul digestiv, mâncarea care să fie digerată, apetitul pentru hrană, abilitatea de a găsi și mânca hrana, lichidele de digestie sau rezistența organismului la efectul propriilor lichide digestive (stomacul, intestinale etc.)?

b) Nevoia de reproducere sau abilitatea de reproducere?

c) Plămâni, mucusul care îi protejează, gâtul, sau amestecul perfect de gaze care să fie respirat utilizând plămâni?

d) Plantele sau insectele care trăiesc pe seama plantelor și le polenizează?

e) Oasele, ligamentele, tendoanele, sistemul circulator, sau sistemul muscular care pune în mișcare oasele?

f) Sistemul imunitar sau nevoia de a avea un astfel de sistem imunitar?³¹

Acum rezervă-ți un minut ca să te gândești la răspunsurile tale la întrebările de mai sus. Ești sigur că ele sunt rezonabile și că se pot dovedi în mod științific, sau doar sperii și crezi că toate acestea s-ar fi putut întâmpla așa, din hazard? Chiar crezi că evoluționismul chiar are sens, logică?

Oamenii de știință doresc să ne convingă că noile forme de organisme și componentele complexe ale acestora – cu funcțiile lor de interdependență – au apărut pur și simplu pentru a satisface o nevoie nouă a unei creaturi anume.

Dar când te oprești pentru a te gândi dacă acest lucru are logică, pur și simplu îți dai seama că nu este posibil să se întâmple așa. Selecția naturală poate fi utilizată pentru a explica anumite modificări minore ale organismelor, precum forma ciocului păsărilor cu scopul de a se adapta la modificările minore din mediul înconjurător. Ea doar poate lua și rafina o structură existentă. Dar nu poate explica felul cum poți obține dintr-o dată o structură superioară, complexă.

Apoi trebuie să urmărim ideea formelor tranziționale până la a trage o concluzie logică în acest sens: Ar putea să supraviețuiască un pește folosindu-se doar de o branhie parțială? Nu, ar muri. Poate o pasăre să supraviețuiască doar cu o jumătate de aripă? Nu, ci ar servi drept hrană pentru alte animale.

Am putea noi să digerăm hrana având un sistem digestiv incomplet? Sau ne-am putea folosi de vedere cât timp am avea ochii nedevelopați?

Ar putea o maimuță să alerge fără a avea picioarele complet formate?

E nevoie doar de puțin bun simț și aflăm care sunt răspunsurile la aceste întrebări.

VERIGA LIPSĂ

Și astfel am ajuns la aisbergul formelor tranziționale – veriga lipsă între maimuță și om. Dacă oamenii au evoluat din maimuțe, atunci arhiva fosiliferă ar trebui să arate o multitudine de forme tranziționale.

Și pentru că oamenii se spune că au evoluat relativ recent, atunci fosilele au avut mai puțin timp la dispoziție pentru a se degrada și astfel ar trebui să găsim din plin fosilele formelor intermediare.

Dar ce au descoperit oamenii de știință? Omul de Nebraska, omul de Piltdown, omul de Java, omul de Peking, omul de Neanderthal și Lucy, toate aceste fosile se presupune că reprezintă “verigile lipsă”. Dar știai că *fiecare dintre acestea* a fost deja dezmințită științific a fi verigă lipsă? Cu toate acestea, ele sunt încă incluse în manualele școlare, și – deși dezmințite științific – multe persoane le văd încă astăzi în diverse cărți și manuale!

Dar hai să vedem dovezile:

Omul de Nebraska a fost creat plecând de la un singur dinte descoperit în statul american Nebraska. Astfel, pe baza unui singur dinte (și o grămadă de imaginație), omul de Nebraska a fost “echipat” prin imaginație cu craniu, schelet, unelte și chiar o familie. Singura problemă este ca la câțiva ani mai târziu, s-a descoperit că dintele pe care se bazaseră biologii provenea de la o specie de porc pe cale de dispariție!

Omul de Piltdown s-a dovedit a fi o înșelătorie voită, planificată. Porțiunea de craniu provenea de la un om modern iar partea de mandibulă și cei doi dinți de la care a pornit totul erau de la un orangutan. Dinții au fost modificați cu pila pentru a semăna a dinți de om, iar oasele și dinții au fost vopsiți pentru a da aspectul de vechime. Întreaga “descoperire” a fost fabricată special pentru a conduce la derută pe acei oameni care nu cercetează ce li se spune pentru a vedea dacă este adevărat.

Omul de Java a fost realizat folosind o serie de oase care se găseau împrăștiate pe o suprafață destul de întinsă – o porțiune de craniu și un femur descoperite la distanță mare între ele într-un depozit de pietriș. În realitate, acestea erau parte dintr-o ființă umană și o maimuță gibbon de talie mare.

Omul de Peking s-a bazat doar pe niște cranii de maimuță care erau lovite la spate. Deoarece acestea au fost descoperite alături de alte schelete și de alte unelte, s-a presupus că aceste “maimuțe care foloseau unelte” au fost strămoșii omului. După ceva timp, s-a descoperit că de fapt toate acele animale reprezentaseră hrană pentru oameni, și că uneltele fuseseră utilizate de oameni *pe acele animale și nu de către acele animale*.

În ce privește **Omul de Neanderthal**, în final s-a dovedit a fi complet om – la fel ca și oamenii moderni, având o cultură bine dezvoltată, artă religie, doar că suferea de deficiențe în privința alimentației.

Lucy de asemenea nu poate fi considerată a fi “veriga lipsă” pentru că s-a descoperit că oamenii au început să meargă în poziție verticală înainte de perioada în care a apărut Lucy.

Așadar, “veriga lipsă” încă lipsește – și va lipsi pentru totdeauna, pentru că regula este aceeași atât pentru animale cât și pentru alte forme de viață: Nu există forme tranzitionale. Toate speciile apar în descoperirile de fosile dintr-o dată și sunt fiecare specii stabile și deplin formate.

Din nou, deși există o mulțime de dovezi în favoarea microevoluției (adaptarea în cadrul aceleiași specii), macroevoluția – presupusa transformare a unei specii într-o altă specie – nu are nici o dovadă în sprijinul ei. Nici măcar una.

Oamenii de știință n-au reușit să descopere nici o formă tranzițională și nici o “verigă lipsă”.

Dr. Colin Patterson, directorul Muzeului Britanic de Istorie Naturală și în același timp un specialist recunoscut în evoluționism, a scris o carte despre evoluția speciilor. Însă atunci când a fost întrebat de ce nu a inclus în cartea sa nici o ilustrație a fosilelor tranziționale, Dr. Patterson, care are 7 milioane de fosile doar în muzeul pe care îl conduce, a replicat:

... Evoluția nu va putea niciodată să meargă în vreo direcție. Așa se face că arhiva fosiliferă i-a determinat pe paleontologi să învețe din vreme ceva interesant despre evoluție.

Sunt pe deplin de acord cu toate comentariile dumneavoastră cu privire la lipsa de ilustrații directe ale tranzițiilor evoluționiste din cartea mea. Dacă aș fi știut despre existența a orice fel de astfel de forme tranziționale, în stare fosilă sau vie, cu siguranță că le-aș fi inclus în cartea mea...Le-aș pune pe toate în linie. Nu există nici măcar o fosilă pe care cineva ar putea să construiască un argument credibil.³²

Niles Eldridge, un reputat expert în fosile vertebrate, a hotărât să cântărească în mod onest dovezile. Iată care este concluzia lui:

Nici nu este de mirare de ce paleontologii s-au dezis deja de atât de mult timp de teoria evoluției. Se pare că niciodată nu se va petrece așa ceva. Colectarea asiduă de munți de oase mai degrabă generează zig-zaguri, oscilații minore, și doar acumulări ocazionale de informații – timp de milioane de ani, la un ritm prea mic pentru a cuantifica toate modificările însemnate care ar fi trebuit să se petreacă în istoria evoluției. Introducerea în aberația evoluționistă de regulă este bruscă și fără nici o dovadă fermă că fosilele ar fi evoluat în vreun fel! Evoluția nu va putea niciodată să meargă în vreo direcție. Așa se face că arhiva fosiliferă i-a determinat pe paleontologi să învețe din vreme ceva interesant despre evoluție.³³

Extraordinar! Ce declarații! Oamenii aceștia de știință tocmai au spus că nu există nici o dovadă care să susțină teoria evoluției.

Așa că, după ceva cercetare pentru a descoperi adevărul, “am învățat ceva interesant despre evoluție”. Am descoperit că dovezile nu există pentru ca eu să îmi pot pune credința în ele. Dar tu?

PROBABILITATEA

După cum am văzut deja, Legea Biogenezei dovedește că evoluția nu este posibilă. Și lipsa completă a dovezilor fosile susține această concluzie.

Un alt lucru care m-a convins să resping teoria evoluției a fost Legea Probabilității, care arată de asemenea că este imposibil ca viața să apară din ceva mort, lipsit de viață.

Conform cu distinsul astronom englez Sir Frederick Hoyle, numărul de încercări de combinare a amino acizilor necesar pentru a da naștere enzimelor care sunt obligatorii pentru viață, și descoperirea lor din întâmplare, presupune o probabilitate de 1 la $10^{40.000}$.³⁴ Doar pentru a-ți face o idee cât de astronomic este acest număr, un triliard înseamnă doar 10^{12} . Și se estimează că în întregul univers există doar 10^{80} electroni (electronul este cea mai mică diviziune a materiei)! Așa că $10^{40.000}$ din orice este imposibil chiar și a ne imagina. Matematicienii spun că orice eveniment pentru care probabilitatea de producere la întâmplare este mai mare de 10^{50} este considerat imposibil – este un eveniment despre care putem spune cu certitudine că nu se poate întâmpla niciodată, indiferent cât de mult timp am aloca și indiferent cât de multe oportunități imaginabile ar exista pentru ca acel eveniment să se producă.

Amintește-ți că Hoyle a spus că probabilitatea ca o enzimă să apară în mod spontan este una din $10^{40.000}$ – ceea ce reprezintă o probabilitate incredibil mai mică decât una din 10^{50} , ceea ce face un eveniment imposibil.

Dr. Harold Morowitz, fost profesor de biofizică la Universitatea Yale, a estimat că probabilitatea de formare la întâmplare a celei mai mici și mai simple forme de organism viu este una din $10^{340.000.000}$.

Iar celebrul astronom și evoluționist Carl Sagan a estimat că șansa de apariție a vieții pe o singură planetă din univers, inclusiv Pământul, este una din $10^{2.000.000}$.

Îți dai seama cât de mare este acest număr? Ne-ar trebui 6000 de cărți de câte 300 pagini fiecare doar pentru a pune pe hârtie acel număr. Așa că dacă ceva anume este imposibil, atunci cu siguranță că apariția la întâmplare a vieții ar fi acel lucru.

Astfel, conform Legii Probabilității, ideea vieții care apare la întâmplare din materie moartă este departe de tărâmul posibilității. Și aceasta este doar pentru apariția doar a unei singure molecule vii. Cum ai explica atunci complexitatea formelor de viață, sau formarea codului AND extrem de detaliat?

AND-ul uman, de exemplu, conține 3 miliarde de pachete de informații – care ar putea fi scrise utilizând zeci de mii de pagini. A evoluat această cantitate de informații la întâmplare pagină cu pagină?

Cum este posibil ca pur și simplu din întâmplare, fără vreo direcție, să se fi creat structuri biologice cu informații atât de complexe ca și AND-ul? Ți se tulbură până și mintea când te gândești la acest lucru. Și cu siguranță că acest lucru nu ne spune despre o apariție întâmplătoare, ci ne vorbește despre o concepție inteligentă. Cândva, mi-a fost pusă următoarea întrebare: dacă pui într-o linie un computer, un robot, un avion Boeing 747 și o mică rămă, despre care dintre aceste lucruri ar putea spune un om de știință că este mai complicat conceput?

Eu m-am gândit că era vorba despre biata rămă. Cel ce mi-a pus întrebarea a aprobat părerea mea și mi-a spus că același lucru îl spun și oamenii de știință. Atunci când examinezi funcția unui sistem digestiv, sau cel mai mărunț sistem fizic, atunci începi să observi și să realizezi felul cum, în mod inteligent, sistemul respectiv este conceput pentru a funcționa astfel.

Noi considerăm că este o realitate incontestabilă faptul că un computer are un proiectant și creator; știm că un robot are de asemenea un creator și proiectant; știm același lucru despre un avion 747; dar în mod paradoxal, nu ne gândim noi că rama a apărut la întâmplare, din hazard, de-a lungul timpului? Asta chiar nu are pic de logică.

Dacă lucrurile care nu au viață au nevoie de un creator și proiectant, atunci rama, o viețuitoare complexă, vie și care se poate reproduce atât de uimitor, ar trebui să aibă un Creator și Designer mult mai măreț decât acele obiecte fără viață. Și dacă acest lucru este adevărat chiar pentru o “simplă” rămă, imaginează-ți cum este situația în cazul unui sistem complex precum creierul uman.

Chiar și Carl Sagan recunoaște:

*Conținutul informațional al creierului uman exprimat în biți de informație este probabil comparabil cu numărul total de conexiuni între neuroni, adică aproape 100 de trilioane, deci 10^{14} biți. Dacă ar fi scrisă în limba engleză, această cantitate de informații ar trebui scrisă utilizând 20 de milioane de volume – cam cât cea mai mare bibliotecă din întreaga lume. Echivalentul a 20 de milioane de cărți se găsește în interiorul craniului fiecăruia dintre noi. Creierul este un loc foarte mare într-un volum foarte mic...Neurochimia creierului este uimitor de complicată, circuitul acestei mașinării fiind mai minunat decât orice ar putea crea vreodată oamenii.*³⁵

Dacă oamenii nu sunt în stare să creeze ceva la fel de uimitor ca și creierul – cine atunci a creat creierul?

Cel mai renumit militant în favoarea darwinismului, profesorul Richard Dawkins, a declarat:

*Am văzut că lucrurile vii sunt prea imposibil de obținut și prea magnific “concepute” pentru a putea fi create din întâmplare.*³⁶

COMPLEXITATEA NEREDUCTIBILĂ

Biochimistul dr. Michael Behe, care argumentează că evoluția nu ar putea avea niciodată loc până la a genera structuri concrete de viață, a identificat o teorie pe care el a denumit-o “complexitatea nereductibilă”.

Aceasta se referă la faptul că un organism care este atât de complex nu ar putea să fie asamblat bucată cu bucată și să funcționeze parțial; toate părțile componente trebuie să fie asamblate în același moment pentru ca sistemul ca întregul sistem să poată fi funcțional. Behe explică acest concept astfel:

Eu înțeleg prin “complexitate nereductibilă” faptul că un sistem singular compus din mai multe părți interdependente și care se potrivesc între ele, contribuind la funcția de bază a acelu sistem, prin eliminarea oricăreia dintre părțile componente întregul sistem încetează imediat a funcționa. Un sistem complex nereductibil nu poate fi creat în mod direct (adică prin îmbunătățirea continuă a funcției inițiale, care continuă să lucreze utilizând același mecanism) prin modificări minore, succesive ale unui sistem precursor, deoarece orice precursor al unui sistem nereductibil căreia îi lipsește o parte este prin definiție nefuncțional...

Întrucât selecția naturală poate doar să aleagă sisteme care sunt deja în funcțiune, atunci dacă un sistem biologic nu poate fi creat în mod gradual, atunci trebuie să apară ca o unitate integrată, astfel încât selecția naturală să aibă asupra a ce să acționeze.³⁷

El dă chiar exemplul unei simple capcane pentru șoareci. Toate piesele acesteia trebuie să fie prezente în același timp pentru ca sistemul să funcționeze. Doar o bucată de lemn nu va captura un șoarece. Nici doar o bucată de lemn și o sârmă. Nici o bucată de lemn, o sârmă și o balama nu pot captura un șoarece. De aceea absolut toate piesele trebuie să fie prezente și asamblate corect, astfel încât capcana pentru șoareci să funcționeze. Același lucru este valabil pentru orice sistem complex nereductibil.

De exemplu, articulația genunchiului constă din cel puțin 16 caracteristici esențiale, fiecare dintre ele necesitând mii de bucăți de informație care trebuie să existe în mod simultan în codul genetic. Astfel, genunchiul nu ar fi putut să fie creat gradual, ci este necesar ca el să fi fost creat complet și pe de-a-ntregul de la bun început, funcțional pe deplin.

În mod uimitor, chiar și Charles Darwin a recunoscut că dacă o idee precum “complexitatea nereductibilă” ar fi dovedită ca adevărată, ar demola complet întreaga teorie evoluționistă.

În cartea sa, *Originea Speciilor*, el a scris următoarele:

Dacă s-ar putea demonstra că orice organ complet existent nu ar fi fost format prin modificări mărunte, succesive și numeroase, teoria mea ar fi în mod absolut distrusă.³⁸

La fel cum am citat la începutul acestui capitol, Darwin a spus că a avut cel mai dificil moment când a examinat ochiul uman.

El a recunoscut că ar fi absurd în cel mai înalt nivel să se pretindă că ochiul, în complexitatea sa uimitoare, ar fi fost creat prin evoluție.

... Doar o bucată de lemn nu va captura un șoarece. Nici doar o bucată de lemn și o sârmă. Nici o bucată de lemn, o sârmă și o balama nu pot captura un șoarece. De aceea absolut toate piesele trebuie să fie prezente și asamblate corect, astfel încât capcana pentru șoareci să funcționeze.

Dr. Scott Huse arată în acest sens cât de complex este ochiul uman prin funcțiile îndeplinite de acesta:

Echipat cu reglare automată, cu focalizare automată și cu ajustare automată a diafragmei, ochiul uman poate funcționa de la întuneric aproape complet până în lumina soarelui, poate vedea un obiect cu diametrul unui fir de păr și poate face peste 100.000 de mișcări distincte într-o zi obișnuită, permițându-ne astfel să vizualizăm imagini continue în culori stereoscopice. Și acest lucru se întâmplă în mod normal, fără ca ochiul să se plângă, apoi în timp de noi dormim, el își face munca de întreținere.³⁹

Apoi hai să privim la flagelul (tulpina secundară) unor bacterii – o minunăție a “ingineriei” naturii. Biologul Howard Berg de la Universitatea Harvard a spus despre aceasta în prelegerile sale publice ca fiind “cea mai eficientă mașinărie din univers”.

Flagelul reprezintă o tulpină secundară care este așezată pe spatele unor bacterii și acționează ca o elice, propulsându-le pe acestea prin mediul acvatic. Turația cu care se rotește aceasta este de 100.000 rotații pe minut și în tot acest timp poate schimba direcția de deplasare într-un timp record. Mașinăria din interiorul acestui adevărat motor molecular - incluzând un rotor, un stator, inele, conexiuni și o cârmă – necesită interacțiunea perfect coordonată a aproximativ 40 de componente proteice complexe.

Dacă oricare dintre aceste componente lipsește sau nu este disponibilă în proporțiile corecte, nici un flagel funcțional nu poate fi creat. Cum deci a fost posibilă apariția acestora prin evoluție?

Conform lui Michael Behe, știm că există o singură cauză suficientă pentru a putea da naștere sistemelor complexe nereductibile, deplin integrate funcțional, și anume un Creator Inteligent.

Biologia moleculară a arătat că până și o singură celulă reprezintă un sistem incredibil de complex. Bruce Alberts, un reputat specialist în biologie celulară și președintele Academiei Naționale pentru Știință a SUA, a scris următoarele:

Noi am subestimat întotdeauna celulele....Întreaga celulă poate fi văzută ca o fabrică ce conține o rețea laborioasă de linii de asamblare interconectate, fiecare dintre ele fiind compusă dintr-un set mare de mașinării proteice. De ce le numesc ei mașinării? În mod sigur pentru că, la fel ca și mașinile inventate de oameni pentru a gestiona eficient lumea macroscopică, aceste ansambluri proteice sunt compuse din elemente în mișcare, coordonate într-un mod extraordinar.⁴⁰

Și toate părțile componente trebuie să fi fost create în mod simultan, în caz contrar celula nu ar putea funcționa.

Deoarece viața însăși este construită pe baza acestor “mașini”, ideea că procesele naturale ar fi putut crea un sistem viu funcțional prin evoluție este complet absurdă.

Behe recunoaște că:

Celula este populată cu sisteme de o complexitate nereductibilă extraordinară. Faptul că viața a fost concepută de ceva inteligent reprezintă un șoc pentru noi, cei aflați în secolul 20, care ajunsesem să credem că viața este rezultatul funcționării simplelor legi naturale.⁴¹

Cu toate că mașinăriile existente în aceste celule adesea se aseamănă celor concepute de oameni, în multe cazuri primele sunt mult mai avansate decât ceea ce omul a putut vreodată crea.

Evoluționistul Richard Dawkins a spus despre existența AND-ului din celule că “mașinăria codului genetic este atât de evident asemănătoare computerelor de azi”⁴².

Co-fondatorul companiei Microsoft, Bill Gates, a spus că “AND-ul este precum un program de computer, însă de departe mult mai avansat decât oricare dintre programele software pe care noi le-am creat vreodată”⁴³.

Devreme ce Bill Gates își angajează programatori pentru a concepe instrumentele software ale companiei sale, nu ar avea logică deplină ca “programul software” dintr-o celulă – care este de departe mai avansat decât orice software realizat de om – să aibă și el un creator?

În realitate, cercetătorii cred că AND-ul ar putea fi utilizat ca model informațional pentru o nouă generație de computere, cu mult mai puternice și

mai avansate decât cele actuale. După ce specialistul în calculatoare Leonard Adleman a realizat că celulele umane și computerele procesează și stochează informații în modalități aproape similare, cercetătorii din întreaga lume au început să creeze computere biologice minuscule, utilizând tuburi de testare a lichidului conținând AND, folosind astfel algoritmi similari pentru gestiunea datelor.

Cercetătorii speră de asemenea că materialul genetic ar putea să se relice de la sine și astfel să crească generând procesoare atât de puternice încât să poată fi rezolvate astfel probleme complexe pe care computerele de azi, bazate pe semiconductori de siliciu, nu sunt în măsură să le soluționeze.

Revista *Nature Biotechnology* vorbește despre doi oameni de știință care au construit un computer biologic care nu ar putea niciodată să piardă un joc electronic împotriva unui om și că nu ar avea nevoie de corecții din exterior pentru a finaliza jocul cu succes.

Întrebare: dacă cea mai mărunță fărâmbă de viață este mai înțeleaptă decât omul, nu crezi că ar fi de asemenea nevoie de ceva mai înțelept decât omul pentru a fi creată?

James Shapiro, specialist în biologie moleculară, a declarat:

Nu există nici o dovadă darwiniană detaliată în favoarea evoluției oricărui sistem biochimic sau celular fundamental, ci doar o sumedenie de speculații ieftine. Este remarcabil faptul că darwinismul este acceptat ca și o explicație satisfăcătoare pentru un subiect atât de vast – evoluția – în condițiile unei atât de precare examinări cu rigurozitate a ei în ce privește descoperirea circumstanțelor specifice referitoare la adaptarea biologică sau diversitate⁴⁴.

Chiar și Shapiro, un evoluționist destul de încăpățânat, sugerează că este nevoie să examinăm dovezile evoluției, despre care chiar el a recunoscut în final că nu există.

VIEȚUITOARE CARE SFIDEAZĂ EVOLUȚIA

Dacă poate fi descoperită orice fel de viețuitoare care sfidează regulile evoluției astfel încât este imposibil ca ea să fi fost creată prin evoluție, atunci înseamnă în mod clar că acea viețuitoare a fost creată.

Și dacă există un singur animal care pentru a fi creat a fost nevoie de Dumnezeu ca și Creator al aceluși animal, de ce atunci nu am crede în Dumnezeu

ca și Creatorul tuturor celorlalte lucruri laolaltă? Atunci când examinezi dovezile cu onestitate, chiar îți dai seama că nu are absolut nici o logică să se poată crea un lucru fără a exista cineva care să fi conceput acel lucru. Iată câteva exemple de viețuitoare concepute într-un mod uimitor, sfidând astfel evoluționismul.

CĂPUȘA: Prima viețuitoare “concepută uimitor” pe care o vom examina este atât de detestată căpușă.

Dr. Jose Ribeiro de la Institutul Național de Sănătate din SUA, îi acordă totuși căpușei ceva atenție: *“Căpușele știu absolut tot ceea ce noi știm și nu știm [din punct de vedere chimic] despre farmacologie”*⁴⁵.

Mărunta căpușă este echipată cu arme chimice complicate în propria salivă, pe care o injectează în rană. Pentru a face acest lucru cel mai bine, se stabilește pe gazda sa pentru câteva zile și evită să fie observată, acest lucru realizându-se deoarece saliva sa conține un anesteziec pe care gazda nu îl simte și astfel nu îi întrerupe hrănirea.

Pentru a păstra în mișcare sângele gazdei, saliva căpușei are în compoziție anumite substanțe care inhibă procesul de coagulare. De asemenea, înșeală sistemul imunitar al gazdei prin păstrarea globulelor albe deoparte astfel încât căpușa se bucură de o masă copioasă din globulele roșii, de care are nevoie.

Specialistul entomolog Stephen Wikel, care a studiat 10.000 de căpușe, a declarat: *“Probabil că avem de lucru încă o viață de acum înainte”*⁴⁶, cu scopul de a descoperi cum lucrează acest sistem atât de complex.

Dr. Ribeiro a spus că aceste mici creaturi *“au o înțelepciune foarte veche”*⁴⁷. Crezi că procesele naturale întâmplătoare ar fi putut să conducă la acest incredibil cocktail chimic – sau că acesta nu putea să apară decât de la un Creator inteligent?

ȘOPÂRLA GECKO: Acum vom privi la uimitoarea șopârlă gecko, care este capabilă să meargă pe un tavan, cu capul în jos, dar fără a cădea. Explicația constă în aceea că în pernițele degetelor sale există aproximativ 500 milioane de fibre minuscule înșesate cu niște mici cupe cu vacuum, ca niște ventuze. În plus, pernițele degetelor șopârlei sunt curbate către exterior astfel încât cupele cu

vacuum se cuplează și se desprind de tavan în mod progresiv și gradual, la fiecare pas, astfel încât ea nu rămâne blocată de suprafața tavanului.

Dr. Robert Kofahl explică acest lucru:

Structura microscopică extraordinară a pernițelor degetelor de la șopârla gecko indică în mod clar faptul că ea a fost concepută în mod inteligent în acest fel. Teoreticienii evoluționiști nu au fost până acum în măsură să emită nici o explicație plauzibilă pentru originea ventuzelor șopârlei gecko prin mutații întâmplătoare și selecție naturală. Și chiar dacă să zicem că anumiți oameni de știință ar veni cu o explicație care s-ar putea imagina vreodată, n-ar fi totuși în măsură să furnizeze măcar o singură dovadă fosilă care să demonstreze că procesul ipotetic de evoluție în cazul acestei creaturi ar fi putut avea loc vreodată în trecut⁴⁸.

Cum crezi că ar fi posibil ca prin mutații întâmplătoare și șansă oarbă ar ajunge șopârla gecko să fie dotată cu ventuzele respective în pernuțele degetelor sale? Dacă ventuzele ar fi fost pe jumătate dezvoltate, șopârla gecko ar fi fost imediat hrana unei alte viețuitoare și astfel ar fi dispărut! Sau dacă ventuzele ar dezvolta o subpresiune prea mare, șopârla gecko nu s-ar mai putea mișca din loc!

... Cum crezi că ar fi posibil ca prin mutații întâmplătoare și șansă oarbă ar ajunge șopârla gecko să fie dotată cu ventuzele respective în pernuțele degetelor sale?

Cum a putut evoluția lipsită de inteligență și scop să știe că este nevoie ca pernițele șopârlei să fie curbate în exterior astfel încât nivelul presiunii de vacuum în ventuze să poată fi perfect controlat? Numai mâna lui Dumnezeu ar fi putut crea șopârla gecko într-o astfel de concepție.

BURETELE OCEANIC: O altă viețuitoare care ne încurcă mintea este aparent simplul burete oceanic, despre care oamenii de știință au descoperit că produce fibră optică mai bine decât cele mai sofisticate metode de care deținem noi astăzi.

Fibrele de sticlă subțiri pe care le produce buretele oceanic sunt capabile să transmită lumina mult mai bine decât cablurile de fibră optică industriale utilizate astăzi pentru telecomunicații. Metodele comerciale de producție presupun temperaturi înalte și produc un cablu relativ fragil, care poate să se rupă

dacă este întins prea mult. În schimb, fibrele buretelui oceanic sunt produse la temperaturi reci, sunt mult mai flexibile și pot fi chiar înnodate fără să se rupă. Adăugând urme de sodiu fibrelor, buretele crește abilitatea lor de a conduce lumina – procedeu care nu poate fi realizat utilizând tehnologiile comerciale cele mai performante. Oamenii de știință de la Laboratoarele Bell din SUA speră să poată învăța cum să replice procesul de producere a fibrelor optice care este atât de bine realizat de buretele oceanic.

Joanna Aizenburg de la aceleași laboratoare a recunoscut astfel: *“Tehnologia modernă nu poate concura cu unele dintre cele mai sofisticate sisteme optice cu care sunt înzestrate organismele biologice”*⁴⁹. Mulți dintre noi ar gândi că buretele oceanic este o formă de viață relativ rudimentară pe harta evoluționismului, dar iată că oameni de știință de vârf încearcă să copieze *“sistemul său optic atât de sofisticat”*!

Văd aceștia dovada concepției inteligenței și dau credibilitate acolo unde este cazul să dea? În mod surprinzător, nu. Chimistul Geri Richmond a spus despre buretele oceanic:

...Este un exemplu uimitor despre cât de incredibilă este natura ca și designer și constructor a sistemelor complexe. Putem să o desenăm pe o hârtie și să ne gândim cum să o realizăm, dar realitatea este că noi suntem în epoca de piatră comparativ cu natura [sublinierea noastră]⁵⁰.

Conform revistei *Nature*, un domeniu care se dezvoltă în această perioadă este denumit generic biometrică, prin care oamenii de știință încearcă să înțeleagă modul cum sistemele biologice sunt concepute și să folosească aceste principii pentru dezvoltarea de tehnologii noi.

Nu te șochează faptul că un lucru care este *“conceput”* și care este mai avansat decât ceea ce oamenii de știință pot crea, nu ar putea să fi apărut ca urmare a unor procese lipsite de scop, din pură întâmplare? Aceasta este ceea ce ne spun analizele statistice despre care am vorbit mai sus.

Alte descoperiri recente includ de asemenea următoarele: o proteină luminoasă din meduze permite chirurgilor să localizeze țesuturile canceroase la oameni, putând astfel îndepărta foarte bine acele țesuturi bolnave; și o stea de

mare denumită steaua fărâmicioasă, învelită în mici lentile care acționează ca un “ochi” colector, pe care inginerii o folosesc drept model pentru realizarea de senzori și sisteme de ghidare spațială.

Randy Kochevar, un specialist în biologie marină, descrie steaua de mare ca fiind incredibilă din punct de vedere al concepției:

Privim la aceste lucruri care nu sunt cunoscute ca fiind animale vizibile, dar totuși descoperim aceste fascinante proprietăți optice care sunt încorporate în corpul acestor viețuitoare.⁵¹

În cartea sa “*Superforță: Căutarea pentru o Măreață Teorie Unificată a Naturii*”, astrofizicianul australian Paul Davies ne solicită să luăm în considerare următoarele întrebări provocatoare:

Dacă natura este atât de “înțeleaptă” încât să exploateze mecanisme care ne uimesc cu ingeniozitatea lor, nu este acest lucru dovada de netăgăduit în favoarea existenței unui creator inteligent în spatele acestui univers? Dacă până și cele mai iscusite minți nu sunt în stare să pătrundă lucrările adânci ale naturii, cum s-ar putea oare presupune că acele lucrări sunt rezultatul unui accident întâmplător, produsul unei șanse oarbe?⁵²

... Mulți dintre noi ar gândi că buretele oceanic este o formă de viață relativ rudimentară pe harta evoluționismului, dar iată că oameni de știință de vârf încearcă să copieze “sistemul său optic atât de sofisticat”!

GIRAFĂ: Fiind o persoană destul de înaltă (2m), sunt puține lucruri la care privesc de jos – cu excepția situației când merg la grădina zoologică, unde am fost surprins să fiu nevoit să privesc în sus, dar sus de tot, către un grup de girafe! În ciuda înălțimii lor, de până la 7m – girafele pot să alerge foarte grațios (nu ca mine!). Am vrut să aflu mai multe lucruri despre acest animal atât de neobișnuit.

Unul dintre lucrurile pe care le-am descoperit a fost că pentru a pompa sângele în sus până la creier, prin gâtul său lung, girafa are nevoie de o inimă foarte puternică.

Dacă vrem să credem în evoluție, hai să ne imaginăm că prima girafă reușește să își creeze prin evoluție inima sa lungă de 70 cm de care are nevoie să pompeze sângele prin gâtul său lung. Inima sa este atât de puternică acum încât,

atunci când își coboară capul, presiunea ridicată a sângelui este mai mult decât suficientă pentru a rupe vasele de sânge din creierul său.

Așa că prima girafă trebuie să fi fost suficient de inteligentă pentru a-și da seama că este nevoie de asemenea de o altă etapă evolutivă și astfel și-a dezvoltat o structură organică incredibil de complexă pentru a rezolva problema presiuni sângelui la coborârea capului.

Și a fost nevoită să dezvolte acest lucru în câteva zile, înainte de a muri de sete sau din cauza distrugerii vaselor de sânge din creier, altfel această nouă specie va dispărea cât de curând. (Desigur, cum ar fi știut că este nevoie de noua etapă evolutivă dacă nu ar fi avut hemoragie craniană? Și apoi n-ar mai fi știut nimic, pentru că oricum ar fi murit din cauza hemoragiei craniene).

... Prin evoluție, care este imaginată ca presupunând procese accidentale, total întâmplătoare, care s-ar fi petrecut de-a lungul unor perioade îndelungate în istoria planetei, creatura noastră reușește rapid să se doteze cu un mecanism care să o protejeze de o adevărată explozie a creierului în primul moment când și-a coborât capul pentru a se adăpa.

Prin evoluție, care este imaginată ca presupunând procese accidentale, total întâmplătoare, care s-ar fi petrecut de-a lungul unor perioade îndelungate în istoria planetei, creatura noastră reușește rapid să se doteze cu un mecanism care să o protejeze de o adevărată explozie a creierului în primul moment când și-a coborât capul pentru a se adăpa.

Dr. Jobe Martin descrie această uimitoare soluție astfel:

Pe măsură ce girafa își coboară capul..., valvele arterelor din gâtul său încep să se închidă. Sângele de dincolo de ultima valvă continuă să se deplaseze prin creier. Dar în

loc să circule cu viteză ridicată și să creeze o presiune asupra creierului, distrugându-l sau provocându-i daune, ultima pompă este oprită undeva la baza creierului într-un grup de vase de sânge similar unui burete... Creierul este protejat întrucât sângele cu viteză mare se oprește în "buretele" de la baza creierului.

Cu toate acestea, plecând de la acest mecanism, apare o altă problemă. Un leu apare în zonă și se pregătește să atace noua sa pradă. Girafa își ridică imediat capul și, fără a avea ceva care să compenseze viteza redusă a sângelui, moarte ucisă. Se ridică prea repede și astfel creează o presiune redusă a sângelui și un conținut redus de oxigen la nivelul creierului. Leul astfel se bucură de o masă

îmbelșugată, iar girafa, cât mai este în viață, și-ar da seama că ar avea nevoie de un nou mecanism evolutiv care să re-oxigeneze creierul! Toși știm că animalele care au fost mâncate de un leu n-au mai avut șansa de a evolua, chiar și evoluționiștii ne cer să credem că viețuitoarele își dezvoltă îmbunătățirile necesare pentru supraviețuire pe măsură ce nevoia de îmbunătățire apare.

Dar girafa supraviețuiește!...pentru că pe măsură ce începe să își ridice capul, valvele arterelor se redeschid. "Buretele" de la baza creierului eliberează rapid sânge proaspăt oxigenat în creier, venele de la baza gâtului au de asemenea niște valve care se închid imediat pentru a ajuta la creșterea presiunii sângelui, iar girafa astfel poate să se ridice rapid și să fugă fără să fie nevoie să moară în ghearele leului⁵³.

Și toate aceste lucruri se petrec în mod automat. Girafa este o altă viețuitoare uimitoare, care sfidează teoria evoluției. Chiar crezi că ar putea exista vreo cale prin care girafa să fi evoluat în mod gradual și să își fi dezvoltat în mod aleator, întâmplător, toate aceste mecanisme speciale și complexe de-a lungul timpului, după cum încearcă să spună evoluționismul?

Ține minte, dacă ar exista măcar o viețuitoare care nu a putut evolua, atunci trebuie să existe un Creator.

URMEAZĂ DOVEZILE

După examinarea dovezilor – ceea ce reprezintă doar o neînsemnată parte din dovezile existente – am văzut deja că oamenii de știință nu au nici o dovadă în favoarea teoriei evoluției.

Și am mai văzut că macroevoluția nu explică felul cum a apărut viața, sau cum formele simple de viață au evoluat către formele complexe. Acum hai să vedem doar câteva citate ale celor care au luat în considerare dovezile – sau lipsa acestora.

George Wald, profesor la Universitatea Harvard, un evoluționist renumit și câștigător al Premiului Nobel, a spus următoarele lucruri cu privire la originea vieții:

*Omul nu poate decât să contempleze la măreția acestei afirmații că apariția spontană a organismelor vii este imposibilă. Cu toate acestea, eu cred că ne aflăm aici ca rezultat tocmai al creației spontane.*⁵⁴

Acest om de știință eminent *recunoaște* faptul că apariția spontană a vieții este imposibilă științific, dar cu toate acestea alege să creadă că acesta este totuși modul cum a apărut viața! Iată cum cineva suficient de inteligent ca să câștige un Premiu Nobel, rămâne încăpățânat în a nega o realitate atât de evidentă.

Sir Ernest Chain, câștigător de asemenea al Premiului Nobel pentru descoperirea penicilinei, referindu-se la un alt aspect al evoluției, declară:

A spune că dezvoltarea și supraviețuirea organismului cel mai potrivit este consecința exclusivă a mutațiilor aleatoare mi se pare o ipoteză bazată pe absolut nici o dovadă și un lucru care nu se poate concilia cu realitatea. Aceste teorii evoluționiste clasice reprezintă o super-simplificare grosolană a unui munte de realități extrem de complicate și interdependente, și mă uimește cum ele au trecut peste atâta timp necriticate, fără ca atâția oameni de știință să scoată măcar un murmur în semn de protest [sublinierea noastră]⁵⁵.

Dacă vrei să afli adevărul, întotdeauna trebuie să urmezi dovezile, indiferent la ce concluzie te conduc acestea.

Evoluția de la o specie la alta reprezintă una dintre cele mai mari minciuni care a penetrat omenirea. După cum spunea Adolf Hitler, "Cu cât este mai mare minciuna, cu atât mai mulți oameni vor crede în ea". Am crezut în această minciună a evoluționismului atâția ani. Totuși, dovezile în favoarea ei lipsesc; realitatea nu o susține deloc. Așa că eu nu voi crede în continuare în această minciună, și sper că nici nu.

Dar de ce atâția oameni cred această teorie fără să se uite la dovezi pentru a vedea unde conduc acestea? De ce oamenii de știință o acceptă fără să o critice?

Iată o declarație onestă care pune punctul pe i în această privință, declarația aparținând evoluționistului Richard Lewontin, profesor de genetică la Universitatea Harvard:

Disponibilitatea noastră de a accepta pretențiile științifice care sunt împotriva bunului simț reprezintă cheia pentru înțelegerea bătăliei dintre știință și supranatural. Noi îmbrățișăm știința în ciuda absurdității evidente a unora dintre teoriile ei...în ciuda toleranței comunității științifice pentru poveștile inventate fără substanță, doar pentru că avem o adeziune anterioară, o adeziune la materialism...

Mai mult decât atât, acel materialism la care am aderat este atât de absolut în mințile noastre, încât nu putem să permitem nici măcar un Picior Divin să calce pragul minții noastre. A accepta o zeitățe omnipotentă reprezintă pentru noi a concepe că în orice moment, regulile naturii pot fi răsturnate, că miracolele se pot întâmpla oricând [subliniere în original]⁵⁶.

Iată, în sfârșit, un moment de adevăr. Dr. Lewontin de fapt recunoaște că indiferent unde l-ar conduce dovezile, nu le va lua în considerare. Dacă dovezile conduc clar la “un Picior Divin la ușă”, totuși el nu le va accepta.

De ce? Motivul este același pentru toți: Anume că odată ce recunoaștem că Dumnezeu există, știm de asemenea că trebuie să răspundem înaintea Lui. Și anumiți oameni, în ciuda dovezilor, pur și simplu nu doresc să ajungă în acel punct. Unde lași tu ca să te conducă dovezile?

*“Cu cât este mai mare minciuna,
cu atât mai mulți oameni vor
crede în ea”.*

ADOLF HITLER

Robert Jastrow, director al Institutului Goddard pentru Științe Spațiale al NASA, arată care sunt opțiunile:

Poate că apariția vieții pe pământ este un miracol. Oamenii de știință ezită să accepte acest punct de vedere, însă opțiunile lor sunt limitate; fie viața a fost creată pe pământ prin voința unei ființe situate în afara posibilităților științifice de cunoaștere, fie a evoluat pe planeta noastră în mod spontan, prin reacții chimice ce s-au petrecut în materia moartă de pe suprafața planetei⁵⁷.

Există doar două opțiuni: Fie universul nostru imens de complex a apărut la întâmplare, fie a fost creat prin mâna lui Dumnezeu. Pe care dintre cele două o alegi? Asigură-te că alegerea ta este bazată pe realități, nu pe o credință oarbă. Viitorul tău depinde de acest lucru.

Iată un alt adevăr de care trebuie să ții seama. Dacă alegi să nu crezi într-un Dumnezeu care te-a creat, ci dimpotrivă să crezi că nu ești altceva decât rezultatul accidental al unor procese aleatoare, întâmplătoare, atunci trebuie să crezi și următoarele lucruri:

- Nu există nici o diferență calitativă între oameni și animale.
- Nu există nici un scop în viață.
- Nu există viață după moarte.
- Nu există nici un scop în istoria omenirii.

Se potrivesc aceste gânduri cu logica ta? Sau îți dai seama, intuitiv, prin logică, de faptul că oamenii au o valoare specială și că există un scop în viața ta?

La fel ca unii oameni, ai putea să nu recunoști că există un Dumnezeu față de care ești responsabil. Cu toții vom muri într-o zi. Și evident că toți vom avea de-a face cu acest lucru, chiar dacă îl negăm noi din străfundul nostru. Ține minte ce ți-am spus despre “statistica finală”: 10 oameni din 10 mor. Și când noi ne vom da ultima respirație, Dumnezeu va fi tot acolo. Dar ce se va întâmpla după aceea?

Când te uiți cu băgare de seamă la dovezile uimitoare din acest capitol, poți vedea că întotdeauna când ți se vorbește despre un broscoi care s-a transformat într-un prinț, este sigur vorba despre un basm, și acel lucru niciodată nu va fi o realitate științifică.

Dovezile ne spun clar că noi am fost făcuți de un Creator. Nu suntem aici pe pământ în mod accidental, din întâmplare; am fost creați cu un scop.

Misterul vieții devine tot mai clar pentru noi atunci când căutarea noastră pentru adevăr se îngustează. Hai să vedem unde ne conduc dovezile acum.

***Umple întreg Texasul cu dolari de argint pe un strat
de 70cm, vopsește unul în roșu...***

Capitolul 3

UMPLEȚI TEXASUL CU MONEZI!

“În 100 de ani, Biblia va dispărea.”

VOLTAIRE (1694-1778)

Acum că am văzut că dovezile în favoarea existenței unui Creator sunt solide și că nu există nici măcar urmă de dovezi în favoarea evoluției, trebuie să ne întrebăm: Cine este acest Creator? În mod sigur El dorește ca ființele create de El să fie în măsură să Îl cunoască.

De ce ne-ar crea El și apoi ne-ar lăsa să bâjbâim prin întuneric de unii singuri? Este logic ca Dumnezeu să le dea oamenilor o cale prin care ei să Îl poată găsi — o scriere care să ne spună despre El, despre caracterul Lui și despre planul Lui pentru omenire.

Există multe răspunsuri posibile la întrebarea despre cine este Dumnezeu. Budiștii nu cred atât de mult într-un Dumnezeu pe cât cred într-un proces continuu de reîncarnare care, după ei, îl conduce pe om la absorbția în univers. Zeul musulmanilor este Allah, un judecător sever și lipsit de iubire. Pentru adepții mișcării New Age, oricine și orice este un dumnezeu — și tu și eu suntem dumnezei. Mulți hinduși cred că Dumnezeu este Brahma, un spirit universal din care fiecare este o parte. Dar deși mulți hinduși nu recunosc existența unei Ființe Supreme, astfel că ei au ajuns să se închine la 330 milioane de zei.

Pentru evrei, Dumnezeu este Creatorul — un Duh personal, atotputernic, care S-a descoperit lui Avraam și profeților, promițând că se va arăta într-o zi ca și Mesia.

Pentru creștini, Dumnezeu este același Creator. Ei cred că El s-a arătat în persoana Domnului Iisus, Mesia, cu scopul de a distruge bariera păcatului dintre om și Dumnezeu prin intermediul sacrificiului de Sine, și de a veni din nou pentru a judeca pe fiecare om.

Există multe alte credințe despre cine sau ce este Dumnezeu.

Unii oameni gândesc că este intolerant sau arogant ca să existe persoane care pretind că doar un sistem religios sau o singură credință este adevărată și că toate celelalte sunt false.

Dar după cum poți vedea, fiecare religie oferă un concept despre Dumnezeu care se află în contradicție cu alte religii. Așadar, nu se poate ca toate să fie adevărate în același timp. Există posibilitatea ca toate să fie greșite, false, însă cu siguranță că toate nu pot fi adevărate în același timp.

Cum decidem care dintre ele este adevărată?

Pentru a stabili validitatea fiecărei opțiuni pe care o avem, în primul rând trebuie să examinăm textele religioase ale diverselor credințe pe care le luăm în considerare.

Apoi trebuie să aplicăm un fel de teste pentru a vedea care dintre ele este cea adevărată.

Unele dintre aceste texte constau din Cartea Morților la Egipteni, Cartea lui Mormon, Perla de Mare Preț, Coranul, Hadit, Biblia, Bhagavad Gita, Vedele, Dhammapada Sfântă și altele.

Care ar fi testele de bază pe care le putem aplica unui text pentru a vedea dacă textul este adevărat?

Atunci când selectăm un test de veridicitate, trebuie să reținem că nu contează ceea ce credem noi despre un lucru sau altul, ci contează ceea ce este adevărat. Aș putea crede eu că cerul are culoarea verde, dar acest lucru nu ar fi adevărat. Apoi aș putea să cred că sunt milionar, însă nici acest lucru nu ar fi adevărat. Adevărul este ceea ce realitatea ne spune că este.

Așa că fii atent să cauți ceea ce este adevărat, și nu argumente pentru ceea ce tu deja ai decis să crezi, înaintea examinării dovezilor. Asigură-te că ai dovezi suficiente pentru a proba faptul că nu te arunci orbește în eternitate, ci ești calculat în deciziile tale cu privire la viața veșnică.

Odată ce ai descoperit un text religios care este adevărat, ai obținut răspunsul la întrebarea referitoare la care credință este autentică. Hai, deci, să trecem la teste.

Să zicem că vorbim despre un test cu mai multe posibilități de răspuns și ai de a face cu următoarea întrebare:

2 + 2 = a) 4; b) 5; c) 3; d) 6

Devreme ce știi că răspunsul corect este “a)”, cât timp îți trebuie pentru a studia opțiunile b, c și d? Deloc.

De ce să nu studiezi celelalte opțiuni? Pentru că tot adevărul, prin definiție, este îngust. Există un singur răspuns la întrebarea cât face 2+2. Un singur răspuns corect și milioane de răspunsuri greșite.

De exemplu, există o singură persoană care este în prezent președintele Statelor Unite ale Americii: un singur răspuns corect și șase miliarde de răspunsuri greșite posibile.

Același principiu se aplică oricărui tip de adevăr, chiar și adevărului veșnic. Adevărul veșnic este de asemenea îngust, și ar fi bine să știi care este răspunsul corect referitor la acesta.

Pe când eram în unul dintre multele mele zboruri cu avionul, un bărbat care stătea pe scaunul de lângă mine și își lua notițe dintr-un articol intitulat “Spiritualitatea printre vecini”. Am observat câteva imagini cu statui ale lui Buddha presărate în articol și eram deja curios să știu ce scria despre acel subiect.

Am aflat de la acea persoană că era un misionar unitarian universalist și că în congregația lui erau evrei, creștini, budiști, atei etc. Avea câte puțin din toate în biserica lui.

Atunci când l-am întrebat “Când vei muri, ce crezi că este dincolo?”, el a răspuns “Chiar nu știu ce poate fi acolo”. Apoi a spus că el spera în reîncarnare, dar și că oamenii pot crede orice doresc. Biserica lui încerca să facă pe placul tuturor, făcând fapte bune pentru toți oamenii, astfel încât indiferent ce s-ar fi aflat dincolo de moarte, ei să fie în regulă.

L-am provocat folosind următoarea întrebare: “Este posibil ca o persoană să creadă în existența a ceva după moarte, și totuși când moare să descopere că ceea ce a crezut nu se potrivește cu ceea ce se va petrece acolo?”

“Bineînțeles”, a răspuns el.

“Ai perfectă dreptate,” am spus. “Dacă cineva crede că nu este nimic după moarte dar după ce moare descoperă că într-adevăr există viață după moarte, atunci acea persoană a greșit 100%. Dar nu poți avea un răspuns corect decât dacă îți pui întrebări, nu-i așa?”

M-a privit și a făcut ochii mari, apoi a replicat “Un răspuns corect”.

“Exact. Trebuie să existe un răspuns corect în ce privește veșnicia, ceea ce tocmai ai recunoscut. Asta înseamnă că există adevărul veșnic. Aceasta fiind situația, atunci înseamnă că anumite persoane din congregația ta dețin răspunsuri greșite cu privire la eternitate. Care este situația ta în această privință?”

Dar nu poți avea un răspuns corect decât dacă îți pui întrebări, nu-i așa?

Logica lui l-a forțat să recunoască faptul că există răspunsuri corecte și răspunsuri greșite, și totuși el era o persoană care nu credea în bine și rău. Dar fie există ceva dincolo de moarte, fie nu există nimic. Nu se poate ca ambele variante din opiniile noastre despre eternitate să fie adevărate în același timp.

Și dacă există un răspuns greșit în ce privește eternitatea, atunci trebuie să existe și un răspuns corect. Știi tu care este acel răspuns corect?

Întrucât reîncarnarea este una dintre credințele cele mai populare (în Hinduism, Budism, Meditație Transcendentală și diverse mișcări oculte și de tip New Age, printre altele), aș vrea să ne rezervăm câteva minute pentru a ne gândi puțin cum lucrează acestea.

Mecanismul reîncarnării este bazat pe presupusa “lege a karmei”, prin care faptele bune și faptele rele sunt puse în balanță și folosite drept fundament pentru a stabili calea pe care o persoană o va urma în viața următoare.

Karma unei persoane bune poate câștiga pentru acea persoană un viitor mai bun sau un noroc crescut în viața următoare, în timp ce pentru o persoană rea, karma acelei persoane va aduce suferință în viața următoare a acelei persoane, potrivit cu faptele rele săvârșite de acea persoană în trecut.

*Eu m-am întrebat dintotdeauna:
Cine sau ce este în măsură să țină
contul fiecărei fapte pe care o
săvârșește orice persoană care a
trăit vreodată pe pământ pentru a
face astfel încât ciclul karmei să
aibă loc?*

Reîncarnarea de regulă se sfârșește doar când persoana în cauză a avansat suficient prin a nu avea nici o karma bună, nici una rea, ci una total neutră. Apoi acea persoană va fi absorbită într-o stare impersonală de “conștiință universală” sau “conștiință cosmică”, în care individul încetează să mai existe. Cu aceasta, rezultatul final îl reprezintă anihilarea completă a eului finit. Iar individul devine “una cu universul”.

Eu m-am întrebat dintotdeauna: Cine sau ce este în măsură să țină contul fiecărei fapte pe care o săvârșește orice persoană care a trăit vreodată pe pământ pentru a face astfel încât ciclul karmei să aibă loc? O astfel de entitate ar trebui să fie:

- oriunde (omniprezent) — pentru a fi în măsură să vadă toți oamenii din toate timpurile și să știe gândurile și motivațiile oamenilor;
- atotcunoscătoare (omniscient) — pentru a măsura balanța a câtorva miliarde de oameni și a acțiunilor lor, și pentru a stabili dacă o anumită persoană merită un salt în sus și alta un salt în jos pentru următoarea viață;
- atotputernic (omnipotent) — capabil să pună în aplicare deciziile sale;
- bun — având un simț pur al moralității, știind astfel exact ce înseamnă “bun” și ce înseamnă “rău” în fiecare situație particulară. De asemenea, trebuie să fie suficient de drept pentru a face o judecată cinstită prin aceea că pe baza deciziei de la judecată oamenii vor petrece veșnicia într-un fel sau în altul.

Și iată că am definit ceea ce “universul” trebuie să fie pentru a face ca reîncarnarea să funcționeze. Dar se pare că în loc de a descrie un fel de “forță

cosmică” impersonală, aceste cerințe descriu o Ființă distinctă, personală, atotștiutoare, omniprezentă, morală, dreaptă, inteligentă, neprihănită.

Mai mult, dacă oamenii vor avea parte de o judecată dreaptă a faptelor lor ca fiind bune sau rele, atunci ei ar trebui să știe dinainte definiția binelui și a răului.

Ei ar trebui de asemenea să fie în măsură să vadă unde se află pe o scară “karmică”. La urma urmei nu ar trebui ca un Dumnezeu corect să le permită oamenilor să știe unde se află din punct de vedere moral? Ar fi culmea cruzimii pentru o persoană să se străduiască din greu să acumuleze 7,258,206,418 fapte bune — pentru ca apoi să afle (în viața următoare, ca un fel de blestem) că i-a lipsit o singură faptă bună pentru a putea să avanseze din punct de vedere al ciclului reîncarnării!

Ar fi ceva incorect. Și n-am avea de-a face deloc cu un Dumnezeu drept. În mod sigur un Dumnezeu cinstit, corect și drept ne-ar spune foarte clar cine este El, cum Îl putem cunoaște și la ce să ne așteptăm de la eternitate. De asemenea, El ne-ar da indicații clare despre ceea ce este bine și ceea ce este rău, și ne-ar permite să știm cum ne situăm noi în relație cu aceste definiții.

Spre deosebire de alte scrieri religioase, Biblia chiar face acest lucru.

Ce este Biblia? Este o compilație de 66 de cărți scrise de peste 40 de oameni de-a lungul unei perioade de 1600 de ani dar care totuși se citește ca și cum ar fi scrisă de un singur autor. Unitatea, armonia și acuratețea Bibliei nu pot fi comparate cu nici o altă carte. Biblia este, prin însăși existența ei, o dovadă a Măinii Divine care a scris-o prin intermediul unor oameni devotați.

Dacă îți place o carte sfântă alta decât Biblia, ai putea să oferi argumentele tale. Dar dă-mi voie să îți explic de ce Biblia este unică.

Ar fi culmea cruzimii pentru o persoană să se străduiască din greu să acumuleze 7,258,206,418 fapte bune — pentru ca apoi să afle (în viața următoare, ca un fel de blestem) că i-a lipsit o singură faptă bună pentru a putea să avanseze din punct de vedere al ciclului reîncarnării!

Un învățător al Bibliei a spus cândva:

Uită-te la miracolul incontestabil al Bibliei. A fost scrisă de peste 40 de oameni de-a lungul a mai mult de 60 de generații (aproape 1600 ani)! Acești scriitori au provenit dintr-o varietate largă de medii sociale: regi, ciobani, soldați, pescari, poeți, oameni de stat, învățători, preoți, și profeți.

Aceștia au scris Biblia aflându-se pe continentele Asia, Africa și Europa, în limbile ebraică, greacă și aramaică. Totuși, [Biblia] reușește să fie un singur document, prezentând o dramă completă a răscumpărării. Cum este posibil ca Biblia să fi fost scrisă în cea mai complexă modalitate imaginabilă, și totuși să se potrivească atât de bine și cu atâta acuratețe?⁵⁸

Biblia este cea mai vândută carte a tuturor timpurilor. Multe cărți au fost vândute în mii de exemplare, unele chiar în milioane de exemplare și doar câteva au depășit pragul de 10 milioane de exemplare vândute. Prin comparație, Biblia este vândută anual în aproximativ 150 milioane de exemplare, iar numărul total de exemplare care se tipărește ajungând la aproximativ 4 miliarde, în peste 2000 de limbi de pe tot pământul⁵⁹. Nici o altă carte nici măcar nu se apropie de aceste recorduri. Și asta înseamnă că este ceva legat de ea care îi atrage pe oamenii din întreaga lume să dorească să o citească.

Acum, faptul că există miliarde de exemplare tipărite nu înseamnă în mod necesar că Biblia este adevărată, dar pentru că este cea mai bine vândută carte din istoria omenirii, n-ar trebui să te determine asta să o iei în considerare? Sper că n-ai vrea să fii dintre acele persoane care se simt libere să critice sau să pretindă că “știu” Biblia, fără ca în realitate să fi citit-o.

Biblia pretinde că este scrisă de Dumnezeu. Toate celelalte texte religioase au fost scrise de oameni, care au pretins să fi vorbit în locul lui Dumnezeu. Oamenii au scris Bhagavad Gita; oamenii care l-au cunoscut pe Mohamed sau care știau de el, au scris Coranul după mult timp de la moartea lui; un om a scris Cartea lui Mormon, pretinzând că un înger i-a dat traducerea unor plăcuțe vechi din aur; Mary Baker Eddy a scris principala carte a sectei Știința Creștină, denumită Știință și Sănătate cu idei din Scriptură, fiind publicată de Eddy în anul 1879.

Doar Biblia pretinde să fi fost scrisă de Dumnezeu vorbind oamenilor. În Biblie se spune de peste 3000 de ori: “Așa vorbește Domnul”. Ce altă carte scrisă vreodată a spus ceva similar de atâtea ori? În nici un fel sau formă Biblia nu pretinde a fi scrisă de oameni.

Când am descoperit acest fapt, întrebarea mea a fost “Există vreo dovadă în favoarea originii supranaturale a Bibliei?” Și am descoperit că există un munte de informații — de la istorie, arheologie, știință și profeții — care arată că Biblia este într-adevăr Cuvântul lui Dumnezeu.

Nu trebuie să fii de acord cu mine până ce nu ai citit dovezile de mai jos. După ce faci acest lucru, decide tu singur.

Dovezile istorice susțin Biblia. Pentru a proba ceva din punct de vedere istoric, trebuie să examinezi mai mult lucruri. Un lucru pe care trebuie să îl iei în considerare sunt manuscrisele originale sau timpurii ale aceluși document. Apoi trebuie să ne întrebăm: Cât de apropiat este textul pe care îl avem noi astăzi comparativ cu versiunea originală? În cazul Bibliei, astăzi avem peste 24000 de copii vechi ale diferitelor porțiuni din Noul Testament. Următoarea carte din acest punct de vedere din întreaga antichitate este Iliada lui Homer, pentru care avem 643 de copii din antichitate.

John Warwick Montgomery a spus:

A fi sceptic cu privire la textul Noului Testament este echivalent cu a permite ca toate scrierile clasice din antichitate să alunece în obscuritate, pentru că nici o altă scriere din perioadele străvechi nu este mai bine atestată bibliografic decât Noul Testament.⁶⁰

De asemenea, printre scrierile vechi, nu există un alt text în afara Bibliei care să aibă un număr de manuscrise care să se păstreze în timp atât de aproape de versiunea originală. Nu ne-am permite să renegăm niciodată vreun text vechi precum Iliada sau Odiseea, și tot astfel nu ar trebui să renegăm Biblia, câtă vreme este cea mai bine documentată carte, mult superioară tuturor celorlalte din acest punct de vedere.

În plus, cartea pe care o examinăm nu ar trebui să conțină contradicții.

Dacă o carte s-ar contrazice pe ea însăși, atunci sigur că nu ar mai fi de încredere. Dr. Gleason Archer a spus astfel:

Pe măsură ce m-am ocupat de studierea contradicțiilor și discrepanțelor aparente din textul biblic, examinând de asemenea dovezile lingvistice, arheologice și științifice, încrederea mea în autenticitatea Bibliei s-a întărit în mod continuu.⁶¹

Multe persoane pretind că există contradicții în Biblie dar atunci când li se cere să identifice una singură, nu pot face acest lucru. Unii spun că ei au citit-o pagină cu pagină — dar se dovedește curând că au făcut acest lucru o singură dată, cu mulți ani în urmă.

Acest lucru ne arată că unii oameni își bazează destinul lor veșnic pe ceea ce au citit când aveau probabil 12 ani. Asigură-te că nu crezi pur și simplu ce spun alți oameni fără ca tu să te asiguri că într-adevăr aceea este realitatea.

Dovezile externe în favoarea Bibliei sunt de asemenea uimitoare. Tacitus, un istoric roman, și Josefus, un istoric evreu, ambii susțin cu dovezi acuratețea istorică a Bibliei. De exemplu, au existat 17 istorici laici care au scris despre moartea lui Iisus Hristos prin crucificare. Acest lucru nu putea fi produsul nu știu cărei bârfe a unui grup de oameni: dovezile istorice externe atestă de fapt adevărul Bibliei.

Biblia descrie cu acuratețe o serie de evenimente istorice până la cele mai mici detalii, iar istoria atestă și ea acuratețea Scripturii. De exemplu, ridicarea și căderea marilor imperii precum Grecia și Roma antică (Daniel 2:39–40) precum și distrugerea unor mari orașe (de exemplu, Tirul și Sidonul în Isaia 23) sunt descrise cu detalii în Biblie.

Distrugerea Tirului insular este de asemenea descrisă în scrierile unor istorici din antichitate. Ei povestesc cum — după ce regele Nabucodonosor al Babilonului a eșuat în cel de-al 13-lea an în intenția sa de a captura orașul de coastă — Alexandru cel Mare a înconjurat timp de 7 luni partea insulară și a distrus-o complet și a ucis toți locuitorii lui.

Studiile intensive, de-a lungul unor perioade îndelungate de timp, care au dovedit că acuratețea istorică a Bibliei este de departe superioară celei a scrierilor din Egipt, Asiria și ale altor națiuni din vremea antică.

Dovezile arheologice susțin Biblia. Au existat peste 25000 de descoperiri arheologice care se referă la oameni, poziția lor socială și locuri menționate în Biblie. În mod interesant, nici una dintre aceste descoperiri nu a contrazis Biblia. De fapt, aceste descoperiri pun în evidență Biblia ca fiind adevărată. Nelson Glueck, renumitul arheolog evreu, a scris:

În mod categoric se poate spune că nici o descoperire arheologică nu a contrazis vreodată ceea ce este scris în Biblie.⁶²

Uimitor: textul analizat de noi este de încredere din punct de vedere istoric.

Millar Burrows spune:

Biblia este susținută de dovezile arheologice din nou și din nou. În ansamblu, nu există nici o îndoială asupra faptului că rezultatele excavațiilor au crescut respectul cercetătorilor pentru Biblie ca și colecție de documente istorice.⁶³

Au existat peste 25000 de descoperiri arheologice care se referă la oameni, poziția lor socială și locuri menționate în Biblie. În mod interesant, nici una dintre aceste descoperiri nu a contrazis Biblia.

Dovezile științifice susțin Biblia. Unele

dintre cele mai convingătoare dovezi în favoarea adevărului Bibliei stau în natura științifică a acesteia. Întotdeauna am avut tendința de a crede că știința și Biblia nu au putut și nici nu vor putea să meargă vreodată împreună și că în fapt cele două sunt diametral opuse.

Iată cât de greșit am gândit:

Acum 2500 de ani, știința spunea că sunt aproape 1100 de stele în univers. Dar cam în aceeași perioadă, profetul Ieremia a spus (33:22), “...oștirea cerurilor care nu se poate număra, și ca nisipul mării care nu se poate măsura...” Ieremia spunea pe atunci că stelele nu pot fi numărate, atât de multe sunt. Și astăzi, după ce vedem fotografiile extraordinare trimise înapoi pe pământ de telescopul spațial Hubble, știm cu certitudine că omul nu poate număra stelele, atât de multe sunt. (Desigur, ele nu sunt de nenumărat pentru Dumnezeu, care “...socotește numărul stelelor, și le dă nume la toate” Psalmul 147:4)

Știința spunea pe atunci de asemenea că planeta stă pe spinarea unui animal uriaș. Și motivul pentru care oamenii de știință ai vremii spuneau aceasta era pentru că ei nu puteau crede că pământul, pentru ei având formă plată, putea să fie pur și simplu suspendat în spațiul cosmic.

Am citit recent despre un băiețel care, confruntându-se cu faptul că pământul stă pur și simplu suspendat în spațiu, s-a decis să creadă că de fapt el stă pe spinarea unei broaște testoase. Dar când a fost întrebat pe de aunele stătea broasca țestoasă, el a răspuns: “Pe o altă broască țestoasă”. Când din nou a fost întrebat despre cealaltă țestoasă pe ce se sprijinea, băiețelul a răspuns jenat: “Peste tot sunt numai țestoase, până jos de tot”.

*“Peste tot sunt numai țestoase,
până jos de tot”*

Iov 26:7 spune despre Dumnezeu astfel: *“El întinde miazănoaptea asupra golului, și spânzură pământul pe nimic”*. Acest lucru a fost scris acum 3500 de ani. Iată că Biblia întotdeauna a spus despre pământ că este suspendat în spațiu. Și, bineînțeles, având instrumentele moderne ale științei și explorării spațiale de astăzi, știm că acest lucru este perfect adevărat.

În epistola lui Pavel către evrei, se poate citi următorul pasaj:

Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede a fost făcut din lucruri care nu se văd. (Evrei 11:3)

Acest lucru a fost scris acum aproape 2000 ani. Din acest text, vedem că Biblia a spus întotdeauna că lucrurile vizibile sunt formate din lucruri invizibile. Acest lucru n-a avut logică pentru mulți oameni – până când, bineînțeles, s-a descoperit că există cu siguranță elemente invizibile ale materiei, denumite “atomi”.

În cartea lui Iov, scrisă acum 3500 de ani, citim: *“Poți tu să arunci fulgerele, ca să plece. Îți zic ele: Iată-ne?” (Iov 38:35).*

Biblia face aici o declarație care tulbură lumea științifică – faptul că lumina poate fi trimisă și că se poate manifesta și sonor. Dar știati că undele radio se deplasează cu viteza luminii? Iată de ce astăzi ne putem bucura de comunicații instantanee fără fir între persoane aflate la extremele planetei. Știința nu a reușit

să descopere acest lucru până în anul 1864, când cercetătorul englez James Clerk Maxwell a sugerat că electricitatea și unele luminoase sunt două forme ale aceluiași lucru.⁶⁴

Încă o dată, Biblia dovedește acuratețe, inclusiv științifică. Acum 2800 de ani, Isaia a făcut o altă observație interesantă. Iată ce a spus el:

El șade deasupra cercului pământului, și locuitorii lui sunt ca niște lăcuste înaintea Lui; El întinde cerurile ca o mahramă subțire, și le lățește ca un cort, ca să locuiască în el. (Isaia 40:22)

Ray Comfort, în cartea sa “Realități Științifice din Biblie”, a scris:

Biblia ne informează aici (Isaia 40:22) că pământul este rotund. Într-o vreme când știința credea că pământul este plat, Scripturile l-au inspirat pe Cristofor Columb să călătorească în jurul lumii. Iată ce a scris el: “Domnul mi-a pus în minte acest gând. Am simțit mâna Lui asupra mea...fără îndoială că am fost inspirat de la Duhul Sfânt pentru că El m-a mângâiat cu raze de o iluminare miraculoasă folosind Sfintele Scripturi”⁶⁵

Creatorul universului știe, bineînțeles felul cum funcționează creația Sa și ne-a oferit dovada acestui fapt în Biblie.

Mergeam într-o zi printr-un magazin dintr-un aeroport, și l-am observat pe Vanilla Ice, un cântăreț celebru de muzică rap în urmă cu câțiva ani. Am început să discut cu el și la un moment dat i-am spus:

“Am auzit că te-ai făcut creștin”. Mi-a răspuns: “Eram odată”. Asta e o afirmație tare interesantă.

Pe măsură ce am continuat să vorbim, el a spus că în conformitate cu Biblia, orice persoană se sinucide ajunge în iad. El încerca să citeze din Biblie, dar nu știa ce spunea. I-am spus că există 6 sinucideri menționate în Biblie, și că despre nici una nu se spune că este un lucru bun. Dar de asemenea nu se spune că aceasta reprezintă un bilet automat pentru iad.

Vanilla Ice a mai menționat că este de fapt favoritul științei, așa că i-am prezentat câteva dintre dovezile științifice pe care Biblia le conține. S-a arătat

Într-o vreme când știința credea că pământul este plat, Scripturile l-au inspirat pe Cristofor Columb să călătorească în jurul lumii.
RAY COMFORT

foarte interesat de dovezi, apoi mi-a dat adresa lui ca să îi trimit o carte conținând mai multe informații!

Logica și conștiința noastră ne spun că vrem cu adevărat să cunoaștem dovezile care să ne conducă la răspunsul corect pentru această viață și pentru cea de dincolo.

Îți spun ție logica și conștiința aceleași lucruri?

Profețiile împlinite susțin Biblia. Dovezile științifice în favoarea Bibliei sunt absolut uimitoare, însă acestea nici măcar nu se pot compara cu faptul care mi-a demonstrat fără putință de tăgadă că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. Care este acest fapt? Care ar fi acel lucru care ar dovedi că nu este nici o cale ca Biblia să fi fost scrisă de oameni, ci doar de mâna Dumnezeului atotputernic? 100% acuratețe în prezicerea viitorului. Dacă am putea găsi aceasta într-un text religios, atunci am avea răspunsul la ceea ce căutăm noi.

Următoarea întrebare: Care crezi că este singura carte din lume care

conține sute de profeții foarte detaliate și înregistrări ale împlinirii acestor profeții? Răspunsul este Biblia. Cartea lui Mormon a Sfinților Zilelor de pe Urmă nu face acest lucru; Coranul musulmanilor nu; Bhagavad Gita a hindușilor nu.

În nici una din scrierile lui Buddha, Confucius și Lao-Tse nu vei găsi măcar un exemplu de profeție împlinită.

În Coran, singura situație a unei profeții specifice împlinite este cea când Mohamed a prezis că el însuși se va întoarce în Mecca – o profeție foarte ușor de împlinit chiar de către el.

Prin comparație, Biblia conține peste 2000 de profeții detaliate doar în Vechiul Testament. De fapt, 25% din conținutul Bibliei este de natură profetică. Și cu excepția profețiilor care vorbesc despre Sfârșitul Lumii și întoarcerea Domnului Iisus, fiecare dintre celelalte profeții – inclusiv acelea despre evenimente politice, religioase, intelectuale și geografice de până la întoarcerea lui Iisus Hristos pe pământ – a fost împlinită până la cel mai mărunț detaliu.

Care crezi că este singura carte din lume care conține sute de profeții foarte detaliate și înregistrări ale împlinirii acestor profeții? Răspunsul este Biblia.

Unul dintre cele mai interesante lucruri despre Biblie constă în aceea că Biblia spune că oricine nu poate face o profeție care să fie 100% adevărată este un profet fals. Faptul că unii oameni “prezic” câte ceva în revista National Enquirer asta nu face din ei profeți adevărați.

În vremea Vechiului Testament, dacă vreo persoană pretindea că vorbește ca din partea lui Dumnezeu și dacă profeția lui nu se adeverea, pedeapsa era de condamnare la moarte prin împoșcare cu pietre. (Dumnezeu tratează foarte serios actul de a-L reprezenta într-un mod necinstit). Astfel că atunci când profeții vorbeau, ei trebuiau să se asigure că prezentau cuvintele lui Dumnezeu, nu cuvintele lor! Profețiile sunt importante pentru că ele demonstrează cine este Dumnezeu și că El poate fi de încredere.

Aduceți-vă aminte de cele petrecute în vremile străbune; căci Eu sunt Dumnezeu, și nu este altul, Eu sunt Dumnezeu, și nu este niciunul ca Mine. Eu am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: “Hotărârile Mele vor rămâne în picioare, și Îmi voi duce la îndeplinire toată voia Mea. Eu chem de la răsărit o pasăre de pradă, dintr-o țară îndepărtată, un om ca să îplinească planurile Mele: da, Eu am spus, și Eu voi împlini; Eu am plănuit, și Eu voi înfăptui. (Isaia 46:9-11)

Dumnezeu spune că El va declara care va fi sfârșitul încă de la bun început. Dacă El spune prin profeții Săi ceea ce are de gând să facă în viitor, atunci El va face întocmai cum a prevestit. Hai să vedem dacă este adevărat acest lucru.

Vechiul Testament a fost finalizat cu mai bine de 400 de ani înainte de scrierea Noului Testament. Pentru a vedea cât de acurată este abilitatea lui Dumnezeu de prezicere, hai să examinăm o mică parte din profețiile Vechiului Testament care prevestesc cine și cum va veni Mesia, Mântuitorul așteptat.

1. În Vechiul Testament, în cartea lui Isaia 7:14 citim: “De aceea, Domnul Însuși vă va da un semn: Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu, și-I va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi)”.

Această profeție a fost împlinită de Yeshua (numele evreiesc al Domnului Iisus), după cum citim în Noul Testament:

Iar nașterea lui Iisus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.

Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit, și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii; de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns.

Dar pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului, și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevestă-ta, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt.

Ea va naște un Fiu, și-l vei pune numele Iisus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.”

Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se îplinească ce vestise Domnul prin prorocul, care zice:

„Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu, și-l vor pune numele Emanuel”, care, tâlmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi”.

Când s-a trezit Iosif din somn, a făcut cum îi poruncise îngerul Domnului; și a luat la el pe nevestă-sa.

Dar n-a cunoscut-o, până ce ea a născut un fiu. Și el i-a pus numele IISUS. (Matei 1:18-25)

Dumnezeu a spus că va trimite pe Fiul Său printr-o fecioară, și așa a făcut.

2. Vechiul Testament a profețit că acest Mesia, acest Fiu care va fi numit “Emanuel, adică Dumnezeu este cu noi” va fi de fapt întruparea Dumnezeului cel atotputernic.

Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii” (Isaia 9:6)

Iar Noul Testament spune:

[Iisus a spus] Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului.”

După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor.

Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb,

și au zis: „Bărbați Galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Iisus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în acelaș fel cum L-ați văzut mergând la cer.” (Faptele Apostolilor 1:8-11)

Iisus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun că, mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.” (Ioan 8:58)

Dumnezeu a spus că Mesia va fi “Dumnezeu Minunat, Tatăl veșniciei”, în formă umană – și El așa a fost.

3. Vechiul Testament a prezis de asemenea că, în ciuda faptului că va trăi în trup omenesc, Mântuitorul Mesia va fi Fiul lui Dumnezeu.

„Eu voi vesti hotărârea Lui,”-zice Unsul-„Domnul Mi-a zis: „Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut. (Psalmul 2:7)

Această profeție a fost împlinită în Matei 3:17, care spune:

Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care îmi găsesc plăcerea.”

Și de asemenea confirmată în Matei 17:5:

Pe când vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!”

Luca 22:66-71 spune:

Când s-a făcut ziuă, bătrânii norodului, preoții cei mai de seamă și cărturarii s-au adunat împreună, și au adus pe Iisus în Soborul lor. Ei I-au zis:

„Dacă ești Tu Hristosul, spune-ne!” Iisus le-a răspuns: „Dacă vă voi spune, nu veți crede;

și dacă vă voi întreba, nu-Mi veți răspunde, nici nu-Mi veți da drumul.

De acum încolo, Fiul omului va șede la dreapta puterii lui Dumnezeu.”

Toți au zis: „Ești Tu dar Fiul lui Dumnezeu?” Și El le-a răspuns: „Așa cum o spuneți; da, sunt.”

Atunci ei au zis: „Ce nevoie mai avem de mărturie? Noi înșine am auzit-o din gura Lui.”

Vedem deci că Dumnezeu a spus că El are un Fiu, și așa a fost.

4. Mai mult, Vechiul Testament a prevestit că, oricine ar fi acest Mesia, El se va naște în Betleem. Atunci când Iisus s-a născut, Betleemul avea doar 1000 de locuitori:

Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel, și a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei. (Mica 5:2)

Matei 2:1 prezintă împlinirea acestei profeții:

După ce S-a născut Iisus în Betleemul din Iudea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim.

Dumnezeu a spus deci că Fiul Său se va naște în Betleem, și El acolo S-a născut.

5. Profetul Mica menționează (vezi mai sus) pre-existența lui Mesia: “a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei”.

Când era în Iudeea, Domnul Iisus Însuși a spus că El a împlinit această profeție, pe când anumiți oameni l se opuneau:

Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie că are să vadă ziua Mea: a văzut-o și s-a bucurat.

„N-ai nici cincizeci ce ani”, l-au zis Iudeii, „și ai văzut pe Avraam!”

Iisus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun că, mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.” (Ioan 8:56-58)

Această profeție este de asemenea împlinită în Coloseni 1:17, care spune:

El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El.

Dumnezeu a spus că Fiul Său a existat înainte de toate lucrurile, și este adevărat.

6. Deuteronom 18:18 spune că Mesia va fi un profet

Le voi ridica din mijlocul fraților lor un prooroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.

Această profeție a fost împlinită în Matei 21:11, când:

„Este Iisus, Proorocul, din Nazaretul Galileii”, răspundeau noroadele.

Dumnezeu a spus că Fiul Său va fi un profet, și așa a fost.

7. Mesia va avea parte de o manifestare neobișnuită a Duhului Sfânt. Isaia 11:2 spune despre acest lucru:

Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul.

Matei ne spune despre evenimentele care au confirmat împlinirea acestei profeții, în special în Matei 3:16-17, unde scrie:

De îndată ce a fost botezat, Iisus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea cerurile s-au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorându-Se în chip de porumbel și venind peste El.

Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”

Dumnezeu a spus că Fiul Său va arăta o manifestare neobișnuită a Duhului Sfânt, și așa a fost.

8. De asemenea, Mesia va face minuni, după cum este prevestit în Isaia 35:6:

...atunci șchiopul va sări ca un cerb, și limba mutului va cânta de bucurie; căci în pustie vor țâșni ape, și în pustietate pâraie...

Această profeție a fost împlinită în mod continuu în lucrarea publică a Domnului Iisus. De exemplu, în Matei 9:35 găsim scris:

Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției, și vindecând orice fel de boală și orice fel de neputință, care era în norod.

De asemenea, în Matei 15:29-31 se spune:

Iisus a plecat din locurile acelea, și a venit lângă marea Galileii. S-a suit pe munte, și a șezut jos acolo.

Atunci au venit la El multe noroade, având cu ele șchiopi, orbi, muți, ciungi, și mulți alți bolnavi i-au pus la picioarele Lui, și El i-a tămăduit;

așa că noroadele se mirau, când au văzut că mușii vorbesc, ciungii se însănătoșează, șchopii umblă și orbii văd; și slăveau pe Dumnezeu lui Israel.

Dumnezeu a spus că Fiul Său va face minuni, și așa a fost.

9. Vechiul Testament prevestește că Mesia va învia dintre cei morți. Psalmul 16:10 spune astfel:

Căci nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților, nu vei îngădui ca prea iubitul Tău să vadă putrezirea.

În Faptele Apostolilor 2:31, ni se spune de către un apostol că această profecie a fost împlinită prin învierea Domnului Iisus, apostolul făcând referire chiar la versetul de mai sus:

...despre învierea lui Hristos a proorocit și a vorbit el, când a zis că sufletul lui nu va fi lăsat în Locuința morților, și trupul lui nu va vedea putrezirea.

Ce profecie minunată! Cu sute de ani înainte ca Fiul lui Dumnezeu să fi pășit pe planeta noastră, s-a profețit că El va învia dintre cei morți, și așa a fost!

10. Scriptura ne spune că Mesia va fi trădat de unul dintre prieteni. Printre multele versete care spun acest lucru, Psalmul 41:9 declară:

Chiar și acela cu care trăiam în pace, în care îmi puneam încrederea și care mânca din pâinea mea, ridică și el călcâiul împotriva mea.

Matei 10:4 vorbește clar de "Iuda Iscarioteanul, care L-a și vândut". Iar Ioan 13:21-22 și 25-26 ne prezintă cu detalii felul cum trădarea s-a petrecut:

...Iisus S-a tulburat în duhul Lui, a mărturisit, și a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că unul din voi Mă va vinde.”

Ucenicii se uitau unii la alții, și nu înțelegeau despre cine vorbește.

Unul din ucenici, acela pe care-l iubea Iisus, stătea la masă culcat pe sânul lui Iisus.

Și ucenicul acela s-a răzemat pe pieptul lui Iisus, și l-a zis: „Doamne, cine este?”

Iisus a răspuns: „Acela, căruia îi voi întinge bucățica, și i-o voi da.” Și a întins o bucățică, și a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon, Iscarioteanul.

Astfel Iuda, știind că el plănuise să îl trădeze pe cel mai bun prieten al său, a luat pâinea și a mâncat.

Dumnezeu a prevestit că Fiul Său va fi trădat de un prieten care va mânca împreună cu El, și exact așa a fost.

11. Profeții au spus că Mesia va fi trădat pentru 30 de arginți. Zaharia 11:12 spune despre trădător astfel:

Eu le-am zis: „Dacă găsiți cu cale, dați-Mi plata; dacă nu, nu Mi-o dați!” Și Mi-au cântărit, ca plată, trei zeci de arginți.

Matei 26:15 prezintă împlinirea acestei profeții astfel:

...„Ce vreți să-mi dați, și-l voi da în mâinile voastre?” Ei i-au cântărit treizeci de arginți.

Iisus a fost trădat de către unul din prietenii Lui pentru prețul exact care fusese prevestit cu sute de ani înainte.

Dumnezeu a spus că prețul pentru trădarea Fiului Său va fi de 30 de arginți, și așa a fost.

12. Profețiile Vechiului Testament spun despre Mesia că va fi bătut și batjocorit.

Dar eu sunt vierme, nu om, am ajuns de ocara oamenilor și disprețuit de popor.

Toți cei ce mă văd își bat joc de mine, își deschid gura, dau din cap și zic:

„S-a încrezut în Domnul! Să-l mântuiască Domnul, să-l izbăvească, fiindcă-l iubește!” (Psalmul 22:6-8)

În Matei 27:29 este descrisă împlinirea acestei profeții:

Au împletit o cunună de spini, pe care l-au pus-o pe cap, și l-au pus o trestie în mână dreaptă. Apoi îngenuncheau înaintea Lui, își băteau joc de El, și ziceau: „Plecăciune, Împăratul Iudeilor!”

Iar Matei 26:67 spune:

Atunci L-au scuipat în față, L-au bătut cu pumnii, și L-au pălmuit...

Dumnezeu a profetizat despre Fiul Său că va fi batjocorit, și așa a fost.

13. Cartea Psalmilor descrie modul cum va muri Mesia. Astfel, Psalmul 22:14-20 descrie aceasta oferind detalii:

Am ajuns ca apa, care se scurge, și toate oasele mi se despart; mi s-a făcut inima ca ceara, și se topește înlăuntrul meu.

Mi se usucă puterea ca lutul, și mi se lipește limba de cerul gurii: m-ai adus în țărâna morții.

Căci niște câini mă înconjoară, o ceată de nelegiuți dau târcoale împrejurul meu, mi-au străpuns mâinile și picioarele:

toate oasele aș putea să mi le număr. Ei, însă, pândesc și mă privesc;

și împart hainele mele între ei, și trag la sorț pentru cămașa mea.

Dar Tu, Doamne, nu Te depărta! Tu, Tăria mea, vino de grabă în ajutorul meu!

Scapă-mi sufletul de sabie, și viața din ghearele câinilor!

Această descriere uimitoare a efectelor fizice ale execuției prin crucificare a fost scrisă cu sute de ani înainte ca metoda de tortură să fi fost utilizată de către soldații romani.

Crucificarea a fost prima dată practică în jurul anului 200 îdHr, iar în provincia evreilor abia în anul 63 îdHr. Cu toate acestea, ea a fost descrisă cu detalii în Psalmul 22, scris de regele David, care s-a născut cu mai mult de 1000 de ani înaintea Domnului Iisus. Da, s-a profețit că Mesia va muri în acest fel, și chiar așa s-au petrecut lucrurile. Faptul că mâinile și picioarele Sale au fost străpunse și că hainele sale au fost trase la sorți între soldații romani reprezintă detalii profetice uluitoare în Psalmul 22.

Iată cum s-au împlinit aceste detalii profetice. Luca 23:33-34 descrie scena crucificării astfel:

Când au ajuns la locul, numit „Căpățâna”, L-au răstignit acolo, pe El și pe făcătorii de rele: unul la dreapta și altul la stânga.

Iisus zicea: „Tată, iartă-i, căci nu știi ce faci!” Ei și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgând la sorți.

Iar în Matei 27:35 citim:

După ce L-au răstignit, I-au împărțit hainele între ei, trăgând la sorți, pentru ca să se împlinescă ce fusese vestit prin proorocul care zice: „Și-au împărțit hainele Mele între ei, și pentru cămașa Mea au tras la sorți.

Dumnezeu a spus că Fiul Său va muri într-un fel foarte specific, și așa a fost.

14. Vechiul Testament a profețit că la moartea Lui, Mesia va scoate un strigăt specific. Psalmul 22:1 descrie acest lucru:

Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit...?

Matei 27:46 descrie împlinirea acestei profeții:

Și pe la ceasul al nouălea, Iisus a strigat cu glas tare: „Eli, Eli, Lama Sabactani?” adică: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”

Evreii religioși, atât bărbați cât și femei, au memorat, memorează și recită întotdeauna Psalmi – în special când au de-a face cu situații dificile, și mai ales când sunt înconjurați de necredincioși. Eu cred că atunci când Iisus a strigat la începutul Psalmului 22, aceasta a semnat că El începuse să recite din Psalmi pentru Sine, după obiceiul evreilor.

Și când a ajuns la Psalmul 22, care descrie atât de complet și în detalii scena din jurul Său, El a spus primele cuvinte cu glas tare pentru ca toți cei prezenți, care cunoșteau Psalmul, să știe de asemenea că acesta conținea o profeție mesianică – și că ei vor începe să recite împreună cu El.

Apoi deodată, pe măsură ce ei recitau, ei și-ar fi dat seama că profeția se împlinea înaintea ochilor lor într-un fel în care Domnul Iisus nu ar fi putut să înscezeze: corpul său a fost frânt într-un fel special. Hainele sale erau trase la sorți. Soldații îi străpunseseră mâinile și picioarele folosind cuie imense. Oamenii îl insultau cu voce tare, lucru care fusese profețit atât în acest Psalm cât și în alte pasaje din Scriptură (Isaia 53).

Oamenii și-ar fi amintit ce semnificație aveau evenimentele la care luau parte, și anume că erau profeția mesianică din Isaia:

Și când a ajuns la Psalmul 22, care descrie atât de complet și în detalii scena din jurul Său, El a spus primele cuvinte cu glas tare pentru ca toți cei prezenți, care cunoșteau Psalmul, să știe de asemenea că acesta conținea o profeție mesianică – și că ei vor începe să recite împreună cu El.

Totuși, El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu, și smerit.

Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.

Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.

Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.

El a fost luat prin apăsare și judecată; dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu?

Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormântul Lui la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvârșise nici o nelegiuire și nu se găsisese nici un vicleșug în gura Lui.

Domnul a găsit cu cale să-l zdrobească prin suferință... Dar, după ce își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.

Va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu, și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.

Dumnezeu a spus că Fiul Său va striga la moartea Sa, și așa a fost.

15. Vechiul Testament a profețit că Mesia va fi străpuns. Am citit deja mai sus profețiile care prezintă cum mâinile și picioarele Sale au fost străpunse și felul cum această profeție a fost împlinită.

De exemplu:

Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului, un duh de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-l vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut. (Zaharia 12:10)

Dar a fost mai mult decât străpungerea mâinilor și picioarelor. Apostolul Ioan ne descrie cum coasta lui Iisus a fost străpunsă și care a fost motivul pentru aceasta, anume pentru a arăta că profeția s-a împlinit:

Când au venit la Iisus, și au văzut că murise, nu l-au zdrobit fluierile picioarelor; ci unul din ostași l-a străpuns coasta cu o suliță; și îndată a ieșit din ea sânge și apă.

Faptul acesta este adevărat de cel ce l-a văzut: mărturia lui este adevărată, și el știe că spune adevărul, pentru ca și voi să credeți.

Aceste lucruri s-au întâmplat, ca să se împlinească Scriptura: „Nici unul din oasele Lui nu va fi sfărâmat.”

Și în altă parte, Scriptura mai zice: „Vor vedea pe cine au străpuns.” (Ioan 19:33-37)

Dumnezeu a prevestit că Fiul Său va fi străpuns, și așa a fost.

16. Pământul se va întuneca. Amos spune:

În ziua aceea, zice Domnul Dumnezeu, voi face să asfințească soarele la amiază, și voi întuneca pământul ziua-n-amiaza mare. (Amos 8:9)

Împlinirea acestei profeții este prezentată de asemenea în Matei astfel:

De la ceasul al șaselea până la ceasul al nouălea s-a făcut întuneric peste toată țara. (Matei 27:45).

Ce oră înseamnă “ceasul al șaselea”? Numerotarea orelor după orarul evreiesc începe la ora 6 dimineața. Deci ceasul al șaselea de fapt înseamnă ora prânzului.

Dumnezeu a spus că El va face un întuneric pe pământ la ora prânzului, și așa a făcut, pentru 3 ore!

Ține minte aceste lucruri: acestea sunt doar câteva dintre multele sute de profeții care au fost împlinite cu o exactitate uimitoare.

Motivul pentru care aceste profeții sunt atât de importante este legat de conceptul de probabilitate. Când ne gândim la cât de multe condiții și cerințe ar trebui îndeplinite pentru ca profețiile să fie împlinite de aceeași persoană, probabilitatea de a găsi o astfel de persoană scade odată cu fiecare dintre cerințe. Și cu cât mai neobișnuite sunt cerințele, cu atât este mai puțin posibil să găsim o astfel de persoană.

Acum gândește-te la următorul lucru: Iisus Hristos a împlinit peste 300 de profeții în viața Sa pe pământ. Iată ceva ce te va ajuta să realizezi cât de importante sunt aceste aspecte: dacă doar 8 dintre cele 300 de profeții s-ar dovedi adevărate în aceeași persoană, atunci probabilitatea ar fi echivalentă următorului scenariu:

- Construiește un gard în jurul statului american Texas,
- umple spațiul interior acestui gard, adică teritoriul statului Texas, cu un strat de 70 cm de monede de un dolar;
- vopsește una dintre acestea în culoarea roșie;
- amestecă bine monezile;
- apoi, plecând de la granița cu statul Louisiana, mergi legat la ochi cât de mult vrei în interiorul statului Texas,
- apoi apleacă-te, tot legat la ochi,
- și ridică acea monedă vopsită în roșu.

Care crezi tu că sunt șansele ca să ai în mână chiar acea monedă roșie? Ai paria averea ta pe faptul că vei ridica în mod sigur moneda roșie? Ți-ai paria soarta veșnică pe acest fapt? Poate că da, pentru este vorba doar despre 8 profeții care sunt împlinite de aceeași persoană. Dar Iisus a împlinit peste 300 de profeții.

Învățătorii evrei se întrebau dacă nu cumva ar trebui să fie doi Mesia, pentru că El vorbise atât despre un Slujitor care va suferi, venind pentru a îndepărta bariera păcatului dintre oameni și Dumnezeu, dar și despre un Rege cuceritor, venit pentru a elibera poporul Său de asupritorii vremii. Însă ei citeau despre două vizite ale aceluiași Mesia.

De asemenea, rabinii se întrebau chiar dacă nu cumva ar trebui să fie trei Mesia, pentru că este scris că El se va naște în Betleem, că Dumnezeu Îl va aduce din Egipt și că El va fi numit Nazarinean.

Ei nu își puteau imagina cum un singur om ar fi putut să îplinească toate aceste 3 cerințe. Însă Iisus S-a născut în Betleem, a fost dus de părinții săi în Egipt pentru a scăpa de crimele puse la cale de Irod, și a trăit acolo până când Dumnezeu i-a spus lui Iosif că este în siguranță să se întoarcă în Israel. Apoi ei au

locuit în Nazaret, unde Iisus a crescut, a învățat și a lucrat până la vârsta de 30 de ani.

Dacă a fost dificil de imaginat un singur om împlinind numai acele 3 cerințe pentru a fi Mesia, imaginează-ți cum ar fi în cazul celor 300 de profeții care au fost împlinite în Iisus!

În primul rând, ar trebui să mergi înapoi la nivelul neutronilor, protonilor și electronilor atomului pentru a avea o imagine mai adecvată. Nu sunt prea multe alte lucruri în univers care să descrie mai bine imposibilitatea potrivirii unor astfel de evenimente. Și noi știm deja că este absolut imposibil ca un om să poată prezice viitorul cu o acuratețe perfectă, de 100%. În mod sigur nu la acest nivel de acuratețe. Numai Dumnezeu ar putea să facă aceasta, și El chiar a prezis viitorul cu acuratețe perfectă!

Matei spune:

Drept răspuns, Iisus i-a zis: „Este scris: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” (Matei 4:4)

Avem în Biblie aceste cuvinte care vin chiar din gura lui Dumnezeu. Și ce ne spune El despre eternitate?

Iată ce ne transmite Ioan:

Pilat i-a zis: „Ce este adevărul?” Și zicând aceasta, a ieșit iarăși la iudei și le-a zis: Eu nu găsesc în El nici o vină (Ioan 18:38)

Ca și Pilat, noi toți suntem în căutarea adevărului de care să fim dependenți – nu de o credință oarbă, ci de o credință bazată pe dovezi bune, solide.

Ioan spune de asemenea:

Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul (Ioan 17:17)

Concluzionând: Cuvântul lui Dumnezeu despre Mesia, așa cum este prezentat în Biblie, s-a dovedit a fi adevărat.

Examinarea descoperirilor științei, istoriei, arheologiei și profețiilor ne-au arătat că – bazat pe dovezi – este ilogic să spui că nu există Dumnezeu, pentru că

toate lucrurile din univers arată către un Creator inteligent, și pentru că nimeni altul decât Dumnezeu ar putea să facă profeții atât de multe, detaliate și complete, deseori pronunțate cu mii de ani înainte – și apoi să le împlinească atât de simplu în viața unui singur Om.

Așadar, am văzut că știința strigă după un Creator care ne-a creat pe noi și absolut orice lucru. Apoi am descoperit că Biblia este un document credibil, adevărat. Cum se împletesc toate acestea? Susține Biblia aceleași lucruri ca și știința? Hai să aruncăm o privire asupra dovezilor.

BIBLIA, NATURA, ȘTIINȚA ȘI ADEVĂRUL

Pe când te afli în căutarea adevărului etern, amintește-ți că Domnul spune să îți folosești logica. A crede în adevăr nu înseamnă o sinucidere intelectuală. Logica există tocmai pentru a ne ajuta să distingem adevărul de fals. Fii o persoană rezonabilă și privește în continuare cum adevărul continuă să se dezvăluie.

Veniți totuș să ne judecăm, zice Domnul...(Isaia 1:18)

A spune că Biblia a fost scrisă de oameni supuși greșelii este un lucru care nu spune deloc faptul că toate cuvintele Bibliei nu ar fi ale lui Dumnezeu. Și împlinirea uimitoare a profețiilor reprezintă una dintre dovezile covârșitoare pentru acest lucru.

Mai mult decât atât, ființele umane nu greșesc întotdeauna. Nu mereu. Putem chiar scrie fără să greșim. De fapt, noi chiar trebuie să facem acest lucru destul de des – la școală, la locul de muncă și în documentele financiare.

Biblia spune de 92 de ori în Biblie “este scris”, prin aceasta însemnând că Dumnezeu a folosit oameni pentru a scrie unele lucruri care acum să fie văzute ca și cum Dumnezeu ar vorbi.

Atunci când privești la o pictură uimitoare, cine crezi că a pictat-o? Crezi cumva că pensula a făcut acest lucru? Desigur, știm cu toții că pictorul a făcut asta și mai știm că pentru aceasta s-a folosit de pensulă. În același mod, poți vedea că Dumnezeu

“Dumnezeu poate să traseze o linie dreaptă folosindu-se de un băț neînsemnat”

pretinde că este autorul Bibliei, dar El S-a folosit de oameni pentru a transcrie și pentru a o păstra de-a lungul timpului.

Cineva a spus odată că: “Dumnezeu poate să traseze o linie dreaptă folosindu-se de un băț neînsemnat”. Și de fapt aceasta este realitatea, că Dumnezeu se poate folosi de o persoană imperfectă pentru a crea ceva perfect.

Știm de asemenea că Dumnezeu nu poate greși. Și cum am văzut că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, știm că nici Biblia nu poate greși. În mod sigur Dumnezeu Își va păstra Cuvântul Lui și îl va ține departe de greșeli. Și doar trebuie să examinăm dovezile care arată că acest lucru este adevărat:

- Biblia spune că toate lucrurile create vorbesc clar despre Cel care le-a creat:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mânilor Lui.

O zi istorisește alteia acest lucru, o noapte dă de știre alteia despre el.

Și aceasta, fără vorbe, fără cuvinte, al căror sunet să fie auzit:

dar răsunetul lor străbate tot pământul, și glasul lor merge până la marginile lumii. În ceruri El a întins un cort soarelui.

Și soarele, ca un mire, care iese din odaia lui de nuntă, se aruncă în drumul lui cu bucuria unui viteaz:

răsare la un capăt al cerurilor, și își isprăvește drumul la celălalt capăt; nimic nu se ascunde de căldura lui. (Psalmul 19:1-6)

La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. (Geneza 1:1)

- Atunci când am examinat dovezile prezentate în Capitolul 1, am ajuns la concluzia că ar fi illogic să nu credem că universul are un Creator. Cu mult timp înainte, Dumnezeu a prezentat același lucru și a făcut câteva comentarii despre aceia care vor nega existența Lui:

Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu, le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu.

În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot desvinovăți. (Romani 1:19-20)

Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!” S-au stricat oamenii, fac fapte urâte; nu este niciunul care să facă binele. (Psalmul 14:1)

- Dumnezeu a declarat începutul lucrurilor atunci când a spus că El este creatorul acestui univers:

Dar El a făcut pământul prin puterea Lui, a întemeiat lumea prin înțelepciunea Lui, a întins cerurile prin priceperea Lui.

La tunetul Lui, urlă apele în ceruri; El ridică norii dela marginile pământului, dă naștere fulgerelor și ploii, și scoate vântul din cămărilor Lui.

Atunci se arată omul cât este de prost cu știința lui, și orice argintar rămâne de rușine cu chipul lui cioplit; căci idolii lui nu sunt decât minciună, și nu este nici o suflare în ei. (Ieremia 10:12-14)

*Ajutorul îmi vine de la Domnul, care a făcut cerurile și pământul. (Psalmul 121:2)
Ferice de cine are ca ajutor pe Dumnezeuul lui Iacov, ferice de cine-și pune nădejdea în Domnul, Dumnezeuul său!*

El a făcut cerurile și pământul, marea și tot ce este în ea. El ține credincioșia în veci. (Psalmul 146:5-6)

Tu, Doamne, numai Tu, ai făcut cerurile, cerurile cerurilor și toată oștirea lor, și pământul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce cuprind ele. Tu dai viață tuturor acestor lucruri, și oștirea cerurilor se închină înaintea Ta. (Neemia 9:6)

- Dumnezeu a spus că El a creat animalele:

Întrebă dobitoacele, și te vor învăța, păsările cerului, și îți vor spune; vorbește pământului, și te va învăța; și peștii mării îți vor povesti.

Cine nu vede în toate acestea dovada că mâna Domnului a făcut asemenea lucruri?

El ține în mână suflul a tot ce trăiește, suflarea oricărui trup omenesc. (Iov 12:7-10)

- Dumnezeu este cel care susține în viață fiecare ființă doar prin mâna Sa!

Doamne, Tu ai fost locul nostru de adăpost, din neam în neam.

Înainte ca să se fi născut munții, și înainte ca să se fi făcut pământul și lumea, din veșnicie în veșnicie, Tu ești Dumnezeu! (Psalmul 90:1-2)

Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai Lui suntem: noi suntem poporul Lui și turma pășunii Lui (Psalmul 100:3)

Așa vorbește Domnul Dumnezeu, care a făcut cerurile și le-a întins, care a întins pământul și cele de pe el, care a dat suflare celor ce-l locuiesc, și suflet celor ce merg pe el. (Isaia 42:5)

Eu am făcut pământul, și am făcut pe om pe el; Eu cu mâinile Mele am întins cerurile, și am așezat toată oștirea lor.

Eu am ridicat pe Cir, în dreptatea Mea, și voi netezi toate cărările lui. El îmi va zidi iarăși cetatea, și va

Căci așa vorbește Domnul, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: „Eu sunt Domnul, și nu este altul!

ISAIA 45:18

da drumul prinșilor Mei de război, fără preț de răscumpărare și fără daruri, zice Domnul oștirilor.

Dar Tu ești un Dumnezeu care Te ascunzi, Tu, Dumnezeul lui Israel, Mântuitorule! Toți sunt rușinați și uluiți, toți pleacă plini de ocară, făuritorii idolilor.

Dar Israel va fi mântuit de Domnul, cu o mântuire veșnică. Voi nu veți fi nici rușinați, nici înfrunțați, în veci.

Căci așa vorbește Domnul, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit-: „Eu sunt Domnul, și nu este altul!” (Isaia 45:12-13; 15-18)

- Dumnezeu a creat atât animalele cât și omul, fiecare ca specie distinctă. Aceasta înseamnă că o specie anume este capabilă să dea naștere unor exemplare doar ale aceleiași specii, și nu vor putea evolua către alte specii:

Dumnezeu a făcut peștii cei mari și toate viețuitoarele care se mișcă și de care mișună apele, după soiurile lor; a făcut și orice pasăre înaripată după soiul ei. Dumnezeu a văzut că erau bune.

Dumnezeu le-a binecuvântat, și a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, și umpleți apele mărilor; să se înmulțească și păsările pe pământ”.

Astfel a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a cincea.

Dumnezeu a zis: „Să dea pământul viețuitoare după soiul lor, vite, târâtoare și fiare pământeste, după soiul lor.” Și așa a fost.

Dumnezeu a făcut fiarele pământului după soiul lor, vitele după soiul lor și toate târâtoarele pământului după soiul lor. Dumnezeu a văzut că erau bune.

Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.” (Geneza 1:21-26)

- Biblia oferă chiar informații mult mai detaliate, insistând că macroevoluția nu se poate produce niciodată:

Nu orice trup este la fel; ci altul este trupul oamenilor, altul este trupul dobitoacelor, altul este trupul păsărilor, altul al peștilor. (1Corinteni 15:39)

După cum vedem din aceste dovezi științifice, fiecare specie este diferită, și oricare dintre specii nu poate da naștere decât unor exemplare din exact aceeași specie. Biblia spune exact același lucru!

Concluzia finală: Adevărul a fost descoperit! Biblia ne spune tot ceea ce avem nevoie să cunoaștem pentru a alege unde vom petrece veșnicia. De fapt, am putea spune că BIBLIA este o prescurtare a principiului “Informații de Bază necesare înainte de a Părăsi Pământul”.

Nu contează cine ești – Michael Jordan, președintele țării, tu ori eu – toți vom părăsi această lume într-o zi. Dacă ai informațiile corecte despre eternitate și le folosești corect, vei ajunge la destinația corectă.

Dar dacă ai informații greșite, sau nu folosești cum trebuie informațiile corecte despre care tocmai ai aflat, vei sfârși ajungând la destinația greșită.

Iată că gheața devine și mai subțire sub picioarele tale. Deoarece am descoperit că Biblia este adevărată, adevărul etern continuă să crească din ce în ce mai mult în claritate.

*Nu ne notăm în program ziua morții,
doar că se întâmplă să își facă singură loc în el...*

10:31 A.M. - MĂRTEA MEA

© Davight Sa

Capitolul 4

FLĂCĂRILE! FLĂCĂRILE!

*“Între noi și rai sau iad există o singură viață,
care este cel mai fragil lucru din lumea întreagă”*

BLAISE PASCAL

Acum că întrebarea dacă Biblia este adevărată a fost rezolvată, se deschide calea către următoarea etapă în călătoria noastră: să vedem ce spune Biblia despre destinația noastră eternă, veșnică.

Recunoști următoarele cuvinte?

Toate își au vremea lor, și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui.

Nașterea își are vremea ei, și moartea își are vremea ei; săditul își are vremea lui, și smulgerea celor sădite își are vremea ei.

Uciderea își are vremea ei, și tămbăduirea își are vremea ei; dărâmarea își are vremea ei, și zidirea își are vremea ei;

plânsul își are vremea lui, și râsul își are vremea lui; bocitul își are vremea lui, și jucatul își are vremea lui...

Unii oameni se gândesc că aceste cuvinte au fost scrise acum doar câteva zeci de ani ca versuri pentru melodia grupului The Byrds, dar ele de fapt sunt cuvintele inspirate ale lui Dumnezeu, scrise cu mii de ani în urmă (Eclesiastul 3:1-4).

Aceste cuvinte ne ating profund inimile, pentru că ele sunt adevărate: Este o vreme pentru trăit, și o vreme când oamenii mor, fiecare dintre noi. Întrebarea este, ce se va întâmpla cu noi odată ce vine vremea morții? Ce se întâmplă cu noi după ultima bătaie de inimă? Ești gata dacă astăzi ar fi ziua aceea pentru tine?

Dumnezeu a pus în inima fiecărui om gândul veșniciei. În străfundul inimilor noastre, cu toții știm intuitiv că este mai mult decât această viață, că ne așteaptă ceva dincolo de mormânt. Biblia spune că fiecare dintre noi avem un trup, un suflet și un spirit (1Tesalonicani 5:23). La moarte, îți vei lăsa trupul în urmă, dar ce se va întâmpla cu sufletul și spiritul tău? Unde îți vei petrece întreaga veșnicie?

Când te uiți la cuvintele inscripționate pe pietrele de mormânt, poți citi numele persoanei decedate, data nașterii și data morții. Dacă sunt 70 sau 80 de ani între data nașterii și cea a decesului unei persoane, cei mai mulți dintre noi considerăm că acea persoană a avut parte de o viață bună, din plin.

Totuși eternitatea este infinit mai lungă decât cei 80 de ani. Pot să îți garantez că după moartea ta fizică vei continua să exiști undeva cu mult mai mult decât ai trăit aici pe pământ.

Având acest adevăr, este firesc să cunoaștem cât mai mult despre ceea ce se află de cealaltă parte a vieții pământești, în loc să ne focalizăm permanent pe lucrurile care sunt temporare. Peste 150 de ani de aici înainte, va mai conta dacă ai reușit să strângi o avere de 1 milion de dolari, dacă ai condus un Mercedes decapotabil, dacă ai avut o casă incredibil de mare sau dacă ai fost o celebritate fără egal? Nu. Când murim, nu mai putem lua cu noi absolut nimic, nici măcar hainele cu care suntem îngropați.

Când murim, nu mai putem lua cu noi absolut nimic, nici măcar hainele cu care suntem îngropați. Singurul lucru care va fi important în ziua în care vei muri va fi dacă îl cunoști sau nu pe Dumnezeu care te-a creat.

Singurul lucru care va fi important în ziua în care vei muri va fi dacă îl cunoști sau nu pe Dumnezeu care te-a creat. Dacă da, vei fi cu El pentru eternitate...din veșnicie în veșnicie. Dar dacă nu îl cunoști, vei petrece veșnicia fără El, pentru că vei fi respins prezența Lui iubitoare și astfel vei fi acceptat consecințele care vin în urma acelei respingeri.

Și doar lucrurile veșnice – nu cele temporare – sunt până la urmă cele care contează cu adevărat. Pune-ți în mod sincer următoarea întrebare: Ești mai

preocupat de relațiile și posesiunile tale din această scurtă viață decât ești preocupat de unde și cum îți vei petrece veșnicia?

Biblia ne spune despre un om bogat care era satisfăcut cu tot ce acumulase în averea lui din timpul vieții. Iată ce își spune acel om în bogăția lui:

“Iată”, a zis el, „ce voi face: îmi voi strica grânarele, și voi zidi altele mai mari; acolo voi strânge toate rodurile și toate bunătățile mele;

și voi zice sufletului meu: „Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și veselește-te!”

Dar Dumnezeu i-a zis: „Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul; și lucrurile, pe cari le-ai pregătit, ale cui vor fi?”

Tot așa este și cu cel ce își adună comori pentru el, și nu se îmbogățește față de Dumnezeu.” (Luca 12:18-21)

Moartea vine pe neașteptate, dintr-o dată. Și este sigură. Deși nu ne notăm data morții în calendarul nostru, într-o zi își face singură loc.

Și este o călătorie fără posibilitatea de întoarcere. Acum, nici unul dintre noi nu ar vrea să fie categorisit ca nebun, nici în această viață și nici în cea viitoare. Așadar, cum putem fi siguri că nu aflăm la un minut după moartea noastră că ne-am înșelat cu privire la veșnicie?

Deși nu ne notăm data morții în calendarul nostru, într-o zi își face singură loc.

Viața ne oferă multiple posibilități de a alege, indiferent de ce anume este în discuție: ce tip de mașină să cumpărăm, ce universitate să absolvim, ce să mâncăm la cină, cu cine să ne căsătorim, cum să ne petrecem timpul și așa mai departe. Veșnicia, totuși, are la dispoziție doar două alegeri. Biblia ne spune că fiecare dintre noi va ajunge într-una din două destinații finale după ce vom muri:

Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică, și alții pentru ocară și rușine veșnică. (Daniel 12:2)

Cu toții vom fi pe deplin conștienți și treji atunci, fie fericiți în rai, fie în iad, suferind condamnare și dizgrație pentru toată veșnicia.

Mark Twain a făcut o glumă pe acest subiect, sugerând că noi am “merge în rai pentru climat și în iad pentru companie”. Cu toate acestea, a merge în iad, nu este deloc o glumă nici pentru tine și nici pentru oricine altcineva.

“IMAGINEAZĂ-ȚI CĂ NU EXISTĂ NICI UN RAI”

În cântecul său *Imaginează-ți*, John Lennon nu a luat în serios ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia, cu privire la eternitate. (*Versurile cântecului se pot găsi pe internet*) Lumea pe care Lennon și-a imaginat-o nu avea nici un rai, nici iad și nici o țară, “nimic de ucis și nimic pentru care să mori”, “nici o religie” și “nici o avere”.

Ceea ce își imaginase Lennon că vor face lumea fericită erau lucruri total greșite. Oamenii au nevoie de fericire, dar lepădându-se de posesiuni, țări și de Dumnezeu, această cale s-a dovedit deja că nu este cea care conduce la fericire.

Ceea ce își imaginase Lennon că vor face lumea fericită erau lucruri total greșite. Oamenii au nevoie de fericire, dar lepădându-se de posesiuni, țări și de Dumnezeu, această cale s-a dovedit deja că nu este cea care conduce la fericire.

Poate fi bună o astfel de idee – să uităm de Dumnezeu și de toate lucrurile pe care Biblia spune că Dumnezeu vrea să ni le dea pentru a ne trăi viața – posesiuni, țări și așa mai departe? Nu și dacă Dumnezeu este real. Și am examinat atâtea dovezi până acum că Dumnezeu chiar există.

Cât privește ceea ce vom găsi după ce vom muri, hai să descoprim dacă acele destinații pe care Lennon le-a negat există cu adevărat sau nu. Întrucât Dumne-

zeu are o mai bună vedere asupra eternității decât avem noi – și El vrea ca noi să cunoaștem adevărul astfel încât să petrecem veșnicia cu El – hai să vedem ce spune Biblia despre ceea ce ne așteaptă dincolo de această viață. Vei fi surprins de ceea ce vei afla.

Conform unui sondaj de opinie realizat de organizația Barna Group, majoritatea americanilor (76%) cred că raiul există. 46% dintre aceștia descriu raiul ca pe “o stare de existență eternă în prezența lui Dumnezeu”, în timp ce aproape 30% o văd ca pe “un loc de odihnă și răsplată unde sufletele merg după moarte”. Alți 14% cred că raiul este doar ceva “simbolic”.⁶⁶

Ce crezi tu despre rai?

Mulți oameni își imaginează raiul ca pe ultimul teren, un fel de loc unde își întâlnesc prietenii vechi și familia și se bucură la nesfârșit cu aceștia. Ei cred că tot scopul raiului îl reprezintă bucuria personală a celor care merg acolo și că acolo li se vor satisface toate poftele. Dar dacă fiecare persoană se gândește în mod egoist doar la sine, nu sună această descriere mai degrabă ca această viață de pe pământ, unde oamenii de străduiesc să obțină ce vor pentru ei înșiși, chiar dacă aceasta uneori produce daune sau suferințe altora? De fapt, după cum scrie C.S.Lewis, *“o concentrare rudimentară, fără odihnă și nezâmbitoare asupra eului...este caracteristică iadului”*, nu raiului.

Nu astfel descrie Cuvântul lui Dumnezeu împărăția cerurilor. Biblia descrie raiul astfel:

Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-i este rușine să Se numească Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate. (Evrei 11:16)

Domnul Iisus a spus că raiul conține mai multe locuințe și că El merge acolo pentru a pregăti un loc pentru cei credincioși (Ioan 14:2).

În rai, nu va exista degradare materială sau corupție; va fi un loc în care ne putem asigura că toate lucrurile sunt bune:

“o concentrare rudimentară, fără odihnă și nezâmbitoare asupra eului...este caracteristică iadului”
C.S. LEWIS

ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură (Matei 6:20)

În cer cei credincioși vor avea trupuri noi “spirituale”, cu o nouă natură fizică. Ele vor fi perfect sănătoase și eliberate de orice slăbiciuni fizice de care pe pământ suferim (1Corinteni 15:44). Nu va mai exista foamete sau însetare, nu vor mai fi lacrimi sau durere, și acestea pentru toată veșnicia (Apocalipsa 7:16-17). În cer, explică Biblia, cei credincioși vor primi daruri și vor fi în măsură să se odihnească de munca lor. Raiul este un loc al păcii și mângâierii pentru cei care au fost asupriți, și este o țară mult mai bună decât am trăit aici pe pământ. Este locul unde sunt Dumnezeu și îngerii Săi. Trebuie să ne întrebăm pe noi înșine dacă acesta este locul unde noi înșine vom fi.

Unul dintre prietenii mei a murit de curând – era creștin. Era legat la o un aparat de dializă când inima s-a oprit să mai bată. Doctorii au năpustit în sala unde se afla cu un defibrilator și au reușit să îi repună inima în funcțiune.

Atunci prietenul meu a privit la tatăl său care era lângă el și i-a spus: “Tată, nu o să-ți vină să crezi ceea ce tocmai am văzut!” Lucrul uimitor cu privire la declarația acestui tânăr stă în aceea că el fusese orb și nu văzuse nimic de 20 de ani; își pierduse vederea de 20 de ani din cauza unei complicații cu diabet, boală care l-a ucis încetul cu încetul.

Am auzit o întâmplare cu un tânăr băiat care a privit la cer într-o vară și a spus: “Dacă raiul este atât de frumos pe dinafară, mă întreb cât de uimitor ar trebui să fie pe dinăuntru!”

Apoi tânărul i-a explicat tatălui său că sufletul său s-a despărțit de trupul lui, că putea vedea linia aceea continuă pe monitorul din sala de spital în care se afla trupul lui. Apoi a început să se ridice la cer într-o călătorie. Apoi a spus că a văzut o lumină albă, atrăgătoare, cu o prezență glorioasă de dragoste care a venit către el, apoi a văzut flori care aveau cele mai vibrante și mai frumoase culori care se puteau imagina vreodată! El i-a spus în final tatălui său: “Tată, dacă asta înseamnă moartea, atunci este ok!” După 5 zile, tânărul a murit.

Raiul este destinația aceea reală unde chiar tu ai putea merge într-o bună zi.

La înmormântarea soțului său creștin, o femeie a fost auzită spunând: “El este norocos azi; mi-aș dori să pot fi și eu în rai astăzi. De ce oare n-a fost să merg eu?” Atunci când știm unde merg după moarte cei care ne sunt dragi, și unde vom merge noi înșine, moartea este un lucru pe care nu îl mai privim cu frică.

Am auzit o întâmplare cu un tânăr băiat care a privit la cer într-o vară și a spus: “Dacă raiul este atât de frumos pe dinafară, mă întreb cât de uimitor ar trebui să fie pe dinăuntru!” Nici unul dintre noi nu are nici cea mai vagă idee despre natura glorioasă a ceea ce Dumnezeu a pregătit pentru cei care Îl urmează. Biblia spune că în rai vor fi străzi de aur și pereți realizați din perle, smaralde și pietre prețioase.

Mă gândeam că este interesant faptul că ceea ce noi prețuim cel mai mult pe pământ, va fi atât de comun în cer încât vom călca pe acestea în rai – un

material folosit pentru pavaje! Ce îți spune aceasta despre frumusețea și spectaculozitatea raiului?

Cuvintele nu pot descrie cât de uimitor va fi. Fără durere, fără suferință, fără boli, plâns și fără moarte. Dar cel mai bun lucru despre rai – singurul lucru de care ne vom ocupa când vom ajunge acolo – este că acesta va fi locul unde vom putea să vorbim față în față cu Însuși Creatorul nostru minunat.

Care va fi destinația ta pentru toată veșnicia?

“NICI UN IAD ACOLO JOS”

Cealaltă alegere este un loc numit iad. John Lennon ne cerea în cântecul său să ne imaginăm că nu există “nici un iad acolo jos”. Iadul nu mai este la modă astăzi, dar asta nu înseamnă că el nu mai există! Doar pentru că nouă nu ne convine ideea de iad, asta nu înseamnă că el nu există. Mulți oameni spun că ei nu cred în iad și deci iadul nu ar trebui să existe. Dar amintește-ți: nu contează ceea ce credem noi, ci contează ceea ce este adevărat. Necredința noastră nu schimbă realitatea. Am putea să credem că otrava nu ne va ucide, dar acest lucru se va întâmpla. Am putea crede că pământul este plat, dar asta nu ar fi adevărat. Fii sigur că ești în căutarea adevărului și nu doar pentru lucrurile care îți sunt plăcute să crezi în ele.

Mulți oameni mi-au spus că ei n-ar avea nimic împotrivă dacă ar merge în iad, pentru că toți prietenii lor ar fi acolo. Dar iadul nu este un loc de relaxare și distracție. Este un loc de pedeapsă. Conform sondajului de opinie al Barna Group, doar o treime din persoanele adulte cred că iadul este în realitate un loc al terorii și chinului, în timp ce 4 persoane din 10 cred că iadul este pur și simplu o stare de separare eternă de prezența lui Dumnezeu.⁶⁷ Totuși, indiferent de ceea ce credem noi, cum descrie Cuvântul lui Dumnezeu acest loc, iadul?

Conform Bibliei, iadul este un loc cât se poate de real. Știm că Domnul Iisus a vorbit despre iad de 33 de ori, descriindu-i oroarea în multe detalii grafice. Este un loc al chinului veșnic, în stare conștientă, unde este suferință teribilă și un “foc care nu se stinge” (Matei 3:12). Biblia spune că aceia care nu se supun lui Dumnezeu vor fi pedepsiți cu “pierzarea veșnică” (2Tesaloniceni 1:9), și că vor fi aruncați în “în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților” (Matei

13:41-42). Acest loc este denumit “focul iadului” (Matei 5:22), unde cei care vor locui acolo vor avea parte de “pedeapsa veșnică” (Matei 25:46), “mânie și urgie celor ce...se împotrivesc adevărului și ascultă de nelegiuire; ... necaz și strâmtorare va veni peste orice suflet omenesc care face răul” (Romani 2:8-9).

Domnul Iisus ne avertizează să evităm iadul cu orice preț:

Dacă mâna ta te face să cazi în păcat, taie-o; este mai bine pentru tine să intri ciung în viață, decât să ai două mâini, și să mergi în gheenă, în focul care nu se stinge,

unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

Dacă piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-l; este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop, decât să ai două picioare, și să fii aruncat în gheenă, în focul care nu se stinge,

unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l; este mai bine pentru tine să intri în Împărăția lui Dumnezeu numai cu un ochi, decât să ai doi ochi și să fii aruncat în focul gheenei,

*unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.
(Marcu 9:43-48)*

*Atunci când vorbește despre iad, Biblia îl numește “împărăția întunericului” și declară că “fiii împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților”
(Matei 8:12)*

Ni se spune de asemenea că atunci când îngerii s-au răzvrătit împotriva Lui, Dumnezeu “i-a aruncat în Adânc, unde stau înconjurați de întuneric, legați cu lanțuri și păstrați pentru judecată” (2Petru 2:4). Încearcă să îți imaginezi cât de întunecos poate fi un astfel de loc. Ai fost vreodată într-o peșteră? În mod obișnuit ghidul turistic închide la un moment dat luminile pentru a da turiștilor o cât de mică senzație asupra ceea ce înseamnă cu adevărat întuneric total. În absența completă a luminii, este atât de întuneric încât poți chiar să îți duci degetul la ochi și să nu vezi absolut nimic. Întunericul este atât de opriment încât oamenii uneori încep să intre în panică după doar un minut. Imaginează-ți cât de multe minute sunt într-o veșnicie. Doar întunericul și ar fi suficient pentru a defini chinul din iad.

Atunci când vorbește despre iad, Biblia îl numește “împărăția întunericii” și declară că “*fiii împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților*” (Matei 8:12). Ea spune că oamenii care îl resping pe Dumnezeu, ei fac acest lucru pentru că ei iubesc faptele întunericii mai mult decât lumina. Deoarece întunericul este ceea ce își doresc oamenii aceștia, ei îl vor primi pentru toată veșnicia. Și nu există nici o modalitate de scăpare din acest loc pentru că există o singură intrare dar nici o ieșire din iad.

DE CE IADUL?

Anumiți oameni aleg să nu creadă în Dumnezeul Bibliei pentru că lor nu le place ideea unui Dumnezeu mânios care pedepsește pe unii cu iadul veșnic. Și eu gândeam în felul acesta cândva. Înainte să devin creștin, nu știam că Dumnezeu are multe atribute. Cei mai mulți oameni sunt obișnuiți cu versetul biblic “Dumnezeu este dragoste”. Și așa și este. Dar El este de asemenea un Dumnezeu drept. El este sfânt. El este fără păcat. Și datorită acestor atribute, El are și o parte ceva mai neobișnuită.

Dumnezeu urăște păcatul. Punct. Nici unul dintre noi cei de pe pământ nu poate să realizeze cât de mult urăște Dumnezeu până și cel mai mic și neînsemnat păcat. Nu îmi închipuisem pe Dumnezeu care să aibă și o astfel de latură. Într-o zi, totuși, mi-am dat seama că nu pot să îmi creez în mintea mea Dumnezeul pe care îl doresc eu. Dumnezeu nu este un exercițiu al imaginației noastre. El există independent de felul cum gândesc eu despre El. Dar aceasta era ceea ce eu încercam să fac ignorând ceea ce spune Biblia despre Dumnezeu. Dumnezeu cel real este Cel în față căruia eu voi sta cu siguranță când voi muri și în nici un caz nu este vorba despre “Dumnezeul” pe care mi-l imaginam eu.

Deoarece știm că Biblia este adevărată, știm de asemenea că Dumnezeul înaintea căruia vom sta după moarte este Dumnezeul Bibliei. Așa că este nevoie să știm și să înțelegem cu adevărat de ce are El o astfel de fațetă mânioasă. Și trebuie să știm ce putem face pentru a ne asigura că nu vom vedea acea fațetă a lui Dumnezeu atunci când vom muri. Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, ne spune de ce au unii parte de mânia Lui și cum se poate evita ea:

Deaceea, omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea, și lăcomia, care este o închinare la idoli.

*Din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării.
(Coloseni 3:5-6)*

Citim de asemenea în Biblie că:

Mânia lui Dumnezeu se descopere din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuri a oamenilor, care înăbușă adevărul în nelegiuirea lor. (Romani 1:18)

Dar, cu împietrirea inimii tale, care nu vrea să se pocăiască, îți aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu,

care va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Și anume, va da viața veșnică celor ce, prin stăruința în bine, caută slava, cinstea și nemurirea;

și va da mânie și urgie celor ce, din duh de gălceavă, se împotrivesc adevărului și ascultă de nelegiuire. (Romani 2:5-8)

Așadar, dacă oamenii vor avea de stat înaintea mâniei lui Dumnezeu și vor merge în iad, este pentru că ei aleg astfel. Dumnezeu, care a creat acest univers, ne-a dat suficiente dovezi ale existenței Sale, și cu toate acestea mulți oameni refuză să recunoască acest lucru.

Biblia explică faptul că “lacul de foc” a fost pregătit la început pentru “diavolul și îngerii lui”, însă oamenii care se supun acestor ființe rele vor merge alături de ele în iazul de foc.

Apoi va zice celor de la stânga Lui: „Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui! (Matei 25:41)

Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva, ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire? (Romani 6:16)

Nu este dorința lui Dumnezeu ca oamenii să meargă în iad, dar El ne dă posibilitatea să alegem.

După cum citim în Psalmul 139:8: “Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în locuința morților, iată-Te și acolo”.

Se spune într-un proverb popular că “după cum îți așterni, așa dormi”. Așa că “așternerea” este o pregătire pentru odihnă. Cu alte cuvinte, faptele noastre determină viitorul nostru – chiar dacă ne place sau nu acest lucru.

Deși noi ne petrecem timpul pregătindu-ne să mergem în iad, Dumnezeu totuși este în apropierea noastră. Ne putem oricând întoarce la El și să Îi spunem: “Doamne, Dumnezeule, îmi pare atât de rău că te-am jignit și am încălcat poruncile Tale. Te rog, scoate-mă din mocirla în care am intrat și pune-mă pe calea corectă”, și El ne va ajuta. Dar dacă așteptăm să murim și să ajungem în iad pentru a face acest pas, atunci va fi prea târziu pentru a mai putea cere ajutorul lui Dumnezeu.

În versetele din Evanghelia după Matei de mai sus am văzut că iadul nu a fost creat inițial pentru oameni. Dimpotrivă, raiul a fost creat pentru oameni:

Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii. (Matei 25:34)

Biblia este foarte explicită cu privire la faptul că Dumnezeu nu are nici o plăcere în moartea celor păcătoși. El spune:

Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă de la calea lui și să trăiască. (Ezechiel 33:11a)

Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință. (2Petru 3:9)

Ziua când un om moare și merge în iad nu este o zi plăcută pentru Dumnezeu. Cum va fi pentru Dumnezeu ziua când tu vei muri?

Mulți oameni cred că nu este drept ca Dumnezeu să trimită pe unii dintre noi în iad pentru toată veșnicia. Dar Dumnezeu este pe deplin drept, pentru că trimiterea lor în iad este rezultatul faptului că acei oameni L-au respins pe El.

Dacă oamenii nu vor să aibă de-a face cu Dumnezeu cât timp sunt aici pe pământ, de ce ne-am gândi că ei ar vrea să aibă de-a face câtuși de puțin cu El în lumea de dincolo? Dacă ei urăsc a se gândi la Dumnezeu în această viață, atunci ei vor urî același lucru și în viața următoare.

Frank Harber a spus cândva:

*Dacă Dumnezeu ar forța oamenii să meargă în rai împotriva voinței lor, atunci acela n-ar mai fi rai, ci iad. Autorul ateu Jean-Paul Sartre scria cândva că porțile iadului sunt încuiate pe dinăuntru prin însăși voința liberă a oamenilor.*⁶⁸

De asemenea, C.S. Lewis a scris:

*Există două feluri de oameni: cei care Îi spun lui Dumnezeu “voia Ta să se facă”, și cei cărora Dumnezeu le spune: “Bine, atunci, urmează-ți propria cale”.*⁶⁹

Nouă ne este dată libertatea de a alege între bine și rău, între voia lui Dumnezeu și voia noastră. Dumnezeu pur și simplu onorează alegerea pe care noi o facem – dar astfel ne arată că trebuie să ne asumăm și responsabilitatea și consecințele acestei alegeri.

Unul din lucrurile pe care l-am auzit cu ani în urmă despre iad este că acesta ar fi doar o separare de prezența lui Dumnezeu pentru toată eternitatea. Însă așa cum scrie în Apocalipsa 14:10-11, acea afirmație nu este adevărată nici măcar în ochii majorității oamenilor.

Există două feluri de oameni: cei care Îi spun lui Dumnezeu “voia Ta să se facă”, și cei cărora Dumnezeu le spune: “Bine, atunci, urmează-ți propria cale”
C.S. LEWIS

Nici unul dintre noi nu putem cuprinde pe deplin înțelesul a ceea ce înseamnă absența lui Dumnezeu din viețile noastre. Indiferent dacă credem că El există sau nu, “El..dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile” (Faptele Apostolilor 17:25), și “toate se țin prin El” (Coloseni 1:17). Existența fără prezența Lui este oribilă. Nici nu trebuie să ne imaginăm cum ar fi astfel, pentru că Biblia ne prezintă în detalii acea realitate:

Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei, și oricine primește semnul numelui ei! (Apocalipsa 14:11)

Cei care vor merge în iad Îl vor experimenta pe Dumnezeu chiar și acolo, dar în două modalități absolut terifiante. În primul rând, El va fi prezent ca și martor, împreună cu îngerii Săi sfinți:

Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână,

va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, **înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.** (Apocalipsa 14:9-10)

În al doilea rând, El va rămâne în memoria celor condamnați. Unul

Unii oameni cred că Satan va fi cel care va stăpâni peste iad, însă Satan este învins și el nu va mai domni peste nimic.

dintre chinurile cele mai groaznice pentru acei care vor merge în iad va fi să își amintească la nesfârșit cum Dumnezeu le vorbise continuu aici pe pământ, în profunzimea inimilor lor, spunându-le: *“Iată drumul, mergeți pe el!”* (Isaia 30:21). Și ei își vor aminti că au refuzat să îl asculte. În iad, oamenii nu

vor mai fi în măsură să “scape” de Dumnezeu. În fiecare secundă și fiecare minut al vieții lor de pe pământ, ei au refuzat să îl urmeze, au respins prezența Lui plină de iubire și ei vor trăi, plini de regret, fiecare secundă a eternității.

Dar din nou și din nou, Dumnezeu a spus foarte clar că noi suntem cei care alegem. Iată un exemplu în acest sens:

Oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu. (Ioan 3:18)

Dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecați. (1Corinteni 11:31)

Dumnezeu este gloria cerurilor și teroarea iadului. Iadul este iad tocmai datorită mâniei lui Dumnezeu. Dacă vei ajunge în iad, vei sfârși prin a fi departe de slava lui Dumnezeu – bunătatea Sa – dar nu vei putea niciodată scăpa în iad de mânia Lui.

Unii oameni cred că Satan va fi cel care va stăpâni peste iad, însă Satan este învins și el nu va mai domni peste nimic. Dumnezeu este întotdeauna la cârma lucrurilor! El este Cel care stăpânește în mod suveran peste întreg cerul, pământul – chiar și peste iad. Iadul nu este un teritoriu rezervat pentru vreo domnie a lui Satan, sau un loc unde oamenii să se distreze. Ci este un loc pentru pedeapsă veșnică.

Cea mai gravă fațetă a iadului nu este chinul, ci faptul că acest chin nu se va sfârși niciodată. Dacă ești unul dintre cei care refuză adevărul lui Dumnezeu, va

fi un lucru groaznic să stai într-o bună zi înaintea lui Dumnezeu. Imaginează-ți scena aceea, având la dispoziție cuvintele scrise de profetul și apostolul Ioan:

Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Cel ce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui, și nu s-a mai găsit loc pentru ele.

Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.

Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui.

Și Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua.

Oricine n-a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în iazul de foc. (Apocalipsa 20:11-15)

Prima moarte se petrece atunci când sufletul nostru se separă de trupul nostru. În acel moment, dacă suntem credincioși și Îl iubim pe Dumnezeu, sufletul nostru va merge să fie alături de Dumnezeu. Apostolul Pavel a scris următoarele cuvinte atunci când s-a gândit la inevitabilitatea propriei sale morți:

Da, suntem plini de încredere, și ne place mult mai mult să păăsim trupul acesta, ca să fim acasă la Domnul. (2Corinteni 5:8)

Moartea a doua se petrece la ultima judecată, atunci când sufletele celor care nu au mers cu Dumnezeu, și care au fost în iad până atunci, sunt în mod formal condamnate alături de restul celor condamnați la separarea de la prezența iubitoare a lui Dumnezeu și astfel merg în lacul de foc pentru toată eternitatea.

Cu toții experimentăm prima moarte, dar cum putem eu și tu să fim siguri că nu vom experimenta moartea a doua? Vom vedea foarte succint ceea ce determină diferența între viața veșnică în rai și suferința veșnică în iad. Vei dori să te asiguri că nu vei merge niciodată fără să știi unde nici măcar pentru 10 secunde, darămite pentru peste 10 milioane de ani.

“A MURI NU ESTE SĂNĂTOS”

Într-o zi vorbeam cu un tânăr care a spus că fusese rănit grav și fusese dus în secția de urgență a clinicii de chirurgie. Spunea că inima sa a încetat să mai bată și, pe măsură ce sufletul lui s-a ridicat din trupul lui, a simțit imediat în vecinătatea sa un sentiment al unei prezențe rele ca și cum ar fi năpustit asupra lui și chiar a putut auzi un râs sarcastic. Mi-a spus că a fost atât de bucuros că s-a putut întoarce în trupul lui și să fie din nou viu! El este unul dintre aceia care știu cât de real este răul.

O asistentă medicală de la secția de terapie intensivă respiratorie a unui spital de urgență mi-a povestit despre un pacient care trecuse pe “codul roșu”, adică aparatul care măsura bătăile inimii indica o linie continuă. Ea și alte câteva cadre medicale au năpustit în salonul spitalului cu un defibrilator pentru a încerca să îl readucă la viață pe pacient. Și au reușit după câteva încercări. Asistenta medicală povestea că pacientul s-a trezit imediat și a început să țipe spunând îngrozit; “Fierbinte! Fierbinte!” Apoi inima i s-a oprit din nou. Personalul medical a reușit apoi să îl aducă din nou la viață pentru câteva secunde. Atunci pacientul a urlat: “Flăcările, flăcările!” Apoi l-au pierdut din nou. Scena s-a repetat de vreo 4 ori, și de fiecare dată pacientul a strigat îngrozit despre flăcări sau căldura excesivă. După acestea, pacientul a murit și medicii nu l-au mai putut aduce înapoi. Asistenta medicală mi-a spus că toți medicii și personalul care a asistat la acea întâmplare pur și simplu au rămas amuțiți timp de câteva minute. Cu toții știau că omul acela se dusesse în iad. El țipa către ei înaintea chiar de a ajunge acolo.

Am întâlnit multe persoane (niciunul dintre ei nu era drogat sau beat) care au experimentat mai degrabă scene similare de iad decât scene cu lîsus sau scenariul tipic cu “un tunel și o lumină albă”. Așa că nu crede acele istorii cu persoane care au avut moarte clinică și povestesc doar când au avut experiențe pozitive.

Dr. Maurice Rawlings, un reputat cardiolog, a mărturisit despre numeroși pacienți care au avut experiențe cu moarte clinică și a scris o carte cu descoperirile sale în domeniu, carte numită “Dincolo de Ușa Morții” (Beyond Death’s Door). După ce a intervievat 300 de pacienți imediat după resuscitarea lor, Dr. Rawlings spune că aproape jumătate dintre ei au declarat că au văzut un

lac de foc, figuri diabolice și alte semne care reflectau realitatea iadului. “Există viață după moarte”, a spus Rawlings, “și până nu știu unde voi merge, moartea nu este o experiență sănătoasă”.

El a descoperit de asemenea că atunci când persoanele care au avut experiențe ale iadului sunt întrebate câteva zile după aceea despre aceste experiențe, de regulă nu le dezvăluie. Aceasta explică de ce mulți cercetători găsesc doar “cazurile pozitive”. El crede că mulți dintre pacienți schimbă versiunea experienței lor pentru că s-ar simți deranjați să recunoască prin ce au trecut, chiar și față de familiile lor, în timp ce aceia care au avut experiențe în rai, și le amintesc și le prezintă în detalii.⁷⁰

Așa că nu îți crea un fals sentiment de siguranță că după moarte urmează întotdeauna un loc plăcut. Iadul este un loc cât se poate de real – unul în care în mod sigur n-ai vrea să ajungi atunci când vei muri.

Voltaire, faimosul scriitor, filozof și ateu francez, a fost solicitat cândva să spună câteva cuvinte de mângâiere la adresa unuia dintre prietenii lui care era pe moarte. Voltaire a răspuns: “Nu cred că pot face acest lucru. Gândul că iadul ar putea exista în realitate mă oprește să fac acest lucru”.

Iadul există, și una dintre cele mai clare imagini ale acestuia prezentate în Biblie este binecunoscuta istorie cu bogatul și Lazăr:

„Era un om bogat, care se îmbrăca în porfiră și în suptire; și în fiecare zi ducea o viață plină de veselie și strălucire.

La ușa lui, zăcea un sărac, numit Lazăr, plin de bube.

Și dorea mult să se sature cu fărâmiturile, care cădeau de la masa bogatului; până și câinii veneau și-i lingeau bubele.

Cu vremea săracul a murit; și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul, și l-au îngropat.

Pe când era el în Locuința morților, în chinuri, și-a ridicat ochii în sus, a văzut de departe pe Avraam, și pe Lazăr în sânul lui,

și a strigat: „Părinte Avraame, fie-ți milă de mine, și trimete pe Lazăr să-și moaie vârful degetului în apă, și să-mi răcorească limba; căci grozav sunt chinuit în văpaia aceasta.”

„Fiule’, i-a răspuns Avraam, „adu-ți aminte că, în viața ta, tu ți-ai luat lucrurile bune, și Lazăr și-a luat pe cele rele; acum aici, el este mângâiat, iar tu ești chinuit.

Pe lângă toate acestea, între noi și între voi este o prăpastie mare, așa ca cei ce ar avea să treacă de aici la voi, sau de acolo la noi, să nu poată.”

Bogatul a zis: „Rogu-te dar, părinte Avraame, să trimiteți pe Lazăr în casa tatălui meu;

căci am cinci frați, și să le adeverească aceste lucruri, ca să nu vină și ei în acest loc de chin.”

Avraam a răspuns: „Au pe Moise și pe prooroci; să asculte de ei.”

„Nu, părinte Avraame”, a zis el; „ci dacă se va duce la ei cineva din morți, se vor pocăi.”

Și Avraam i-a răspuns: „Dacă nu ascultă pe Moise și pe prooroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.” (Luca 16:19–31)

Iată că atunci când bogatul a ajuns în iad, toate cele 5 simțuri ale sale funcționau pe deplin. El era într-un asemenea chin, încât a cerut până și un strop de apă. Un lucru care m-a șocat pe mine și mai tare când am citit acest pasaj este că nu există posibilitatea de ieșire de acolo. Judecata este clară începând din momentul în care îți dai ultima respirație. Bogatul nu a putut să primească apă de la nimeni, iar Lazăr, chiar dacă ar fi vrut, nu putea să meargă în ajutorul bogatului.

După ce vei muri, nu mai ai posibilitatea de a schimba destinația ta eternă. Ai un bilet doar “dus” către eternitate. Și trebuie să știi înainte de ultima ta respirație care va fi destinația ta finală, pentru toată veșnicia. Bogatul voia ca măcar frații lui să fie avertizați să nu ajungă în iad ca și el, pentru întreaga veșnicie. Sper că vei considera această carte ca pe avertismentul personal, către tine. Dumnezeu nu vrea ca tu să mergi în iad. Nici eu nu vreau acest lucru.

Dacă oamenii care au fost intervievați de sondajul de opinie realizat recent de Barna Group au fost onești în declararea opiniei lor, (eu cred că ei nu au fost onești) iadul ar trebui să fie un loc destul de pustiu. Doar jumătate de procent, adică 0,5%, dintre americani au spus că se așteaptă să meargă în iad atunci când vor muri, în timp ce aproape două treimi (64%) cred că în mod sigur ei vor ajunge în rai.⁷¹

Dar ce a spus Domnul Iisus?

Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea. (Matei 7:13)

De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți. (Matei 24:44)

Ce determină destinația ta finală? Ce factori vor stabili unde vei merge după moarte? Această întrebare crucială este subiectul următorului capitol, pe măsură ce căutarea noastră către adevărul etern continuă să se îngusteze.

*Șefii, antrenorii, profesorii și toți ceilalți ne judecă după
lucrurile pe care noi le facem sau nu. Societatea, ca întreg,
nu știe altă cale de a judeca oamenii.*

Capitolul 5

ESTE LEGEA!

“Îmi doream un final perfect. Acum am învățat partea grea, că unele poezii nu au rimă, unele povești nu au un început, un mijloc și un final clar. Viața este a nu cunoaște, a trebui să te schimbi, a trăi clipa și a profita din plin de ea, fără să știi ce se petrece după aceea. Delicioasă ambiguitate!”

GILDA RADNER

Gilda Radner, celebra actriță de comedie, nu știa ce se va întâmpla după aceea – dar tu știi deja. Știi că există doar două destinații posibile pentru momentul când părăsești această lume și că vei merge fie pe una fie pe cealaltă din cele două căi imediat după ce îți vei da ultima răsuflare

Asta ne deschide o altă întrebare – una de care cei mai mulți dintre oameni au știință.

Pe când eram într-un avion către orașul Cincinnati, stăteam lângă un bărbat care lucra pentru compania Procter & Gamble. L-am întrebat ce crede el că se va întâmpla după ce va muri.

Mi-a răspuns: “Cred că dincolo de moarte ajungem în rai sau în iad. Ceea ce nu știi acum este care sunt condițiile sau criteriile după care un om ajunge în rai sau în iad”.

Și, desigur, aceasta este și întrebarea noastră: Care este factorul care îi separă pe oameni în ceea ce privește destinația lor veșnică – raiul sau iadul?

Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu.

Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. (Efeseni 2:8-9)

El ne-a mântuit, nu pentru faptele, făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt (Tit 3:5)

Primul lucru care m-a uimit pe mine este faptul că nu putem obține nimic în schimbul faptelor bune, nu putem spera că pe baza acestora vom putea ajunge în rai. Acest lucru este în totală contradicție cu ceea ce gândim noi. Șefii noștrii, antrenorii, profesorii și toți ceilalți ne judecă după faptele noastre. De ce nu ar proceda și Dumnezeu la fel?

Îmi amintesc pe vremea când eram adolescent când stăteam în biserică și dintr-o dată s-a petrecut cu mine un lucru major pentru viața mea: am început să mă gândesc cum m-ar judeca pe mine Dumnezeu. Mi-L imaginam pe Dumnezeu cu o tablă mare stând în cer și cum eu aș fi primit câte o bilă albă de fiecare dată când m-am purtat frumos cu frații mei și cu sora mea, o altă bilă albă când am dat din banii mei la colectă, o alta de fiecare dată când mi-am făcut temele, o alta când am mers la biserică etc.

Dar uitasem să îmi pun întrebarea-cheie: de câte bile albe este nevoie pentru a ajunge în rai? Oare 500 sau 501? Care ar fi răspunsul corect? De ce anume este nevoie pentru a ajunge în rai?

Mi-L imaginam pe Dumnezeu cu o tablă mare stând în cer și cum eu aș fi primit câte o bilă albă de fiecare dată când m-am purtat frumos cu frații mei și cu sora mea, o altă bilă albă când am dat din banii mei la colectă, o alta de fiecare dată când mi-am făcut temele, o alta când am mers la biserică etc.

Și ce anume te duce în iad? Oamenii devin uneori chiar supărați doar când apucă să se gândească la așa ceva. Iată un exemplu dintr-un articol publicat în ziarul *Seattle Post-Intelligencer* de Miercuri, 4 Februarie 2004:

“O TÂNĂRĂ A PRONUNȚAT CUVÂNTUL “IAD” ÎN ȘCOALĂ ȘI A FOST SUSPENDATĂ

Articol de Dan Nephin, Associated Press

Pittsburgh, AP - ...Brandy McKenith, în vârstă de 7 ani, a fost suspendată pentru că a pronunțat cuvântul “iad” în școala unde studia, însă familia sa a declarat că fițița lor a făcut astfel referire la locul biblic al focului și pucioasei.

Suspendarea a fost pronunțată pentru următoarea zi de marți.

Codul de conduită al elevilor din școlile publice din Pittsburgh interzice profanarea chiar și verbală, însă aceasta nu este definită în mod concret, spune purtătorul de

cuvânt al școlii, Pat Crawford. Conducerea școlii nu dorește să comenteze mai mult decizia pe care a luat-o în cazul tinerei.

...”Politica școlii noastre spune “fără profanări” și de aceea nu mai este nevoie de alte definiții, a declarat Walczak. “Cum ar fi trebuit să știe această fetiță că nu este permisă utilizarea cuvântului “iad”. Este chestionabil dacă “iad” presupune profanare, dar în mod sigur fetița nu a folosit cuvântul în acest sens”.

McKenith, polițist în orașul Pittsburgh, a declarat că membrii familiei sale nu sunt “fanatici religioși”, ci în familia dâșnilor există un respect sănătos față de Dumnezeu, așa că lui i s-a părut acceptabilă explicația fetiței lui.

“Fetița mea gândește că oamenii buni merg în rai și, prin deducție logică, oamenii răi merg în iad”, a declarat tatăl fetiței.

De ce ar gândi acea fetiță de clasa întâi că oamenii buni merg în rai și oamenii răi merg în iad? De ce aproape toți dintre noi gândim la fel?

În ziua când Terri Schindler Schiavo a murit, ascultam la emisiunea radio a lui Bill O'Reilly, care spunea: “Sper că Terri este acum în paradis. Ce este greșit în a gândi astfel? Nu sperați și voi că oamenii răi sunt pedepsiți și că oamenii buni sunt răsplătiți?”

Nu știu de ce atât de mulți oameni gândesc că cei buni merg în rai, iar cei răi ajung în iad, dar se pare că aceste idei sunt adânc înrădăcinate în mințile noastre.

Pe măsură ce am continuat să caut adevărul, am început să realizez că indiferent ce îmi spune lumea întreagă despre a fi suficient de bun pentru a ajunge în rai, Dumnezeu are un standard diferit. Și am realizat că aveam nevoie să știu care este acel standard și cum aș putea să iau deciziile corecte pentru veșnicia care mă așteaptă. Destinațiile noastre eterne sunt stabilite de acel standard.

Așadar, ce spune Cuvântul plin de încredere al lui Dumnezeu despre acel standard? Și ce face ca o persoană care a trăit sau nu în conformitate cu acel standard să fie considerată o persoană “bună” sau o persoană “rea”?

Romani 3:23 ne spune că:

...toți au păcătuțit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.

Ce vrea să spună Dumnezeu prin faptul că declară că noi toți am “păcătuit”? Cuvântul “păcat” are semnificația de a “rata ținta”, ca și atunci când tragem cu arcul la țintă. Noi am vrea să nimerim exact în mijloc, dar Cuvântul lui Dumnezeu spune că dacă ratezi punctul unde trebuie să ochești iar săgeata ajunge în alt punct, tu ai “păcătuit”, adică ai “ratat ținta”.

Apostolul Pavel ne spune de asemenea că:

Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Iisus Hristos, Domnul nostru. (Romani 6:23)

Așa că următoarea mea întrebare a fost foarte simplă: Care este ținta pe care toți oamenii trebuie să o nimerescă pentru a evita moartea veșnică în iad și astfel pentru a primi viața veșnică?

Romani 3:19-20 spune:

Știm însă că tot ce spune Legea, spune celor ce sunt sub Lege, pentru ca orice gură să fie astupată, și toată lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu.

Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.

Este acum evident faptul că Legea îmi va da cunoștința păcatului. Care este acea Lege? Psalmul 19:7 ne spune:

Legea Domnului este perfectă și convertește sufletul: mărturia Domnului este sigură și dă înțelepciune oamenilor simpli. (trad. literală Geneva Bible)

Mă poate întoarce această Lege către Dumnezeu? Ce înseamnă această Lege?

1 Ioan 3:4 arată foarte clar:

Căci oricine săvârșește păcat, încalcă Legea: pentru că păcatul este încălcarea Legii. (trad. literală Geneva Bible)

Deci dacă încalci această Lege, lucrul acela este păcat? Care este Legea aceasta?

Cuvântul “păcat” are semnificația de a “rata ținta”, ca și atunci când tragem cu arcul la țintă. Noi am vrea să nimerim exact în mijloc, dar Cuvântul lui Dumnezeu spune că dacă ratezi punctul unde trebuie să ochești iar săgeata ajunge în alt punct, tu ai “păcătuit”, adică ai “ratat ținta”.

Romani 7:7 întreabă:

Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: „Să nu poftești!”

Și aici se găsește răspunsul pe care îl căutam! Putem recunoaște că o Lege este citată aici – “Să nu poftești!”. Și aceasta este a zecea din Cele 10 Porunci!

În primele cinci cărți ale Bibliei, scrise de Moise, Dumnezeu ne dă de două ori Cele 10 Porunci (Exod 20:1-17 și Deuteronom 5:6-21). Tot ceea ce știu este că atunci când eram încă un copil și mama mea îmi spunea un lucru de două ori, era recomandabil ca fiul ei să nu uite acel lucru! Deoarece Dumnezeu a repetat aceste porunci la un interval de timp scurt, trebuie să fie important pentru noi să știm care sunt aceste porunci și cum să le împlinim.

Strălucirea extraordinară a Celor 10 Porunci stă în aceea că ele codifică, într-o mână de cuvinte, comportamentul uman acceptabil. Și nu pentru vremurile de atunci sau de astăzi, ci pentru toate timpurile.
TED KOPPEL

Ted Koppel, gazda emisiunii *Nightline* de la postul de televiziune ABC, a spus într-un discurs la Universitatea Duke următoarele:

Aproape că ne-am convins pe noi înșine că sloganurile ne vor salva. “Injectează-te cu droguri dacă este nevoie, doar folosește un ac steril”. “Fă sex oricând și cu oricine dorești; doar să folosești un prezervativ”. NU! Răspunsul este NU. Și aceasta nu pentru că nu ar fi “cool” sau înțelept sau pentru că ai putea ajunge în pușcărie ori să mori de SIDA – ci pentru că este greșit. Ceea ce Moise a adus de pe Muntele Sinai nu erau Cele 10 Sugestii, ci sunt Cele 10 Porunci. Și “sunt”, nu “erau”. Strălucirea extraordinară a Celor 10 Porunci stă în aceea că ele codifică, într-o mână de cuvinte, comportamentul uman acceptabil. Și nu pentru vremurile de atunci sau de astăzi, ci pentru toate timpurile.⁷²

Chiar și Ted Koppel știe că ceea ce Dumnezeu ne-a dat nu sunt Cele 10 Sugestii, și Cele 10 Porunci, prin care noi să ne trăim viețile.

Și aceste porunci nu sunt ca să Îl facă pe Dumnezeu bucuros, ci sunt ca să ne facă pe noi sfinți, lucru care aduce cu el mulțumirea, satisfacția.

De exemplu, unul din locurile unde am fost invitat recent să vorbesc a fost Organizația Ofițerilor Creștini, cea mai mare organizație de polițiști din Academia Militară a Statelor Unite din West Point. Nici nu pot să descriu în cuvinte ce mare binecuvântare a fost să fiu acolo. A fost o experiență emoțională deosebită să văd cât de mulți cadeți extraordinari au urmat cursurile academiei și apoi au mers în societate și au influențat într-un mod uluitor America.

Dumnezeu a făcut posibil ca eu să pot vorbi pentru o oră și jumătate la o zecime dintre cadeți. Ce binecuvântare să îi întâlnesc pe acești tineri – băieți și fete! Știu că armata noastră este în mâini bune cu acești oameni de viitor.

Când am terminat de vorbit, unul dintre cadeți mi-a oferit o carte intitulată “Absolut American” de David Lipsky – o carte fenomenală care vorbește despre un grup de cadeți pe parcursul celor 4 ani de studii la academia din West Point. Autorul scrie de regulă articole din viața studenților în revista Rolling Stone.

A fost un lucru în acea carte care m-a impresionat. Autorul spune că după ce a vizitat studenți de la 30 colegii și universități diferite de pe tot cuprinsul Americii, a văzut că studenții de la West Point erau cei mai fericiți dintre toți cei pe care i-a întâlnit.

A fost chiar șocat de ceea ce a descoperit. El credea că mulțimea de reguli și regulamente ar fi trebuit să îi facă pe acești cadeți mai degrabă nefericiți. Desigur, există puțin stres din cauza acestora, dar cadeții erau fără îndoială cei mai fericiți studenți pe care autorul îi cunoscuse.

Am început să mă întreb de ce erau așa. Dar este ușor să îți imaginezi despre ce este vorba dacă stai un pic și te gândești bine. Dacă am trăi într-o lume fără reguli, de fapt nu am mai avea absolut deloc libertate. Nu am putea să fim fericiți cu adevărat. Dar când există limite și reguli, ne bucurăm totuși de “toată libertatea din lume”. Putem să fim oameni fericiți. Sună lucrul ăsta ciudat?

Pe când vorbeam într-o zi cu un bărbat, i-am dat acest exemplu: Dacă ai sta la etajul 30 al unui hotel, te-ai așeza la balconul clădirii dacă ai ști că este realizat doar din beton, fără a avea pereți ci doar planșeul? Ți-ai pune copilul să se joace acolo?

Bineînțele că nu, n-ai face așa ceva. Ar fi mult prea periculos. Dar odată ce balconul are pereți, te-ai duce acolo? Ți-ai lua și copilul cu tine?

Sigur! Unii dintre noi am trage și un pui de somn acolo. De ce? Pentru că există o limitare, există o graniță, avem toată libertatea de a face ce dorim în limitele acelei granițe. Poți să iei și prânzul acolo, dacă vrei. Deci limitările aduc cu ele libertate.

Eram odată pe Plaja Myrtle și vorbeam cu doi tineri cam de 18 ani. Îmi spuneau că nu ar deveni niciodată creștini. I-am întrebat de ce, iar ei au răspuns că aceasta le-ar fura toată frumusețea vieții.

I-am privit în ochi și le-am spus: “Astăzi nu am nici o șansă să las pe cineva însărcinată. Nu am nici o șansă să iau SIDA de la cineva. Și nu am nici o șansă să ajung la centrul de dezintoxicare a drogaților azi. Știți că există o mulțime de beneficii ca urmare a faptului de a deveni creștin?”

...97% dintre americani “cred în” Cele 10 Porunci, dar numai 5% dintre ei își pot aminti cel puțin 3 dintre porunci...

Le-a picat fața tinerilor. Mi-au spus că niciodată nu se gândiseră la acele lucruri. Ei credeau că au toată libertatea, dar practic nu aveau libertate. Ei credeau că ar fi putut face absolut tot ce doresc, dar ei nu își dădeau seama că ei ar fi sclavii consecințelor alegerilor pe care le făceau.

Dumnezeu ne dă reguli și legi după care să trăim. Atunci când stăm în interiorul acestor “granițe”, suntem cei mai liberi oameni din întreaga lume.

Atunci când ieșim în afara lor, este ca și cum am sări peste peretele balconului și am vrea să mergem pe stradă dar începând cu un pas în gol de la etajul 30. Ceea ce se petrece imediat nu este pedeapsă; ci este consecința răzvrătirii noastre și a îngustimii minții noastre.

Un studiu interesant realizat de John Hagee spune că 97% dintre americani “cred în” Cele 10 Porunci, dar numai 5% dintre ei își pot aminti cel puțin 3 dintre porunci.

Am văzut mai sus că Legea ne poate spune tot ceea ce avem nevoie să cunoaștem pentru a ne ghida viețile către rai. Și am descoperit că acea Lege reprezintă Cele 10 Porunci.

Așa că haideti să privim la aceste porunci despre care atât de mulți oameni declară că le cred, dar atât de puțini le știu. Vom folosi lista poruncilor așa cum sunt ele enumerate în Exod 20:1-17 pentru a vedea cum stăm noi prin comparație cu standardul lui Dumnezeu și cum vom sta în ziua judecății înaintea Lui.

PRIMA PORUNCĂ

Atunci Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte, și a zis:

„Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.

Să nu ai alți dumnezei afară de Mine. (Exod 20:1-3)

Prima dintre porunci are înțelesul că Dumnezeu trebuie să fie pe primul loc în tot ceea ce ești și faci tu. Relația ta cu El trebuie să fie cea mai importantă componentă a vieții tale.

Un exemplu grăitor în acest sens îl reprezintă tânărul bogat despre care ne spune Matei în Noul Testament:

Atunci s-a apropiat de Iisus un om, și l-a zis: „Învățătorule, ce bine să fac, ca să am viața veșnică?”

El i-a răspuns: „De ce mă întrebi: „Ce bine?” Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile.”

„Care?” l-a zis el. Și Iisus i-a răspuns: „Să nu ucizi: să nu preacurvești; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă;

să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta”; și: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”

Tânărul l-a zis: „Toate aceste porunci le-am păzit cu grijă din tinereța mea; ce-mi mai lipsește?”

„Dacă vrei să fii desăvârșit”, i-a zis Iisus, „du-te de vinde ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer! Apoi vino, și urmează-Mă.”

Când a auzit tânărul vorba aceasta, a plecat foarte întristat; pentru că avea multe averi.

Iisus a zis ucenicilor Săi: „Adevărat vă spun că greu va intra un bogat în Împărăția cerurilor.

Vă mai spun iarăși că este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre un bogat în împărăția lui Dumnezeu.” (Matei 19:16-24)

Cu toții ne închinăm la ceva sau cuiva. Indiferent dacă suntem atei, agnostici, credincioși în orice fel de religie, cu toții suntem închinători la ceva.

Este interesant să vedem modul cum Iisus a vorbit cu tânărul bogat folosind Cele 10 Porunci ca și punct de plecare într-o discuție despre “ce să fac ca să am viața veșnică?” Și folosind aceste porunci, El i-a arătat tânărului că se credea sfânt, că se auto-sfințea. Această istorie este uimitoare. Pentru că tânărul bogat nu era în măsură să treacă până și dincolo de prima poruncă: și asta deoarece el avea un alt Dumnezeu pe care-l punea înaintea Dumnezeului adevărat al acestui univers, și acesta era banii lui.

Cu toții ne închinăm la ceva sau cuiva. Indiferent dacă suntem atei, agnostici, credincioși în orice fel de religie, cu toții suntem închinători la ceva.

Unde îți îndrepti tu mintea și inima pentru a căpăta sens în viață, împlinire, control, protecție și semnificație? Către ce este îndreptată afecțiunea ta? La ce meditezi tu? Când îți așterni capul pe pernă seara, la ce te gândești? Cine sau ce este Dumnezeuul tău?

Acum întreabă-te cu toată sinceritatea: Am încălcat eu prima dintre Cele 10 Porunci?

PORUNCA A 2-A

Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul.

Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc,

și Mă îndur pînă la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele. (Exod 20:4-6)

Cea de-a doua poruncă are de-a face cu închinarea la idoli. Atunci când ne creăm un dumnezeu în mintea noastră, o imagine a unui dumnezeu care să se potrivească mai bine stilului nostru de viață și păcatelor noastre, de fapt încălcăm această poruncă. Așa că, atunci când spunem “dumnezeul meu nu ar putea să se mânie pentru o minciună mărunță. Dumnezeul meu nu va pedepsi niciodată oamenii prin a-i trimite în iad. Dumnezeul meu va trimite pe oamenii buni în rai”, de fapt ne creăm un idol după placul nostru, după imaginația noastră.

Problema este că noi nu suntem în stare și nici nu am putea vreodată să ne creăm propriul dumnezeu. Ne putem imagina făcând acest lucru, numai că Dumnezeul cel adevărat rămâne la fel. Noi nu avem puterea să Îl facem pe Dumnezeul ceea ce am vrea noi ca El să fie. Ne-am putea doar crea sau crede în idoli, și să pretindem că ei sunt Dumnezeu, dar asta nu ar fi adevărat.

Indiferent dacă noi ne creem idoli sau dacă ei ne-au fost serviți de cultura în care trăim, aceștia exercită o anumită putere asupra noastră. Averile, banii, sportul, mâncarea, drogurile, prietenii, prietenele, televizorul, filmele, serviciul etc – toate acestea pot deveni idoli în viețile noastre.

Gândește-te o clipă la emisiunea de televiziune “Idolul Americii”. Toți acești oameni care participă la acel concurs vor să fie idolul la care toți să se uite! Culmea este că până și pe noi înșine am avea dorința să ne facem idoli.

Vorbeam cândva la un liceu creștin de pe coasta de vest a SUA. După ce am vorbit cu câțiva studenți în prima parte a lecției, am ieșit să mă plimb un pic după sunetul de pauză al clopoțelului.

Am privit un elev pe când își lustruia un frumos automobil marca Mustang – cred că era un model din anul 1966 – avea culoarea albă și o dungă albastră de-a lungul mașinii, pe mijlocul caroseriei. Era într-adevăr o mașină frumoasă. M-am îndreptat către el și l-am întrebat cu ce se ocupă. “Vreau să mă asigur că nu cade nici o mizerie din copac ori altceva în mașină”. I-am spus, “Suntem în școală de doar 50 de minute! Ce crezi că s-ar putea întâmpla mașinii tale în doar 50 minute?” Era evident că tipul își iubea mașina.

Și chiar mă întrebam cât de mult o iubea, așa că l-am rugat: “Aș putea să conduc și eu o tură mașina ta?”. Mi-a răspuns: “În nici un caz. Numai tata și cu

mine pot conduce mașina aceasta”. I-am povestit că atunci când am mers să îl vizitez pe Charles Barkley, un prieten al meu din liceu, mi-a dat cheile automobilului său Mercedes în valoare de 100.000 dolari și mi-a permis să îl conduc o tură. Tânărul a rămas neclintit în decizia lui și nu mi-a permis să îi testez Mustangul. Am mai discutat încă vreun minut și în final a spus ceva de genul “ok, o să mă mai gândesc”.

Câtva timp mai târziu, tânărul acela a venit la mine și mi-a spus: “Ok, îți dau voie să conduci mașina mea, cu condiția ca eu să merg cu tine, să stau lângă tine”. I-am răspuns: “În realitate, nu vreau să conduc mașina ta. Am vrut doar să văd dacă îmi vei permite doar acest lucru. Și am mai încercat să văd dacă mașina aceasta este idolul tău și ceea ce văd este într-adevăr așa”. Privirea de pe fața tânărului arăta ca și cum era de acord că eu descoperisem ceva despre care el știa deja. Nu este uluitor cum suntem noi oamenii de ajungem să ne iubim mașina mai mult decât pe Dumnezeu acestui univers?

Probabil că dacă ne vom uita peste posterele de pe pereții camerelor noastre vom vedea la ce anume ne închinăm.

Însă Dumnezeu nu vrea ca tu să iubești și să adori altceva sau pe altcineva, pentru că El știe că acel idol nu te poate împlini. Numai dragostea Lui te poate împlini. Este aceasta ceea ce tu cauți? Sau altceva mai mărunț?

Am auzit un tânăr spunând cândva despre Cele 10 Porunci în felul următor: “Ce anume din expresia “să nu faci așa” nu înțelegi?” Și nu este că noi nu am înțelege ceea ce Dumnezeu ne spune, ci este vorba despre faptul că noi nu vrem, nu suntem dispuși să facem ceea ce ne spune Dumnezeu.

Deși Dumnezeu ne spune destul de direct “nu” când noi am vrea să facem unele lucruri, undeva în adâncul nostru există un spirit de rebeliune care ar vrea să facă lucrurile tocmai pe dos.

Și totuși noi nu putem sluji la doi dumnezei în același timp. Unul dintre ei va fi favoritul nostru întotdeauna. De pildă, în Evanghelia după Matei, Iisus face o avertizare destul de clară cu privire la iubirea de bani:

Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ținea la unul, și va nesocoti pe celalt: Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona. (Matei 6:24)

Instinctul omului este de a se închina la ceva anume. Și la ceea ce te închini, acel lucru te controlează.

*Ce înseamnă expresia “în van”?
Înseamnă inutil, fără vreo
valoare. Ca și cum ai spune că
“Eforturile mele pentru a
rezolva asta eu fost în van”.*

Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva, ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire? (Romani 6:16)

La ce te închini tu în viața ta proprie?

Acum întreabă-te cu toată sinceritatea: Am încălcat eu cea de-a doua poruncă prin a avea idoli în viață?

PORUNCA A III-A

Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui. (Exod 20:7)

Ce înseamnă expresia “în van”? Înseamnă inutil, fără vreo valoare. Ca și cum ai spune că “Eforturile mele pentru a rezolva asta eu fost în van”. A lua Numele lui Dumnezeu în deșert are sensul de a vorbi despre El sau a utiliza Numele Lui în mod ireverențios, fără sens, întrucât nu ne adresăm Lui.

A face acest lucru îți arată lui Dumnezeu că nu îți acordăm respectul cuvenit. Cred că în contextul în care nu îl cunoaștem pe El, luăm trăsăturile Lui puternice și importante și încercăm să le diminuăm, să le “ieftinim” prin felul în care le utilizăm.

În Vechiul Testament, oamenii erau pedepsiți cu moartea în cazul în care vorbeau ireverențios la adresa Numei lui Dumnezeu. Anumiți evrei consideră Numele lui Dumnezeu ca fiind atât de sfânt încât nici măcar nu au curajul să îl rostească sau să îl scrie pe hârtie, deoarece ei consideră că ar încălca această poruncă.

Cum ar putea cineva să se teamă de Dumnezeu și totuși să folosească Numele Lui în deșert? Anumiți oameni chiar vorbesc urât despre Dumnezeu și

chiar îl acuză de răul din lume. Unii fac promisiuni lui Dumnezeu, pe care uită să le împlinescă. Alții spun “Jur pe Dumnezeu” și habar nu au de ceea ce tocmai au spus. Dacă ne plângem împotriva lui Dumnezeu sau dacă îi denigrăm Numele și caracterul, practic ne facem vinovați de luarea Numelui Său în deșert.

Iată un exemplu trist în acest sens: în timpul unui zbor cu avionul făcut recent către orașul Newark, stăteam pe un scaun și lângă mine locul era liber. Nu m-am bucurat de această situație, pentru că mă rugasem pentru ca pe acel loc să stea cineva căruia să îi vorbesc despre Dumnezeu. Dar dincolo de culoarul dintre scaune era un tip.

În mod obișnuit, nu prea vorbesc cu persoane care stau la distanță prea mare sau dincolo de culoarul care desparte rândurile de scaune, pentru că pe culoar de regulă este circulație intensă și uneori asta produce întreruperea conversației. După câțiva timp și după ce m-am rugat, am vrut să încerc să văd dacă acea persoană ar fi vrut să începem o conversație. Și așa se părea. Numele lui era Michael și mi-a spus că data nașterii era 11 Septembrie. Și mai spunea că de ziua lui, în 2001, cumnata sa care lucra la World Trade Center îl rugase să treacă pe acolo pentru că avea un dar pentru el.

Așa că el s-a dus să își ia darul. Cumnata lui a coborât din clădire la ora 8:45. După doar 3 minute, primul avion răpît a lovit clădirea. El i-a spus cumnatei sale să fugă de acolo. Tipa a lucrat la unul dintre etajele clădirii unde toate persoanele fuseseră ucise, cu excepția ei. Apoi mi-a spus de asemenea că el a fost prezent în zonă când și al doilea avion a lovit turnurile gemene.

Spunea că toată întâmplarea i s-a părut terifiantă, îngrozitoare. Zicea că în timp ce el stătea acolo în zonă, o tânără s-a aruncat de la un etaj foarte înalt al clădirii, a lovit în cădere un semn de circulație de pe marginea străzii și corpul ei s-a rupt efectiv în două.

În Vechiul Testament, oamenii erau pedepsiți cu moartea în cazul în care vorbeau ireverențios la adresa Numelui lui Dumnezeu. Anumiți evrei consideră Numele lui Dumnezeu ca fiind atât de sfânt încât nici măcar nu au curajul să îl rostească sau să îl scrie pe hârtie.

Dar el a rămas acolo să se implice alături de pompieri. Pe măsură ce am mai vorbit noi, mi-a spus că era homosexual și că voia să știe dacă acest lucru îl va duce în iad. Mai mult, zicea privind către geanta sa: “Dacă o să ajung acolo, sper că voi avea cu mine loțiunea asta”.

Pe tot parcursul conversației noastre, tipul a tot continuat să își bată joc de Dumnezeu și lucrurile legate de Dumnezeu. Iar această întâmplare m-a determinat pe mine să urăsc tot mai mult să fac astfel de lucruri și să nu îi mai folosesc vreodată Numele în deșert. Mă rog în mod continuu pentru mântuirea lui Michael. El trăiește într-o lume care a uitat de Dumnezeu și care nu mai are nici un fel de teamă de El, nici un fel de teamă de a-l folosi Numele în deșert.

De câte ori ai citit pe buzele suporterilor, jucătorilor și antrenorilor unei echipe, în timpul unui meci, cuvinte care exprimau dizgrație față de Numele sfânt al lui Dumnezeu? Chiar și luarea în glumă a Numelui Său nu este un lucru corect înaintea lui Dumnezeu. Astfel de expresii nu sunt modalități respectuoase de a vorbi despre sau la adresa Creatorului acestui univers.

Filipeni 2:9-11 spune:

De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult, și l-a dat Numele, care este mai presus de orice nume;

pentru ca, în Numele lui Iisus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ,

și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Iisus Hristos este Domnul.

Dar oamenii au luat cel mai drept și mai sfânt Nume din univers și l-au coborât la nivelul unui cuvânt de batjocură. Întreabă-te azi: Sunt eu vinovat de încălcarea poruncii a 3-a prin faptul că am luat în deșert Numele lui Dumnezeu?

PORUNCA A 4-A.

Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.

Să lucrezi șase zile, și să-ți faci lucrul tău.

Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.

Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o. (Exod 20:8-11)

Dumnezeu a pus deoparte o zi din săptămână pentru ca noi să ne putem odihni. Este un dar pe care Dumnezeu ni l-a dat. Și se presupune ca în această zi de odihnă noi nu trebuie să muncim sau să facem altceva de lucru. Lui Dumnezeu îi pasă de întreaga noastră ființă.

În vremea lui Moise, acei oameni care erau găsiți lucrând în ziua de Sabat trebuiau omorâți cu pietre. Oamenii de azi spun că pedeapsa cu moartea nu este de impus nici măcar pentru ucigași, dar studiile arată că atunci când această pedeapsă este aplicată, rata criminalității este redusă. Cred că de aceea Biblia menționează doar într-un singur loc pedepsirea cu moartea a unui om pentru încălcarea zilei Sabatului. (Numeri 15:32-36).

Mulți creștini consideră că prima zi a săptămânii (Duminică) este echivalentă zilei Sabatului. Dar folosim noi această zi pentru a o petrece mai mult cu Dumnezeu? Sau este ea ziua când o folosim doar ca să dormim mai mult?

De ce vedem atât de multe meciuri de fotbal în zilele de Duminică dimineața? Este duminica ziua când facem mai mult sport decât în restul săptămânii astfel încât să recuperăm ce nu am făcut toată săptămâna? Indiferent cum definim noi ținerea Sabatului, nici unul dintre noi nu a reușit să îl țină până acum așa cum Dumnezeu l-a destinat a fi ținut.

PORUNCA A 5-A

Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara, pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău. (Exod 20:12)

Aceasta este o declarație complet necondiționată. Se presupune că noi ar trebui să ne onorăm părinții doar pentru faptul că ei sunt părinții noștri. Nu noi ne alegem părinții. Noi trebuie să ne supunem lor doar pentru faptul că Dumnezeu i-

a pus ca autoritate peste noi. Ni se cere să recunoaștem importanța și valoarea imensă a părinților noștri.

În schimb, primim de la Dumnezeu o binecuvântare extraordinară: viață lungă. Acest lucru este evidențiat bine în Noul Testament:

Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept.

„Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta” -este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință-

„ca să fii fericit, și să trăiești multă vreme pe pământ.” (Efeseni 6:1-3)

Atunci când ne tratăm părinții într-un mod lipsit de respect sau în chip ușuratic, de fapt îi dezonorăm. Atitudinea noastră față de părinții noștri va prefigura atitudinea pe care o vom avea în general față de persoane care sunt investite cu autoritate în viața noastră.

*Indiferent cum definim noi
ținerea Sabatului, nici unul
dintre noi nu a reușit să îl țină
până acum așa cum Dumnezeu
l-a destinat a fi ținut.*

Această poruncă nu are nimic de a face cu opinia pe care o putem avea despre părinții noștri, ci se referă la obediința și respectul pe care copiii trebuie să îl arate față de părinții lor, indiferent cât de mult sau puțin ar merita părinții noștri acest lucru.

“Nebunia”, spune Biblia (Proverbe 22:15), “este lipită de inima copilului, dar nuiaua certării o va dezlipi de el”. Și așa și este, pentru că noi învățăm să fim înțelepți prin intermediul corecției pe care o fac părinții noștri, astfel încât suntem opriți de la a ne supune impulsurilor nebunești ale copilăriei. Nouă, ca și copii, nu ne place când suntem deturnați de la nebunie, dar acest lucru ne ajută în a crește în înțelepciune. Dacă ne răzvrătim împotriva părinților noștri și a grijii noastre față de ei, faptic suntem într-o situație mai rea decât un nebun:

Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea [în originalul din ebraică “vrăjitoria”], și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimi. (1Samuel 15:23a)

Dumnezeu consideră răzvrătirea echivalentă vrăjitoriei. De ce ar fi atât de grav? Pentru că vrăjitoria este o atitudine de întoarcere către o altă autoritate decât Dumnezeu. Și răzvrătirea este atitudinea de refuz a îndrumării și supunerii, de impunere a propriei tale voințe asupra unei persoane sau situații.

Împotrivirea sau încăpățânarea este echivalentă idolatriei și urâciunii. Dacă nu ne supunem părinților, nu ne vom putea supune nici lui Dumnezeu.

Jocul de baschet a fost pasiunea mea când eram adolescent. Când eram în liceu, jucam cu echipa liceului Columbia pentru campionatul regional. La primul meci, i-am învins cu scorul de 69 la 66. În acea seară, am înscris 36 de puncte. Dacă ajungi vreodată să înscrii mai mult de jumătate din punctele formației tale, înseamnă că ai avut parte de un meci bun.

La următorul meci din campionat, am înscris 9 puncte dar am pierdut meciul. A fost teribil. Către finalul meciului, am simțit că arbitrul a fluierat greșit: fusesem trântit la pământ de un adversar dar el nu a aplicat corect regulamentul.

M-am întins pe podea și am spus: "Arbitrule, trezește-te!". Mi-a acordat fault tehnic. M-am îndreptat spre el și de fapt l-am înjurat. Mi-a mai dat un fault tehnic. Pe ăsta îl meritam din plin.

Când s-a petrecut acest lucru, părinții mei au avut o imagine perfectă despre fiul lor iubit, dar care prin comportamentul lui se transformase într-un nebun. Când am ajuns acasă în acea seară, părinții nu mi-au spus nici măcar o vorbă.

Nici nu era nevoie. Știam că întrecusem măsura și trecusem linia în zona comportamentului rău. De fapt, fusese o săritură ca a lui Carl Lewis (săritor în lungime) dincolo de linia de demarcație de unde începe comportamentul rău. Nu eram credincios în Dumnezeu la acel moment din viață, dar chiar și atunci am știut ca nu trebuia să îmi dezonorez părinții în felul acela.

Odată, în cursul serii de după o conferință la care am vorbit, a venit la mine un tânăr de vreo 18 ani. Dar în loc să îmi vorbească, a început să plângă. Până la urmă a reușit să îmi spună că atunci când am menționat această poruncă a lui Dumnezeu de a ne onora părinții, Dumnezeu i-a adus aminte de toate lucrurile pe care el le făcuse în dispreț față de părinți și față de porunca lui Dumnezeu încă de când avea 5 ani.

Ți-ai cinstit tu părinții de la naștere și până acum? La fel ca noi toți, și tu ai încălcat această poruncă.

PORUNCA A 6-A

Să nu ucizi. (Exod 20:13)

În mod tradițional, această poruncă este prezentată ca și “Să nu ucizi”, dar expresia din ebraică pentru “ucidere” sau “crimă” este diferită de înțelesul de a omorî pe cineva. În această poruncă, cuvântul folosit este “ucidere”.

De ce este importantă această distincție? Pentru că Biblia spune că avem dreptul de a ne apăra familiile, casele și țările noastre – chiar și dacă uneori este nevoie să omorâm pe cei care ne atacă.

Nu este vorba despre o crimă atunci când omori pe cineva care încearcă să te ucidă. De fapt, ceea ce faci tu este să previi o crimă prin a-l opri pe criminal.

Prima crimă din istoria omenirii a fost atunci când unul din fiii lui Adam, Cain, și-a ucis fratele, adică pe Abel.

Aceasta a fost prima crimă dar în mod sigur nu a fost ultima. În medie, în fiecare zi se petrec 44 de crime în SUA. Până la 4000 de prunci nenăscuți sunt uciși prin avort în America în fiecare zi. Alții sunt uciși mișelește de criminali, după cum s-a petrecut în cazul Liceului Columbine. La fel și în cazul lui Hitler. Și Saddam Hussein. Este uluitor cât de multe crime vedem în jurul nostru.

Pe parcursul vieților noastre vedem zeci de mii de crime nedrepte prezentate la televizor, în filme sau în jocurile video. Vedem de asemenea atât de multe crime “lucrate” în mass-media și despre care credem că nu ne afectează. Am devenit atât de insensibili...

Zona cu baruri a oricărui oraș atrage către ea oameni foarte interesanți. Într-o seară am mers în zona cu baruri a orașului Denver, vorbeam cu oameni despre Dumnezeu și la un moment dat m-am angajat într-o conversație cu 3 persoane. Unul dintre băieții voia să merg cu ei într-un bar și să le cumpăr ceva alcool de acolo. Cum așa ceva nu se poate întâmpla, el și prietena lui au mers să caute pe altcineva pentru a face acest lucru.

Dar celălalt băiat stătea mai în urmă pentru că voia să vorbească cu mine. Pe parcursul discuției, l-am întrebat dacă crede că a păcătuțit vreodată. Mi-a răspuns afirmativ, dar apoi a întrebat: “Ce înțelegi tu prin păcat?”

I-am răspuns: “Încălcare a Celor 10 Porunci”.

“Oo, cred că le-am încălcat pe toate”.

“Ai omorât pe cineva?”, am întrebat curios.

Tânărul a răspuns nonșalant: “Da”.

“Zece oameni?”, am replicat eu pentru a mă asigura că nu se joacă cu vorbele.

“Nu-mi amintesc acum câți”, a răspuns el cu o față serioasă.

Apoi mi-a povestit că a crescut într-o bandă în Long Beach, California, și chiar nu își mai amintea cât de mulți oameni ucisese.

Atunci când a ajuns la vârsta de 14 ani, se juca împușcând cutii de conserve în apropierea unei șosele, dar într-o clipă au apărut niște membri ai unei bande în niște mașini și i-au împușcat prietena. Ea a pierdut sânge până a murit în brațele tânărului. “Ea era fata cu care voiam să mă căsătoresc”, a spus tânărul. “Ea era cea cu care voiam să am copiii, dar a murit în brațele mele”.

Poți să îți imaginezi cum este să treci prin așa ceva la doar 14 ani?

Poți să îți imaginezi cum ar fi să nu știi câți oameni ai ucis? Dar asta este un lucru despre care tu nu ai de ce să îți faci griji, nu? Hai să vedem cum stau în realitate lucrurile.

Domnul Iisus a spus:

Ați auzit că s-a zis celor din vechime: „Să nu ucizi; oricine va ucide, va cădea sub pedeapsa judecății.”

Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său, va cădea sub pedeapsa judecății; și oricine va zice fratelui său: „Prostule!” va cădea sub pedeapsa Soborului; iar oricine-i va zice: „Nebunule”, va cădea sub pedeapsa focului gheenei. (Matei 5:21-22)

Iar apostolul Ioan a scris despre același lucru astfel:

Oricine urăște pe fratele său, este un ucigaș; și știți că nici un ucigaș n-are viața veșnică rămânând în el. (1Ioan 3:15)

Așadar, dacă ai fost mânios sau ai avut sentimente de ură sau dispreț la adresa unei persoane, în ochii lui Dumnezeu este același lucru ca și cum ai fi ucis acea persoană. De ce este așa? Pentru că Dumnezeu consideră și judecă atât interiorul cât și exteriorul nostru. El vede gândurile noastre echivalente faptelor noastre. Și iată de ce noi toți avem o mare problemă pentru că Dumnezeu folosește acest standard.

Așa că întreabă-te: Am încălcat eu această poruncă, în conformitate cu standardul lui Dumnezeu, fiind mânios sau având sentimente de ură sau dispreț la adresa vreunei persoane cel puțin o dată în viața mea?

PORUNCA A 7-A

Să nu preacurvești (să nu comiți adulter – traducere literală) (Exod 20:14)

Cei mai mulți dintre noi ne gândim că noi nu am făcut așa ceva. Dar, încă o dată, cuvintele Domnului Iisus fac ca această poruncă să fie mult mai interesantă:

Ați auzit că s-a zis celor din vechime: „Să nu preacurvești.”

Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui. (Matei 5:27-28)

Dacă te-ai uitat doar la o persoană având gânduri nepotrivite, cu poftă sexuală, chiar și numai o singură dată în viață, ai încălcat această poruncă, nu în mod neapărat în mod fizic, concret, ci în spirit, cu gândul. Iar Domnul Iisus a spus că oamenii, deci și noi, vom fi judecați atât în ce privește gândurile cât și faptele noastre. Așa că înaintea lui Dumnezeu nu este în regulă ca tu să ai gânduri de curvie în inima și mintea ta. Poate că îți spui că nu știe nimeni...Este adevărat, oamenii nu pot citi gândurile, dar Dumnezeu poate să le citească și chiar face acest lucru.

În plus, dacă ai privit vreodată la lucruri pornografice, ai încălcat din nou această poruncă. Foarte multe tipuri de producții media, inclusiv muzica nepotrivită, pot să te determine să ai gânduri sau fapte de curvie. Și putem să devenim atât de obișnuiți și insensibili la gândurile necurate încât ele ne pot conduce până și la a trece la fapte. Se spunea cândva că prima privire nu

Se spunea cândva că prima privire nu reprezintă poftă, dar când ai revenit cu privire în mod intenționat, deja ai poftit.

reprezintă poftă, dar când ai revenit cu privire în mod intenționat, deja ai poftit. De câte ori ai privit a doua oară la o persoană? Astfel ești vinovat înaintea lui Dumnezeu, considerând standardul pe care El l-a fixat.

În America, la fiecare 48 de secunde se petrece un viol. Bolile transmise pe cale sexuală au luat-o razna datorită poftei nestăpânite încurajată de cultura noastră. Poftea sexuală te separă de Dumnezeu, și te duce în locuri unde în realitate n-ai vrea să ajungi. Întreabă-te cu toată sinceritatea: Mă pun eu pe mine în pericol înaintea lui Dumnezeu prin lucrurile la care mă gândesc sau pe care le privesc?

PORUNCA A 8-A

Să nu furi. (Exod 20:15)

Uneori, atunci când valoarea obiectului este mică, neînsemnată, noi nu considerăm că îl furăm dacă nu este al nostru, însă furtul este furt indiferent de valoarea obiectului furat. Indiferent dacă ai furat din portofelul mamei tale în copilărie 1 dolar sau 20 de dolari, tot furt se numește. Dacă ai trișat copiind la examenele de la școală, furtul tău este clar. Și atunci când ai trișat statul prin a găsi o cale de ieșire pentru neplata taxelor, ai furat practic din partea ce era a guvernului. Irosirea timpului la firma unde lucrezi este de asemenea un furt. Biblia îl descrie pe Satan ca pe un hoț, însă dacă este să fim sinceri, toți suntem vinovați de acest păcat. Criminalii sunt și ei hoți. Dacă ai furat, asta te face să fii un hoț.

Pe drumul către Florida pentru a-mi petrece vacanța pe când eram student, eu și prietenii am oprit la un moment dat la o benzinărie pentru a face plinul. Am alimentat mașina, apoi m-am urcat și am început să mă rog pentru călătorie. Când tocmai mă urcasem, unul dintre jucătorii de fotbal cu care eram atunci a strigat la mine să plec de pe loc repede.

Am făcut lucrul acesta, apoi am întrebat ce s-a întâmplat. Mi-a spus că în timp ce eu făceam alimentarea mașinii și plăteam la casă, el se furișase în zona magazinului, furase un bax de bere și îl pusese în mașină.

Uneori, atunci când valoarea obiectului este mică, neînsemnată, noi nu considerăm că îl furăm dacă nu este al nostru, însă furtul este furt indiferent de valoarea obiectului furat.

Pe măsură ce acceleram mașina, inima a început să îmi bată foarte tare. De ce nu m-am întors? De ce îmi bătea inima așa de tare? Totul în corpul meu îmi spunea că ceea ce tocmai făcusem noi era un lucru greșit, însă eu am mers mai departe atunci.

Biblia spune astfel:

Când Neamurile, măcar că n-au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, care n-au o lege, își sunt singuri lege;

și ei dovedesc că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor; fiindcă despre lucrarea aceasta mărturisesc cugetul lor și gândurile lor, care sau se învinovățesc sau se dezvinovățesc între ele. (Romani 2:14-15)

Iată cum aici Dumnezeu spune clar că El a scris Legea Sa în inimile oamenilor de pretutindeni, iar conștiința noastră (con+știință = în cunoștință de cauză) va mărturisi despre noi în ce privește cunoașterea binelui și a răului.

Chiar dacă nu ne place să recunoaștem acest lucru, noi toți știm când păcătuim. Știm când facem un lucru greșit.

Am vizionat odată un film despre un misionar care lucra în Papua Noua Guinee. Misionarul spunea că oamenii din acea zonă nu aveau un limbaj scris; totul era transmis de la o generație la alta pe cale orală, prin limbaj. În mod interesant, totuși, ei aveau un cod verbal de conduită în cadrul comunității lor. Una din regulile lor era să nu se atingă nimeni de soția vecinului sau a oricărui dintre bărbații din trib. Asta sună ca și cea de-a 7-a poruncă, adică să nu comiți adulter.

O altă regulă era aceea că membrii tribului nu aveau voie să ia din lucrurile care nu erau ale fiecăruia dintre ei. Adică a 8-a poruncă, unde ni se spune să nu furăm. Alte reguli erau interdicția de a ucide sau cea de a depune mărturie falsă, sau a minți. Chiar dacă membrii aceluși trib nu aveau o modalitate scrisă de comunicare, Legea lui Dumnezeu era scrisă în inimile lor și astfel ei știau să deosebească binele de rău.

Pe când vorbeam cu un tânăr la un supermagazin, l-am întrebat dacă a furat vreodată ceva. Mi-a povestit despre un incident petrecut când s-a dus să o conducă acasă pe sora lui, care lucra la un magazin de suveniruri. Când a intrat în

supermagazin, a văzut că gardianul era la celălalt capăt al magazinului, și mai știa că în acea zonă nu erau amplasate camere video de supraveghere.

Pe când o aștepta pe sora lui, a observat într-un raft un breloc frumos cu inscripția “Camaro” pe el. Mama lui avea un automobil Chevrolet Camaro, așa că și-a pus în minte să îi facă un astfel de cadou. Cât crezi că ar fi costat acel breloc? Aproape 2 dolari. Cu toate acestea, tânărul a luat brelocul, l-a ascuns în buzunar și a plecat din zona raftului. Pe când îmi povestea, tânărul a recunoscut că într-o clipă inima a început să îi bată tare și i-au apărut broboane de sudoare pe frunte.

Când l-am întrebat “Și ce ai făcut după aceea?”, mi-a răspuns că s-a întors repede către raftul de unde furase brelocul, l-a scos din buzunar și l-a pus înapoi în raft. În acel moment, bătăile inimii au început să se liniștească și respirația să revină încetul cu încetul la normal. Nimeni nu a trebuit să îi explice acestui tânăr că furtul este un lucru greșit. Întregul său sistem sunase deja alarma – ceea ce este exact modul cum Dumnezeu a spus că El ne-a creat: El a scris Legea Lui în inimile noastre!

Așa că răspunde-ți la următoarea întrebare: Am furat eu vreodată în viață un lucru, fie mare, fie mic, indiferent de valoarea lui? Acest lucru m-ar face să fiu un hoț în ochii lui Dumnezeu, care este sfânt și drept.

PORUNCA A 9-A

Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău. (Exod 20:16)

Am citit odată titlul de pe prima pagină a ziarului Chicago Sun-Times care era: “Adevărul este că...toată lumea minte!”. Este oare adevărat?

Unii oameni pretind că ei au spus doar minciuni “albe”, nevinovate, sau cu scopul de a ajuta pe cineva. Dar cred cu tărie că Dumnezeu nu se arată interesat sau impresionat de culoarea minciunilor noastre.

Întregul nostru sistem judecătoresc este bazat pe premisa că martorii vor spune adevărul – tot adevărul și nimic altceva decât adevărul. Sperjurul, care înseamnă minciuna în sala de tribunal, este o ofensă dintr-un motiv foarte simplu: Cum poate să se facă dreptate atunci când nu se cunoaște adevărul?

Un sondaj de opinie a arătat că 91% dintre americani au recunoscut că mint în mod consecvent. Unii pot să insiste că ei nu au mințit, ci doar că au deformat un pic adevărul. Dar cât de departe trebuie să mergem cu deformarea adevărului până când acesta să devină o minciună? A lăsa la o parte o cât de mică porțiune din adevăr pentru a ne avantaja pe noi nu înseamnă decât a minți. O altă formă de minciună este atunci când vedem că se spun neadevăruri iar noi nu reacționăm. Și a spune doar o minciună face ca noi să fim mincinoși. În cadrul unui sondaj de opinie realizat în anul 2000 printre tineri, 7 din 10 studenți au recunoscut că au trișat la un test în ultima lună. În fapt, ei au mințit prin a face astfel încât să apară că ei știau informațiile pe care le-au scris în teste, deși acest lucru nu era adevărat.

Uneori mințim și când gândim că este mai ușor să spunem altceva decât adevărul. Dar noi suntem cei care gândim astfel. Dar oare ce gândește Dumnezeu despre minciună?

Dar cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli, și toți mincinoșii, partea lor este în iazul, care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua. (Apocalipsa 21:8)

Unul dintre lucrurile pe care le-am conștientizat atunci când am citit Cele 10 Porunci a fost acela că Dumnezeu ia păcatul mult mai în serios decât o fac eu.

Astfel, Iisus a spus:

Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit.

Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osândit. (Matei 12:36-37)

Fiecare vorbă pe care noi o rostim va sta împotriva noastră în Ziua Judecății. Dacă cele mai simple cuvinte ne vor fi judecate, cum va fi oare cu vorbele crude, nepotrivite? Dar cu vorbele profane? Dar cu acelea blasfemiatoare?

Biblia ne sfătuiește ca vorbirea noastră să fie simplă, clară și onestă:

Felul vostru de vorbire să fie: „Da, da; nu, nu”; ce trece peste aceste cuvinte, vine de la cel rău. (Matei 5:37)

În Biblie, un martor ocular nu era suficient pentru a dovedi pe cineva vinovat de o crimă. Și asta pentru că se putea găsi ușor un martor mincinos. De aceea, era nevoie de 2 sau 3 martori oculari pentru a dovedi vinovăția cuiva.

Și iată ceva chiar mai interesant: dacă cineva primea pedeapsa cu moartea – în mod obișnuit era vorba de moarte prin lovirea cu pietre – știi cine trebuia să arunce primii pietrele? Martorii oculari!

De ce? Pentru a-i descuraja pe martorii oculari să mintă. Dumnezeu a știut atunci când a dat această lege că oamenii pot fi dispuși să mintă despre unul din semenii lor – fie din invidie, mânie sau chiar în schimbul banilor – și că martorii mincinoși nu ar fi fost dispuși să stea față în față cu cei acuzați, ba mai mult, să fie primii care să ridice piatra spre uciderea acuzaților. Și dacă ei ar fi aruncat pietrele cu jumătate de inimă, sau ar fi părut rușinați când făceau acest lucru când ar fi fost confrunțați cu cei acuzați, atunci s-ar fi examinat mărturia lor făcută împotriva celor condamnați. În cele din urmă, un fals acuzator primea el însuși pedeapsa celui inițial acuzat, ba mai mult, pentru tentativă de crimă.

Dumnezeu a vrut ca judecata să fie dreaptă, nu falsă. Cum vor fi vorbele tale în Ziua Judecării?

Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia, ne avertizează:

Dar dacă nu faceți așa, păcătuți împotriva Domnului, și să știți că păcatul vostru vă va ajunge. (Numeri 32:23).

Adesea noi credem că putem ascunde păcatele noastre, însă acestea ne vor găsi pe noi cu siguranță. Toate lucrurile sunt văzute de Dumnezeu cel atotpoternic:

Nici o făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia, cu care avem a face. (Evrei 4:13)

George O'Leary, fost antrenor de fotbal american la formația Georgia Tech, a avut parte de o ofertă de vis, anume aceea de a fi antrenorul principal la echipa Universității Notre Dame. La conferința de presă care a fost organizată cu această ocazie se putea citi entuziasmul lui de pe expresia feței. Apoi cineva din orașul său a dorit să scrie un articol de laudă la adresa lui în ziarul local. Așa că

reporterul a consultat CV-ul antrenorului, a început să se uite la diverse lucruri din acesta și a descoperit o serie de discrepanțe legate de educația lui.

Așa se face că s-a descoperit că O'Leary măsluise un CV în primii lui ani de carieră pentru a obține un post de antrenor și nu a modificat niciodată acest aspect din CV-ul lui. La doar 6 zile după declanșarea unei adevărate furtuni cu privire la aceste lucruri, el a fost nevoit să demisioneze – datorită unui lucru neadevărat pe care l-a scris în CV-ul lui în urmă cu 30 de ani.

Timpul nu iartă și nu șterge păcatele. Nouă ne place să credem că totuși în timp păcatele sunt iertate, dar nu aceasta este realitatea. Dacă George și-ar fi corectat minciunile, ar fi evitat neplăcerile create peste 30 de ani.

Există vreo cale prin care noi să ne putem corecta păcatele înaintea lui Dumnezeu? Deoarece tocmai am citit în Apocalipsa 21:8 că "toți mincinoșii vor avea partea lor în iazul de foc, care arde cu foc și pucioasă", avem nevoie să știm dacă există vreo cale ca ne corecta minciunile până să se întâmple acest lucru îngrozitor.

Toate lucrurile sunt văzute de Dumnezeu cel atotpoternic.

Charles Spurgeon, marele predicator al secolului 19, a ajuns la vârsta de 21 de ani, să fie cel mai popular predicator din Londra, și a continuat să facă acest lucru predicând miilor de oameni în fiecare zi de duminică, timp de peste 40 de ani⁷³. El a spus următoarele:

*Cea mai mărunță ofensă la adresa lui Dumnezeu este atât de intolerabilă (inacceptabilă) încât, dacă focul iadului s-ar stinge în vreun fel, un singur păcat l-ar aprinde din nou.*⁷⁴

Dumnezeu consideră minciuna ca un păcat foarte serios. Dar tu? Întrebă-te: Ai spus măcar o minciună în viața ta? Dacă am făcut acest lucru, atunci în ochii lui Dumnezeu sunt un mincinos.

PORUNCA A 10-A

Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru, care este al aproapelui tău. (Exod 20:17)

Pofta – adică a dori ceea ce nu ne aparține de drept – deschide larg poarta către o mulțime de alte păcate în viața noastră. Înainte să furăm, poftim. Înainte de a comite adulter, o astfel de persoană pofteste. Poftim ceva și astfel suntem ispitiți să manifestăm neascultare față de părinții noștri sau față de legile țării, scopul nostru fiind doar acela de a obține cu orice preț lucrul la care am poftit.

Pofta implică și străduința de a obține averi sau de a profita din plin de unele circumstanțe ale vieții, într-un mod greșit (succes, mariaj, faimă etc).

Specialiștii în publicitate lucrează cu speranțele și dorințele oamenilor pentru a-i determina pe aceștia să dorească să cumpere un anumit produs. Dacă acea dorință sau speranță este trezită în oameni, ei încep să poftească – fiind invidioși sau geloși pe alții care au deja acele lucruri. Următorul pas greșit este să îți însușești ceea ce ai dorit, în loc fie să te străduiești să îl câștigi cinstit sau chiar să trăiești și fără acel lucru. În acest fel, noi ajungem să ne batem joc sau să arătăm insatisfacție sau nemulțumire față de ceea ce Dumnezeu a ales să ne dea ca și lucruri pământești. Dumnezeu însă se uită la inima ta, de unde pleacă pofta.

Ai încălcat această poruncă vreodată în viața ta?

Dumnezeu ne spune astfel:

Toți am ajuns ca niște necurați, și toate faptele noastre bune sunt ca o haină mânjită. Toți suntem ofiliți ca o frunză, și nelegiuirile noastre ne iau ca vântul. (Isaia 64:6)

Păcatul nostru a ajuns să fie o ofensă directă la adresa lui Dumnezeu, o murdărie. Cu toții suntem necurați. Putem face milioane de fapte bune, însă ele nu au puterea să ștergă măcar un singur păcat din viețile noastre.

Jerry Springer a spus cândva: *“O mulțime de oameni se străduiesc să mă facă să merg în rai. De ce? Pentru că dacă eu ajung acolo, atunci oricine poate ajunge!”*. Springer ar putea să glumească despre acest lucru, dar în realitate nu este de glumit. Vorbind astfel, el vrea să spună că cel puțin el știe că mulți oameni se gândesc că standardul lui Dumnezeu pentru a intra în rai ar fi ca ei să fie persoane bune – însă problema este că Jerry nu ia în serios acel standard.

Și acum că știi despre ce standard este vorba, întrebarea pe care trebuie să ți-o pui este următoarea: Cum stau eu prin comparație cu standardul lui Dumnezeu, Cele 10 Porunci?

Mark Twain a spus că Cele 10 Porunci nu reprezintă o parte a Bibliei pe care să nu o înțelege, ci ele reprezintă partea pe care el a înțeles-o, dar care l-a tulburat cel mai mult!

“O mulțime de oameni se străduiesc să mă facă să merg în rai. De ce? Pentru că dacă eu ajung acolo, atunci oricine poate ajunge!”
JERRY SPRINGER

Ce declarație! Nici unul dintre noi nu poate ști totul despre Cuvântul lui Dumnezeu. Dar când fiecare privim la Cele 10 Porunci, Legea lui Dumnezeu, descoperim că avem o mare problemă chiar și dacă am încălcat doar una dintre ele, pentru că este ca și cum le-am încălcat pe toate.

Cum adică? Este acest lucru adevărat?

Iată ce are de spus Dumnezeu despre acest lucru:

...cine păzește toată Legea, și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate. (Iacov 2:10)

Un alt punct care ar putea să te surprindă este acela că fiind religios, făcând fapte bune sau fiind un membru activ în biserică sau cultul tău, ori contribuind la cauzele bune și nobile, toate acestea nu au absolut nici o influență în ce privește mântuirea ta.

Iată ce a spus Domnul Iisus despre acest lucru:

Nu orîșicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.

Mulți îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”

Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.” (Matei 5:21-23)

Atunci dacă a fi religios nu ne poate ajuta în a căpăta mântuirea, cum putem totuși ajunge în Rai? Acele versete din Biblie ne fac cunoscut că iadul va luar prin surprindere destul de mulți oameni. Vei fi și tu printre aceia?

Și iată cum căutarea noastră pentru adevărul etern se îngustează tot mai mult și merge mai aproape, și tot mai aproape de răspunsul corect.

*Ce crezi că se află dincolo și vei descoperi după ce
vei muri din lumea aceasta?*

Capitolul 6

VEȘTI PROASTE

“Omului cu adevărat înțelept ar trebui să îi pese și să se preocupe mai mult de adevăr, decât de ceea ce cred oamenii în general!”

ARISTOTEL, filosof, anii 384-322 î.d.Hr.

Imaginează-ți un om ajuns la tribunal, dar el este mincinos, hoț, criminal și violator. Dar unii oameni se ridică și spun judecătorului că învinuitul a fost un bun vecin: și-a păstrat întotdeauna curtea curată, s-a îngrijit de nevoile unora dintre vecini, și nu a întârziat niciodată la serviciu.

L-ar elibera judecătorul pe cel învinuit doar pentru că a făcut niște fapte bune? Și tu și eu știm că în nici un caz judecătorul nu îl va elibera pe învinuit.

Un judecător cinstit trebuie să facă o judecată dreaptă. Cel învinuit a încălcat legea, și astfel trebuie să suporte consecințele acestui fapt. El știa despre existența legii atunci când a încălcat-o, așa că judecata nu este o surpriză pentru el. El doar a sperat că nu va fi prins niciodată.

Știm că judecătorii ar trebui să ia întotdeauna decizii drepte. Și știm în interiorul nostru că noi vrem ca judecata lor să fie una dreaptă – în mod special atunci când cineva ne-a făcut vreun rău chiar nouă.

Dar asta nu înseamnă că Dumnezeu al acestui univers, care este drept, va trebui să ne judece drept atunci când vom sta înaintea Lui la judecată?

Noi toți vrem ca dreptatea să domnească în această lume. Cu toate acestea, fiecare dintre noi va trebui să stea înaintea unui Judecător drept la finele vieților noastre – vom dori și atunci oare să se facă aceeași dreptate?

După ce am analizat Cele 10 Porunci, am putea să ne gândim că noi nu stăm atât de rău în ținerea acestora dacă am încălcat doar câteva dintre ele. Noi gândim că am ratat obiectivul de a le ține pe deplin, dar am putea să încercăm din răputeri de acum înainte.

Totuși, după cum am citat un pic mai devreme:

Cine păzește toată Legea, și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate. (Iacov 2:10)

Așa că dacă am încălcat chiar și una dintre Cele 10 Porunci, este ca și cum le-am fi încălcat pe toate. Cam ridicat acest standard după care să trăim.

Conform cu acest standard, Adolf Hitler, Maica Teresa, Iosif Stalin, Billy Graham, Timothy McVeigh, Osama bin Laden, tu, și eu — toți am fi găsiți vinovați de încălcarea lui. Am fost uimit când am descoperit că întreaga populație a pământului — cei 6 miliarde de oameni — sunt vinovați de încălcarea poruncilor. Și acesta este pentru că nici unul dintre noi nu se poate ridica la înălțimea standardului pe care Dumnezeu l-a lăsat pentru noi în Legea Sa.

Cu toții suntem vinovați. Eu însumi L-am ponegriț pe Dumnezeu prin păcatele mele. Și tu L-ai ponegriț pe Dumnezeu prin păcatele tale. Toți suntem în aceeași situație. Iar gravitatea păcatelor noastre este măsurată nu doar prin faptele pe care noi le facem, ci și prin faptul că acestea sunt îndreptate în primul rând împotriva lui Dumnezeu cel Atotputernic.

Este acest lucru adevărat? Am păcătuit noi împotriva lui Dumnezeu, și nu doar ceilalți oameni? Da, iar Biblia spune clar acest lucru.

De exemplu, Regele David a furat soția unui om în timp ce soțul ei se afla în luptă cu dușmanii țării. Apoi el a curvit cu acea femeie și ea a rămas însărcinată. Așa că David i-a chemat soțul de pe front, gândindu-se că el va sta acasă cu soția lui și deci atunci când copilul se va naște, David nu va fi descoperit cu privire la păcatul lui.

Dar acel bărbat era un om de onoare, și atunci când a venit să îl întâlnească pe David, el a dormit într-un colț, fără să meargă la el acasă.

Urie a răspuns lui David: „Chivotul și Israel și Iuda locuiesc în corturi, domnul meu Ioab și slujitorii domnului meu sunt tăbărâți în câmp, și eu să intru în casă să mănânc și să beau și să mă culc cu nevastă-mea! Viu ești tu și viu este sufletul tău că nu voi face lucrul acesta.” (2 Samuel 11:11)

Pentru a-și ascunde păcatul, David a ales să îlucidă pe soțul acelei femei, Urie. Dar Dumnezeu a trimis un profet care l-a înfruntat pe David și care l-a demascat pe David în răul pe care acesta îl făcuse. Până în acea clipă, David credea despre el că este rege și prin urmare are voie să facă orice dorește. Dar când faptele lui i-au fost prezentate din perspectiva lui Dumnezeu, acest lucru l-a trezit la realitatea a ceea ce el făcuse. Reacția lui David la demascarea lui este citată în 2 Samuel 11, și în psalmul prin care David mărturisește înaintea lui Dumnezeu vina lui:

Împotriva Ta, numai împotriva Ta, am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea Ta; așa că vei fi drept în hotărârea Ta, și fără vină în judecata Ta. (Psalmul 51:4)

Problema este că cei mai mulți dintre noi nu gândim astfel.

Vorbeam cândva la un banchet al baschetbaliștilor de vârstă școlară până la liceu. Nu vorbesc foarte des unor persoane de această vârstă, așa că nu prea știam ce să le spun și cum să procedez cu ei.

Când am început să vorbesc, toți elevii s-au strâns în jurul locului de unde vorbeam. Am trecut împreună cu ei prin fiecare dintre Cele 10 Porunci. Apoi le-am spus câteva nume și i-am întrebat dacă, prin comparație cu standardul Celor 10 Porunci, și știind că încalcând o singură poruncă ești vinovat de toate, acele persoane ar fi respectat standardul sau nu?

Am menționat atunci numele lui Timothy McVeigh, Hitler, Osama bin Laden, și, evident, toți copiii au strigat “Vinovat.” Apoi am menționat numele Maicii Maria Tereza și am întrebat de asemenea dacă ei cred că ea ar fi sau nu vinovată în Ziua Judecății?

Este întotdeauna interesant că atunci când fac acest lucru, unii spun “Vinovată” dar alții spun “Nevinovată”. În mințile noastre avem impresia că anumiți oameni sunt mai greu de învins de păcat. La acea întâlnire, am auzit ambele răspunsuri. Dar dintr-o dată un elev s-a ridicat și a spus: “Stați un pic,

domnule. Chiar credeți că femeia aceasta nu a mințit măcar o dată în viață?” Impresionant! Un elev de școală știa adevărul, dar sunt atâția adulți care nu știu acest lucru.

Căci toți au păcătuțit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu; (Romani 3:23)

După cum este scris: „Nu este nici un om neprihănit, niciunul măcar: (Romani 3:10)

Prin comparație cu standardul Celor 10 Porunci, nici unul dintre noi nu poate spune despre el însuși că este nevinovat.

Pe când eram într-un avion, stăteam lângă un cercetător care lucra în armată, la aviație. El era foarte intrigat și dorea mai multe informații despre dovezile în favoarea existenței lui Dumnezeu și a veridicității Bibliei.

De îndată ce a auzit dovezile, mi-a cerut să îi spun cum poate un om să ajungă în Rai. Așa că am trecut împreună cu el prin Cele 10 Porunci. L-am întrebat: “Ai spus vreodată în viață măcar o minciună?” Mi-a răspuns “Da”, dar i-am spus: “Deci dacă spui o minciună, ce poți spune despre tine că ești?” Răspunsul lui a fost: “Un om obișnuit”. Și este un răspuns destul de bun. Și adevărat în același timp!

Dar am continuat să îi spun: “Dacă cineva comite o crimă, atunci spunem despre el că este un ucigaș. Dacă cineva violează o altă persoană, atunci este un violator. Așa că dacă spui o minciună, ce poți spune despre tine că ești?” Mi-a răspuns: “Un mincinos”. Am continuat să întreb apoi: “Ai furat vreun lucru în viață?” “Da”, mi-a răspuns. Am întrebat “Ce poți spune despre tine devreme ce ai furat?” Iar el a spus “Un hoț”.

L-am întrebat apoi “Ai privit vreodată cu poftă sau gânduri sexuale la o persoană?” Mi-a răspuns afirmativ. I-am arătat apoi că Domnul Iisus a spus că dacă poftim sexual o persoană în inima noastră este același lucru ca și cum am săvârși adulter (curvie) cu fapta.

“Ai luat vreodată Numele Domnului în deșert, folosindu-L fără reverență sau în asociere cu lucruri de nimic?” Iar el a recunoscut că a făcut și acest lucru. I-am spus că în ochii lui Dumnezeu, acest lucru se numește blasfemie.

“Ai fost mânios pe o persoană, sau ai desconsiderat-o?” Și acest lucru l-a recunoscut. I-am spus apoi că mânia sau disprețul sunt, în ochii lui Dumnezeu, echivalente crimei. Este ca și cum ai ucide pe cineva în inima ta.

Apoi am privit la acel om și l-am întrebat “Tocmai ce ai recunoscut că ești un mincinos, un hoț, un adulter, un blasfemiator și un ucigaș, prin comparație cu standardul Legii lui Dumnezeu. După acel standard, crezi că ai fi vinovat sau nevinovat în Ziua Judecății?” Mi-a răspuns cu sinceritate “Aș fi vinovat”.

L-am întrebat mai departe: “Și asta ar însemna că vei merge în Rai sau în iad?”, iar el a spus: “În iad”. Apoi l-am întrebat: “Te îngrijorează deci faptul că ai putea ajunge în iad?” “Da”, mi-a răspuns el.

Apoi el m-a întrebat ce anume ar trebui să se întâmple sau să facă el pentru ca să fie sigur că nu va ajunge să petreacă veșnicia în iad. Și am fost bucuros când am auzit întrebarea lui.

Vezi tu, Legea lui Dumnezeu ne ajută să descoperim că vom fi vinovați în Ziua Judecății astfel încât să începem să căutăm cu sinceritate o cale prin care să ajungem de la verdictul “vinovat” la cel de “nevinovat” atunci când vom sta în final înaintea lui Dumnezeu ca și Judecătorul nostru. Biblia ne spune astfel:

Astfel, Legea ne-a fost un îndrumător spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință. (Galateni 3:24)

Atunci când ești confruntat cu Legea lui Dumnezeu, ea vorbește conștiinței tale, la fel cum s-a întâmplat cu acel cercetător în aviația militară. Conștiința noastră ne informează despre faptul că noi am încălcat poruncile lui Dumnezeu, a cărui Lege, după cum am văzut mai devreme, este scrisă în inimile noastre, iar conștiința noastră ne vorbește în mod continuu despre această Lege:

... lucrarea Legii este scrisă în inimile lor; fiindcă despre lucrarea aceasta mărturisește cugetul lor și gândurile lor, care sau se învinovățesc sau se dezvinovățesc între ele... (Romani 2:15)

Care este situația ta în această clipă, când te compari cu standardul lui Dumnezeu?

TIGER WOODS ȘI CELE 10 PORUNCI

Dacă Tiger Woods (celebru jucător de golf) ar fi judecat chiar acum prin comparație cu Cele 10 Porunci, care crezi tu că ar fi situația lui? Paragrafele de mai jos îți arată care au fost.

Eram cândva în Florida, și am aflat că prietenul meu, bachelbalistul Charles Barkley se afla cam la 30 de minute distanță, filmând un spot publicitar pentru firma Nike împreună cu Tiger Woods. Nu aveam cu mine numărul de telefon al lui Charles, așa că m-am hotărât să merg la locul unde se făceau filmările.

Dar aveam o mică problemă. Știam că vor fi o groază de gardieni prin preajmă și nu eram sigur că aș fi reușit să ajung să îl văd pe Charles. Așa că pe măsură ce conduceam mașina către acel loc, am început să mă rog. (Dacă nu știai, rugăciunea sinceră chiar poate schimba lucrurile!) Am parcat la Hotelul Grand Cypress și am început să vorbesc cu un agent de securitate. Așa am aflat că filmările nu se făceau la hotel, ci la unul dintre cluburile acestuia.

Apoi a apărut o doamnă care voia să dea un telefon. Cred că voia să vadă cine este pe lista invitaților acceptați pe platoul de filmare. Știam că eu nu eram pe listă, așa că am strigat-o de dincolo de mașina mea. Am început să vorbesc cu ea și într-un final am întrebat-o: “Dacă ar fi să mori deseară, ești 100% sigură că vei merge în Rai?”

A fost chiar interesant apoi. Ea mi-a spus că ea Îl iubește pe Dumnezeu, că predă un studiu biblic și alte astfel de lucruri. Așa că i-am spus că am scris o carte, prima, și mi-a spus că ar vrea să îi dau un exemplar.

Am luat o carte din mașină, am semnat un autograf pe ea și i-am dat-o. Apoi și primul agent de securitate, care nu era un credincios, a vrut un exemplar din carte! Interesant!

Legea lui Dumnezeu ne ajută să descoperim că vom fi vinovați în Ziua Judecării astfel încât să începem să căutăm cu sinceritate o cale prin care să ajungem de la verdictul “vinovat” la cel de “nevinovat” atunci când vom sta în final înaintea lui Dumnezeu ca și Judecătorul nostru.

Apoi femeia respectivă mi-a spus că o să mă conducă ea în locul unde se făceau filmările! Așa că m-am luat după mașina ei până la acel loc. Și m-a trecut prin toate filtrele de securitate fără nici o problemă!

Atunci când am ajuns în platoul de filmare, Charles Barkley făcea exercițiile în așteptarea momentului când urma să fie filmat. Așa că am dat mâna cu el, cu agentul lui și cu alte câteva persoane din preajmă. Dintr-o dată, ușa s-a deschis și a apărut în interior un bărbat mai în vârstă. Charles ne-a făcut cunoștință cu el. După ce s-a așezat, am aflat că era directorul companiei care făcea filmările. Pe când stăteam acolo și ascultam ce se spunea, m-a uimit cu cine tocmai stăteam de vorbă: acest om era probabil cel mai faimos director de companie pentru clipuri publicitare din lume.

El filmase deja 4 sau 5 clipuri publicitare extrem de bune care apăreau în timpul televizării partidelor de baschet din Cupa Super Bowl. Chiar văzusem un reportaj despre el într-una din revistele de sport. Dar în ciuda succesului său, acest om nu era fericit. De fapt, era unul dintre cei mai aroganți, mai nervoși și mai nefericiți oameni pe care i-am întâlnit vreodată. Tot povestind diverse lucruri, a menționat că este în curs de divorț, lucru despre care spunea că îl afectează foarte mult. Dar am simțit că nu acest lucru îl făcea să fie mândru. Am simțit că de fapt mânia lui era îndreptată împotriva lui Dumnezeu. Aveam să aflu curând cât de corect am fost în intuiția aceasta.

Pe când stăteam noi acolo urmărind cum se făceau pregătirile, directorul ne-a întrebat pe fiecare cu ce ne ocupăm. Când a ajuns la mine, i-am spus că sunt în oraș cu scopul de a avea o predică la Asociația Atleților Creștini. S-a uitat lung la mine și a spus: “Doar nu te-ai băgat și tu în aiurelile acelea?” Și cale de 10 sau 15 minute, acest individ a încercat să îi vorbească de rău pe creștini atât de mult cât a putut. La un moment dat ar fi început să discute și despre alte subiecte, dar s-a întors la mine și mi-a adresat o întrebare ofensatoare.

În final, s-a uitat din nou la mine și a spus că ar vrea să joace unu-la-unu un joc de baschet! Apoi s-a ridicat și a început să se îndrepte către ieșirea de pe platoul de filmare. I-am spus: “Mă deranjează genunchiul de la un picior”, dar el a răspuns batjocoritor astfel “Eu nu am tendoane la genunchii mei, așa că hai să te văd cum joci!”

Oamenii din echipa lui Tiger îi spusese deja că Tiger devenise un pic grăbit și că voia să se înceapă mai repede filmarea. Dar directorul voia cu orice preț să joace baschet!

Așa că au fixat o oră la care să se înceapă filmările și astfel am mers să jucăm baschet. M-am întrebat pentru o clipă de ce tot insista acest om să joace cu mine baschet unu-la-unu. Poate că voia să se laude că l-a învins pe un creștin. Așa că am început să jucăm. În timpul confruntării, am decis că este timpul să îi spun despre credința mea. Mi-am zis ca doar o să îi pun câteva întrebări care să îl determine să stea un pic pe gânduri. Părea că funcționează bine. În final l-am umilit un pic la baschet așa că s-a lăsat ușor convins să înceapă filmările la acel clip publicitar!

Când am ajuns la următoarea scenă de filmat, Charles mi-a făcut cunoștință cu toți cei de pe acolo. Astfel l-am cunoscut și personal pe Tiger, care mi-a zâmbit și a mers mai departe. Apoi s-au ocupat cu toții de filmări.

Ei bine, dacă m-ai cunoaște suficient, ai ști că între timp trebuia să îmi gădesc o persoană cu care să vorbesc. Așa că m-am plimbat un pic prin preajmă și am început să vorbesc cu un tip, Richard, despre care am aflat ulterior că era folosit pe post de sosia lui Tiger Woods (adică o persoană care seamănă foarte mult cu cea pe care o imită).

Am zis: “Cu ce te ocupi tu? Să fii sosia lui?” Nici nu îmi dădeam seama de ce ar fi avut Tiger Woods nevoie de o sosie.

El mi-a spus că atunci când se fac filmări de la distanță mai mare sau care presupun scene periculoase, atunci este folosit el! Richard a copilărit în Mississippi și – pentru că s-a depărtat de ceea ce fusese învățat când a fost copil – avea nevoie de o provocare adevărată pentru a se gândi bine la ceea ce credea el.

Apoi am avut o discuție cu Vince Coleman, care a fost un jucător celebru de baseball din prima ligă. El a fost un jucător extraordinar și a jucat mulți ani pentru echipele New York Mets și Saint Louis Cardinals. De fapt, pe el îl mai întâlнисem cu ceva timp înainte acasă la Charles, în Phoenix.

Tot vorbind noi, mi-a spus că merge la biserică în fiecare zi de Duminică în orașul Phoenix. Apoi i-am arătat prima mea carte. S-a uitat la ea și mi-a spus de

două ori: “vreau și eu un exemplar chiar acum”. Și mi-a spus că o să înceapă să o citească chiar în acea seară la hotel.

Tocmai fusese în Orlando pentru a lucra câte ceva cu jucătorii din liga de instrucția de la Atlanta Braves.

I-am spus că mă gândisem să vin în locul unde se făceau filmările pentru a-i mărturisii credința mea lui Tiger, dar motivul adevărat fusese să îl întâlnesc pe el și să îl provoc să fie curajos în mărturisirea credinței în Iisus către prietenii lui.

Între timp, la fiecare 10 sau 15 minute în timp ce se făceau filmările, directorul tot venea să arunce întrebări ostile și ofensatoare către mine, uneori de la 5 metri distanță, în prezența tuturor. El se gândea că va reuși să genereze o dispută cu mine folosindu-se de acele întrebări. Dar era satan cel care încerca să mă tulbure pe când eu făceam lucrarea lui Dumnezeu.

La un moment dat, directorul a venit cu următoarea frază “Iisus nu ar putea fi Fiul lui Dumnezeu pentru că ar trebui să fi fost vegetarian”. Am început să zâmbesc. El a mai spus apoi că Iisus a mâncat pește, deci El nu ar putea fi Fiul lui Dumnezeu. Am început să râd. El s-a uitat îndelung la mine și mi-a spus de două ori: “Nu râde!” Apoi a zis că Fiul lui Dumnezeu nu ar ucide nici o altă ființă ori creatură. Ceva mai devreme, el făcuse referire la ceva credințe indiene, așa că eram sigur că acest individ se închina la creație în loc să se închine Creatorului.

M-am uitat la el și i-am spus: “Iisus a creat peștii. Și El poate mânca unul dintre pești, dacă așa vrea, pentru că este Creatorul lor!” Cu excepția directorului, toți cei de acolo se uitau de parcă ar fi vrut să ascundă un zâmbet. Ce era interesant era faptul că directorul voia cu orice preț să mă ofenseze în fața celorlalți. Dar pe când încercam să mă apăr într-o modalitate pașnică, s-ar putea spune că răspunsurile mele erau un fel de gloanțe trimise înapoi către el.

L-am văzut pe acest individ alergând disperat către mai mulți dintre angajații săi și secerându-i pur și simplu prin vorbele sale. N-ar fi o persoană foarte agreabilă pentru care să îți dorești să lucrezi. Așa că cei prezenți au apreciat faptul că eu mi-am afirmat cu tăria părerea.

La câteva ore mai târziu, Charles și-a terminat partea din clipul publicitar și deja își lua rămas bun de la cei prezenți. Deja oamenii veneau la Tiger și la

Charles să ia autografe. Așa că am mers către Tiger, care încă dădea autografe. Pe când mă apropiam de el, era ca și atunci când Dumnezeu a despărțit Marea Roșie; toți cei prezenți s-au dat la o parte și astfel am rămas doar eu și Tiger.

Așa că am scos cartea mea din buzunar și i-am spus că tocmai am terminat de scris prima mea carte și voiam să îi dau și eu un autograf pe cartea mea. L-am întrebat unde este asistentul său pentru a-i trimite acolo cartea. Mi-a spus că vrea ca să îi dau eu cartea, apoi ne-am îndreptat împreună afară din zona filmărilor.

Acum eu știam că trebuia să fac mai mult decât să îi dau cartea mea. Dar am devenit emoționat și m-am blocat. Apoi m-am întrebat “Voi lăsa eu ca frica de oameni să învingă în această situație? Sau va învinge dragostea mea față de Dumnezeu?”

Mă rugasem mult în ultimile două luni pentru a avea șansa de a-i spune lui Tiger Woods despre Dumnezeu și acum Dumnezeu îmi dăduse această oportunitate și n-aș fi vrut să o ratez.

Și pe când mergeam noi către ieșire, am simțit pe Dumnezeu cum îmi spunea “Pentru această ocazie te-ai rugat. Folosește-o”.

Așa că pe când mergeam noi, am spus “Tiger, am vrut întotdeauna să te întreb ceva”. Mi-a zis: “Ce mai stai?” Același răspuns mi-l dăduse cu câteva secunde Dumnezeu!

I-am spus: “Atunci când mori, ce crezi că se află de partea cealaltă? Ce crezi tu că este dincolo, că vom găsi dincolo, după ce vei muri?”

Tiger s-a oprit brusc, s-a uitat la mine și mi-a zis: “Nu știi”. I-am răspuns: “Fie că este vorba despre vorba despre moartea lui Payne Stewart [Payne a fost un jucător celebru de golf care a murit acum câțiva ani și știam că Tiger fusese la înmormântarea lui], sau a lui John Ritter ori a lui Johnny Cash, cu toții ne gândim la moarte când avem de-a face cu astfel de evenimente”. Tiger își clătina capul.

L-am privit și i-am spus “Ai auzit ce s-a întâmplat fratelui lui Charles?” Mi-a spus “Nu” și pot să zic că în acel moment devenise intrigat.

Fratele lui Charles, Darryl, avusese un atac de cord, inima a încetat să mai bată și a murit. Doctorii au năpustit asupra lui cu defibrilatoare și au reușit să îl aducă înapoi la viață. Și Darryl mi-a spus că atunci când a murit, sufletul lui s-a ridicat din trupul lui. A spus de asemenea că a mers în sala de așteptare și ar fi putut să spună cine stătea acolo, ce spuneau acele persoane și ce îmbrăcăminte purtau, toate acestea în timp ce el era mort din punct de vedere clinic.

Nu există nici o posibilitate ca aceste lucruri să le fi scos pur și simplu din mintea lui, întrucât el are dovezi exterioare atât de clare (din sala de așteptare) pentru a demonstra astfel că el a fost în afara trupului său pe când era mort.

Apoi mi-a spus că după aceea a început o călătorie și că putea vedea copaci în flăcări, pământul topindu-se în jurul copacilor, și un lac de foc imens în fața sa.

Iar când l-am întrebat “Ce anume ai văzut acolo, Darryl?”

El mi-a răspuns: “Am văzut iadul”.

Și ceea ce a văzut el, după cum spune, era mult mai real decât chiar cartea pe care o ții tu acum în mână.

El a spus că simțurile sale funcționau în mod uimitor de bine, în sensul că simțea în mod concret fierbințeala care venea dinspre lacul de foc.

Acum Tiger are în mod natural ochi mai mari, dar când i-am povestit toate acestea, cred că avea ochii holbați de două ori mai mult decât în situații obișnuite. Fusese uluit de faptul că cineva a văzut așa ceva. Și vorbeam despre fratele celui cu care tocmai filmase un clip publicitar pentru compania Nike!

Așa că l-am privit din nou și i-am spus “Iată cum poți să știi unde îți vei petrece veșnicia. Ai auzit vreodată de Cele 10 Porunci?”

“Da”.

I-am spus: “Ai spus vreodată o minciună în viață?”

“Da”, a răspuns el.

“Ce poți spune despre tine că ești, atunci?”

“Un mincinos”, a răspuns Tiger fără a ezita.

Apoi l-am întrebat: “Ai furat vreodată un lucru oricât de neînsemnat în viață?”

“Da”, a fost răspunsul lui.

Tiger a devenit jenat pe măsură ce am continuat cu întrebările. (*Legea lui Dumnezeu este scrisă în inimile și conștiința noastră. Confruntarea cu păcatul din viața noastră ne pune pe fiecare dintre noi într-o situație de disconfort*) Nu mă interesau detaliile, așa că am răspuns scurt: “Noi toți am făcut aceleași lucruri mai mult sau mai puțin. Și toți suntem hoți în acest fel. Ai privit vreodată cu poftă sexuală sau în gând la o persoană?”

“Da”, a spus el.

Am continuat spunând că “Iisus a spus că este același lucru ca și cum ai fi comis adulter cu fapta. Și asta pentru că El va judeca atât lucrurile exterioare cât și pe cele interioare din viețile noastre. Ai fost vreodată mânios sau ai disprețuit vreo persoană?”

“Da” a recunoscut el.

I-am răspuns că “Iisus a spus că dacă ești mânios la adresa cuiva, ești ca și cum ai fi ucis acea persoană. Și asta pentru că El va judeca și gândurile și faptele noastre”.

Apoi i-am spus: “Tiger, tocmai cei ai recunoscut că ești un mincinos, un hoț, un adulter și un ucigaș după standardul Legii lui Dumnezeu. Ce crezi, în Ziua Judecății ai fi vinovat sau nu?”

M-a privit și mi-a spus: “Vinovat”.

“Și asta ar însemna să mergi în iad sau în Rai?”

“Probabil că în iad”, mi-a răspuns Tiger.

Chiar în acel moment, un tip a venit să îi ceară lui Tiger un autograf și i-a spus că voiau să treacă la următoarele secvențe din clipul publicitar pentru a-l

Confruntarea cu păcatul din viața noastră ne pune pe fiecare dintre noi într-o situație de disconfort.

încheia. Așa că Tiger a mers către ușa de intrare în platou, și așa urma să se încheie discuția noastră.

I-am spus că o să îi dau cartea mea prin intermediul acelei doamne agent de pază și i-am urât să aibă o zi bună. Nu m-am simțit formidabil cu acea conversație oprită brusc, dar am decis să mă încred în totalitate în Dumnezeu. El poate să îi spună restul mesajului lui Tiger Woods la timpul potrivit. Spre lauda lui, Tiger a avut o inimă foarte sinceră către adevărurile lui Dumnezeu și a răspuns unor întrebări dificile cu o deschidere și onestitate pe care le-am apreciat.

Acum, uită pentru o clipă de Tiger Woods. Vei fi tu la fel de onest? Cum este inima ta? Cât de deschisă este? Indiferent că este vorba de mine sau de tine, fiecare dintre noi am spune că prin comparație cu standardul lui Dumnezeu suntem mincinoși, hoți, adulteri și ucigași. Și ar trebui să fim sinceri și să recunoaștem că am primi verdictul “vinovat” în Ziua Judecării. Și acesta este un lucru foarte serios. Mulțumim lui Dumnezeu că a oferit fiecăruia dintre noi soluția pentru această uriașă problemă. Este inima ta gata să se îndrepte înaintea lui Dumnezeu?

Pe când echipa de filmare a mers la următorul loc, am mers să mai iau o stivă de cărți din mașina mea pentru a le oferi celor care le-au cerut. Când m-am întors și le-am dat celor de acolo, directorul s-a uitat din nou la mine și le-a strigat oamenilor de pe platoul de filmare: “Nu citiți gunoiul ăla!”

Dar eu i-am spus că mi-a făcut plăcere să îl cunosc și să vorbim. Nu a vrut să îmi strângă mâna – dar la final mi-a spus la revedere! Poate că acea schimbare s-a petrecut pentru că i-am vorbit într-un mod amabil și arătând dragoste, ca răspuns la ostilitatea lui.

“FIINDCĂ TOȚI AU PĂCĂTUIT...”

Deoarece toți suntem vinovați înaintea standardului lui Dumnezeu, iadul este destinația pe care ar trebui ca noi toți să o avem – cu excepția situației în care Dumnezeu a făcut astfel încât să nu fim părtași la o astfel de condamnare și ne-a și spus cum să ieșim din aceasta.

Charles Spurgeon a spus:

Te afli suspendat deasupra gurii iadului și te ții cu disperare de un fir de ață, dar și acela se rupe. Urmează doar o clipă cât să mai tragi o respirație, cât să îți mai bată inima o singură dată, apoi vei merge în lumea eternă, veșnică – dar fără Dumnezeu, fără speranță, fără iertare. O, poți să faci față la așa ceva?”⁷⁵

Domnul Iisus vorbea cu un om care suferea de o boală și i-a pus o întrebare foarte interesantă:

Iisus, când l-a văzut zăcând, și, fiindcă știa că este bolnav de multă vreme, i-a zis: „Vrei să te faci sănătos?” (Ioan 5:6)

Deoarece toți suntem vinovați înaintea standardului lui Dumnezeu, iadul este destinația pe care ar trebui ca noi toți să o avem – cu excepția situației în care Dumnezeu a făcut astfel încât să nu fim părtași la o astfel de condamnare și ne-a și spus cum să ieșim din aceasta.

Păcatul este foarte scump. Ne costă destul de mult în această viață ... dar și în următoarea. Întrebare pentru tine: “Vrei să te faci sănătos?” Ai dorința să te faci bine din punct de vedere spiritual? Care este răspunsul tău?

Este uimitor să îți dai seama că fiecare dintre noi este vinovat atunci când se compară pe sine cu standardul pe care Dumnezeu l-a stabilit. Chiar dacă eu aș încerca să ingor păcatele mele, asta nu înseamnă că Dumnezeu va face la fel.

Toți cei 6 miliarde de oameni de pe pământ sunt vinovați după acel standard. Aceasta înseamnă că 6 miliarde de oameni vor merge în iad când vor muri, cu excepția situației în care ei vor accepta și primi soluția lui Dumnezeu la această problemă imensă.

Calea către adevărul etern continuă să se îngusteze, iar remediul la problema păcatelor noastre este la doar o pagină distanță.

*Biletul către calea îngustă a
fost găsit, și el trebuie să fie
ștampilat cu sângele corect.*

Capitolul 7

VESTEA BUNĂ?

“Eureka! [Am găsit!]”
ARHIMEDE, 287-212 î.d.Hr.

“**E**vrika!” Este ceea ce Arhimede, marele inginer grec, a exclamat când a rezolvat o problemă foarte dificilă legată de densitatea coroanei regale: Regele dorea să știe dacă în construcția coroanei sale s-a folosit doar aur pur sau un amestec de aur și argint.

Arhimede se afla în cada sa de baie când se tot gândea cum să rezolve problema, astfel că a descoperit că atunci când se urca în cadă, volumul de apă care se risipea pe pardoseală era egal cu volumul corpului său.

Aceasta înseamnă că, atunci când un obiect este introdus în apă, nivelul apei crește pentru că obiectul nou introdus cauzează deplasarea unui volum de apă egal pentru a-și face loc. “Eureka!” El descoperise astfel o modalitate de a determina volumul coroanei regelui: Deoarece știa greutatea aurului, el putea acum să răspundă întrebării regelui prin a calcula greutatea volumului de aur.

În mod asemănător, noi toți avem o întrebare de o importanță imensă pe care ne este imposibil să o rezolvăm: Cum este posibil ca noi să trecem de partea bună a lui Dumnezeu și astfel să evităm iadul? Dacă vei citi acest capitol, ai putea să strigi și tu “Eureka!”.

Cu puțin timp înainte de moartea actorului W.C.Fields, un prieten al său l-a vizitat la spital și a fost surprins să îl găsească răsfoind paginile unei Biblii. Întrebat ce face cu acea Biblie, Fields a răspuns: “Caut o cale de scăpare”.

Acum că știm faptul că Biblia este adevărată – și știm că nu există nici o cale de scăpare care să țină de om — încep să se petreacă lucruri interesante. Dumnezeu spune următoarele:

Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți toți cei ce sunteți la marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu, și nu altul. (Isaia 45:22)

Dumnezeu spune că El este singurul Dumnezeu adevărat. Nu există un alt dumnezeu. Dar cum pot să fiu eu îndreptățit în fața Lui? Care este acea cale? Dumnezeu spune că există un Salvator (Mântuitor):

În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți”. (Faptele Apostolilor 4:12)

Care este acel unic Nume al Acelei Persoane care ne poate salva, ne poate mântui pe toți? Dumnezeu spune ...

Căci este un singur Dumnezeu, și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Iisus Hristos. (1 Timotei 2:5)

Oricine tăgăduiește [sau respinge n.n.] pe Fiul, n-are pe Tatăl. [dar] Oricine mărturisește pe Fiul, are și pe Tatăl. (1 Ioan 2:23)

Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața. (1 Ioan 5:11–12)

Oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu. (Ioan 3:18)

... dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre. (Ioan 8:24b)

Iisus i-a zis: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. (Ioan 14:6)

... și există multe alte versete care spun că Iisus este singura cale de împăcare a omului cu Dumnezeu.

Deoarece Domnul Iisus este acest “singur Mijlocitor”, ce îl face atât de special? De ce este El singurul răspuns corect?

Bine, trebuie să fie un răspuns corect care să ne mângâie când trecem în eternitate. Trebuie să fie un răspuns corect care să ne țină departe de la a merge

în iad. Și iată-l: Tu trebuie să aduci sacrificiul corect. Sacrificiu? Da, citește mai departe.

Ceea este atât de interesant pe măsură ce citești Vechiul Testament este că de la bun început, Dumnezeu a folosit sacrificiile animale ca simbol pentru iertarea păcatelor. Mai târziu, evreii trebuiau să aducă la Templul din Ierusalim ofrande de animale care să fie sacrificate pentru ispășirea/iertarea păcatelor lor.

Când sângele nevinovat al animalului se scurgea, se înțelegea că acesta era folosit ca un înlocuitor pentru propriul sânge al oamenilor care

aduceau acea jertfă animală. Din cauza păcatelor lor, oamenii meritau să moară. Dar pentru că sângele animalelor jertfite era scurs în locul sângelui celor păcătoși, păcatul lor era iertat.

Fiecare familie dintre Copiii lui Israel care se găsea în sclavie în Egipt, a luat sângele unui miel fără cusur și a uns pragurile ușilor lor astfel încât îngerul morții să treacă dincolo de respectiva familie fără ca vreun membru al acesteia să moară.

Căci viața trupului este în sânge. Vi l-am dat ca să-l puneți pe altar, ca să slujească de ispășire pentru sufletele noastre, căci prin viața din el face sângele ispășire. (Levitic 17:11)

Fiecare familie dintre Copiii lui Israel care se găsea în sclavie în Egipt, a luat sângele unui miel fără cusur și a uns pragurile ușilor lor astfel încât îngerul morții să treacă dincolo de respectiva familie fără ca vreun membru al acesteia să moară.

Acum câțiva ani, am primit un telefon de la postul de televiziune ESPN Classic. Realizau o emisiune specială despre Charles Barkley și voiau să vină în Atlanta pentru a lua interviuri acelor persoane care îl cunoșteau.

Cumva, ei au găsit numele meu utilizând un motor de căutare și m-au localizat. Și așa un tânăr, proaspăt absolvent de liceu, mi-a luat un interviu.

După interviu, am continuat discuția pe teme spirituale. Mi-a spus că a copilărit pe jumătate luteran și pe jumătate evreu. L-am întrebat dacă încă mai merge la o sinagogă. El a spus că merge doar de sărbătorile sfinte evreiești.

Interviul mi-a fost luat cu două zile înainte de Ziua Ispășirii (Yom Kippur în evreiește), așa că am vorbit despre acea zi sfântă și despre semnificația ei. Aceasta este ziua când toți evreii se presupune că își mărturisesc păcatele, sacrifică animale în locul lor și primesc iertarea păcatelor.

Pe măsură ce vorbeam noi despre păcat, l-am întrebat ce anume știe el că făceau evreii în acea zi pentru a scăpa de păcate. Tipul știa că ei obișnuiau să sacrifice animale ca ofrandă pentru iertarea păcatelor, dar acest lucru nu se mai întâmplă astăzi deoarece sacrificarea trebuie să se facă la Templul din Ierusalim, care a fost distrus în anul 70 d.Hr.

Am menționat apoi că noi nu putem schimba felul pe care Dumnezeu l-a lăsat pentru a scăpa de păcate. Dacă El cere pentru aceasta sacrificiu de sânge, atunci așa trebuie să se întâmple.

Tânărul era de acum curios să vadă ce anume sacrificiu de sânge ar fi necesar acum, întrucât Templul din Ierusalim este deja distrus de aproape 2000 de ani. Așa că i-am spus exact ceea ce am de gând să îți spun și ție.

La finele discuției noastre, tânărul mi-a spus: “Cum se face că știi atât de multe lucruri despre credința ta?” Îi plăcuse să audă adevărul pe care tu l-ai citit în această carte, dar fusese cel mai mult interesat despre subiectul sacrificiului de sânge — și de ce nu mai este posibil sau necesar să fie făcut.

Iată ce spun doi dintre ucenicii Domnului Iisus despre El:

A doua zi, Ioan a văzut pe Iisus venind la el, și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii! (Ioan 1:29)

...căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viețuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană (1 Petru 1:18, 19)

Iată că acum toate lucrurile încep să se lege și să aibă sens. Dumnezeu, care cere pentru iertarea păcatelor un sacrificiu de sânge, spune astfel:

Și, după Lege, aproape totul este curățit cu sânge; și fără vărsare de sânge, nu este iertare. (Evrei 9:22)

El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănile Lui ați fost vindecați. Căci erați ca niște oi rătăcite. Dar acum v-ați întors la Păstorul și Episcopul sufletelor noastre. (1 Petru 2:24–25)

Noi nu putem și nici nu vom fi capabili vreodată să schimbăm standardul lui Dumnezeu. Domnul Iisus este numit jertfa perfectă care a plătit pedeapsa pentru toată păcatele, o dată pentru totdeauna. Trebuie să ne amintim faptul că Dumnezeu solicită ca jertfă o ființă perfectă, fără cusur. Dacă Iisus ar fi fost un păcătos ca și noi, deci doar un om, atunci plata păcatului nu ar fi fost suficientă și completă. Mulți oameni au murit pe o cruce, însă doar Iisus a fost diferit de aceștia. Și El chiar a fost – și este:

Căci n-avem un Mare Preot, care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. (Evrei 4:15)

Noi nu putem și nici nu vom fi capabili vreodată să schimbăm standardul lui Dumnezeu. Domnul Iisus este numit jertfa perfectă care a plătit pedeapsa pentru toată păcatele, o dată pentru totdeauna. Trebuie să ne amintim faptul că Dumnezeu solicită ca jertfă o ființă perfectă, fără cusur.

„El n-a făcut păcat, și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug”. Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. (1 Petru 2:22–23)

Aceasta este diferența. Iisus nu a păcătuit niciodată. Nici măcar o dată. Niciodată. El a fost ispitit la fel cum suntem noi, dar niciodată nu a căzut în păcat. Pentru că El a ales întotdeauna să facă ceea ce știa în inima Lui că era bun, El și numai El putea fi acea jertfă unică, perfectă, pentru toate păcatele oamenilor. Iată cum a fost posibil ca El să fie Mielul fără cusur. El este răscumpărarea perfectă pentru toate păcatele noastre în fața Dumnezeului acestui univers.

Eram la un moment dat în orașul Kansas, pe punctul de a mă îmbarca în avion. Mi-am pus geanta pe scaunul pe care urma să mă așez. Doamna care stătea lângă mine era îmbrăcată în negru, avea părul alb și purta ostentativ bijuterii de aur. Era un contrast interesant; părea să aibă cam 60 de ani.

I-am spus “Bună ziua” și mi-a răspuns la fel. Dar am observat că citea ziarul *New York Times*, care este de fel un ziar foarte liberal (de genul “Dumnezeu nu există, deci noi de facem de cap”).

Îmi amintesc că mă gândeam în acel moment că o să fie o discuție scurtă. (A *propos*, fii atent la ce te gândești, ce presupui; poți să ai o presupunere total greșită). După ce m-am așezat, am făcut cunoștință cu acea doamnă; numele ei era Sheila. Apoi am întrebato ce a avut de făcut în Kansas City. Mi-a răspuns că

fusese la o înmormântare. Speranța că voi avea o conversație bună a crescut în acel moment pentru că știam că ea s-a gândit în acele zile la moarte.

Am întreat-o la moartea cui fusese și am aflat astfel că murise nepotul ei. Am întreat-o cum a murit tânărul. S-a uitat lung la mine și mi-a spus contrariată: “Abia te-am întâlnit. Nu știu dacă ar trebui să îți povestesc detaliile”.

Am privit-o și i-am spus că dacă se simte confortabil să îmi spună, este în regulă. Apoi ea mi-a povestit că nepotul său s-a sinucis. I-am spus și eu că unul dintre elevii mei a murit la fel în urmă cu câțiva ani. Așa că de aici discuția a decolat pur și simplu.

După aproape 20 de minute de discuție, ceva cu adevărat uimitor s-a petrecut. Am menționat la un moment dat absolut în mod generic cuvântul “Dumnezeu”. Apoi și ea a folosit termenul “spiritual”. Dar nimic cu adevărat detaliat nu discutasem până atunci, cel puțin în ceea ce privește lucrurile spirituale.

Am întreat-o pe Sheila dacă este evreică, și am primit un răspuns afirmativ.

Dintr-o dată s-a uitat la mine și m-a întreat absolut de niciunde: “De ce o persoană ca mine ar avea nevoie să Îl primească pe Iisus Hristos pentru iertarea păcatelor mele? De ce nu pot fi o evreică bună care împlinește Cele 10 Porunci pentru a fi considerată dreaptă înaintea lui Dumnezeu? De ce aș avea nevoie să Îl primesc pe Iisus pentru iertarea păcatelor mele? Ar fi mult mai ușor pentru mine să devin un creștin și să trec de la o minoritate la o majoritate în ce privește apartenența religioasă. Dar de ce aș avea nevoie să fac acest lucru?”

“Plombele mi-au căzut la podea”. Nu îmi venea să cred ce mă întrebase acea doamnă. Este uimitor faptul că noi ne gândim adesea că n-am vrea să vorbim cu noi despre lucrurile care țin de veșnicie. Apoi Dumnezeu pune lângă mine pe cineva care este în căutări asidue pentru adevăr, și tot ceea ce trebuie să fac este să fiu ascultător și să spun acelei persoane ceea ce trebuie. Dumnezeu a lucrat deja în inimile acestor oameni și ei cumva sunt deja pregătiți. Tot ceea ce se cere este să plantez sămânța adevărului sau să ud o sămânță care este deja plantată.

După ce Sheila a pus acea întrebare uimitoare, sau mai bine zis o serie de întrebări, m-am ridicat și mi-am luat Biblia din servieta de sus și am discutat cu Sheila pe tot parcursul zborului despre Yeshua care a fost menționat în Vechiul Testament (numele original din evreiește al Domnului Iisus este Yeshua, care înseamnă “salvare, mântuire”).

Am ascultat odată o casetă audio despre un tip care era un evreu complet – adică un evreu care l-a acceptat pe Iisus Hristos ca pe Mesia al evreilor. El a spus că ajuns să creadă acest lucru după ce un al evreu care credea în Iisus i-a sugerat să citească 4 pasaje din Vechiul Testament și apoi să își pună întrebarea: “La cine se face referire acolo?”

Tipului i se păruse interesantă provocarea, așa că a încercat.

1. Isaia 53 vorbește despre un slujitor care suferă. Răspunsul la acest capitol era că se referă la Iisus.

2. Psalmul 22 vorbește despre crucificarea lui Mesia. Și el știa că astfel este descrisă moartea lui Iisus.

3. Ieremia 31:31–34 vorbește despre existența unui legământ vechi și despre faptul că într-o zi va fi un nou legământ. Nu știa despre un nou legământ. Acum aflase.

4. Daniel 9:24–27 vorbește despre modul cum Mesia va fi omorât și despre cum va fi distrus orașul. Și atunci când se vorbește despre “oraș” în Vechiul Testament, întotdeauna acest lucru se referă la Ierusalim. Și știm din istorie că Ierusalimul a fost distrus în anul 70 d.Hr., așa că Mesia trebuie să fi venit înainte de acest eveniment!

În acel moment, acest om a știut că Iisus și numai El putea să fi împlinit acele profeții.

Mie îmi place să folosesc de asemenea un al 5-lea pasaj biblic în acest sens:

5. Proverbe 30:4 ne spune că există un Dumnezeu și apoi se pune întrebarea: “cum se cheamă Fiul Său?”

Așa că Scripturile Evreiești proclamă, în aceste pasaje cât și în multe altele, faptul că Fiul lui Dumnezeu va veni într-o anumite perioadă și într-o anumite modalitate.

Sheila a avut cu adevărat la ce să se gândească serios pe măsură ce noi tot vorbeam despre aceste lucruri. Apoi am vorbit despre păcatele ei analizând împreună Cele 10 Porunci, despre care ea inițial spusese că ar fi o cale de împăcare cu Dumnezeu. Discuția aceasta a fost cu adevărat uimitoare.

La finele discuției noastre, i-am dat un exemplar din prima mea carte, pe care am semnat-o. S-a uitat la mine și a spus: “Am așteptat atât de mult această discuție”.

I-am spus că, pe drumul către aeroport, m-am rugat lui Dumnezeu ca persoana de lângă mine să aibă o inimă deschisă pentru o discuție despre Iisus. M-am uitat la Sheila și i-am spus: “Dumneata ești răspunsul la rugăciunea aceea”.

Privirea pe care o avea acea femeie era neprețuită. Sheila mi-a spus: “O să țin minte această discuție mult, mult timp de acum înainte”. Mă rog ca Sheila să Îl fi acceptat pe Yeshua/Iisus ca Mântuitor al ei, dacă nu a făcut deja acest lucru, astfel încât ea să nu fie judecată prin Lege.

La un moment dat eram în Winter Park, Colorado, și am schiat mai toată ziua. Îmi face plăcere să vorbesc despre cele veșnice cu oamenii care folosesc telecabina împreună cu mine. La urma urmei, ce o să faci, o să sară din telecabină? Întotdeauna trebuie să mergă până la capătul cursei, pe vârful pârtiei!

Așa se face că eram într-o zi în telecabină și vorbeam cu un învățător dintr-o sinagogă evreiască și cu fiul său. Vorbeam despre iertarea păcatelor. Din nou, Ziua Ispășirii avea să fie sărbătorită după doar câteva zile, așa că ei mi-au spus că în acea zi oamenii postesc și se roagă.

Pe când vorbeam noi, am descoperit că el știa ceea ce spun Scripturile Evreiești despre sacrificiul animalelor și despre semnificația de spălare a păcatelor prin sângele acelor animale. El știa de asemenea că, pentru aproape 2000 de ani, evreii nu au mai fost în măsură să ofere sacrificiile animale pentru că Templul

unde ei făceau acest lucru fusese deja distrus de romani acum aproape 2000 de ani.

Așa că i-am explicat despre faptul că Iisus este jertfa perfectă pentru toate păcatele, astfel încât sacrificiile la Templu nu mai sunt necesare. De aceea Templul a putut fi distrus.

Am avut o discuție excelentă în acea telecabină. Apoi chiar când am ajuns în vârful pitei — acolo unde îți așezi schiurile pentru a evita un accident la picioare — m-a privit și mi-a spus: “Până azi, niciodată nu m-am gândit la un sacrificiu uman pentru păcate”.

Doi plus doi începea să facă patru în mintea aceluia om. El știa ceea ce cerea legea evreiască pentru a face o jertfă eficientă, iar acum, pentru prima dată în viață, își dădea seama de ce a venit Iisus pe acest pământ: Pentru a fi jertfa perfectă pentru toate păcatele și pentru totdeauna.

Dumnezeu spune despre Domnul și Mântuitorul Iisus Hristos:

El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui, și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor, și a șezut la dreapta Măririi în locurile prea înalte; (Evrei 1:3)

Amintește-ți că, de la bun început, am spus că în această carte suntem în căutarea adevărului. Cunoașterea adevărului și a trăi prin acel adevăr întotdeauna te va elibera, te va face să fii un om liber.

Și a zis Iudeilor, care crezuseră în El: „Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.” (Ioan 8:31–32)

Buddha a spus la sfârșitul vieții sale: “Nici măcar nu știu dacă există Dumnezeu. Sunt încă în căutarea adevărului”.

Coranul, scris cu mulți ani înainte de moartea lui Mahomed, îl citează pe acesta spunând “Am nevoie de iertare”.

Dar ascultă ceea ce spune Domnul Iisus Hristos:

...Eu sunt calea, adevărul și viața; nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. (Ioan 14:6)

În acest punct, când Iisus spune că El este singura cale către Rai, avem o dilemă. Trebuie să decidem cine și ce este cu adevărat Iisus: un lunatic, un mincinos, sau Domnul Dumnezeu. Hai să vedem cum stau lucrurile.

Dacă El ar minți și nu ar ști că minte, atunci El ar fi un lunatic. Ar fi un om ieșit din minți. Nu în fiecare zi apare un om care să pretindă că este Dumnezeu și singura cale către cer. Dacă te-ai gândi să pretinzi vreodată așa ceva, ar fi bine să te înarmezi cu suficiente dovezi.

A fost oare posibil ca un om care a avut un impact atât de mare asupra a 2000 de ani de istorie să se comporte ca și cum ar fi un nebun? Se poate că un om care a împărțit istoria omenirii în două să fi fost un nebun?

Dar dacă El minte și știe că minte, atunci El ar trebui să fi fost cel mai mare amăgitor din istoria omenirii — spunându-le oamenilor că El este singura cale către Rai pe când nu ar fi fost.

Cuvintele lui Iisus au pătruns în societate până în zilele noastre și ele reprezintă adevărul suprem pentru cele mai multe persoane. Dușmanii săi nu pot să găsească nici un păcat în El. El a avut un caracter fără pată, ireproșabil.

Ar putea o persoană ale cărei cuvinte sunt cele mai bune învățături morale din toate timpurile și ale cărei cuvinte și fapte au avut cel mai mare impact în această lume – ar putea o astfel de persoană să fi mințit despre Sine, despre Dumnezeu și despre locul unde omenirea va petrece eternitatea?

Vedem că nu are nici o logică și nici un sens ca Iisus să fi fost un lunatic și nici ca El să fi fost un mincinos. Și asta înseamnă că ne mai rămâne o singură opțiune: El a spus adevărul, și El știa că spunea adevărul. Și acest lucru face ca El să fie Dumnezeu manifestat în trup omenesc, așa cum a profetizat Biblia.

Scriitorul C. S. Lewis a spus despre acest lucru:

În acest punct, când Iisus spune că El este singura cale către Rai, avem o dilemă. Trebuie să decidem cine și ce este cu adevărat Iisus: un lunatic, un mincinos, sau Domnul Dumnezeu.

*Fie acest om a fost, și este, Fiul lui Dumnezeu, fie el a fost un om nebun sau chiar mai rău decât atât. Fie ai putea să îl consideri ca un nebun, sau să îl scuipi sau să îl ucizi ca pe un demon; sau poți să cazi la picioarele Sale și să îl numești Domn și Dumnezeu. Dar hai să nu venim cu nici un fel de idee lipsită de sens că El ar fi fost doar un mare învățător dintre oameni. Prin ceea ce a spus și a făcut, El nu ne lasă această opțiune. El nu a dorit să fie considerat așa.*⁷⁶

Pretențiile lui Hristos sunt unice când le comparăm cu cele ale fondatorilor altor religii. Iată ce scrie Josh McDowell despre acest lucru:

*Mahomed nu a pretins niciodată a fi Dumnezeu; Buddha a rămas mut când a fost întrebat despre Dumnezeu; Confucius a refuzat să discute până și ideea de Dumnezeu; Moise a pretins a fi un profet al lui Dumnezeu. Doar Iisus a pretins a fi Dumnezeu întrupat. Oamenii L-au descris pe Hristos ca “un învățător înțelept”, un “mare maestru”, dar acestea nu sunt cuvintele Lui, iar ceea ce probează dumnezeirea Lui sunt minunile care au fost dovedite ca adevărate și autentice. Și alături de scrierile vechi (Vechiul Testament), toate vorbesc despre El [Iisus] ca fiind Dumnezeu întrupat.*⁷⁷

Iisus, al cărui Nume înseamnă “mântuire, salvare”, a spus adevărul: El este singura cale către cer. Iată deci că am găsit calea către Rai pe care am căutat-o de atâta timp. Misterul a fost dezlegat. El, și doar El poate ierta păcatele tale. El este singura cale pentru a ajunge la Tatăl și pentru a fi iertat de Dumnezeu:

Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea.

Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află. (Matei 7:13–14)

Căutarea adevărului este întotdeauna o căutare îngustă, pentru că adevărul este unul singur, și astfel este exclusă orice altă cale sau orice alt răspuns. Biletul către calea îngustă a fost găsit și el trebuie ștampilat cu sângele lui Iisus. După cum sunt multe răspunsuri greșite, există un singur răspuns corect care poate fi dat lui Dumnezeu în Ziua Judecării: “Iisus a plătit pentru tot păcatul meu!”

...Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtașie unii cu alții; și sângele lui Iisus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat. (1 Ioan 1:7)

Sângele Său poate să ne curețe de toate păcatele. Asta înseamnă toate păcatele. Singura cale prin care un Dumnezeu sfânt poate să ne lase să mergem în Rai este dacă suntem curați de toate păcatele pe care le-am făcut în viața noastră pământească. Iată de ce “faptele noastre bune” nu vor fi niciodată suficiente pentru a ne permite să stăm în prezența unui Dumnezeu sfânt în totalitate.

la în considerare următorul lucru: Dacă iei o prăjitură arsă și pui puțină frișcă deasupra ei, cum arată ea? Sigur, arată bine pe dinafară, dar atunci când iei o mușcătură din ea, ce gust are? Probabil că mulți dintre noi au gustat cel puțin o dată dintr-o prăjitură arsă, și am fost bucuroși până am ajuns la bucata cu arsură. Are un gust oribil.

Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna. ISAIA 1:18

La fel arată și faptele noastre bune: Dacă ne încredem în faptele noastre bune pentru a câștiga intrarea în rai, practic încercăm să arătăm bine pe dinafară. Cu toate acestea, pe dinăuntru, arătăm oribil și murdar deoarece încalcăm Cele 10 Porunci în continuare, zi de zi.

Pentru a intra în Rai, unde nu este permis nimic murdar, nu putem să ne ștergem păcatele prin faptele noastre bune; trebuie să scăpăm de ele. Sângele lui Iisus, doar sângele lui Iisus poate să spele păcatele noastre și să ne mai facă puri și albi decât chiar zăpada proaspătă, scăpându-ne de păcate odată pentru totdeauna:

Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna. (Isaia 1:18)

Există un singur lucru care poate să curețe pentru totdeauna toate păcatele noastre: sângele pur al lui Iisus Mesia (sau Iisus Hristos, cum este în grecește).

Dar acum, în Hristos Iisus, voi, care odinioară erați depărtați, ați fost apropiati prin sângele lui Hristos. (Efeseni 2:13)

Apoi putem sta înaintea lui Dumnezeu îmbrăcați în neprihănirea lui Iisus, iar verdictul în cazul nostru nu va fi nici “Vinovat” și nici “Nevinovat” ci va fi “sângele lui Iisus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat” (1 Ioan 1:7)

Charles Spurgeon a spus:

Inima lui Hristos a devenit ca un rezervor uriaș în mijlocul munților. Toți afluenții stricăciunii, și fiecare picătură din păcatele oamenilor, s-au scurs și s-au adunat într-un vast lac, adânc ca și iadul și întins ca și eternitatea. Toate acestea s-au întâlnit în inima lui Hristos, iar El le-a îndurat și le-a purificat pe toate.⁷⁸

El a fost singurul care ar fi putut să spele păcatele tuturor oamenilor, și El a făcut acest lucru doar pentru noi.

Spurgeon a spus aceste cuvinte despre actul altruist al Fiului lui Dumnezeu:

Cea mai mare minune din cer și de pe pământ, din toate timpurile și din eternitate, o reprezintă moartea răscumpărătoare a lui Iisus Hristos. Acesta este misterul care aduce mai multă glorie lui Dumnezeu decât întreaga creație.⁷⁹

Nu există nimic din ceea ce noi am putea face pentru a ne salva pe noi înșine. Orice faptă bună pe care am face-o ar fi un lucru bun doar pentru acel moment și nu ar putea să plătească pentru nimic din ceea ce am fi făcut în trecut. Noi suntem falimentari din punct de vedere spiritual; numai o persoană fără păcat ar fi putut plăti datoria păcatului nostru:

Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea convenită a murit pentru cei nelegiuți.

Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva; dar pentru binefăcătorul lui, poate că s-ar găsi cineva să moară.

Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.

Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.

Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui. (Romani 5:6–10)

Vorbeam cu un bărbat la un moment dat într-un supermagazin, încercând să îl ajut să înțeleagă ce a făcut sângele lui lîsus pentru el. Pe măsură ce vorbeam noi, cineva a ieșit dintr-un magazin și imediat s-a declanșat alarma pentru că vânzătorul uitase să dezlipească o etichetă de securitate de pe un produs.

L-am întrebat pe tip: “Dacă cineva ar fi uitat eticheta de securitate de pe pantalonii tăi, când ai fi ieșit din magazin, ce s-ar fi întâmplat cu sistemul de alarmă?” Mi-a răspuns că evident că alarma s-ar fi declanșat. I-am spus atunci: “Iată o exemplificare asemănătoare pentru tine. Imaginează-ți că porțile Raiului ar avea senzori pe fiecare dintre laturi, și pe când ai dori să intri acolo, un singur lucru ar fi suficient pentru a declanșa alarma. Care crezi că ar fi acel lucru?”

Răspunsul lui a fost “Păcatele mele”.

I-am spus: “Exact. Dar dacă toate păcatele tale ar fi fost iertate și spălate, îndepărtate de la tine, ai putea să intri prin acele porți în clipa când vei pleca de pe acest pământ pentru toată veșnicia?”

Dintr-o dată, ochii i s-au mărit și a răspuns: “DA!” După cum nici unuia dintre noi nu i-ar place să se declanșeze alarma în momentul când ieșim dintr-un magazin, tot așa în mod sigur că nu am vrea ca alarma să fie declanșată atunci când vom încerca să mergem în Rai.

Atunci când te încrezi în el, sângele lui lîsus va spăla toate păcatele tale, le va îndepărta de la tine. Punct. Și nici o alarmă nu se va declanșa atunci când vei merge înaintea tronului de judecată al lui Dumnezeu.

Charles Spurgeon a spus:

Inima mea a fost în paragină și plină de buruieni, dar într-o anume zi, Marele Fermier a venit și a arat sufletul meu. În echipa lui erau 10 cai negri, și plugul folosit de El a fost foarte ascuțit, iar brazdele au fost adânci.

Cele 10 Porunci erau acei cai negri, iar dreptatea lui Dumnezeu, la fel ca un plug, mi-a devastat spiritul. Am fost condamnat, devastat, distrus, pierdut, lipsit de ajutor, lipsit de speranță. Am crezut că iadul este chiar înaintea mea.

După cum nici unuia dintre noi nu i-ar place să se declanșeze alarma în momentul când ieșim dintr-un magazin, tot așa în mod sigur că nu am vrea ca alarma să fie declanșată atunci când vom încerca să mergem în Rai

Dar după arat a venit semănatul. Dumnezeu, care a arat inima mea cu milă făcând-o conștientă de nevoia Evangheliei, a semănat apoi sămânța Evangheliei, care a fost primită cu bucurie deplină.⁸⁰

Scopul Legii, adică a Celor 10 Porunci, este acela de a ne arăta că avem nevoie de un Salvator, un Mântuitor. Nici un om nu poate respecta toată viața lui Legea, așa că dacă respectarea Legii este ceea ce încercăm să facem pentru a ajunge în Rai, suntem practic fără speranță. Și atunci când ne dăm seama de starea noastră lipsită de orice speranță, ar trebui să fim foarte fericiți să auzim de ceea ce Domnul Iisus a făcut pentru noi.

Ești tu gata să primești cu bucurie ceea ce Iisus a făcut chiar și pentru tine, după cum a făcut și omul din exemplul de mai jos?

Când au ajuns la locul, numit „Căpățâna”, L-au răstignit acolo, pe El și pe făcătorii de rele: unul la dreapta și altul la stânga.

Iisus zicea: „Tată, iartă-i, căci nu știi ce faci!” Ei și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgând la sorți.

Norodul stătea acolo și privea. Frunțașii își băteau joc de Iisus, și ziceau: „Pe alții i-a mântuit; să Se mântuiască pe Sine însuși, dacă este El Hristosul, Alesul lui Dumnezeu.”

Ostașii de asemenea își băteau joc de El; se apropiau, Îi dădeau oțet,

și-i ziceau: „Dacă ești Tu Împăratul Iudeilor, mântuiește-Te pe Tine însuși!”

Deasupra Lui era scris cu slove grecești, latinești și evreești: „Acesta este Împăratul Iudeilor.”

Unul din tâlharii răstigniți îl batjocorea, și zicea: „Nu ești Tu Hristosul? Mântuiește-Te pe Tine însuși, și mântuiește-ne și pe noi!”

Dar celălalt l-a înfruntat, și i-a zis: „Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care ești sub aceeași osândă?”

Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noastre; dar omul acesta n-a făcut nici un rău.”

Și a zis lui Iisus: „Doamne, adu-Ți aminte de mine, când vei veni în Împărăția Ta!”

Iisus a răspuns: „Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.”

Era cam pe la ceasul al șaselea. Și s-a făcut întuneric peste toată țara, până la ceasul al nouălea.

Soarele s-a întunecat, și perdeaua dinlăuntru Templului s-a rupt prin mijloc.

Iisus a strigat cu glas tare: „Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!” Și când a zis aceste vorbe și-a dat duhul.

Sutașul, când a văzut ce se întâmplase, a slăvit pe Dumnezeu, și a zis: „Cu adevărat, omul acesta era neprihănit!”

Și tot norodul, care venise la priveriștea aceea, când a văzut cele întâmplate, s-a întors, bătându-se în piept.

Toți cunoscuții lui Iisus și femeile, care-L însoțiseră din Galilea, stăteau departe, și se uitau la cele ce se petreceau. (Luca 23:33–49)

Adevărul este că noi toți suntem la fel ca și unul sau celălalt dintre cei doi hoți care au fost crucificați alături de Iisus: unul dintre hoți L-a batjocorit pe Iisus, iar celălalt a recunoscut că El este Dumnezeu și și-a îndreptat privirile către El pentru iertarea păcatelor sale.

Pasajul biblic de mai sus ne arată de asemenea că nu putem ajunge în Rai prin faptele noastre, ci prin pocăința de păcatele noastre, și prin credința în faptul că Iisus a plătit pedeapsa în locul nostru.

Acum, dacă totul depinde de credință, ce este credința? Un lucru care NU reprezintă credință sunt sentimentele. Poți să ai o credință mare fără vreo emoție sau senzație psihologică specială. Crezi absolut fără emoții faptul că scaunul pe ceea ce stai nu te va ridica. Crezi acest lucru având o credință perfectă, și cu toate acestea nu ai nici un fel de simțăminte sau emoții speciale în legătură cu asta.

Pe de altă parte, îndoiala este un sentiment. Poți să te simți cu siguranță în mod emoțional și fizic perturbat dacă crezi că pe ceea ce stai ar putea să se prăbușească în orice moment. Așa că îndoiala este un sentiment, o emoție, și nu are nimic spiritual în ea. Dar credința nu este un sentiment. Este o alegere stabilă care vine în urma unei decizii pe care o ei prin voința ta. “Acel scaun arată bine

Îndoiala este un sentiment, o emoție, și nu are nimic spiritual în ea. Dar credința nu este un sentiment. Este o alegere stabilă care vine în urma unei decizii pe care o ei prin voința ta.

pentru mine”. Și te așezi pe scaun fără să te gândești mai departe. Pur și simplu te încrezi în alegerea pe care ai făcut-o.

În mod asemănător stau lucrurile și în ce privește credința în dragostea lui Iisus pentru tine și în modalitatea Sa de a te mântui. Odată ce decizi, nu este în mod necesar să fie implicate emoții sau sentimente. Pur și simplu știi că Iisus este Mântuitorul tău și te bizui fără îndoială pe promisiunile Lui în acest sens.

Fiecare dintre cei doi tâlhari de pe cruce a avut o alegere de făcut în ce privește modul de raportare la Iisus. Ca rezultat, unul a mers în iad și celălalt a mers în Rai. Și tu ai aceeași alegere de făcut. De ceea ce vei alege să faci cu Domnul Iisus (în sensul raportării la ceea ce El a făcut pe cruce) va depinde locul unde îți vei petrece veșnicia. Gândește-te pentru ce motiv a venit El și ce importanță are pentru tine în mod personal venirea și jertfa Lui:

O, adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul, care zice: „Hristos Iisus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși”, dintre care cel dintâi sunt eu. (1 Timotei 1:15).

Dar am căpătat îndurare, pentru ca Iisus Hristos să-și arate în mine, cel dintâi, toată îndelunga Lui răbdare, ca o pildă celor ce ar crede în El, în urmă, ca să capete viața veșnică. (1 Timotei 1:16)

A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce. (Coloseni 2:14)

“A șterge” are semnificația de a anula, scriind în loc “plătit pe deplin” pe lista datoriilor noastre față de Dumnezeu. Când Iisus a spus: “S-a sfârșit”, El a vrut să spună că toată profeția cu privire la lucrarea lui Mesia pe pământ în ce privește plata deplină a păcatului omenirii a fost încheiată.

Și gândește-te la asta: Plata pentru păcatele tale a fost făcută acum 2000 de ani! S-a făcut dreptate, datoria ta a fost plătită pe deplin, iar Dumnezeu nu te mai privește ca pe un păcătos care este destinat iadului, ci te privește ca pe un copil al Lui iubit care se pregătește pentru a se întoarce Acasă la El.

Singurul “dacă” în această situație este următorul: Totul este al tău (iertarea și Raiul) DACĂ — și numai DACĂ — decizi să accepți acest lucru.

Dumnezeu nu te va forța să Îl iubești. Acesta este scopul real al vieții pe această lume: suntem aici pentru o schimbare de atitudine. Dumnezeu ne-a creat cu voință liberă, și suntem aici ca să ne folosim de această voință liberă. Întrebarea cea mare la care trebuie să răspundem este următoarea: Îmi voi trăi viața așa cum vreau eu, sau Îi voi cere lui Dumnezeu să îmi conducă El viața?

Dacă mă transform pe mine în propriul meu Dumnezeu, El îmi va permite să fac acest lucru, deși o va face cu părere de rău. Dar El va continua să mă îndrepte către El, să îmi arate cum este El și ce a făcut El pentru mine.

Cu toate acestea, dacă Îi spun că îmi pare rău de păcatele pe care le-am săvârșit în viață, în special împotriva Lui, și Îi cer să trăiesc în comuniune cu El aici pe pământ, și apoi să merg la El când voi muri, răspunsul sigur pe care El îl dă este “DA!”

Acest lucru este posibil doar pentru că Iisus a plătit totul, așa încât eu sunt liber să vin la Dumnezeu și să Îl privesc în față fără frică. Aceasta este Evanghelia, Vestea Bună: Dumnezeu dorește să Își arate bunăvoința față de mine, și îmi oferă cel mai iubitor dar — iertarea completă și totală a păcatelor prin Iisus Hristos. Dacă eu primesc darul iertării din partea lui Dumnezeu, voi fi cu El atunci când voi muri, și nu în iad.

Această ofertă este făcută și ție, dacă te întorci de la căile tale păcătoase de a trăi, cu ajutorul Lui și dacă te vei hotărî să trăiești o viață sfântă în Iisus Hristos.

Da, dacă te decizi să accepți ceea ce El a făcut pentru tine și să trăiești în recunoștință față de aceasta, da, ești eliberat de orice plătă ori pedeapsă pentru păcatele tale.

Dar nu numai că Iisus a murit pe cruce pentru păcatele tale, dar El a făcut și altceva uimitor prin care știm sigur cine a fost El:

El a înviat dintre cei morți:

În ziua întâi a săptămânii, femeile acestea, și altele împreună cu ele, au venit la mormânt dis de dimineață, și au adus miresmele, pe care le pregătiseră.

Au găsit piatra răsturnată de pe mormânt,

au intrat înăuntru, și n-au găsit trupul Domnului Iisus.

Fiindcă nu știau ce să creadă, iată că li s-au arătat doi bărbați, îmbrăcați în haine strălucitoare.

Îngrozite, femeile și-au plecat fețele la pământ. Dar ei le-au zis: „Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu?”

Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte ce v-a spus pe când era încă în Galileea, când zicea că Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile păcătoșilor, să fie răstignit, și a treia zi să învieze.”

Și ele și-au adus aminte de cuvintele lui Iisus.

La întoarcerea lor de la mormânt, au povestit toate aceste lucruri celor unsprezece și tuturor celorlalți.

Cele ce au spus aceste lucruri apostolilor, erau: Maria Magdalena, Ioana, Maria, mama lui Iacov, și celelalte, care erau împreună cu ele.

Cuvintele acestea li se păreau apostolilor basme, și nu le credeau.

Dar Petru s-a sculat, și a dat fuga la mormânt. S-a plecat, și s-a uitat înăuntru, dar n-a văzut decât fâșiile de pânză, care stăteau pe pământ; apoi a plecat acasă, mirat de cele întâmplate. (Luca 24:1–12)

... și a lăsat mormântul gol:

Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-i legăturile morții, pentru că nu era cu putință să fie ținut de ea. (Faptele Apostolilor 2:24)

Vă fac cunoscut, fraților Evanghelia, pe care v-am propovăduit-o, pe care ați primit-o, în care ați rămas,

și prin care sunteți mântuiți, dacă o țineți așa după cum v-am propovăduit-o; altfel, degeaba ați crezut.

V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi;

că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi;

și că S-a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece.

După aceea S-a arătat la peste cinci sute de frați deodată, dintre care cei mai mulți sunt încă în viață, iar unii au adormit.

În urmă s-a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor.

După ei toți, ca unei stârpituri, mi s-a arătat și mie.

Căci eu sunt cel mai neînsemnat dintre apostoli; nu sunt vrednic să port numele de apostol, fiindcă am prigonit Biserica lui Dumnezeu.

Prin harul lui Dumnezeu sunt ce sunt. Și harul Lui față de mine n-a fost zădarnic; ba încă am lucrat mai mult decât toți: totuși nu eu, ci harul lui Dumnezeu, care este în mine.

Astfel dar, ori eu, ori ei, noi așa propovăduim, și voi așa ați crezut.

Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi, că nu este o înviere a morților?

Dacă nu este o înviere a morților, nici Hristos n-a înviat.

Era nevoie de cel puțin doi martori oculari pentru a stabili adevărul despre orice.

Și dacă n-a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zădarnică, și zădarnică este și credința voastră.

Ba încă noi suntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu; fiindcă, am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Hristos, când nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții nu înviază.

Căci, dacă nu înviază morții, nici Hristos n-a înviat.

Și dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zădarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre,

și prin urmare și cei ce au adormit în Hristos, sunt pierduți.

Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii! (1 Corinteni 15:1–19)

Îți amintești ce am spus mai devreme despre martorii oculari? Am arătat că un martor ocular nu era considerat suficient pentru a proba ceva într-o instanță de judecată din Israel. Era nevoie de cel puțin doi martori oculari pentru a stabili adevărul despre orice. Când Iisus a înviat dintre cei morți, El a fost văzut de cel puțin 552 oameni în 13 locuri diferite pe parcursul unei perioade de 40 de zile. Învierea lui Iisus și prezența Lui activă în lume timp de 40 de zile după înviere, nu

s-au petrecut undeva în spatele unor uși închise; dimpotrivă, oamenii aceștia se aflau în spații publice, deschise, astfel că oricine putea să vadă lucrarea minunată a lui Dumnezeu în învierea Fiului Său.

Acest lucru a dovedit celor care L-au văzut, dincolo de orice umbră de îndoială, faptul că El a fost Dumnezeu întrupat: adică Mesia. Gândește-te la acest lucru. El trebuia să se asigure că oamenii, de-a lungul timpului, inclusiv noi astăzi, au suficiente dovezi pentru a lua o decizie corectă în ce privește veșnicia.

Și apostolul Pavel a mers chiar mai departe. El a spus că dacă Iisus nu ar fi înviat dintre cei morți, credința noastră ar fi zadarnică. Nu ar fi altceva decât o mare înșelătorie. Și totuși toți cei care L-au urmat pe Iisus au fost dispuși să fie dați la moarte pentru credința lor, pentru că *fiecare dintre ei a văzut pe Mântuitorul înviat cu proprii ochi!*

Teofile, în cea dintâi carte a mea, am vorbit despre tot ce a început Iisus să facă și să învețe pe oameni,

de la început până în ziua în care S-a înălțat la cer, după ce, prin Duhul Sfânt, dăduse poruncile Sale apostolilor, pe care-i alesese.

După patima Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori timp de patruzeci de zile, și vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu (Faptele Apostolilor 1:1–3)

Eram la un moment dat la un festival artistic și vorbeam cu două doamne. Ele îmi spuneau că nu pot pur și simplu să creadă că Iisus este singura cale către cer. Am petrecut câțva timp vorbind cu ele despre viața lui Iisus Hristos, despre moartea Lui și apoi despre învierea lui Iisus.

Atunci când am ajuns să discutăm despre înviere, una dintre ele mi-a spus: “dacă vreun om învie singur din morți, atunci El poate spune despre El că este singura cale către cer.”

Până și acea doamnă, care nu credea în Iisus, știa că dacă cineva ar prezice moartea sa, ar prezice și învierea sa, și dacă aceste lucruri s-ar întâmpla în realitate, atunci poți crede și celelalte lucruri pe care acea persoană le-ar spune.

Se pot spune o mulțime de lucruri despre Iisus, dar un lucru este sigur: învierea Lui din morți Îl pune într-o categorie diferită de orice altă persoană care a existat vreodată pe fața pământului.

El a prezis moartea Sa și a prezis învierea Sa dintre cei morți, și aceste lucruri s-au petrecut cu exactitate astfel cum au fost prevestite. Mohamed nu ar fi putut face astfel. Nici Buddha. Nici Confucius. Nu doar că Iisus ar fi putut să facă aceste lucruri, ci chiar El le-a făcut: a murit și a înviat.

PARIUL LUI PASCAL

Blaise Pascal, marele matematician și filosof, a sugerat că a trăi ca și cum ar exista Dumnezeu este un pariu mai bun decât a trăi ca și cum Dumnezeu nu ar exista. Și acest lucru a rămas cunoscut în istorie sub numele de "Pariul lui Pascal".

Iată care este pariul, așa cum l-a scris el: Dacă trăiești ca și cum Dumnezeu nu ar exista și ești drept, fără păcat, pur și simplu mori și mergi în mormântul tău. Dar dacă trăiești ca și cum Dumnezeu nu ar exista și ai păcat, mergi în mizerie veșnică, în iad. În mod asemănător, dacă trăiești ca și cum Dumnezeu există și ești un păcătos, atunci mori și mergi în mormântul tău. Dar dacă trăiești ca și cum Dumnezeu există și ești neprihănit, corect, drept, atunci ai câștigat cartea cea mare, biletul pentru eternitatea în Rai.

Ceea ce voia să spună Pascal era: De ce să nu pariezi că există Dumnezeu? Dacă greșești, nu pierzi nimic, și te-ai bucurat de o viață bună aici pe pământ. Dar dacă ai dreptate, și Dumnezeu este real, vei avea o veșnicie înainte pentru a fi mulțumitor că ai făcut o alegere înțeleaptă. Noi pariem de fiecare dată când ne urcăm în mașină sau în avion, când utilizăm un aparat în gospodărie sau când mâncăm la restaurant. Așa că de ce n-am paria și în acest subiect, devreme ce, după Pascal, avem numai de câștigat și deci nimic de pierdut?

Pe când mă gândeam la aceste lucruri într-o zi, mi-am dat seama că Pascal a omis ceva pentru că el nu a menționat nimic despre Iisus. Poți să crezi că există un Dumnezeu, dar dacă nu alegi pe Dumnezeul cel adevărat, Iisus Hristos Mântuitorul, tocmai ce ai făcut alegerea greșită pentru toată eternitatea.

Un lucru nu poate fi atât adevărat cât și fals în același timp. Fie Iisus este Fiul lui Dumnezeu care este Calea, Adevărul și Viața, care a înviat dintre cei morți – fie El nu este toate acestea și nu a făcut nimic din toate acestea.

Cercetând mai în detaliu, am aflat că Pascal nu doar că a spus că oamenii trebuie să creadă într-un Dumnezeu, ci el a specificat că este vorba despre acel Dumnezeu care este reprezentat în creștinism. El a mai spus e asemenea că dacă crezi în ceva anume, și acționezi în consecință, bazat pe acea credință. Așa că el chiar L-a prezentat pe Iisus, dar pentru că el vorbea atunci unor atei, nu a spus aceste lucruri de la început, ci indirect, începând să vorbească despre Dumnezeu.

Cum stai tu în ce privește această întrebare?

Sunt 100% șanse ca să vină ziua când vei muri. Ai tu biletul corect, care să te ducă în Rai într-o zi? Acel bilet trebuie – și chiar trebuie — să fie ștampilat cu sângele lui Iisus. Fie că vei ajunge în Rai ca și copil al lui Dumnezeu, fie nu vei ajunge acolo nicidecum, ci în iad. Nu există un loc de mijoc, de compromis. O alegere trebuie făcută.

Iată cum vorbește Josh McDowell despre credința în Iisus:

Creștinismul este cea mai răspândită religie din lume, dar el conține un lucru care îl distinge foarte clar de toate celelalte religii. Într-un sens este o religie, dar totul este legat de o singură persoană. Dacă nu ar fi existat Joseph Smith, mormonismul ar fi putut să existe fără probleme. Dacă nu ar fi existat Buddha, budismul ar fi existat și așa, pentru că au existat atâția oameni care au pretins a fi Buddha. Dar dacă nu ar fi existat Iisus, nu ar fi existat creștinismul. Religia aceasta ar fi dispărut. Fără un Iisus care să fi mers pe pământ, care să fi vorbit oamenilor și care a fost crucificat și a înviat dintre cei morți, creștinismul nu ar fi existat. Totul converge către Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos. Întrebarea se pune însă: ce faci tu cu acest Iisus?⁸¹

Am auzit cândva pe un tip spunând:

Imaginează-ți că te afli într-o adâncă groapă a păcatului. Nu există nici o posibilitate să ieși din această groapă. Cineva îți aruncă o scară, care are 10 trepte. Încerci să te urci, dar fiecare dintre aceste trepte reprezintă câte una din Cele 10 Porunci iar regula este că nu poți pune piciorul pe acele trepte care reprezintă poruncile pe care le-ai încălcat. În acest fel nu este nici o cale de ieșire

din groapă. Ești blocat acolo. Dar dintr-o dată, Iisus vine în groapă și, ca să vorbim astfel, te ia în spatele Lui. Și El calcă pe fiecare dintre trepte, întrucât El este perfect, Mântuitorul fără păcat care te scoate din groapa, mai bine spus, din prăpastia păcatului tău.

Accepti și vrei tu ca Iisus să te ridice din groapa păcatelor tale și a morții veșnice în iad?

Așadar, misterul adevărului veșnic a fost dezlegat. Acum ce ai de făcut este să te decizi ce vrei să faci cu acest adevăr.

*Stai călare pe cămila ta, fierbând în căldura ucigătoare,
înconjurat de nisipul fierbinte al deșertului. Restul caravanei stă
blocată în spatele tău, întrebându-se de ce oare te-ai oprit ...*

Capitolul 8

URMĂTORUL PAS!

“Păcatul și iadul sunt căsătorite până când pocăința proclamă divorțul”

CHARLES HADDON SPURGEON

Hai să vedem unde am ajuns: Dovezile sunt zdrobitoare. Fiecare dintre noi am încălcat poruncile lui Dumnezeu. Eu voi fi vinovat în Ziua Judecății. Și tu vei fi vinovat în Ziua Judecății.

Așadar, care este următorul pas pentru mine și pentru tine în a fi dreți înaintea lui Dumnezeu?

Există un cuvânt în limba noastră pe care oamenii nu îl mai folosesc atât de des, iar acel cuvânt este “pocăință”. Și reprezintă un concept esențial pentru viața omului, iar Biblia îl menționează de mai mult de 100 de ori.

Ce înseamnă “pocăință”? Ținând cont de rădăcina cuvântului din limba latină, “pocăință” are sensul de “a gândi din nou” sau a regândi un lucru. În limba ebraică a Vechiului Testament, cuvântul “pocăință” are sensul de “întoarcere”, având deci sensul de întoarcere către Dumnezeu. În limba greacă a Noului Testament, cuvântul “pocăință” are sensul de regret și reconsiderare, renunțare la ceva.

Așa că atunci când noi ne pocăim, ne întoarcem de la păcatele noastre și ne îndreptăm către Dumnezeu, regândind și reconsiderând, renunțând la ceea ce gândeam și făceam noi în conformitate cu ceea ce Dumnezeu vrea acum să gândim și să facem. Ne pare atât de rău de faptul că L-am jignit pe Dumnezeu, încât ne dorim din toată inima noastră să ne schimbăm căile pe care am mers până acum, cu ajutorul Lui. Când ne pocăim, de asemenea avem o dorință activă de a ne depărta și de a refuza să facem și să gândim lucrurile de care ne-am pocăit, și suntem deplin hotărâți ca, prin ajutorul lui Dumnezeu, să nu ne întoarcem niciodată la o astfel de viață trăită anterior. Dumnezeu face o asemănare a întoarcerii la păcat după pocăință și iertarea de păcate dată de

Dumnezeu cu întoarcerea unui câine la ceea ce a vomat sau unui porc abia spălat în noroi:

Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: „Câinele s-a întors la ce vărsase”, și „scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă.” (2 Petru 2:22).

Odată cu pocăința, noi ne punem credința și încrederea în Domnul Iisus ca și Mântuitor al nostru. Cu alte cuvinte, pocăința și credința merg mână în mână.

Și așa suntem noi salvați de la a fi declarați “vinovați”: atunci când ne pocăim și credem în jertfa lui Iisus în locul nostru, devenim creații noi născute în familia lui Dumnezeu, fiind complet eliberați de sub condamnarea Legii.

Hai să vedem ce spune Biblia despre acest lucru:

Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel. (Luca 13:3)

Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouă zeci și nouă de oameni neprihăniți care n-au nevoie de pocăință. (Luca 15:7)

N-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți ci pe cei păcătoși.” (Luca 5:32)

I-am dat vreme să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască de curvia ei!

Iată că am s-o arunc bolnavă în pat; și celor ce preacurvesc cu ea, am să le trimet un necaz mare, dacă nu se vor pocăi de faptele lor. (Apocalipsa 2:21–22)

Ceialți oameni, care n-au fost uciși de aceste urgii, nu s-au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se închine dracilor și idolilor de aur, de argint, de aramă, de piatră și de lemn, care nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble.

Și nu s-au pocăit de uciderile lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de curvia lor, nici de furtişagurile lor. (Apocalipsa 9:20–21)

De atunci încolo, Iisus a început să propovăduiască, și să zică: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.” (Matei 4:17)

Iisus a avut la dispoziție toată veșnicia pentru a se gândi la care să fie primele Sale cuvinte atunci când avea să înceapă lucrarea publică pe pământ. Și tu știi cât de important este să spui cuvintele adecvate când începi ceva. Iată de ce primele cuvinte ale lui Iisus la începutul lucrării Sale publice pe pământ au fost “...pocăiți-vă și credeți în Evanghelia” (Marcu 1:15).

Dar de ce a ales El acest cuvânt “pocăință”?

Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință. (2 Petru 3:9)

Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de învioreare (Faptele Apostolilor 3:19).

Ci am propovăduit întâi celor din Damasc, apoi în Ierusalim, în toată Iudea, și la Neamuri, să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, și să facă fapte vrednice de pocăința lor. (Faptele Apostolilor 26:20)

Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință, și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască (Faptele Apostolilor 17:30)

...să îndrepte cu blândețe pe potrivnici, în nădejdea că Dumnezeu le va da pocăința, ca să ajungă la cunoștința adevărului. (2 Timotei 2:25)

...totuși, acum mă bucur, nu pentru că ați fost întristați, ci pentru că întristarea voastră v-a adus la pocăință. Căci ați fost întristați după voia lui Dumnezeu, ca să n-aveți nici o pagubă din partea noastră.

Într-adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mântuire, și de care cineva nu se căiește niciodată; pe când întristarea lumii aduce moartea. (2 Corinteni 7:9–10)

Nu este pocăință doar să îți pară rău că ai fost prins asupra unei fapte rele. În limba greacă, limba în care a fost scris Noul Testament, termenul “pocăință” are în el semnificația puternică a unei schimbări. O schimbare a inimii și a minții. O schimbare pe care ți-o dorești cu toată voința ta.

Nu este pocăință doar să îți pară rău că ai fost prins asupra unei fapte rele.

lata ce nu înseamnă și nu dovedește mântuire: consumul de alcool, de droguri, relații sexuale în afara căsătoriei, furtul, neascultarea de părinți, apoi “predarea” vieții tale lui Iisus Hristos. După care să continui să consumi alcool, droguri, sex în afara căsătoriei, furt și neascultarea față de părinți. Atunci când te pocăiești, se petrece o schimbare vizibilă în viața ta, o schimbare fără posibilitatea de întoarcere la păcatele vechi. Schimbarea gândirii, regretul și reconsiderarea / renunțarea la stilul de viață trecut vor conduce la o schimbare în modul cum

gândești și cum te porțoi, pentru că atunci când Iisus se implică în viața unui om, acea viață este radical schimbată.

Odată ce ești salvat, mântuit, ai putea să te mai lupți cu ispite și tentații, dar devreme ce Domnul Iisus este alături de tine pentru a te ajuta, vei putea să învingi acele ispite. Așa că se vor petrece schimbări în viața ta. Vei evita lucrurile care în trecut te separau de Dumnezeu. Vei dori să ai o viață complet diferită.

Elevii de la liceul unde am predat cândva se uită acum la viața mea și îmi spun că sunt atât de diferit încât cu greu mă pot recunoaște. Ei pot vedea schimbările care se observă la exteriorul meu pentru că de fapt interiorul meu a fost schimbat — inima și mintea mea! Am schimbat gândurile mele trecute cu gânduri îndreptate permanent către Dumnezeu, și El m-a schimbat astfel încât să fiu ceea ce El dorește ca eu să fiu.

Există două etape distincte care conduc la pocăința completă. Dă-mi voie să prezint acest lucru folosind următoarea ilustrație: Te afli călare pe cămila ta, într-o căldură ucigătoare, înconjurat de nisipul fierbinte al deșertului. Restul caravanei stă pe loc înapoia ta, întrebându-se de ce te-ai fi oprit. Pe măsură ce scrutezi orizontul, ajungi la concluzia uluitoare că direcția în care mergi nu este direcția cea corectă. Aceasta este prima etapă. Apoi, în a doua etapă, te întorci către direcția total opusă, și pleci întorcând spatele restului caravanei, care rămâne stupefiată de fapta ta, murmurând Pocăința nu este completă sau validă până când tu nu te întorci cu cămila ta în direcția corectă.

Charles Spurgeon a spus:

Un om poate să urască păcatul la fel de mult cum un ucigaș urăște spânzurătoarea, dar acest lucru nu dovedește că este vorba despre pocăință. Dacă urăsc păcatul doar datorită pedepsei care mă așteaptă, practic nu m-am pocăit de păcatul meu. Chiar ajung să regret că Dumnezeu este drept. Dar dacă pot să îmi dau seama că păcatul meu este de fapt o ofensă directă îndreptată împotriva lui Iisus Hristos, și dacă faptul că L-am rănit pe El prin păcatul meu mă face să fiu scârbit de mine, atunci se poate spune că am avut o zdrobire autentică a inimii.⁸²

Doar consecințele păcatului nostru nu pot cauza pocăința. Să îmi dau seama că L-am ofensat pe Dumnezeu prin păcatul meu, aceasta este ceea ce va da

naștere schimbărilor radicale în viața mea. Ar trebui să ne dorim din toată inima să lăsăm în urmă, să uităm viața plină de păcat. Dar tu? Vrei o viață complet schimbată, care să îl glorifice și să îl onoreze pe Dumnezeu? Vrei tu ca toate păcatele tale să fie iertate? Vrei tu ca Dumnezeu să înceapă să te pregătească pentru o viață în Rai pentru toată veșnicia?

Charles Spurgeon a mai spus astfel:

A urî păcatul pentru că acesta a pus asupra lui Hristos în mod nemeritat o coroană de spini, pentru că a făcut ca fața lui Hristos să fie scuipată, și pentru că astfel mâinile lui Hristos au fost străpunse de piroane — aceasta este pocăința — nu doar pentru că îmi este frică de iad, nu pentru că păcatul aduce cu el suferință și pedeapsă, ci pentru că păcatul meu a făcut ca Iisus Hristos să sufere pentru mine și în locul meu într-un mod absolut imposibil de descris în cuvinte.⁸³

Este întotdeauna o aventură să tot călătorești și să vorbești oamenilor. Am vorbit la Universitatea din Florida de mai multe ori. În mod obișnuit, acolo vin la seminarii 600-700 de liceeni și studenți, ceea ce face ca timpul petrecut acolo să fie unul bun și de folos.

La un moment dat, părăseam Florida pentru a merge în Los Angeles și asta se petrecea în dimineața zilei de după conferință. Trebuia să ajung la timp la noua destinație pentru că era nevoie să particip la o emisiune de televiziune care era difuzată în direct. Când am ajuns la aeroportul din Florida, totul părea în regulă. Cu toate acestea, am aflat curând că situația devenise complicată din cauza ceței! Avionul de care aveam nevoie pentru a ajunge la destinație nu putea decola din cauza ceței prea dense. Datorită întârzierii, am ajuns cu întârziere în Atlanta, unde a trebuit să schimb avionul pentru a merge în Los Angeles, și ghici ce s-a întâmplat: Am ajuns la poarta de îmbarcare exact când avionul cu care trebuia să zbor eu tocmai pleca!

Un om poate să urască păcatul la fel de mult cum un ucigaș urăște spânzurătoarea, dar acest lucru nu dovedește că este vorba despre pocăință. Dacă urăsc păcatul doar datorită pedepsei care mă așteaptă, practic nu m-am pocăit de păcatul meu. Chiar ajung să regret că Dumnezeu este drept. Dar dacă pot să îmi dau seama că păcatul meu este de fapt o ofensă directă îndreptată împotriva lui Iisus Hristos, și dacă faptul că L-am rănit pe El prin păcatul meu mă face să fiu scârbit de mine, atunci se poate spune că am avut o zdrobire autentică a inimii.

Nu am fost deloc bucuros de situație!

După ce am vorbit cu agenții de trafic, am aflat că aș putea totuși ajunge la timp în Los Angeles, dar trebuia să aterizez la un alt aeroport. Acum, dacă nu știi cum e situația în locurile unde sunt aeroporturi și cum e traficul în Los Angeles, probabil că acest aertiza la un alt aeroport nu înseamnă prea mult pentru tine. Dar după aterizare, ar fi trebuit să traversez pur și simplu tot orașul Los Angeles exact la o oră de vârf în ce privește traficul, și să sper că voi ajunge la timp pentru emisiune.

Așa că am sunat pe producătorii emisiunii și i-am întrebat dacă se poate să anulăm prezența mea în emisiune. Ei mi-au spus că totuși să încerc să ajung, chiar dacă mă vor introduce în emisiune către finalul ei. Când am aterizat în Los Angeles, un șofer de la studioul de televiziune m-a așteptat și m-a condus către locul de unde se transmitea emisiunea. Numele lui era Anakhandia. Era din Bahamas. Am început să vorbesc cu el. Pe când conducea, l-am întrebat: "Cine a fost cea mai prost crescută persoană pe care a trebuit să o conduci cu mașina către postul de televiziune până atunci?" Inițial mi-a spus că nu ar putea să spună vreun nume, dar mai apoi s-a destăinuit și a spus numele unei celebrități foarte faimoase.

El mi-a mai spus că una dintre regulile pe care el trebuia să le respecte era că nu avea voie să deschidă el discuția cu clientul din mașina sa, ci trebuia să aștepte ca eventual clientul să deschidă discuția. Mi-a spus apoi că mulți oameni pur și simplu nu scot o vorbă cât timp el îi conduce către studioul de televiziune. Pentru mine, ceea ce spunea șoferul era trist, pentru că asta arată că ne trăim viețile ca și cum nu ne dăm seama că fiecare persoană are valoarea ei. Gândește-te la asta: Cât valorează un suflet? Răspunsul lui Dumnezeu adresat lui Ieremia în acest sens a fost:

Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecul mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecul ei, Eu te pusesem deoparte, și te făcusem proroc al neamurilor. (Ieremia 1:5)

Acesta a fost răspunsul pe care Dumnezeu l-a dat lui Ieremia, și este și răspunsul Lui pentru tine în ce privește valoarea sufletului tău.

Înainte ca Dumnezeu să te fi format în pântecul mamei tale, El te cunoștea! Iată cum El a știut să facă trupul tău ca o reflectare potrivită a sufletului tău și un “vas” adecvat pentru împlinirea planului Său pentru și în viața ta.

Tu ești de o valoare incredibilă pentru El.

Dumnezeu a spus că El a făcut omenirea după chipul și asemănarea Lui:

Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.” (Geneza 1:26)

A fi făcut după chipul lui Dumnezeu este un lucru pe care nu ar trebui să îți fie ca pe un lucru ușor. Fiecare suflet are o valoare infinită pentru Dumnezeu:

Tu mi-ai întocmit rărunchii, Tu m-ai țesut în pântecul mamei mele:

Te laud că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale, și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!

Trupul meu nu era ascuns de Tine, când am fost făcut într-un loc tainic, țesut în chip ciudat, ca în adâncimile pământului.

Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele. (Psalmul 139:13–16)

Tu ești creat într-un mod minunat în ochii lui Dumnezeu cel atotputernic, și acest lucru este adevărat indiferent ce ar putea alții să spună sau să gândească despre tine.

În timpul discuției mele cu Anakhanda, șoferul meu, l-am întrebat astfel: “Când vei muri, ce crezi că se află în lumea de dincolo, ce vei găsi acolo?”

Această întrebare a deschis o discuție extraordinară. El a crescut pe jumătate creștin și pe jumătate musulman. Așa că am avut parte de o discuție foarte bună pe măsură ce am traversat orașul Los Angeles. Când am ajuns la momentul în care am spus despre pocăință, el mi-a spus că era scârbit de viața lui și simțea dorința pentru o schimbare majoră, și știa că era momentul pentru aceasta.

Mai târziu, tot vorbind noi, el a strigat către Dumnezeu, s-a pocăit de păcatele lui, și-a mărturisit credința în Iisus ca Mântuitor. Puteai chiar să vezi schimbarea din ochii lui și de pe fața lui după ce ne-am rugat. *“Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește.”* (Luca 15:10)

Apoi mi-a spus că știa că Dumnezeu mă trimisese să vorbesc cu el în acea zi. Acum gândește-te la acest lucru. Pentru a mă întâlni cu acest om, a trebuit să pierd un avion, să merg la un alt aeroport, și să iau șoferul care trebuia dintr-o mulțime de șoferi care lucrau la acel post de televiziune. Acest lucru se numește întâlnire divină. Nu a fost la întâmplare; trebuia să ne întâlnim pentru că Dumnezeul acestui univers ne aranjase întâlnirea.

Da, Dumnezeu face lucruri similare de multe ori. Este și pentru tine o întâlnire divină faptul că în clipa aceasta citești această carte? Adevărul a fost prezentat chiar sub privirile tale. Ești tu gata să te pocăiești și să îți consacrî viața lui Iisus Hristos?

Va veni de asemenea ziua în care va trebui să te întâlnești cu Dumnezeu. Vrei să fii sigur că vei fi curat de păcatul tău în ziua când vei sta înaintea Lui pentru a-L întâlni? Înainte de a încheia citirea acestei cărți, ai ocazia aceasta. Ești tu gata să îți predai viața în mâinile lui Dumnezeu și să te încrezi în El ca El să facă din tine un om cu totul diferit de cel pe care l-ai fi putut tu crea prin forțele tale? Ești gata să întorci spatele păcatului și să te pregătești pentru a fi gata să mergi să îl întâlnești în orice moment? Dacă da, te așteaptă vești minunate.

Iată că misterul adevărului etern se focalizează și mai mult, și el va fi complet dezvăluit în următorul capitol.

Există o mulțime de situații de genul **"aproximativ"** în această viață -
dar **nici un "aproximativ"** nu va exista în viața următoare.

DA sau NU. Alege!

Capitolul 9

DECIZII, DECIZII

*“Creștinismul nu a fost testat și găsit cumva fără putere.
Ci el a fost găsit a fi dificil, dar a fost abandonat fără a fi încercat,
experimentat”*

G.K. CHESTERTON

Timothy McVeigh a spus un lucru foarte interesant înainte de moartea sa. Ultimile sale cuvinte au fost: “Eu sunt stăpânul destinului meu. Eu sunt căpitanul sufletului meu”. De fapt, el cita din poezia *Invictus*. Și avea dreptate, în sensul că el luase decizia cu privire la locul unde își va petrece veșnicia. Dar totuși el era complet greșit crezând că el era cel care controla toată eternitatea. Nu el, ci Dumnezeu Bibliei este în control total. Cu toate acestea, El îți dă voie să decizi cui să te închini. Că tot veni vorba, care este decizia ta în acest sens?

Unul dintre cântecele cele mai faimoase ale lui Frank Sinatra a fost cântecul numit “*I Did It My Way*”, în traducere “*Am mers pe calea mea sau Am făcut ce am vrut cu viața mea*”. Dar calea mea, calea ta și calea oricărui om se va sfârși în Ziua Judecății, moment de la care se va merge pe drumul stabilit de Dumnezeu. Ești pregătit pentru a merge pe calea lui Dumnezeu? Cu toții mergem pe marginea prăpastiei morții în fiecare zi. Toți pășim pe marginea ei și vom pași într-o zi în ea. Singura întrebare care se pune este: Ai cu tine mijlocul de salvare potrivit? Ai cu tine mijlocul de salvare care să te aducă lin în Rai? Sau dacă nu ai cu tine vreun mijloc de salvare, atunci vei ajunge cu siguranță în iad?

Unii oameni se gândesc că ei își pot permite să își trăiască viața după cum doresc ei, și doar atunci când vor îmbătrâni se vor apropia de Dumnezeu. Dar iată ceva la care să te gândești: Dacă ești tânăr sau bătrân nu stă în vârstă pe care o ai acum, ci ține de momentul când vei muri. Dacă ai 18 ani și vei muri la vârsta de 80 de ani, mai ai încă mult de trăit. Deci, vorbind în termeni relativi, ești încă o

persoană foarte tânără. Dar dacă ai 18 ani și vei muri în următoarea săptămână, atunci comparativ cu durata vieții tale, ești deja foarte bătrân. Noi ne gândim că oamenii sunt bătrâni când se sprijină în bastoane sau stau în cărucioare pentru a se putea deplasa, dar acest lucru nu este în mod necesar adevărat. Depinde când vei ajunge să mori. Aceasta înseamnă că nu poți ști în acest moment dacă ești tânăr sau bătrân, indiferent de vârsta ta. Am o întrebare simplă pentru tine: Poți să garantezi că te vei mai trezi mâine dimineață din somn? Bineînțeles, știi că nu poți garanta acest lucru. Biblia spune:

*Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea.
(1 Tesaloniceni 5:2)*

Și pentru că este posibil să nu mai ai parte de ziua de mâine, ar fi cazul să faci din ziua de azi ziua mântuirii, a salvării tale.

*...Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.
(2 Corinteni 6:2)*

N-ar trebui să îți așezi capul pe pernă în această seară până nu știi cu siguranță că Raiul este destinația ta veșnică, după ce îți vei da ultima respirație.

Pe când vorbeam cu un tânăr de 19 ani care lucra pe un șantier de construcții, l-am întrebat ce anume îi place să facă în timpul liber. Mi-a spus că are o pasiune mai rară, anume să sară de pe o clădire pe alta. Apoi mi-a explicat cum se face: “Știi, e la fel cum vezi la televizor în filme, când unii oameni sar de pe acoperișul unei clădiri pe cel al alteia. Este cu adevărat pasionant”.

Pun pariu că este pasionant! Pentru că îmi place să pun întrebări oamenilor, l-am întrebat pe acel tânăr: “Ai dat greș vreodată?”

“Da, o singură dată”, mi-a spus. Apoi mi-a explicat că atunci când a sărit de pe o clădire pe alta, s-a putut doar agăța cu vârfurile degetelor de clădirea de destinație, iar trupul său s-a izbit puternic de peretele exterior al clădirii. S-a ținut așa agățat acolo pentru un moment, și abia avea energia să se țină agățat de vârful clădirii.

Fiecare dintre noi vom ajunge la marginea morții într-un anume moment din viața noastră. Cu toții de ținem doar în vârfurile degetelor, fiind aflați la doar o suflare de veșnicie. Problema este că în acel moment nu vom mai avea puterea de

a ne întoarce din nou la viață. Doar mâinile străpunse ale lui Dumnezeu pot să se coboare la noi și să ne ridice către siguranța veșnică. Ești tu gata să te prinzi de acele mâini pentru a fi sigur că vei petrece veșnicia în siguranță?

Dacă vrei să mergi în iad pentru veșnicie, nu e nevoie să faci nimic. Tu ești născut având o natură care se răzvrățește împotriva lui Dumnezeu și a poruncilor Lui, așa că dacă nu faci ceva pentru a scăpa de această natură, iadul este destinația ta sigură. Dar Iisus a făcut astfel încât tu să poți merge în Rai. El a plătit pentru păcatele tale, și a eliberat astfel drumul către Rai. Așa că dacă vrei să ajungi în iad, nu trebuie să faci nimic. Dar pentru a merge în Rai, întoarce-te la Iisus și “pocăiește-te, mărturisește păcatele tale și uită de ele”, după cum spunea cândva un predicator. Alegerea stă în fața ta. Fiecare om trebuie să facă o astfel de alegere. “A sta pe gard” nu reprezintă o opțiune valabilă, pentru că gardul este în stăpânirea lui Satan. A nu alege este de fapt același lucru cu a alege iadul.

Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.

Oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu. (Ioan 3:17–18)

Iisus a spus că necredința este de fapt o decizie de respingere a Lui. O astfel de decizie nu are nici o logică după toate dovezile care ți-au fost prezentate în această carte. De fapt, este chiar dificil să alegi să mergi în iad, după ce ai văzut toate dovezile, după ce ai constatat cât de păcătos ești și după ce ai văzut că totuși ești invitat să mergi în Rai. Pe de altă parte, nu ești invitat să mergi în iad, pentru că aceea este destinația prin natura ta, așa că de ce nu ai da curs invitației de a merge în Rai?

Dar este și altceva ce trebuie să știi înainte de a face o astfel de decizie. Dumnezeu nu promite faptul că toate lucrurile vor deveni deodată ușoare în viața ta și că nu vei mai avea parte de necazuri în viață odată ce te-ai predat lui Iisus. Da, Biblia promite în multe locuri că Dumnezeu va ierta păcatele tale și că “se

Fiecare om trebuie să facă o astfel de alegere. “A sta pe gard” nu reprezintă o opțiune valabilă, pentru că gardul este în stăpânirea lui Satan. A nu alege este de fapt același lucru cu a alege iadul.

îngrijește de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Iisus Hristos” (Filipeni 4:19). Totuși, a-L urma pe Iisus nu înseamnă că vei duce o viață de huzur, o viață de distracție lumească. Dar atunci de ce face El promisiuni ca acestea de mai jos?

Iisus a răspuns: „Adevărat vă spun că nu este nimeni, care să fi lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau copii, sau holde, pentru Mine și pentru Evanghelie,

și să nu primească acum, în veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, frați, surori, mame, copii și holde, împreună cu prigoniri; iar în veacul viitor, viața veșnică. (Marcu 10:29–30).

Acestea par să fie promisiuni de abundență materială, dar este oare ceea ce spune în textul de mai sus? Acest pasaj ne oferă un calup de informații importante care ne vor ajuta în această lume:

În primul rând, ni se spune că nu putem să ieșim pierzători în ce privește posesiunile lumești atunci când îl urmăm pe Iisus. Adică dacă avem de ales între a fi aproape de Iisus sau a fi aproape de familia noastră, prietenii și averile noastre, și dacă noi alegem să îl urmăm pe Iisus, El va restaura toate lucrurile pe care le-am pierde, și va face mai mult decât atât. Sunt multe persoane care au văzut și au experimentat acest lucru. Și El va face asta “în veacul acesta”. Nu ne urâm familiile și prietenii și nici nu vrem să pierdem lucrurile pe care le avem, dar dacă trebuie să alegem între acestea și Iisus — și este trist modul cum lumea îi confruntă pe credincioși cu acest fel de alegeri — putem ști că Iisus spune că noi vom fi mult mai binecuvântați dacă îl urmăm pe El decât am putea să pierdem: “case, frați, surori, mame, copii și holde”.

Una din modalitățile prin care această promisiune se împlinește este prin aceea că atunci când ești născut din nou în Trupul lui Hristos, adică faci parte din Biserica, toți cei care deja sunt acolo devin fratele tău, sora, mama, tatăl și așa mai departe. Și casele lor, într-un sens, devin casele tale. Citește Biblia și vei descoperi adesea oameni evlavioși luând cina sau fiind vizitați de alți credincioși care nu fac parte din familiile lor naturale. Viața în Iisus este o viață deplină. Nu vei primi bani în contul tău bancar astfel încât am putea să spunem altora “Hei, uite ce am primit!” ci în mod sigur acoperirea nevoilor noastre de bază.

Dar de unde vin dificultățile? Re-citește acel pasaj biblic și observă că se face mențiunea “împreună cu prigoniri”. Ce înseamnă asta? Înseamnă că oamenii care se află pe calea largă care duce la distrugere, după cum spune Domnul Iisus, se vor ridica împotriva noastră, a celor care Îl urmăm pe Iisus.

Prigonirile și suferințele care au venit peste mine în Antiohia, în Iconia și în Listra. Știi ce prigoniri am răbdut; și totuși Domnul m-a izbăvit din toate.

De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Iisus, vor fi prigonți. (2 Timotei 3:11–12)

Persecuțiile nu apar toate dintr-o dată și nu apar deodată tuturor credincioșilor. Dar din când în când, ele apar. Dar cu cât trăim o viață mai apropiată de Domnul, cu atât mai mult viețile noastre devin o mărturie vie a bunățatii lui Dumnezeu, dar și a stricăciunii oamenilor care Îl urăsc pe Dumnezeu. Și deși ne putem aștepta ca oamenii să ne respingă din cauza credinței noastre în Iisus, ne așteptăm de asemenea ca Dumnezeu să ne protejeze și să ne elibereze din aceste situații. Iisus a spus:

...Când vă vor prigoni într-o cetate, să fugiți într-alta. Adevărat vă spun că nu veți isprăvi de străbătut cetățile lui Israel până va veni Fiul omului.

Ucenicul nu este mai pe sus de învățătorul său, nici robul mai pe sus de domnul său.

Ajunge ucenicului să fie ca învățătorul lui, și robului să fie ca domnul lui. Dacă pe Stăpânul casei L-au numit Beelzebul, cu cât mai mult vor numi așa, pe cei din casa lui?

Așa că să nu vă temeți de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, și nimic tănuit care nu va fi cunoscut. (Matei 10:23–26)

Persecuția și necazurile îi urmează pe aceia care trăiesc cu adevărat viețile lor pentru Iisus. Este o promisiune. De ce? Această lume nu are de-a face cu glorificarea lui Dumnezeu și nici nu vrea să se schimbe în acest sens. Satan vrea de asemenea să facă orice pentru a te atrage să te îndepărtezi de la credință. Eu cred că el își imaginează că tu vei renunța la Iisus Hristos și că nu Îl vei urma pe Fiul lui Dumnezeu, dacă el îți pune credința la încercare. Dar în realitate, rezultatul este exact cel opus. Testele și încercările nu fac altceva decât să îți întărească credința.

Ține minte, niciodată să nu îl accepți pe Iisus doar cu scopul de a-ți îmbunătăți viața aceasta lumească. Nu este despre a obține lucruri materiale în această viață, ci este despre a deveni drept în fața lui Dumnezeu, în fața căruia vom sta în Ziua Judecării. Și în timpul vieții noastre pământești, Dumnezeu ne dă tot ceea ce noi avem cu adevărat nevoie.

De fapt, unele dintre persecuții vor veni dinspre oameni religioși dar neevlavioși, care sunt geloși pe cât de fericit ești tu acum și cât de binecuvântat ești în lucrurile spirituale, duhovnicești, la fel ca și în lucrurile obișnuite — acele case, holde, prieteni și familie pe care Dumnezeu ți le dă pentru a le înlocui pe cele pe care le-ai pierdut atunci când ai venit la Iisus.

Cu alte cuvinte, viața ta în Iisus ar putea să conducă la acumularea invidiei în inimile celor care pretind că sunt credincioși în Iisus dar în realitate ei nu sunt ceea ce pretind. Tentația de a te răni pe tine, alături de bârfa sau orice altă modalitate s-ar gândi ei, va fi prea mare pentru acești oameni ca să reziste să nu treacă la atac.

Există două relații posibile între un credincios și o altă persoană: mărturisire/misiune și comuniune.

Noi, ca și credincioși, putem avea relații de mărturisire și misiune cu oricine, fie credincios, fie necredincios. Misiune sau mărturisire înseamnă că noi suntem prietenoși și preocupați de destinul veșnic al persoanei respective și că suntem mereu în căutarea ocaziilor de a vorbi acelor persoane despre Iisus. Ceea ce ți-am povestit despre discuția mea cu șoferul acela din Los Angeles reprezintă misiune sau mărturisire.

Comuniunea reprezintă o relație pe care un credincios o poate avea numai cu un alt credincios.

Aceasta poate include mărturisirea de la o persoană la alta, dar poate include de asemenea împărtășirea unor gânduri și întrebări ori aspecte care țin de viața de credință ceva mai personală, ori poate include împărtășirea nevoii de rugăciune sau de consiliere ori sfătuire.

Comuniunea reprezintă o relație pe care un credincios o poate avea numai cu un alt credincios. Aceasta poate include mărturisirea de la o persoană la alta, dar poate include de asemenea împărtășirea unor gânduri și întrebări ori aspecte care țin de viața de credință ceva mai personală, ori poate include împărtășirea nevoii de rugăciune sau de consiliere ori sfătuire. Un credincios nu

poate să facă aceste lucruri cu un necredincios pentru simplul motiv că sfatul unui necredincios va fi mai degrabă bazat pe considerații lumești decât în cazul sfaturilor unui credincios, care prespune prezența lui Dumnezeu vorbind printr-un credincios. Iată de ce Iisus ne-a avertizat să nu ne apropiem prea mult de cei care sunt încă vrăjmași ai Lui:

Să nu dați câinilor lucrurile sfinte, și să nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare, și să se întoarcă să vă rupă. (Matei 7:6)

Nu înseamnă că aruncarea perlelor înaintea celor care nu le apreciază este în mod necesar o irosire a perlelor. Dumnezeu are mai multe perle în locul de unde acele perle provin. Este vorba despre faptul acești porci au colții astfel formați încât să sfâșie pe aceia care se apropie prea mult de ei. Așa că atunci când noi suntem tentați să tratăm necredincioșii ca și cum ei ar fi credincioși, această idee nu este foarte strălucită. Acest lucru îi va provoca pe acești oameni să treacă la atac împotriva noastră — fie pe față, fie prin spatele nostru.

Persecuția pe care nu o provocăm noi, ca și cea dată de mărturia existenței noastre ca și prieteni ai lui Iisus, ne aduce binecuvântare!

Ferice de cei prizoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor!

Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prizoni, și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră!

Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prizonit pe proorocii, care au fost înainte de voi. (Matei 5:10–12)

James Emery White a scris:

Spiritualitatea creștină nu înseamnă să stai la picioarele unui guru cu ocazia unui seminar la iarbă verde. Și nu constă într-o doză simpatcă, confortabilă și sigură de spiritualitate în viața ta astfel încât să te facă să te simți bine oricând gândurile tale se îndreaptă către întrebările vitale și către destinul veșnic.

Iisus a chemat oamenii să Îl urmeze — și există un singur loc în care El a mers: o cruce. Natura adevărată a trăirii spirituale în creștinism implică sacrificiu, dăruire, responsabilitate și angajament.⁸⁴

Persecuția vine atunci când Îl urmezi pe Iisus Hristos, dar, fără îndoială, El merită urmat în ciuda persecuției. Da, unii oameni te vor numi batjocoritor “sfântul” sau “pocăitul”, dar acesta este un preț mic de plătit comparabil cu ceea ce El a făcut pentru tine pe acea cruce.

Unele persoane sunt în mod concret dezmoștenite de către familiile lor când ei se încred în Iisus pentru iertarea păcatelor lor. Unele persoane din familii de musulmani sau de evrei pur și simplu nu mai doresc să aibă absolut deloc de a face chiar cu fiul sau fiica lor, în situația în care aceștia se decid să Îl urmeze pe Hristos. Acesta este desigur un preț mare de plătit. Dar veșnicia alături de Fiul lui Dumnezeu merită plata unui astfel de preț. Iisus ne spune ce să facem în astfel de situații: *“Dar Eu vă spun: lubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc”* (Matei 5:44). Atunci când începi să te rogi pentru oamenii care te persecută, se schimbă modul cum îi privești. Și adesea se schimbă și modul cum chiar ei te privesc!

Am avut prieteni care cândva erau foarte apropiați dar care nu mă sunau niciodată. Și n-am nici o problemă. Eu doar mă asigur că mă rog pentru ca și ei să se facă prieteni cu Iisus. Prietenia cu Iisus merită mai mult decât orice lucru din lumea aceasta. Și este cel mai mare dar al lui Dumnezeu pentru noi:

Chiar dacă aveți de suferit pentru neprihănire, ferice de voi! „N-aveți nici o teamă de ei, și nu vă tulburați! Ci sfințiți în inimile voastre pe Hristos ca Domn.” Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi; dar cu blândețe și teamă, având un cuget curat; pentru ca aceia ce bârfesc purtarea voastră bună în Hristos, să rămână de rușine tocmai în lucrurile în care vă vorbesc de rău. (1 Petru 3:14–16)

Mulți oameni spun despre ei înșiși că sunt prieteni ai lui Iisus, dar comportamentul lor trădează un alt adevăr:

Pe când erau pe drum, un om i-a zis: „Doamne, Te voi urma oriunde vei merge.”

Iisus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde-și odihni capul.”

Altuia i-a zis: „Vino după Mine!” „Doamne”, I-a răspuns el, „lasă-mă să mă duc întâi să îngrop pe tatăl meu.”

Dar Iisus i-a zis: „Lasă morții să-și îngroape morții, și tu du-te de vestește Împărăția lui Dumnezeu.”

Un altul a zis: „Doamne, Te voi urma, dar lasă-mă întâi să mă duc să-mi iau rămas bun de la ai mei.”

Iisus i-a răspuns: „Oricine pune mâna pe plug, și se uită înapoi, nu este destoinic pentru Împărăția lui Dumnezeu.” (Luca 9:57–62)

Iisus a spus de asemenea că este un semn rău atunci când oamenii necredincioși ne lingușesc sau ne laudă exagerat:

Vai de voi, când toți oamenii vă vor grăi de bine! Fiindcă tot așa făceau părinții lor cu proorocii mincinoși! (Luca 6:26)

Dar ce înseamnă cuvântul “vai”? Conform dicționarului explicativ, acest cuvânt are următoarea semnificație:

Cuvânt care exteriorizează sentimente intense de:

a) durere, suferință, deprimare, deznădejde;

b) compătimire, milă, regret, necaz, ciudă, plânset, tânguire, situație foarte grea, în ultimul grad.

Așa că în versetul de mai sus, Iisus spune că dacă ceata lui satan te place, atunci ești sortit suferinței și distrugerii. Dacă ei te plac, atunci acesta este un semn sigur că ești pe o cale greșită.

Și bineînțeles că opusul unor astfel de situații este adevărat: ceata lui satan niciodată nu te va place atunci când ești credincios lui Iisus. Trebuie să acceptăm că nu toți oamenii ne vor place. În realitate, trebuie să ne dăm seama ca atunci când ceata celui rău ne este ostilă, acest lucru înseamnă că noi facem un lucru bun! Opiniile altor oameni despre noi chiar nu mai contează. Ceea ce contează este ceea ce crede Dumnezeu despre noi. A-L urma pe Dumnezeu este tot ceea ce contează. Sigur că nu ai vrea ca versetul de mai jos să te caracterizeze în viața ta de creștin:

Căci au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu. (Ioan 12:43)

Întotdeauna să îți amintești că indiferent cum te tratează oamenii, calea lui Dumnezeu nu doar că este cea mai bună, ci ea este singura cale care te va duce

în viața veșnică alături de Dumnezeu în Rai. Și în timp ce oamenii te vorbesc de rău, Dumnezeu este bucuros și mândru de tine!

Unul dintre foștii mei prieteni este actor de comedie. Am mers odată la unul dintre spectacolele sale. O parte din scenariul său de bază era să își bată joc de Iisus Hristos. Și această porțiune se petrecea timp de 20 de minute. După spectacol, m-a întrebat de ce am ajuns atât de târziu. I-am spus foarte direct că am devenit creștin și i-am explicat ceea ce el a făcut. El m-a întrebat ce am gândit pe parcursul celor 20 de minute cât el a avut partea de spectacol legată de Iisus. I-am spus că nu cred că a fost un lucru bun faptul că el batjocorește pe Fiul lui Dumnezeu. Am continuat să vorbim și am avut astfel parte de o seară plăcută împreună.

După câțiva ani, eram într-un alt oraș și am adus pe niște prieteni să îl vadă și ei. Când a trecut la scenariul său, a făcut prima glumă la adresa lui Iisus. Și imediat după aceea s-a uitat drept la mine ca să vadă care va fi reacția mea. Pur și simplu am stat nemișcat. N-am râs. Nu era nimic de râs în ceea ce făcea el. Și el a putut să recunoască pe fața mea că nu crezusem că făcuse ceva care să fie distractiv.

Dintr-o dată, el a evitat întreaga porțiune din scenariu care se referea la Iisus și a parcurs restul scenariului său. Nu credea încă în Iisus – deși eu cred că Dumnezeu îl va schimba într-o zi – dar a învățat să îmi respecte credința.

Multe persoane vor aprecia decizia ta și vor reacționa pozitiv atunci când vei rămâne ferm în poziția ta pentru credința în Iisus. Aceștia nu sunt departe de Împărăția lui Dumnezeu.

Multe persoane vor aprecia decizia ta și vor reacționa pozitiv atunci când vei rămâne ferm în poziția ta pentru credința în Iisus. Aceștia nu sunt departe de Împărăția lui Dumnezeu.

Aduceți-vă aminte de vorba, pe care v-am spus-o: „Robul nu este mai mare decât stăpânul său.” Dacă m-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi. (Ioan 15:20)

Apoi a chemat la El norodul împreună cu ucenicii Săi, și le-a zis: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuși, să-și ia crucea, și să Mă urmeze.

Căci oricine va vrea să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața din pricina Mea și din pricina Evangheliei, o va câștiga. (Marcu 8:34–35)

Viața ta poate fi găsită doar în Iisus. Ești tu gata să îți pierzi viața ta pentru El? Apostolul Pavel a fost gata. Iată ce a scris el:

Căci Dumnezeu, care a zis: „Să lumineze lumina din întuneric”, ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Iisus Hristos.

Comoara aceasta o purtăm în niște vase de lut, pentru ca această putere nemaipomenită să fie de la Dumnezeu și nu de la noi.

Suntem încolțiți în toate chipurile, dar nu la strâmtoare; în grea cumpănă, dar nu deznădăduiți;

prigoniți, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu omorâți.

Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorârea Domnului Iisus, pentru ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru.

Căci noi cei vii, totdeauna suntem dați la moarte din pricina lui Iisus, pentru ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru muritor. (2 Corinteni 4:6–11)

Recent, am predicat într-o biserică din Florida. Unul dintre membrii bisericii lucra la oficiul poștal. În fiecare an de Crăciun, el dădea fiecărui client o felicitare cu un text generic, conținând un mesaj iubitor creștin. După ce m-a auzit vorbind, și-a dat seama că trebuie să fie mai specific în mesajul său către clienții de Crăciun. S-a rugat câțva timp, apoi Domnul l-a condus la ideea de a scrie pe cărțile poștale următoarea întrebare: “Dacă ai muri deseară, ești 100% sigur că vei merge în Rai?”

Aceasta este o întrebare importantă, și poștașul a primit câteva răspunsuri pozitive de la unii dintre clienții săi. Dar a fost un om căruia nu i-a plăcut deloc gestul poștașului și a sunat la telefon pe șeful poștașului. Clientul nu a fost mulțumit de discuția cu șeful poștașului și s-a adresat cu o reclamație la nivelul ierarhic superior din acea firmă de curierat.

Și așa se face că șefii firmei se decisese să îl concedieze pe poștaș, însă și-au dat seama că nu îl puteau acuza mai mult decât de faptul că a trimis cărțile

poștale fără a lipi timbre pe ele. Așa că l-au pedepsit totuși dar numai cu o săptămână de suspendare de la locul de muncă. Plătită!

Acel poștaş a știut fără îndoială că mâna lui Dumnezeu l-a protejat de-a lungul întregii situații prin care a trecut. El era atât de bucuros însă că nu a făcut nici un compromis și că a luat poziție în apărarea credinței lui în Domnul. El a menționat că această situație a atins mult mai multe vieți decât pe a lui însuși. Apoi el a mers să vorbească cu multe persoane despre ceea ce i s-a întâmplat, și a împărtășit experiența și credința lui cu mulți dintre clienții lui. Persecuția meritase, a spus el, pentru că el știa că a stat de partea adevărului și că Dumnezeu l-a ajutat pe el și pe mulți alții prin intermediul lui!

Apostolul Pavel scrie despre suferințele și victoriile sfinților din Vechiul Testament astfel:

Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea, dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Iftaie, de David, de Samuel și de prooroci!

Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gurile leilor,

au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul săbiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe.

Femeile și-au primit înapoi pe morții lor înviați; unii, ca să dobândească o înviere mai bună, n-au vrut să primească izbăvirea, care li se dădea, și au fost chinuiți.

Alții au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri și închisoare;

au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu fereștrăul, chinuiți; au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prigonii, muncii,

ei, de care lumea nu era vrednică – au rătăcit prin pustiuri, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului.

Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit;

Pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi. (Evrei 11:32–40)

Acești sfinți credincioși au triumfat la intrarea în Împărăția Cerului, fiind aduși acolo de către Însuși Domnul Iisus — ce zi minunată trebuie să fi fost aceea pentru ei!

Prea mulți creștini trăiesc astăzi viețile lor încercând să se potrivească lumii acesteia. Eu vreau să trăiesc o viață care să aibă valoarea în ochii lui Dumnezeu, nu în ochii lumii. Nu caut să intru în necazuri cu orice preț. Dar când am ocazia să proclam atașamentul meu, întotdeauna Iisus va fi Cel lângă care voi sta. Vreau ca El să fie mândru de mine:

Am o mare încredere în voi. Am tot dreptul să mă laud cu voi. Sunt plin de mângâiere, îmi saltă inima de bucurie în toate necazurile noastre. (2 Corinteni 7:4)

Ba încă, și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Iisus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos (Filipeni 3:8)

Iată o scrisoare pe care am primit-o de la o prietenă, prezentând modul cum ea a îndrăznit să vorbească unei tinere despre Domnul Iisus:

Mă aflam alături de prietenul meu Brandon mergând către casă de la o cafenea pe la ora 10 dimineața, când am depășit o tânără și i-am spus "Bună". Dar după doar câțiva pași, am simțit că e nevoie să mă întorc, și așa am și făcut.

Am întrebat-o pe acea tânără dacă se simte bine, și ea mi-a răspuns: "Nu, doar am nevoie să îl găsesc pe Iisus Hristos!" Nici nu trebuie să spun cât de surprinși am fost de răspunsul tinerei! Așa că am întrebat-o dacă putem merge prin parc și să discutăm. Apoi ne-am așezat pe o bancă și am ascultat ce voia să ne spună.

Se numea Heidi și fusese în închisoare pentru că luase droguri și pe deasupra se și lupta cu homosexualitatea. Totuși, ea credea că Dumnezeu există și în acea dimineață avea simțământul că urma să îl întâlnească pe Iisus. Așa că a ieșit pe stradă să meargă să bată la orice casă și la orice biserică și să întrebe pe oameni cum poate fi găsit Iisus!

Am împărtășit cu ea din Biblie și...ea și-a predat viața lui Hristos chiar acolo în parc! Aș putea să spun că în acele momente, îngerii lui Dumnezeu dădeau o petrecere alături de mine și Brandon.

Apoi ea a venit acasă la mine și și-a aruncat drogurile în toaletă, și-a aruncat seringă și a petrecut cu noi următoarele 24 de ore povestindu-ne și ascultând învățăturile pe care i le-am transmis. A fost INCREDIBIL!!!!

Ai fi și tu suficient de curajos pentru a face ceea ce acești tineri au făcut? Niciodată nu poți spune când cineva chiar de lângă tine este dornic să audă despre Iisus. Dar dacă îți este frică de respingere și de părerea pe care ar putea să o aibă oamenii, îți vei asculta acel sentiment și nu vei spune nimănui despre Iisus. Și astfel îi vei lăsa să meargă în iad pentru că ți-a fost frică sau rușine să spui altora despre Iisus. Te rog, nu lăsa ca acest lucru să se întâmple.

Într-o publicație a “Vocii Martirilor” — o organizație creștină care îi informează pe oameni despre milioanele de creștini care au murit pentru credința lor, sau care au fost persecutați pentru aceasta — citim experiența lui Soon Ok Lee:

“Nu am știut niciodată că acești prizonieri cântau până când am devenit un creștin”.

Soon Ok Lee a fost un prizonier în Coreea de Nord între anii 1987 și 1992. Ea nu a devenit creștină până când nu a fugit în Coreea de Sud. Atunci când L-a primit pe Hristos, ea a fost marcată de ceea ce a văzut și a auzit în închisoare.

Acolo creștinii erau omorâți pentru lucruri simple, precum un cântec creștin. La acea vreme, nu îi putea înțelege pe creștini și credea că sunt niște oameni nebuni. Nu avea voie să vorbească, așa că nu avea șansa de a vorbi cu un creștin. Își amintește doar că auzea deseori spunându-se cuvântul “Amin”.

“Cât timp am stat acolo, nu am văzut niciodată vreun creștin care să își nege credința. Nici măcar unul. Când acești creștini erau tăcuți, ofițerii deveneau furioși și îi loveau. În acea perioadă, nu puteam înțelege de ce își riscau ei viețile când ar fi fost mai simplu să spună ‘Nu cred’ și astfel ar fi făcut ceea ce voiau ofițerii.”

“Am văzut chiar mulți creștini care cântau imnuri pe măsură ce loviturile poliștilor se intensificau. Ofițerii îi considerau nebuni și adesea îi duceau în camera de tortură prin electrocutare. N-am văzut pe vreunul ieșind de acolo în viață.”

Faptul că acei oameni cântau în mijlocul torturii a fost ceea ce a șocat-o. Probabil că prin cântecele lor, acești sfinți au plantat o sămânță în sufletul ei și au condus-o la Hristos.

Ca și spionii, aceia care sunt curioși despre creștinism, stau și observă comportamentul creștinilor și îi evaluează. Își iau notițe mentale. Dar oricând creștinii trec prin încercări acești observatori tăcuți adesea speră să îi vadă pe credincioși căzând și renunțând, pentru ca astfel să se asigure că și creștinii sunt la fel ca toți oamenii.

Cu toate acestea, când creștinii se află în necaz dar totuși zâmbesc, cei care îi oprimează sunt înfuriați. Și când credincioșii bat din palme în loc să plângă, asupritorii sunt uimiți. Atunci când ucenicii lui Hristos au cântat când erau în durere, asupritorii nu mai știu ce să înțeleagă.⁸⁵

Dumnezeu este cu cei care sunt ai Lui:

...căci ne aducem aminte fără încetare, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de lucrarea credinței voastre, de osteneala dragostei voastre și de tăria nădejzii în Domnul nostru Iisus Hristos! (1 Tesaloniceni 1:3)

Iată încă o mărturisire incredibilă a credinței. Sunt puțini credincioși testați astfel, dar aceia care sunt, inclusiv copiii și femeile, în general ei trăiesc de la înălțimea chemării lor. Trebuie să Îl vedem pe Dumnezeu la lucru printre noi, arătând asupritorilor că Iisus este real:

“Doborâți-l din punct de vedere moral sau distrugeți-l fizic!”

Birocrații din Turkmenistan nu au manifestat nici un pic de răbdare față de acest predicator de stradă. Lui Shageldy Atakov i s-a oferit libertatea cu ocazia amnistiei din 23 Decembrie 2000 dată de președintele Saparmurat Niyazov, dar cu condiția de a avea o mărturisire publică de renegare a creștinismului în fața președintelui și de a recita crezul musulman. Shageldy a refuzat din nou amnistia.

Shageldy a fost amenințat de autoritățile din acea țară să înceteze a predica. Apoi el a fost arestat în Decembrie 1998 și condamnat la închisoare pentru doi ani, însă un procuror a făcut apel la decizia inițială, pretinzând că pedeapsa este prea blândă. Ceea ce făcut ca predicatorul să fie închis pentru încă doi ani. Shageldy a suferit atât de mult din cauza loviturilor dure ale celor din închisoare, încât le-a cerut copiilor săi care veneau din când în când să îl viziteze să nu îl atingă.

În Februarie 2000, soția sa și cei 5 copii au fost luați cu forța din casa lor și exilați obligatoriu în provincia Kaakhka, unde au rămas sub condamnarea de “arest la domiciliu”.

Atunci când familia sa l-a vizitat la începutul lunii Februarie 2001, Shageldy a povestit despre modul cum fusese torturat. Soția sa a observat că el fusese bătut și schinguit, că îl dureau foarte tare rinichii și ficatul, și suferea de icter. Abia putea să se miște și își pierdea cunoștința destul de frecvent. Nu se aștepta să mai trăiască mult.

În ciuda acestor lucruri, Shageldy nu era distrus. Nu voia să se dea bătut, și nu voia să se lepede de Hristos.

Oamenii pot trăi câteva săptămâni fără mâncare, dar nu pot supraviețui mai mult de câteva zile fără apă. În mod asemănător, sufletele noastre au nevoie de hrană spirituală. Putem rezista mai multe zile, luni și chiar ani fără să avem pe cei dragi în apropierea noastră. Am putea supraviețui fără pace, îndurând boli după boli — sufletele noastre vor supraviețui, chiar și în stare de descurajare.

Dacă încercăm să îndurăm persecuția în viața noastră pentru mult timp dar fără speranța lui Iisus Hristos, sufletele noastre se micșorează. Și nu ne putem mișca fără speranță, darul prețios al lui Dumnezeu pentru copiii săi. Dacă ai sentimentul că nu mai poți merge înainte, cere-I lui Dumnezeu să te motiveze și să te încurajeze. Vei îndura toate lucrurile cu o speranță puternică în Hristos Iisus.⁸⁶

Oamenii pot trăi câteva săptămâni fără mâncare, dar nu pot supraviețui mai mult de câteva zile fără apă. În mod asemănător, sufletele noastre au nevoie de hrană spirituală.

Pe cât de ciudat ar părea, moartea copiilor Săi este prețioasă în ochii lui Dumnezeu:

Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El. (Psalmul 116:15)

Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: „Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru, și stăpânirea Hristosului Lui; pentru că pâ râșul fraților noștri, care zi și noaptea îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos.

Ei l-au biruit, prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar până la moarte. (Apocalipsa 12:10–11)

Cei mai mulți dintre noi nu vor fi nevoiți să sufere la un astfel de nivel, deși mulți suferă pentru Dumnezeu chiar în zilele noastre într-un astfel de mod în

multe locuri din lume. Aș vrea să știi dinainte de a lua o decizie pentru Hristos că există unele consecințe ale acestei decizii. Dar făcând această decizie pentru Iisus, merită să suporti persecuția aceasta pământească și temporară, în special atunci când o compari cu ceea ce El are pregătit pentru cei ce cred, în clipa când aceștia părăsesc lumea aceasta.

Dar toate aceste răsplăți nu sunt numai pe lumea cealaltă, în veșnicie. Atunci când vezi pe cineva care te-a persecutat că vine și el la cunoașterea mântuitoare a lui Iisus Hristos, acest lucru face ca toată persecuția să merite în această viață! În Faptele Apostolilor, capitolul 17, apostolul Pavel predică în Atena. Pe când el predica despre învierea lui Iisus, iată că apare un răspuns interesant al mulțimilor care îl ascultau. Unii din mulțime l-au batjocorit, alții erau ezitanți, iar alții au crezut.

Exact același lucru se întâmplă și astăzi. Dacă alegem să stăm ferm alipiți de Iisus, unii oameni ne vor batjocori, alții vor fi ezitanți și alții vor crede. Așa că avem de făcut o alegere.

Și ține minte, a nu alege este echivalent cu a alege. Oamenii ar putea crede că stai neutru atunci când nu iei nici o decizie pentru Dumnezeu sau pentru Satan, dar după cum am spus mai devreme, Satan are în proprietate gardul. Fie alegi să îl iubești pe Iisus Hristos, fie alegi că îl respingi — ai doar o posibilitate.

Mulți oameni se uită la emisiunile TV care descriu scene de crimă. Emisiunile CSI au căpătat o celebritate ridicată de când au început să fie difuzate. Realizatorii fac destule lucruri interesante în această câmpie. Nu ți se spune cine este acuzatul încă din primele 5 minute. Ei examinează dovezile pe o perioadă de aproape 55 minute și văd unde conduc acestea și apoi la finele emisiunii îți arată către ce persoană au condus probele.

Acum că ai văzut dovezile din această carte, ești tu gata să faci un angajament către dovada care te-a condus: Iisus?

Biblia ne spune (Faptele Apostolilor 25 și 26) că apostolul Pavel încerca să îl convingă pe împăratul Agripa de adevărul lui Iisus Hristos. Agripa i-a răspuns lui Pavel că *aproape* că l-a convins să devină creștin.

Aproape că ai câștigat. Aproape că ai înscris în meciul de baschet. Aproape că ai obținut acea slujbă, Aproape că ai câștigat la loterie. Există multe situații de genul “aproape, cât pe-aici” în această viață – dar astfel de situații nu vor exista în viața următoare. Nu vei putea să fii aproape în Rai. Nu se poate să fii aproape de a-ți preda viața lui Iisus Hristos. Fie iei acea decizie, fie nu. Una din două. Alege!

În ce privește aceste situații de “aproape”, Charles Spurgeon a spus:

A existat odată un om care a fost aproape de a fi salvat dintr-un incendiu, dar a fost până la urmă ars. A mai existat un altul care a fost aproape vindecat de boală, dar în final a murit. A mai existat un altul care aproape a fost grațiat, dar la urmă a fost spânzurat. Și vor exista mulți oameni care vor ajunge în iad, pe când ei fuseseră “aproape” mântuiți.⁸⁷

În 1 Regi 18:21, citim:

Atunci Ilie s-a apropiat de tot poporul, și a zis: „Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal!” Poporul nu i-a răspuns nimic.

Pe cine vei urma – pe Iisus sau pe satan? Iisus dorește ca să îți ierte toate păcatele și ca tu să îl urmezi. Nu face ceea ce oamenii au făcut pe vremea lui Ilie, când acesta i-a provocat să se hotărască: “Ei nu au răspuns nimic.”

Cu toate acestea, lipsa unei decizii este și ea un răspuns. Și înseamnă că nu îl vei urma pe Domnul Iisus. Te rog, de dragul destinului tău veșnic, fii un urmaș al lui Iisus.

Spurgeon a spus de asemenea:

Noi suntem pierduți prin voință și dorință; pierduți în încăpățănare și pe deplin; dar totuși pierduți cu acordul nostru total, care este cel mai rău mod de a fi pierdut.

Noi suntem pierduți de Dumnezeu, care a pierdut dragostea inimii noastre, confidența și obediința noastră; pierduți de biserică, pe care nu o mai slujim; pierduți de adevăr, pe care nu îl mai vedem; pierduți de dreptate, a cărei cauză nu o mai susținem; pierduți de cer, în ale cărui curți nu am putut niciodată ajunge; pierduți, atât de pierduți încât dacă nu ar interveni mila divină, ar trebui să fim aruncați în groapa fără fund pentru a ne scufunda pentru veșnicie.

*Pierduți! Pierduți! Pierduți! Mai bine o lume întreagă în flăcări decât un singur suflet pierdut! Mai bine să se stingă fiecare stea de pe cer și să se prăbușească văzduhul decât să se piardă măcar un suflet!*⁸⁸

Citește următoarele două rugăciuni și decide care este cea mai bună pentru situația ta. Chiar dacă nu te vei ruga în mod conștient vreuna dintre rugăciuni, în realitate prin definiție îți vei însuși una dintre cele două — pentru că imediat ce vei pune jos această carte, vei sluji și te vei închina cuiva. Singura întrebare este: cui vei sluji?

Dragă Satan,

Biblia îmi spune că tu ești dumnezeul acestei lumi. Tu ești tatăl minciunilor. Tu înșeli popoarele și întuneci mințile celor care nu cred.

Dumnezeu avertizează că nu pot intra în împărăția Lui pentru că am mințit, am furat, am privit cu poftă și deci am săvârșit adulter în inima mea. Am urât în inima mea, despre care Biblia spune că este același lucru ca și crima. Am blasfemiat, am refuzat să îl pun pe Dumnezeu pe primul loc în viața mea, am încălcat Sabatul, am tânjit la ceea ce aveau alții, am dezonorat părinții și sunt vinovat de păcatul idolatriei, făcându-mi un dumnezeu în mintea mea cu care să mă simt confortabil în păcatul meu.

Am făcut toate acestea în ciuda prezenței conștiinței mele. Știu că Dumnezeu este Cel care mi-a dat viață. Am văzut un răsărit de soare. Am auzit sunetele naturii. M-am bucurat de nenumăratele motive de plăcere, pe care le-am avut din mâna Sa generoasă. Îmi dau seama că dacă voi muri în păcatele mele, nu voi mai cunoaște bucuria niciodată.

Știu că Iisus Hristos a vărsat sângele Său pentru păcatele mele și că a înviat pentru a distruge puterea morții, dar azi refuz să îmi mărturisesc păcatele și să mă întorc de la păcatele mele.

În Ziua Judecării, când o să fiu aruncat în Iazul de Foc, nu voi putea învinovăți pe nimeni decât pe mine. Nu este voia lui Dumnezeu ca eu să pier. El a arătat dragoste față de mine prin moartea Fiului Său, care a venit pe pământ ca eu să am șansa de a trăi veșnic. Tu ai fost acela care ai venit să ucizi, să furi și să distrugi. Tu ești tatăl meu spiritual. Eu aleg să continui să te slujesc și să fac voia ta. Fac asta pentru că iubesc întunericul și urăsc lumina.

Dacă nu o să îmi vină mintea la cap, voi fi al tău pentru totdeauna. Amin!

* * *

Dragă Dumnezeu,

Am păcătuit împotriva Ta prin încălcarea Poruncilor Tale. În ciuda conștiinței pe care Mi-ai dat-o, am privit cu poftă și deci am comis adulter în inima mea. Am mințit, am furat, am eșuat în a Te iubi, am eșuat în a iubi pe aproapele meu ca pe mine însumi și n-am respectat porunca de a sfinți Sabatul.

Am fost lacom și am poftit la ce nu era al meu, am urât în inima mea și deci sunt vinovat de crimă înaintea Ta. Am folosit Numele Tău în deșert, mi-am făcut un dumnezeu care să se potrivească cu păcătoșenia mea și, datorită naturii mele păcătoase, mi-am dezonorat părinții.

Dacă voi sta înaintea Ta, înaintea sfințeniei Tale în Ziua Judecării, dacă fiecare păcat săvârșit în secret și fiecare cuvânt pe care l-am vorbit vor sta drept dovezi ale crimelor mele împotriva Ta, voi fi complet vinovat și pe drept voi merita iadul.

Dar nu am cuvinte să exprim mulțumirea că Iisus a luat locul meu suferind și murind pe cruce. El a fost zdrobit pentru fărădelegile mele. El a plătit pedeapsa mea astfel ca eu să pot părăsi judecata fără să fiu pedepsit.

El a arătat cât de mult mă iubești Tu. Cred că El a înviat apoi dintre cei morți, după cum spun Scripturile.

Mărturisesc acum și părăsesc păcatele mele și mă predau total Lui ca să îmi fie Domn și Mântuitor. Nu voi mai trăi de acum înainte pentru mine. Îmi prezint trupul, sufletul și spiritul Ție ca o jertfă vie, pentru a-Ți sluji pentru răspândirea împărăției Tale. Voi citi Cuvântul Tău, Biblia, în fiecare zi și mă voi supune la ceea ce voi citi. Și voi trăi veșnic doar datorită crucii Calvarului. Sunt al Tău pentru eternitate. Mă rog în Numele lui Iisus.

Amin!

Iisus ne spune astfel:

Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celalt; sau va ținea la unul, și va nesocoti pe celalt: Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona. (Matei 6:24)

Nici unul dintre noi nu poate sluji la doi stăpâni. Pe cine alegi tu să slujești pentru întreg restul vieții de aici și toată veșnicia? Dacă îți vei răspunde “pe

mine”, tocmai ce ai dat același răspuns ca și satan, așa că te vei asocia cu el, atât în viața aceasta cât și în cealaltă.

Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți: sau dumnezeilor cărora le slujeau părinții voștri dincolo de Râu, sau dumnezeilor Amoriților în a căror țară locuiți. Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului”. (Iosua 24:15)

Cui vei sluji tu? În realitate, chiar acum slujești cuiva. Iată că stratul de gheață este foarte subtire și acum trebuie să iei o decizie. Stai pe acel snowmobil, având trambulina în imediata apropiere. Ești gata să pornești motorul, să conduci pe traseu și să sari în veșnicie, fiind salvat? Dacă da, atunci din adâncul inimii, roagă-te din inima ta una dintre cele două rugăciuni chiar acum, în funcție de alegerea pe care ai făcut-o.

Charles Spurgeon a spus:

Poți, te rog, să îmi faci o favoare?... Îți vei lua tu câțva timp în această seară pentru a fi în intimitate și după ce ai cântărit care este situația ta înaintea Domnului, să scrii unul dintre cele două cuvinte. Și dacă ești credincios în Iisus și îți pui întreaga credință doar în El, atunci scrie pe hârtie cuvântul “Iertat”.

Fă acest lucru, chiar dacă la final vei scrie cuvântul “Condamnat”. Am avut cândva un tânăr în biserică, iar el a spus: “Domnule, am scris pe hârtie cuvântul “Condamnat” și m-am uitat la el. Asta este. Am scris cu mâna mea “Condamnat”. Pe când mă privea el așa, lacrimile au început să îi inunde fața și inima a început să îl doară. Și cu mult timp înainte ca el să meargă la Domnul Hristos, a aruncat în foc acea hârtie, după care a luat alta pe care a scris “IERTAT”. Acest tânăr a fost a șasea persoană care a fost adusă la Dumnezeu în aceeași zi. Așa că îți cer astăzi să iei și tu decizia. Ține minte – ești fie condamnat, fie iertat, nu există altă situație. Nu sta undeva între cele două situații. Decide. Și ține minte: dacă ești condamnat astăzi, totuși nu ești în iad. Există încă speranță.⁸⁹

Aș vrea să știu ce decizie ai luat.

Scrie-mi un email la adresa: mydecision@markcahill.org sau contact@wdjd.ro

Speranța și rugăciunea mea este că tu vei alege să slujești pe Dumnezeu adevărat al acestui univers cu toată ființa ta. Sper din toată inima să ne vedem în Rai într-o bună zi!

...Hristos în voi, nădejdea slavei.

COLOSENI 1:27

Capitolul 10

CINE SUNT?

“Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi”

Apostolul PAVEL, Epistola a 2-a către Corinteni 5:17

Atunci când devii creștin se petrece un lucru minunat. Lucrurile pe care cândva le iubeai, acum le urăști, și lucrurile pe care cândva le urai, acum le iubești. Gândește-te la asta tot timpul cât continuă călătoria ta de slujire a Regelui...

Dacă încă nu ai făcut acea decizie de a-L urma pe Iisus, citește mai departe să vezi ce anume vei experimenta atunci când vei lua totuși decizia de a-ți preda viața Lui. Dacă faci parte dintre aceia care au luat decizia lor pentru a-L urma pe Iisus Hristos, urmează să fii uimit de ceea ce vei citi în acest capitol. Acum ești, oficial, o persoană total diferită în ochii lui Dumnezeu – o nouă creație înaintea Lui! Ai fost îndreptățit, justificat. Datoria ta a fost plătită pe deplin. Nu mai rămâne nimic de plată pentru păcatele tale. Totul este iertat! Tu ești o persoană diferită!

Un om a exprimat aceste lucruri în felul următor:

Dacă ai jucat fotbal, ești atât de bun pe cât ai talent și pe cât ai exersat. Dar dacă într-o zi Pele ar veni și ar locui în interiorul tău, privește ce schimbări majore apar: Poți să driblezi pe toți jucătorii echipei adverse, poți să dai pase dintr-o bucată celor mai bine poziționați coechipieri, poți să dai goluri din foarfecă și poți să faci o mulțime de jonglerii cu mingea. Ești un jucător total diferit. De ce? Pentru că în interior s-a petrecut o schimbare majoră.

Asta exclude însă un lucru: a-l avea pe Pele în interiorul tău nu va rezulta în a avea trupul lui Pele. Așa că dorința de a fi un jucător ca Pele poate fi acolo, dar ai avea abilitatea de fi pe măsura lui? Dar atunci când Fiul lui Dumnezeu locuiește în tine, și El ți-a schimbat viața prin ceea ce El a făcut pentru tine, viața

ta merită cu adevărat trăită! Deși faptul că Pele ar putea locui în tine și-ar putea schimba viața, mai degrabă ar fi bine să crezi că Fiul lui Dumnezeu va schimba viața ta în modalități inimaginabile, acum când te încrezi în El!

Dumnezeu ne spune că:

Vreau să zic: taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui, cărora Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri, și anume: Hristos în voi, nădejdea slavei: (Coloseni 1:26–27)

Acum Îl ai pe Fiul lui Dumnezeu în interiorul tău. Vei fi smerit de schimbările care se vor petrece în viața ta! Iată ceea ce devii tu ca și urmaș al lui Iisus Hristos:

Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine. (Galateni 2:20)

Iisus trăiește acum în tine și prin tine, după cum a spus și Spurgeon:

Cu cât reafirmi cine ești în Hristos, cu atât mai mult comportamentul tău va începe să reflecte adevărata ta identitate!⁹⁰

Acum aruncă o privire asupra a cine ai devenit tu! (preluat din *Victoria asupra Întunericului*, de Dr. Neil Anderson.):

CINE SUNT EU?

Sunt acceptat ...

- *Sunt un copil al lui Dumnezeu: Ioan 1:12*
- *Prieten al lui Hristos: Ioan 15:15*
- *Am fost justificat: Romani 5:1*
- *Sunt unit cu Domnul și un singur duh cu El: 1 Corinteni 6:17*

- *Răscumpărat cu un preț și aparțin lui Dumnezeu: 1 Corinteni 6:19–20*
- *Membbru în trupul lui Hristos: 1 Corinteni 12:27*
- *Sfânt: Efeseni 1:1*
- *Adoptat ca și copil al lui Dumnezeu: Efeseni 1:5*
- *Am acces direct la Dumnezeu prin Duhul Sfânt: Efeseni 2:18*
- *Răscumpărat și iertat de toate păcatele: Coloseni 1:14*
- *Complet în Hristos: Coloseni 2:10*

Sunt sigur ...

- *Eliberat de condamnare pentru totdeauna: Romani 8:1–2*
- *Toate lucrurile lucrează împreună spre binele meu: Romani 8:28*
- *Eliberat de orice condamnare și acuzație care s-ar putea ridica împotriva mea: Romani 8:31–34*
- *Nu pot fi separat de dragostea lui Dumnezeu: Romani 8:35–39*
- *Am fost pus în siguranță și sigilat de Dumnezeu: 2 Corinteni 1:21–22*
- *Sunt ascuns cu Hristos în Dumnezeu: Coloseni 3:3*
- *Sunt sigur că lucrarea bună pe care Dumnezeu a început-o în mine va fi dusă la bun sfârșit: Filipeni 1:6*
- *Sunt cetățean al Cerului: Filipeni 3:20*
- *Nu mi s-a dat un duh de frică, ci de putere, dragoste și minte sănătoasă: 2 Timotei 1:7*
- *Pot găsi har și milă la vreme de nevoie: Evrei 4:16*
- *Sunt născut din Dumnezeu, iar cel rău nu se poate atinge de mine: 1 Ioan 5:18*

Sunt important ...

- *Sunt sare și lumină în lume: Matei 5:13–14*
- *Sunt o ramură în vița adevărată, legat de viața Sa: Ioan 15:1,5*
- *Am fost ales și rânduit să aduc multă roadă: Ioan 15:16*
- *Sunt un mărturisitor personal al lui Hristos: Faptele Apostolilor 1:8*

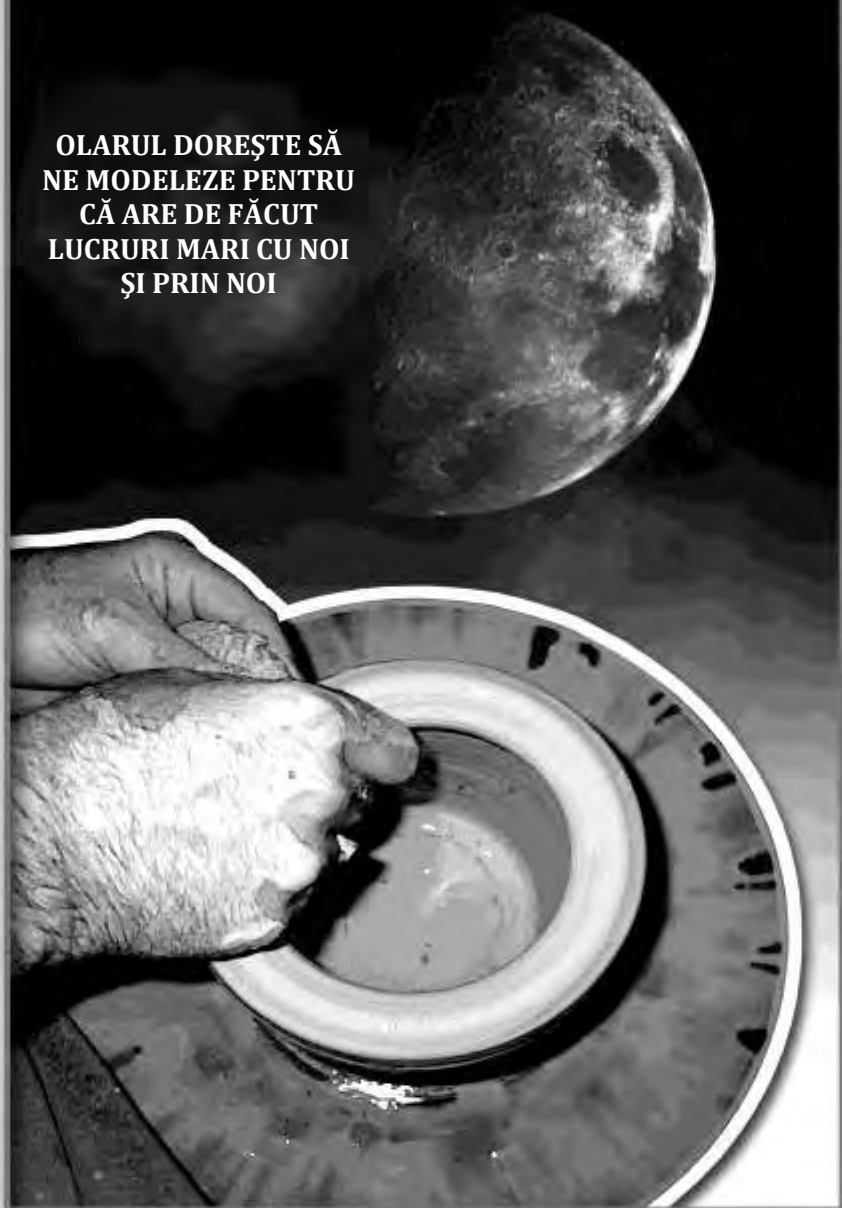
- *Sunt templul lui Dumnezeu: 1 Corinteni 3:16*
- *Sunt un slujitor al împăcării cu Dumnezeu: 2 Corinteni 5:17–21*
- *Sunt un co-lucrător cu Dumnezeu: 2 Corinteni 6:1*
- *Sunt așezat împreună cu Hristos în locurile cerești: Efeseni 2:6*
- *Sunt instrumentul de lucru al lui Dumnezeu: Efeseni 2:10*
- *Pot să mă apropiu de Dumnezeu cu libertate și siguranță: Efeseni 3:12*
- *Pot toate lucrurile prin Hristos, care mă întărește: Filipeni 4:13⁹¹*

Toate acestea sunt rezultatele concrete ale transformării care are loc în viața unui credincios în Iisus Hristos. Puterea lui Dumnezeu de a ne schimba este strălucitoare.

Odată ce știi cine ești în ochii lui Dumnezeu ca și unul dintre cei care Îl urmează, următoarea întrebare este: Ce anume vrea El să facă prin tine? Vei fi smerit de planurile glorioase pe care Dumnezeu le are pentru tine în această viață.

Citește mai departe!

**OLARUL DOREȘTE SĂ
NE MODELEZE PENTRU
CĂ ARE DE FĂCUT
LUCRURI MARI CU NOI
ȘI PRIN NOI**

Capitolul 11

REFLECTĂ LUMINA FIULUI

“Deși nici un om nu se poate întoarce pentru a lua un nou start în viață, orice om poate să înceapă din acest punct și să aibă un final bun, ca și nou”

AUTOR ANONIM

Acum că ești justificat și curățit, este timpul să devii sfințit. Ceea ce înseamnă acest lucru este că Dumnezeu se ocupă de modelarea ta într-un bărbat sau femeie a lui Dumnezeu, acel om pe care Dumnezeu vrea ca tu să fii. În Biblie, acest lucru este prezentat folosind asemănarea cu olarul și lutul:

Dar, Doamne, Tu ești Tatăl nostru; noi suntem lutul, și Tu olarul, care ne-ai întocmit: suntem cu toții lucrarea mâinilor Tale. (Isaia 64:8)

După cum olarul stă la roata lui și modelează lutul pentru a-l transforma în ceea ce dorește, tot așa Dumnezeu vrea să ne modeleze viețile și să facă lucruri mari în noi și prin noi, atâta timp cât suntem încă aici pe pământ.

Dacă olarului nu îi place modul cum lutul se lasă modelat, olarul nu aruncă lutul, ci îl pune din nou jos și începe să formeze lutul pentru a ajunge ceea ce el dorește. La fel lucrează și Dumnezeu cu un credincios. El nu își aruncă copiii atunci când aceștia fac un lucru greșit. Dimpotrivă, El pune o dorință în inimile noastre pentru a ne smeri, pentru a ne aduce la pocăință înaintea Lui. Apoi El reîncepe procesul de modelare a noastră.

Acesta este punctul unde începe ceea ce este cu adevărat interesant în a-L urma pe Dumnezeu. Pe măsură ce El continuă procesul de modelare, noi devenim din ce în ce mai plini de prezența Lui și din ce în ce mai asemănători Lui. Noi suntem într-o călătorie care are scopul de a deveni atât de ascultători de El încât ne poate folosi în modalități pe care nici măcar nu ne putem imagina în aceste momente din viețile noastre!

Charles Spurgeon a spus:

Este remarcabil faptul că Duhul Sfânt ne-a dat în Cuvântul lui Dumnezeu foarte puține scene ale unor oameni pe patul de moarte. Avem doar câteva în Vechiul Testament și chiar mai puține în Noul Testament. Și eu cred că motivul ar putea fi că, deoarece Duhul Sfânt vrea să ne determine să acordăm atenție mult mai mare felului în care noi trăim, decât felului în care o să murim, pentru că viața este ceea ce contează. Acela care învață să moară zilnic în timp ce totuși trăiește nu va avea dificultăți să își dea ultima răsufare în cea din urmă clipă a vieții, atunci când va ajunge în mâinile Creatorului său credincios.⁹²

Apostolul Pavel, vorbind despre experiența sa când L-a întâlnit pe Iisus glorificat pe drumul către Damasc, a spus că pur și simplu nu se putea opri să le spună și altor oameni despre Iisus:

Ci am propovăduit întâi celor din Damasc, apoi în Ierusalim, în toată Iudea, și la Neamuri, să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, și să facă fapte vrednice de pocăința lor. (Faptele Apostolilor 26:20)

Ca și în cazul apostolului Pavel, acum că ești salvat, Dumnezeu vrea să lucreze prin tine, pentru a face din viața ta o reflectare autentică a pocăinței și credinței. Odată ce te pocăiești și crezi în Iisus, Duhul lui Dumnezeu este în tine, și recunoștința pe care o ai pentru ceea ce El a făcut și va face pentru tine te va umple cu o dorință imensă de a face fapte minunate pentru El.

Ceea ce crezi tu cu adevărat este ceea ce te determină să treci la acțiune. Acum este momentul pentru acțiune:

Ei se laudă că cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele îl tăgăduiesc, căci sunt o scârbă: nesupuși, și netrebnici pentru orice faptă bună. (Tit 1:16)

Căci dragostea lui Hristos ne strânge; fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit.

Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc, să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei.

Așa că, de acum încolo, nu mai cunoaștem pe nimeni în felul lumii; și chiar dacă am cunoscut pe Hristos în felul lumii, totuși acum nu-L mai cunoaștem în felul acesta.

Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. (2 Corinteni 5:14–17)

Căci noi suntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Hristos Iisus pentru faptele bune, pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele. (Efeseni 2:10)

Dumnezeu a creat poporul Lui pentru a trăi o viață plină de fapte bune. El vrea ca tu să trăiești o viață care să Îl glorifice pe El. Fie că sunt fapte bune, fie rele, aceste fapte ale tale vor arăta pe cine sau ce iubești tu. Unul din prietenii mei spune: “Tu ai putea să nu pui în practică ceea ce spui, dar vei face acest lucru cu ceea ce tu crezi”. Acțiunile noastre sunt determinate de credința noastră. Dacă eu aș crede că a fura este un lucru greșit, nu aș fura. De asemenea, dacă eu cred că este greșit să săvârșești crimă, nu aș face așa ceva. Dacă însă eu aș crede că a-i ajuta pe săraci este un lucru bun, atunci voi face acel lucru. Și acum că ești un copil al lui Dumnezeu, faptele tale vor arăta dragostea pe care o ai pentru El.

Charles Spurgeon a spus:

Mi-am concentrat acum toate rugăciunile mele într-una singură, și acea rugăciune este aceasta: ca eu să mor față de mine însumi și să trăiesc deplin pentru El.⁹³

Nu este nevoie să faci faptele bune pentru că “trebuie”. Tot ce ai de făcut este să dorești ca El să lucreze acele fapte prin tine. Ești gata să dai tot ceea ce ai pentru El? Este singura cale prin care poți să trăiești această viață.

În timpul scandalului legat de caracterul moral al președintelui Clinton, Alan Keyes a comentat acea situație la o emisiune de televiziune, și astfel a făcut o observație foarte interesantă. El a spus că președintele a pretins că acele lucruri fac parte din viața lui personală și că nu îi afectează slujirea ca președinte.

Domnul Keyes a spus că președintele Statelor Unite este în fapt liderul lumii libere. Odată ce accepți o funcție de o asemenea importanță, devii președinte 24 de ore pe zi și 7 zile pe săptămână. De fapt, nu te mai poți despărți niciodată de funcția de președinte al SUA.

Acțiunile noastre sunt determinate de credința noastră. Dacă eu aș crede că a fura este un lucru greșit, nu aș fura. De asemenea, dacă eu cred că este greșit să săvârșești crimă, nu aș face așa ceva. Dacă însă eu aș crede că a-i ajuta pe săraci este un lucru bun, atunci voi face acel lucru.

În mod asemănător, acum că ai devenit un credincios în Iisus Hristos, practic ești un credincios pentru 24 de ore pe zi și 7 zile pe săptămână. Ești întotdeauna credincios, iar oamenii se vor uita întotdeauna la tine – fie sperând să te vadă eșuând, fie sperând că vei avea succes.

Măcar că vorbim astfel, prea iubitorilor, totuși de la voi așteptăm lucruri mai bune și care însoțesc mântuirea.

Dacă Iisus locuiește ÎN tine, nu ai nevoie să te întrebi mereu care este voia Lui cu privire la tine.

Poți să Îl întrebi pe El.

Căci Dumnezeu nu este nedrept ca să uite osteneala voastră și dragostea, pe care ați arătat-o pentru Numele Lui, voi, care ați ajutat și ajutați pe sfinți. Dorim însă ca fiecare din voi să arate aceeaș râvnă, ca să păstreze până la sfârșit o deplină nădejde,

așa încât să nu vă leneviți, ci să călcați pe urmele celor ce, prin credință și răbdare, moștenesc făgăduințele.

Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, s-a jurat pe Sine Însuși. (Evrei 6:9-13)

Dacă Iisus locuiește ÎN tine, nu ai nevoie să te întrebi mereu care este voia Lui cu privire la tine. Poți să Îl întrebi pe El. Citește Biblia și cere-I să te învețe adevărurile Lui. Dacă El îți spune să te comporti într-un anumit fel, cere-I să te ajute să faci așa cum îți spune El. Și vorbește cu El întotdeauna despre orice lucru. Aceasta se numește "rugăciune". Mergi la o biserică unde este prezentată Biblia sau la un grup de credincioși care cred doar în Biblie. Închină-te lui Dumnezeu atunci când ești singur și atunci când ești împreună cu alți credincioși.

Ajută pe alții fără să aștepti ceva în schimb. Poți să te oferi voluntar pentru sutele de organizații creștine care ajută pe cei săraci, pe cei fără locuință, pe cei bolnavi, pe cei abuzați sau abandonați. Există o mulțime de lucruri pe care le poți face pentru Iisus la centrele de consiliere de urgență a gravidelor, la adăposturile pentru cei fără locuință și la alte instituții. Oferă-te voluntar să citești din Biblie celor orbi, sau să vizitezi la spital copiii la care nu vine nimeni ca să îi vadă. Învață să citească pe cei care nu știu. Atunci când Îl iubești pe Iisus, vei iubi oamenii pentru că El este Cel care, locuind în tine, îi iubește pe oameni. Și vei căuta interesele altora înainte de propriile tale dorințe, tocmai pentru că Iisus locuiește în tine care caută să răspundă nevoilor reale ale celorlalți cu prioritate.

Biblia vorbește despre credincioși ca fiind conlucrători cu Iisus Hristos, nu ca fiind niște spectatori la ceea ce El face. Și este nevoie să fim implicați în lucrarea de înaintare a Împărăției Sale prin a-L prezenta pe Hristos oamenilor din jurul nostru — indiferent dacă îi cunoaștem sau nu. Ține minte, Dumnezeu îi cunoaște și pe ei și dorește ca și ei să vină la El.

În Biblie, se găsește un verset care îl prezintă pe satan spunând “eu voi face...” de mai multe ori. Dar Iisus este prezentat spunând “nu voia mea, ci voia Ta să se facă”. Este nevoie să trăim o viață în care nu “voia mea” să se facă, ci “voia Sa”. Dacă trăim suficient de aproape de Iisus, vom dori să îl glorificăm pe Dumnezeu cu fiecare părticică din ființa noastră. Ne vom dori să facem ceea ce El vrea. Iisus a spus în Biblie “Vino după Mine”. Tot ceea ce știu este că atunci când noi spunem “Da” și începem să îl urmăm, toate lucrurile în această lume încep să aibă un nou și mult mai bogat sens. Problemele vechi și care erau de nerezolvat încep să se soluționeze.

Este nevoie să ne supunem și să îl urmăm pe Iisus Hristos experimentând astfel o viață de cea mai bună calitate, și o viață care îi aduce glorie lui Dumnezeu. Ascultarea este o alegere, și ce mare alegere este, într-adevăr!

...și i s-a dat să se îmbrace cu in suptire, strălucitor, și curat.” (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților) (Apocalipsa 19:8)

Odată salvat, ești un sfânt al lui Dumnezeu. Ai fost creat pentru a-L glorifica pe Dumnezeu prin faptele tale neprihănite. Dumnezeu vrea ca tu să uiți tot trecutul tău, să abandonezi păcatul și să îl glorifici pe El. Ce mai stai?

Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul, pe care-l va fi făcut când trăia în trup. (2 Corinteni 5:10)

Aceasta este o judecată prin care vor trece toți credincioșii după momentul morții lor fizice. Nu este o judecată care conduce la decizia dacă vei merge în Rai sau în iad. După cum știi, tu ai deja locul tău în Rai. Aceasta este o judecată despre cât de mult L-ai lăsat aici pe pământ pe Iisus să îți conducă viața.

Iar dacă clădește cineva pe această temelie, aur, argint, pietre scumpe, lemn, fân, trestie,

lucrarea fiecăruia va fi dată pe față: ziua Domnului o va face cunoscut, căci se va descoperi în foc. Și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia.

Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelia aceea, rămâne în picioare, el va primi o răsplătă.

Dacă lucrarea lui va fi arsă, își va pierde răsplata. Cât despre el, va fi mântuit, dar ca prin foc. (1 Corinteni 3:12–15)

Întreaga ta viață de după ce ți-ai predat viața lui Iisus va fi judecată. Fiecare acțiune. Și ceea ce ai făcut pentru Dumnezeu va fi răsplătit în Rai.

Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui. (Matei 16:27)

Cei care vor primi răsplăți în Rai nu vor primi răsplăți identice, pentru că noi ca și oameni am fost creați diferiți; și deci viețile oamenilor vor fi diferite. Iisus te va răsplăti pentru ceea ce ai făcut în această viață după momentul în care ți-ai supus viața Lui. Și judecata Lui nu va include compararea cu un alt credincios pe care El l-a creat să fie diferit, ci cu ceea ce Dumnezeu ți-a dat să faci. Lucrurile pe care Îl lași să le facă prin tine vor fi răsplătite, iar lucrurile pe care le faci tu însuși - lucruri care au doar o valoare temporară dar nici o valoare eternă — acelea vor arde ca în foc.

Această dorință de a spune oamenilor despre Iisus și de a te comporta ca și Iisus în relațiile cu ei, nu este nimic nou. Citim faptul că același lucru s-a întâmplat și oamenilor din Biblie imediat după ce ei l-au întâlnit pe Iisus. Ei voiau să le spună și altora despre ceea ce Domnul Iisus a făcut pentru ei. Andrei, Petru, femeia de la fântână, apostolul Pavel, Ioan — toți au avut parte de întâlnirea cu Fiul lui Dumnezeu, și simțeau că este nevoie să spună și altora.

A spune și altora despre Iisus va aduce cu siguranță glorie Lui. Dumnezeu te poate ajuta într-un fel care va aduce pocăința și credința în Iisus în viețile oamenilor. Acesta este unul dintre motivele majore pentru care Dumnezeu ne lasă încă aici pe pământ după ce suntem salvați: să mărturisim aceeași Evanghelie celor care încă răătăcesc înainte ca ei să moară și să meargă în iad.

Atunci când o femeie dă naștere unui copil, le spune tuturor despre acest lucru. De ce? Pentru că are o veste bună! Desigur, ea a ținut în pânțe 9 luni acel

copil, dar acum copilul s-a născut și mama este extrem de încântată. Știe că trebuie să le spună tuturor această veste minunată.

Cuvântul “Evanghelie” are sensul de “veste bună”. Adevărul este că faptul că Dumnezeu a găsit o cale ca să nu mai fie mânios pe mine este în mod clar o veste minunată. Știu cum să fiu iertat de păcatele mele săvârșite împotriva lui Dumnezeu. Iisus a murit pentru păcatele mele, apoi El a înviat dintre cei morți! Dacă oamenii își doresc să mărturisească, să împărtășească vestea bună a nașterii unui nou copil cu cât mai mulți oameni, de ce nu și-ar dori cel puțin la fel să împărtășească vestea bună a iertării prin jertfa lui Iisus Hristos cu toți cei pe care îi întâlnesc?

Acum că ești un urmaș al lui Iisus Hristos, este momentul să mergi la pescuit de oameni:

El le-a zis: „Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni.” (Matei 4:19)

Atunci când o femeie dă naștere unui copil, le spune tuturor despre acest lucru. De ce? Pentru că are o veste bună!

Cineva mi-a spus la un moment dat că dacă nu pescuiești, nu urmezi. Hai să explic asta: Dacă nu pescuiești sufletele oamenilor, de fapt nu îl urmezi pe Iisus așa cum El îți poruncește. Este timpul în care noi trebuie să îi căutăm pe cei pierduți și să le mărturisim Evanghelia. Este timpul să facem astfel încât nimeni să nu moară și să meargă în iad pentru toată veșnicia fără să fie avertizat. Este timpul să luminezi lumina ta în întunericul adânc al acestei lumi și să faci ca lumina aceasta să strălucească.

Iisus a spus că noi suntem sarea pământului. Sarea îi face pe oameni însetați. Oamenii ar trebui să vadă viețile noastre și să audă vocile noastre și în acest fel să fie însetați de Iisus și doar de Iisus.

Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut (Luca 19:10)

Domnul Iisus a spus că noi suntem chemați să căutăm și să comunicăm mesajul salvării către cei care sunt încă rătăciți în această lume. Dacă este important pentru Iisus ca acei care sunt pierduți să fie căutați, atunci ar trebui ca acest lucru să fie important și pentru noi în aceeași măsură, și să facem acest lucru. Nu poate fi o poruncă mai simplă decât aceasta. Noi suntem chemați să predicăm Evanghelia fiecărei persoane către care Dumnezeu ne îndreaptă. Noi

suntem aici pe pământ pentru a face ucenici ai lui Hristos. Suntem aici pentru a semăna semințe în inimile pe care Dumnezeu le-a pregătit și apoi El va face ca aceste semințe să răsară și să crească. Suntem aici pe pământ să “jefuim” iadul și să populăm Raiul.

Charles Spurgeon a spus:

Odată ce un om experimentează dragostea pentru păcătoșii pe calea pieirii și pentru Stăpânul lui binecuvântat, atunci salvarea sufletelor acestora va deveni o pasiune arzătoare pentru el. Și această pasiune îl va mâna mai departe, până acolo unde aproape că va uita de sine, și va fi pasionat de salvarea celorlalți. El va fi ca bravul pompier, căruia nu îi pasă de fierbințeala flăcării, astfel încât să poată să salveze sărmana creatură asupra căreia umanitatea i-a cuprins inima.⁹⁴

Pe când conduceam într-o zi către locuința părinților mei, am oprit la un moment dat la culoarea roșie a semaforului, iar o femeie a trecut prin fața automobilului meu. Un autobuz venea de pe o altă stradă care dădea în acea intersecție, și o altă femeie a strigat la ea să se grăbească pentru a nu pierde acel autobuz. Atunci femeia a început să alerge pe stradă prin fața mea și a trecut și pe cealaltă stradă pentru a prinde autobuzul. Dar dintr-o dată, o mașină de teren a lovit-o pe biata femeie în alergarea ei către autobuz. În urma loviturii, a fost aruncată în aer, a lovit un parapet al șoselei și apoi s-a rostogolit lângă acesta.

M-am dat jos din mașina mea și am alergat cât de repede am putut către zona unde acea femeie zăcea pe șosea. Ajunseseră deja la locul acela câteva persoane care se ocupau de ea. Deja sunaseră la serviciul de urgențe, iar eu m-am rugat pentru acea femeie.

Din ceea ce l-am auzit pe prietenul ei vorbindu-i, se părea că femeia provenea din Europa de Est. Apoi m-a uimit ceva: atunci când femeia aceea a fost lovită de mașină, toți cei din preajmă au fugit să ajute cu ceva. Bărbați, femei, albi, negri și hispanici – toți au alergat către acea femeie. Nu mai existau bariere rasiale. Nici bariere economice. Acei oameni văzuseră pe cineva care era într-un necaz și au mers să dea o mână de ajutor. Nimic nu i-a oprit.

Nu știu ce s-a întâmplat în final cu acea femeie, dar ceea ce știu este că am fost în acel loc cu scopul clar de a mă ruga pentru ea. Acum, gândește-te pentru o clipă la toți oamenii care au o mare nevoie spirituală și care totuși merg

în iad chiar acum când tu citești aceste rânduri. Există atât de mulți oameni care nu sunt îndreptățiți înaintea lui Dumnezeu și care deci nu sunt pregătiți pentru veșnicie! Toți aceștia sunt condamnați pe veșnicie.

Cum aş putea să alerg la acești oameni care sunt răniți în mod fizic pentru puțin timp, dar să nu alerg la oamenii care sunt răniți spiritual pentru toată veșnicia? Dacă trec pe lângă un bazin de înot pe când cineva este pe cale să se înece acolo, pur și simplu nu pot merge mai departe nepăsător. Trebuie să fac ceva pentru salvarea aceluia om.

Un tip mi-a spus la un moment dat că tot ce-ar face el într-o astfel de situație ar fi să reacționeze și să salveze pe persoana care este pe cale să se înece. Acum, dacă ești credincios în Iisus pentru iertarea păcatelor tale, ar trebui să reacționezi și să faci tot ce poți pentru a te asigura că nici o persoană din preajma ta să nu meargă în iad pentru veșnicie fără să fie avertizată.

Spurgeon a spus următoarele:

*Nu poți să oprești moartea lor, dar, oh, fie ca Dumnezeu să te ajute să îi oprești ca ei să fie condamnați! Nu poți să oprești răsuflarea să iasă din trupurile lor, dar, oh, dacă Evanghelia le-ar opri sufletele de la drumul lor către distrugere!*⁹⁵

Există un lucru pe care nu-l mai poți face odată ce ai ajuns în Rai, și acel lucru este mărturisirea credinței tale către oamenii pierduți. Acești oameni nu vor fi acolo în Rai, așa că momentul pentru ca tu să îi cauți și să le spui despre Iisus este **ACUM!** Există un singur loc unde poți să îi cauți pe oameni pentru a le prezenta Evanghelia, și acel loc este aici, pe pământ.

Prima mea carte se numește *Singurul Lucru Ce Nu-l Poți Face În Rai*. Sunt mulți oameni care mi-au povestit despre această carte că a trezit în ei o pasiune nouă pentru mărturisirea credinței cu mult curaj către cei pierduți. Poți să obții o copie a acestei cărți de pe website-ul www.markcahill.org sau www.wdjd.ro.

Este un lucru bun să trăim în această lume, astfel încât putem să le mărturisim credința celor pierduți. Iată de ce apostolul Pavel a fost atât de hotărât să trăiască pe pământ cât de mult timp este posibil, chiar dacă își dorea foarte mult să meargă în Rai:

Vreau să știți, fraților, că împrejurările în care mă găsesc, mai degrabă au lucrat la înaintarea Evangheliei.

În adevăr, în toată curtea împărătească, și pretutindeni aiurea, toți știu că sunt pus în lanțuri din pricina lui Iisus Hristos.

Și cei mai mulți din frați, îmbărbătați de lanțurile mele, au și mai multă îndrăzneală să vestească fără teamă Cuvântul lui Dumnezeu.

Unii, este adevărat, propovăduiesc pe Hristos din pizmă și din duh de ceartă; dar alții din bunăvoință.

Aceștia din urmă lucrează din dragoste, ca unii care știu că eu sunt însărcinat cu apărarea Evangheliei;

cei dintâi, din duh de ceartă vestesc pe Hristos nu cu gând curat, ci ca să mai adauge un necaz la lanțurile mele.

Ce ne pasă? Oricum: fie de ochii lumii, fie din toată inima, Hristos este propovăduit. Eu mă bucur de lucrul acesta și mă voi bucura.

Căci știu că lucrul acesta se va întoarce spre mântuirea mea prin rugăciunile voastre și prin ajutorul Duhului lui Iisus Hristos.

Mă aștept și nădăjduiesc cu tărie că nu voi fi dat de rușine cu nimic; ci că acum, ca totdeauna, Hristos va fi proslăvit cu îndrăzneală în trupul meu, fie prin viața mea, fie prin moartea mea.

Căci pentru mine a trăi este Hristos și a muri este un câștig.

Dar dacă trebuie să mai trăiesc în trup, face să trăiesc; și nu știu ce trebuie să aleg.

Sunt strâns din două părți: aș dori să mă mut și să fiu împreună cu Hristos, căci ar fi cu mult mai bine;

dar, pentru voi, este mai de trebuință să rămân în trup.

Și sunt încredințat și știu că voi rămânea și voi trăi cu voi toți, pentru înaintarea și bucuria credinței voastre;

pentru ca, prin întoarcerea mea la voi, să aveți în mine o mare pricină de laudă în Iisus Hristos. (Filipeni 1:12–26)

Ține minte, Domnul Iisus nu ne-a rugat să căutăm și să mărturisim Evanghelia celor pierduți. Nu a lăsat acest lucru ca pe ceva opțional. El ne-a poruncit să facem acest lucru. Gândește-te la acest lucru în timp ce citești următoarele cuvinte ale Domnului Iisus referitoare la acest lucru:

Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

În armată, dacă nu ascuți și îndeplinești ordinul comandantului, acest lucru se numește nesubordonare. Dacă ai lua autoritatea unui căpitan de navă, acest lucru se numește rebeliune. Cum să numim actul de neascultare a Comandantului, Căpitanului și Mântuitorului întregii creații?

Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit. (Marcu 16:15–16)

Există două lucruri pe care trebuie să le observăm aici. Unul este că predicarea Evangheliei către orice făptură este o poruncă adresată credincioșilor. Iar celălalt este că oricine crede în Evanghelie va merge în Rai, iar cine nu crede, va merge în iad. În armată, dacă nu ascuți și îndeplinești ordinul comandantului, acest lucru se numește nesubordonare.

Dacă ai lua autoritatea unui căpitan de navă, acest lucru se numește rebeliune. Cum să numim actul de neascultare a Comandantului, Căpitanului și Mântuitorului întregii creații? Nici măcar nu ar trebui să începem să ne gândim la așa ceva. Pur și simplu supune-te poruncii Lui și mărturisește credința celor pierduți.

Un prieten al meu a primit o scrisoare de la un ateu. Nu o să îți vină să crezi ceea ce a scris omul acela. Citește această scrisoare având o inimă deschisă:

Tu ești chiar convins că ai răspunsurile la toate întrebările. Ai ajuns să crezi că tu ai dreptate în 100% din cazuri. Bine, dar dă-mi voie să îți spun un singur lucru. Consideri că ai compasiune față de alți oameni? Dacă tu ai dreptate în ceea ce privește lucrurile despre Dumnezeu, după cum spui tu, și după cum crezi, atunci cum de poți să dormi noaptea?

Atunci când îmi vorbești, trebuie să știi că vorbești unei persoane despre care trebuie să crezi că este pe drumul care duce direct la condamnarea veșnică, într-o suferință fără sfârșit și fără margini pe care Dumnezeuul tău a creat-o. Cu toate acestea, pur și simplu stai confortabil în credința ta și nu faci nimic pentru cei ca mine.

Dacă tu crezi cătuși de puțin că mii de oameni merg zilnic pe acea cale veșnică și fără întoarcere, atunci ar trebui să alergi pe străzi urlând avertizându-i pe oameni de orbirea lor spirituală. Asta ar fi ca și cum ai sta la un colț de stradă și să privești fiecare persoană care traversează strada în orbire, este accidentat de un autobuz și moare. Cu toate acestea, tu stai acolo în colțul tău comod și nu faci nimic. Pur și simplu îți satisfaci dorințele tale, fiind fericit știindă că într-o zi va suna ceasul trezirii și în acel colț de stradă.

Gândește-te la asta. Imaginează-ți ororile iadului în situația în care Biblia este adevărată. Pe când tu permiți acest lucru să se întâmple și nu îți pasă cătuși de puțin să salvezi pe altcineva decât pe tine? Dacă tu ai dreptate în ce privește Biblia și creștinismul, atunci prin faptele tale nu ești decât un egoist notoriu, lipsit de sentimente și preocupare față de alții, care nu are nici un drept să vorbească despre lucruri precum dragoste și grijă.

Mi se pare uimitor faptul că un ateu știe că un creștin ar trebui să mărturisească credința lui oricărei persoane pe care o întâlnește, dar mulți creștini nici nu s-au gândit măcar la acest lucru. Ceea ce voia să spună ateu era că acei creștini care nu își mărturisesc credința sunt cei mai egoiști oameni din lume. Nu fi un astfel de creștin. Te rog. Fiecare suflet este important pentru Dumnezeu. El a murit pentru acești oameni. Spune-le ce a făcut El pentru oameni.

Am văzut cândva un tricou având scris pe el un citat al generalului Douglas MacArthur:

Inamicul este înaintea noastră, în spatele nostru, la dreapta și la stânga noastră. Nu se poate scăpa.

Ce declarație! Nu trebuie să fug de satan și de cei pierduți din această lume. Ci este nevoie să alergăm către acești oameni, știind că Dumnezeu este în spatele meu pentru a mă apăra! Dumnezeu are suficiente invitații pentru ca oricine să meargă în Rai. Este acum slujba noastră să înmânăm acele invitații oricărei persoane cu care ne întâlnim.

Ceea ce nu ți-am spus mai devreme, în întâmplarea cu Vanilla Ice, este ceva ce trebuie neapărat menționat. L-am întrebat în decursul discuției noastre dacă este creștin, iar el mi-a răspuns ceva de genul "cândva credeam și eu așa ceva". Mă întreb cum este posibil ca un om să fi fost "cândva" un credincios în Fiul

lui Dumnezeu. Apoi el mi-a arătat un tatuaj pe mâna sa și mi-a spus că are “inima sacră a lui Iisus” (un simbol catolic) tatuat pe piept.

L-am întrebat ce fel de credință avea el la acel moment. Mi-a răspuns că el era implicat în scientologie. Când l-am întrebat cum a ajuns în așa ceva, mi-a dat un răspuns pe care n-o să-l uit până în ziua morții mele. Mi-a zis: “John Travolta a avut o discuție cu mine și așa am ajuns scientolog”.

Am fost uimit de ce am auzit. Ce făcea de fapt John Travolta? El era un om activ pentru ceea ce credea. John Travolta este activ chiar și pentru o minciună, deoarece el crede în acea minciună, și totuși noi, ca și creștini, avem adevărul și totuși ezităm să îl prezentăm și altora? Nu cred că așa trebuie să facem! Nu pot și nu voi lăsa ca John Travolta să fie mai activ decât mine în mărturisirea credinței. Nici tu nu lăsa ca John Travolta să fie mai activ în mărturisire decât tine!

Un alt lucru de ținut minte este că atunci când îți mărturisești credința, Dumnezeu va uda sămânța pe care tu ai plantat-o. Și este posibil ca tu să nu mai știi niciodată de acea sămânță până când vei ajunge în Rai și vei vedea cine a ajuns acolo.

Atunci când i-am mărturisit lui Tiger Woods, și când el a plecat de lângă mine înainte ca eu să îi pot spune cum să ajungă să nu fie declarat vinovat înaintea lui Dumnezeu, eram dezamăgit pentru că mai aveam ceva din mărturisire. Dar ceva mai târziu Dumnezeu mi-a arătat că eu plantasem sămânța adevărului și că El udase acea sămânță. Iată restul întâmplării.

Deoarece simțisem că discuția mea cu Tiger rămăsese neterminată, le-am cerut câtorva persoane să se roage pentru el, și să se roage pentru ca Dumnezeu să facă să crească sămânța pe care eu o plantasem. După aproape o săptămână, un prieten al meu a avut ocazia de a vorbi cu Tiger despre lucrurile veșnice, și unul dintre prietenii lui Tiger a avut chiar posibilitatea de a-i mărturisi Evanghelia în cursul cinei. Dumnezeu a avut la dispoziție în mâna Lui posibilitatea de a continua ceea ce tot El începuse prin mine, și eu nici măcar nu știam de acest lucru! Ar fi trebuit să știu că El se va ocupa de aceasta pentru că este ceea ce El vrea să facă:

...așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sunt nimic; ci Dumnezeu, care face să crească. (1 Corinteni 3:7)

Dacă vorbești cu Dumnezeu, te rog foarte mult să Îi ceri să Îi mântuiască atât pe Tiger Woods cât și pe directorul comercial. Oprește-te chiar acum din citit și roagă-te în clipa asta pentru ei. Și roagă-te și pentru familia ta și prietenii tăi. Dumnezeu este mai mult decât credincios. Întrebarea este: Suntem noi, eu și tu, atât de credincioși? Poate El să conteze pe noi în ce privește înaintarea Împărăției Sale?

Vecinul meu de la un etaj mai sus, Jay, are o fetiță. Au mers cândva într-o călătorie de vacanță în Minnesota. Atunci când pleacă în călătorie, îi place să conducă propria mașină mai degrabă decât să meargă cu avionul, așa că și de data asta se gândise să conducă mașina către Minnesota. I-am dat un plic cu ceva bani pentru a-i fi de ajutor cu cheltuielile pe drum. M-a surprins când am auzit că de fapt s-a decis să meargă cu avionul, așa că i-am spus să primească banii și să cumpere ceva pentru vacanță fiicei sale.

Dumnezeu este mai mult decât credincios. Întrebarea este: Suntem noi, eu și tu, atât de credincioși? Poate El să conteze pe noi în ce privește înaintarea Împărăției Sale?

După vreo 30 de minute, Jay a bătut la ușa mea și mi-a spus că nu poate primi banii, că era prea mult. I-am spus că eu nu pot primi banii înapoi pentru că erau un dar — că Dumnezeu a făcut ca mulți oameni să cumpere prima mea carte, așa că mai aveam ceva dolari în plus și voiam să Îi binecuvântez pe alții din ceea ce eu am primit de la Dumnezeu. I-am spus de asemenea că am învățat în fine că este “mai ferice să dai decât să primești”. I-am spus: “De ce nu ai scoate echipa ta de baschet la o cină după finalizarea campionatului?” Așa că Jay a plecat în Minnesota.

După ce s-a întors din călătoria lui, Jay mi-a spus că s-a gândit îndelung la mine și la banii pe care i-am dăruit. Ai fi putut să vezi în ochii lui că acel cadou l-a binecuvântat cu adevărat. Apoi mi-a dăruit un cadou pe care l-a luat pentru mine din Minnesota, apoi mi-a spus că ar fi vrut să citească din cartea mea, doar că în timpul călătoriei a fost prea ocupat.

Următoarea zi, Jay a trebuit să meargă acasă la o doamnă care avea 4 copii, și ei aveau probleme cu o boală rară, numită lupus (dereglare a sistemului imunitar al organismului prin care propriile celule de apărare devin atacatori). Și

Jay s-a decis ca să dea jumătate din banii pe care îi primise de la mine și să îi ofere doamnei aceea!

La doar o zi după aceasta, aud din nou un bocănit la ușă! Jay avea o privire uimitoare în ochi. Era atât de entuziasmat. Atunci când i-a oferit acei bani doamnei cu copiii, ea a început să plângă. Avea probleme financiare mari și banii primiți au fost o imensă binecuvântare financiară pentru ea. Și se vedea ce impact avusese aceasta asupra lui Jay. A doua zi, am găsit un bilețel lipit pe ușă. Jay îmi trimisese o scrisoare de 2 pagini prin care îmi mulțumise pentru banii pe care îi dăruisem. În scrisoare, el a menționat că avea 29 de dolari și ceva mărunțiș și că voia să cumpere pentru fiica sa de 3 ani, care locuia cu mama ei, prima ei Biblie.

Gândește-te la asta. El nu merge la o biserică, și totuși acum voia să cumpere o Biblie pentru fiica sa. La părinții mei acasă era o Biblie pentru copii, așa că i-am adus-o lui Jay pentru a o dăruii fiicei sale. A fost atât de mulțumitor...L-am întrebat dacă el are o Biblie și mi-a spus că nu are. "Ai vrea o Biblie?", l-am întrebat. Iar el a răspuns afirmativ. Așa că i-am dăruit o Biblie, iar el mi-a cerut ajutorul pentru a începe să o citească.

Atinge pe ceilalți la fel cum Dumnezeu te-a atins pe tine. Acest lucru se poate produce în mii de modalități. Dar este nevoie să ascuți vocea blândă a lui Iisus în inima ta, și să te supui Lui.

Spurgeon a spus următoarele cuvinte:

Dacă ar trebui să predicăm la mii de oameni an după an, și în tot timpul asta să nu fie mântuit decât un suflet, acest singur suflet ar fi plin de recunoștință pentru munca noastră, pentru că un suflet este neprețuit".⁹⁶

Vorbeam la un moment dat unui grup de coreeni (adulți și copii) care veniseră de pretutindeni din SUA. Conferința avea loc la Colegiul Central-Nordic dintr-o suburbie a orașului Chicago.

Atunci când am ajuns la colegiu, am observat că era acolo un grup de fete de vârstă de colegiu, stând la o masă chiar lângă dormitorul unde eram eu cazat. Așa că am început o discuție cu ele. Ele lucrau cu un grup denumit Premier. Scopul grupului era să aducă împreună pe toți studenții care făceau parte din minorități cu 6 săptămâni înainte de începerea școlii pentru a se încheia relații între ei.

Acest lucru părea interesant, dar și mai important era că eu voiam ca ele să afle cum se pot schimba pentru totdeauna viețile lor. Puterea lui Dumnezeu în Numele Domnului Iisus va rupe toate barierele rasiale. Am început să le mărturisesc Evanghelia, dar nici una dintre ele nu voia să ia parte la discuție. Așa că le-am spus că eu am scris o carte și că vreau să le ofer câte un exemplar cu autograful meu.

Pe când semnam eu pe fiecare dintre cărți, una dintre tinere a venit către mine și m-a întrebat cu ce mă ocup. Numele ei era Tamara, și ea coordona activitatea departamentului de diversitate multiculturală din colegiu, care sponsoriza acel eveniment. Ai fi putut să observi din tonul vocii și din limbajul corpului acelei tinere faptul că nu era deloc fericită ca eu să fiu prin preajmă în acea perioadă. Așa că i-am spus deschis cu ce mă ocup. Ea mi-a zis că este în regulă să vorbesc cu acele tinere care organizau evenimentul, dar că nu aș avea voie să vorbesc tinerilor minorităților atunci când aceștia vor sosi în campusul colegiului! Nimic despre o societate liberă, deschisă, unde ne putem exercita dreptul constituțional cu privire la libera exprimare!

Așa că am început să îi mărturisesc credința, și se părea că ea nu voia să audă nimic din toate acestea. Așa că am mers și i-am oferit o carte și am semnat-o. Ceva mai târziu am verificat o cutie de gunoi din apropiere și nu am găsit nici un exemplar din cartea mea! Mă gândeam că o să găsesc acolo cel puțin un exemplar.

Ziua următoare, pe când vorbeam cu unii dintre cei din grupul meu, Tamara a venit către mine. Mi-a spus că era vorba să nu discut cu nici unul dintre tinerii de la colegiu acolo. Am informat-o că am dreptul legal să le vorbesc. Ea mi-a spus că a sunat deja serviciul de pază a colegiului: "Iată-i venind aici".

M-am uitat și într-adevăr de după colțul clădirii a apărut un agent de pază, să tot fi avut ceva peste 20 de ani, și purta ochelari de soare. El s-a uitat la mine și a spus: "Nu puteți să vorbiți celor din campus și să le dați literatură. Dacă nu plecați chiar acum din campus, veți fi arestat". Nu era decât o altă zi normală din viața lui Mark Cahill! Așa că m-am uitat la el și i-am zis: "Eu sunt aici împreună cu grupul de coreeni de aici, și cred că am oricum dreptul să le vorbesc oamenilor de aici".

Acum el se retrăsese în apărare. Cred că se gândise că sunt doar un străin care dormise o noapte în campus. Apoi mi-a spus că am voie să vorbesc cu cei din grupul meu, dar că nu am voie să vorbesc cu alte persoane! L-am privit pe acel tânăr și l-am întrebat: “Mi-am pierdut cumva dreptul constituțional la liberă exprimare în clipa când am pășit în curtea acestui campus?” L-am pus această întrebare de 3 ori, dar nu am căpătat nici un răspuns. Mi-a spus doar că va merge să vorbească cu persoana care ne-a permis să organizăm acel eveniment în campus prin a semna un contract cu organizatorii.

L-am întrebat imediat: “Care este acuzația pe care o aveți împotriva mea?” Nu a putut să îmi spună foarte clar. Așa că l-am privit și am spus: “Am o întrebare pentru tine. Dacă ai muri deseară, ești tu 100% sigur că vei merge în Rai?” Este interesant că dacă ar fi știut cumva că ceea ce făceam eu ar fi fost ilegal, atunci m-ar fi arestat în acea clipă! Dar, bineînțeles, el nu m-a arestat.

Dar el mi-a spus: “Nu am de gând să răspund la întrebarea dumitale acum”. Ceea ce trebuie să reținem este că oamenii pot să aleagă să nu răspundă la această întrebare în această clipă, dar toți vom fi nevoiți să răspundem la această întrebare într-o zi. Așa că am plecat să iau prânzul. Am ajuns așa să stau alături de câțiva jucători de fotbal de la colegiu care aveau o tabără de antrenament în acele zile. Așa că am făcut imediat un meci. Unii dintre ei erau credincioși, alții nu. Un tip catolic mi-a spus că a deschis prima dată Biblia lui în urmă cu doar două zile! El mi-a spus că are niște întrebări, așa că i-am oferit ceva răspunsuri! Toți acei tipi au vrut cartea mea, așa că le-am dat cu bucurie câte un exemplar cu semnătura mea. Pe când semnam cărțile, am tras cu ochiul un pic alături de mine și tocmai a apărut Tamara holbându-se la mine! Nu prea mergeau lucrurile după planurile ei.

În ziua următoare l-am găsit pe acel tip catolic citind deja pe pagina 80 a cărții mele! Și mai apoi am aflat că unul dintre jucătorii din echipa de fotbal începuse un studiu biblic în campus, și am mai aflat că la acel studiu deja participau mai mult de 20 de persoane. Pastorul David, care era liderul grupului, a venit și a vorbit cu șeful campusului despre ceea ce se întâmplase cu mine. Acest lucru se întâmpla într-o zi de luni.

Duminică, doar cu o zi înainte, copiii coreeni s-au împărțit în mai multe grupuri și au mers la mai multe biserici din oraș pentru închinare. Șeful campusului i-a spus pastorului David că un grup de copii coreeni fusese la biserica lui în acea duminică! El spunea că fusese o adevărată binecuvântare pentru biserică și i-a spus pastorului David că ceea ce făceam eu era perfect în regulă și că agentul de pază își depășise atribuțiile și nu știa legea, așa încât el o să se ocupe de el în consecință.

Pastorul David i-a spus apoi că — după ce am vorbit tinerilor în acea seară — vor fi aproape 90 de coreeni care vor face exact același lucru! Șeful campusului a spus că nu are nimic împotriva. Extraordinar!

Noaptea, Domnul a zis lui Pavel într-o vedenie: „Nu te teme; ci vorbește și nu tăcea,

Te rog să nu taci. Domnul vrea ca noi să Îl reprezentăm cu tot curajul și tăria. Și El este cu noi.

căci Eu sunt cu tine; și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți faci rău: vorbește, fiindcă am mult norod în această cetate”. (Faptele Apostolilor 18:9–10)

Te rog să nu taci. Domnul vrea ca noi să Îl reprezentăm cu tot curajul și tăria. Și El este cu noi. El are oameni așezați în toate locurile unde este nevoie de ei — precum șeful campusului — mai mult decât îți poți imagina. Treaba noastră este simplu să apărăm și să prezentăm cu tărie adevărul lui Iisus Hristos.

O parte a copiilor coreeni au avut discuții extrem de bune cu tinerii de la colegiu în decursul acelei săptămâni. Roagă-te pentru mântuirea tinerei Tamara și a agentului de pază.

Spurgeon a spus:

Dacă ar veni un om să îmi spună că a reușit să oprească cascada Niagara cu un singur cuvânt, nu l-aș invidia absolut deloc pentru puterea lui dacă Dumnezeu mi-ar permite să opresc un păcătos din viața lui continuă de păcat. Dacă o creatură și-ar pune degetul în vulcanul Vezuviu și ar stinge astfel flăcările lui, n-aș avea nici o urmă de regret că nu aș avea o astfel de putere, dacă aș putea să stau în fața unui blasfemiator și să îl învăț să se roage în loc să blasfemieze. Această putere spirituală este cea mai mare putere imaginabilă și cea care ar trebui dorită de noi.⁹⁷

Luna Iunie este una dintre cele deosebite. În cele mai multe orașe și state din SUA, s-a ajuns până acolo încât este denumită “Luna Mândriei”. Aceasta înseamnă că este luna în care se celebrează stilul de viață al homosexualilor și lesbienele. Este momentul din an când mișcarea aceasta celebrează ceea ce se petrece în cadrul comunității lor, însă principalul scop este acela de a convinge pe ceilalți, care nu sunt homosexuali și lesbiene, că stilul lor de viață este în regulă.

Întotdeauna m-am gândit că titlul acesta de “mândrie” este unul uluitor pentru a fi asociat cu întâlnirile acestor oameni. Mândria are întotdeauna un renume prost:

Mândria merge înaintea pieirii, și trufia merge înainte căderii. (Proverbe 16:18)

Toți oamenii au nevoie să își dea seama că mândria merge înaintea distrugerii veșnice a omului; și că pentru toți cei care sunt plini de mândrie și atotsuficienți, căderea va veni cu siguranță într-o bună zi.

Luna Iunie 2003 a avut o semnificație specială pentru comunitatea homosexualilor, datorită deciziei Curții Supreme de Justiție, care a spus că relațiile homosexuale săvârșite în intimitate, la locuința celor implicați, sunt legale. Întotdeauna să îți minte că indiferent ce spun oamenii, chiar și acei oameni de la Curtea Supremă de Justiție, Cuvântul lui Dumnezeu va fi întotdeauna deasupra.

Pe vremea aceea, nu era împărat în Israel, fiecare făcea ce-i plăcea. (Judecători 21:25)

Dacă oamenii nu îl urmează pe Iisus, Regele nostru, ei tind să urmeze orice altceva li se pare convenabil. Există întotdeauna consecințe negative în viețile noastre dacă noi insistăm să facem ceea ce credem noi că este drept în loc să facem ceea ce este drept în ochii lui Dumnezeu.

În ultimul sfârșit de săptămână din Iunie, în majoritatea orașelor mari din țară se organizează festivale imense care celebrează ultima victorie a mișcării homosexualilor. În Atlanta, acest eveniment este denumit “Festivalul Mândriei”. În acel an (2003) festivalul a avut loc la câteva zile după decizia Curții Supreme. Așa că îți poți imagina că homosexualii prezenți la festival au fost foarte entuziasmați și gata să dea o mare petrecere.

În cursul ultimilor 6 sau 7 ani, am mers la acest festival în mod continuu. Atlanta găzduiește al doilea mare festival al homosexualilor din SUA, la care participă în mod frecvent 200-300.000 persoane. Și, bineînțeles, motivul pentru care merg la aceste evenimente este să vorbesc măcar cu câțiva dintre cei de acolo și să le împărtășesc adevărul etern. Și la acest festival eram în acel sfârșit de săptămână cam 10 credincioși care făceam același lucru, mărturisindu-L pe Hristos. Și putem cu siguranță să folosim ceva ajutoare la aceste festivaluri. Și asta pentru că la ele vin multe persoane pierdute, și există puțini creștini cărora să le pese cu adevărat de ei pentru a și face ceva în acest sens. De ce am ajuns noi să fugim de păcătoși, în loc să fugim către ei prezentându-le adevărul de care au atâta nevoie?

În ziua de sâmbătă, am observat un grup de șase persoane care stăteau pe o bancă. Așa că m-am rugat și am mers către ei. O tânără s-a desprins de grup pentru câteva clipe pentru a vorbi cu cineva la telefonul ei mobil. Am deschis discuția cu restul grupului, apoi le-am pus tuturor următoarea întrebare: “Atunci când veți muri, ce credeți că veți găsi în lumea de dincolo?”

Dintr-o dată, unul dintre tinerii de acolo s-a uitat după fata aceea care vorbea la telefonul mobil și a strigat-o: “Michelle, vino aici chiar acum”. Nu îmi venea să cred ce se întâmpla. Atunci când tânăra s-a alăturat grupului, acel băiat m-a pus să repet întrebarea. Am făcut acest lucru și într-o clipă ochii tinerei s-au făcut uriași. “Ce se întâmplă?”, am întrebat-o. Iar ea a răspuns: “Acum o săptămână, am vorbit împreună exact despre aceeași întrebare timp de aproape 4 ore!” Apoi mi-a spus că ei de fapt au un carnețel pe care își iau notițe despre ceea ce discută! Așa că am vorbit pentru aproape o oră despre ceea ce se întâmplă după moarte.

De exemplu, în timpul discuției, am întrebat pe un tânăr care este relația sa cu tatăl lui. Mi-a răspuns: “Îl urăsc pe tata!” Și apoi a spus că tatăl lui l-a lovit cândva atât de tare încât aproape că l-a aruncat pe fereastră. Apoi mi-a spus cum tatăl lui îl frigea cu țigara atunci când era mic. Apoi l-am întrebat dacă a avut parte de abuz sexual în viață. Mi-a povestit că pe când era cam la 15 ani, tatăl unui prieten l-a molestat în timp ce era într-o tabără de băieți. Și a mai spus că în acel

moment au început în mintea lui gândurile homosexuale. Pe când îmi povestea toate acestea, niște lacrimi uriașe i-au inundat ochii.

Ceva mai târziu în aceeași zi, am vorbit cu Alex, un băiat de 17 ani. Mi-a povestit că a avut o relație teribilă cu tatăl său. De asemenea, a mai spus că unchiul său l-a molestat sexual timp de 3 ani, de la vârsta de 6 ani.

Adesea noi ne gândim că vedem o problemă, dar în realitate vedem un simptom. De exemplu, mulți oameni gândesc că homosexualitatea este problema. De fapt, ea este doar simptomul. Cercetătorii au aflat că factorii sociali îi împing pe cei mai mulți oameni pe calea homosexualității. Și există în acest sens doi mari factori. Unul îl reprezintă o ruptură în relațiile copil și părintele de același sex. De pildă, există o ruptură în relația dintre fiu și tată sau dintre fiică și mama ei. Adesea, divorțul accentuează aceste lucruri sau faptul că unul dintre părinți nu își găsește timp pentru copii.

Cel de-al doilea factor major care îl împinge pe un copil pe calea homosexualității este abuzul, în mod obișnuit luând forma abuzului de natură sexuală. Așa că la aceste festivaluri avem de-a face cu oameni care duc cu ei o cantitate imensă de suferință și durere în viețile lor, și este nevoie să răspundem acesteia. Și răspunsul stă în puterea, iertarea, vindecarea și eliberarea dată de Domnul Iisus Hristos. Dar de câte ori nu îi condamnă pe homosexuali în loc să le aducem Adevărul care vindecă?

Pentru a fi ajutat în eliberarea de homosexualitate, caută pe internet la adresa organizației Exodus Global Alliance (www.exodusglobalalliance.org) și Stephen Bennett Ministries (www.sbministries.org). Ambele organizații au o mulțime de informații valoroase pe care le poți folosi pentru eliberarea de homosexualitate sau pentru a comunica acestor oameni credința în Iisus Hristos.

Dar să revenim la discuția cu Michelle de la festival: Către finalul discuției noastre, ea s-a uitat la mine și mi-a zis: “Aș fi fost în stare să mor pentru a găsi pe cineva care crede cu atâta pasiune în lucrurile despre veșnicie. Mă uit la tine și se vede pe fața ta și numai expresia ta îmi spune că știi că ceea ce spui este adevărat”.

Gândește-te la lucrul ăsta pentru o secundă. Noi întotdeauna ne gândim că ei au nevoie de cuvintele noastre. Totuși, nu doar cuvintele noastre sunt ceea ce au ei nevoie, ci și maniera în care le spunem îi pot afecta pe oameni conducându-i la Iisus. Nu poți să te prefaci ca fiind un om pasionat. Fie Îl iubești pe Domnul, fie nu Îl iubești. Și atunci când Îl iubești cu adevărat, lucrul ăsta se vede de la distanță de către cei din jurul tău. De la discuția purtată la acel festival, Michelle și un prieten al ei mi-au scris câte un email pentru a-mi cere o copie din prima mea carte. Oamenii înfomețați spiritual sunt în căutarea a ceea ce îi poate mulțumi și împlini pentru eternitate. Dacă Îl ai pe Iisus, atunci îți pasă și de acești oameni care au nevoie de El!

Charles Spurgeon — cred că ai observat că îmi place mult să îl citez, nu? — a spus:

Dacă ar exista doar un om care să nu-L iubească pe Mântuitor, și dacă acea persoană ar trăi în sălbăticia din Siberia, și dacă ar fi nevoie ca toate milioanele de credincioși de pe fața pământului să călătorească până acolo, și fiecare dintre ei să insiste pe lângă ea să vină la Iisus ca să fie mântuită, ar merita tot zelul, munca și cheltuiala. Dacă ar trebui să predicăm la mii de oameni an după an, și în tot timpul ăsta să nu fie mântuit decât un suflet, acest singur suflet ar fi plin de recunoștință pentru munca noastră, pentru că un suflet este neprețuit.⁹⁸

Într-un zbor recent către orașul Dallas, stăteam lângă un tip care locuiește în San Francisco și care avea un accent franțuzesc pronunțat. Era născut în Franța dar locuise în Statele Unite ale Americii în ultimii 15 ani.

Am avut astfel o discuție foarte bună despre viață și despre Dumnezeu. El nu era încă un credincios, dar a fost foarte deschis și a avut o mulțime de întrebări de pus. După ceva timp, el mi-a spus că trebuie să lucreze ceva dar că voia să îmi spună o întâmplare ceva mai târziu.

Cu puțin timp înainte de a ateriza, și-a lăsat lucrul și mi-a spus că tatăl său murise cu șase luni în urmă. Tatăl lui locuia în Franța și datorită diferenței de fus orar, a fost anunțat despre moartea tatălui său la aproape 12 ore.

În dimineața morții tatălui său, fiul său s-a trezit, apoi a adormit la loc. Dar era un fel de stare intermediară – nici complet treaz, nici complet adormit — și a avut o viziune despre un om care vorbea cu el. Persoana aceea avea părul alb și

era ca un evanghelist, dar, după spusele lui, părea a fi mult mai mult decât atât. Și știa că omul acela încerca să îi vorbească despre Dumnezeu, dar el nu îl putea auzi. L-am întrebat de ce nu îl putea auzi și mi-a răspuns: “Pentru că nu voiam să ascult”. Acesta este adevărul! Unii oameni pur și simplu nu vor să asculte atunci când Dumnezeu încearcă să le capteze atenția.

Data de 11 Septembrie a fost ca un fel de ceas deșteptător pentru America. Mulți oameni au început să se gândească la Dumnezeu cu această ocazie. Dar cei mai mulți au părăsit foarte curând căutarea lor către Dumnezeu, înapoiindu-se la viața zbuciumată a lumii acesteia.

Acum fii atent la ce i s-a întâmplat acestui om din avionul cu care zburam împreună: Scena visului s-a schimbat brusc. Dintr-o dată, s-a trezit că era într-o sală imensă de teatru sau un auditoriu. Același om misterios stătea pe scenă împreună cu o mulțime de oameni care erau înaintea lui. Și unul câte unul mergeau către acel om.

Tipul acesta din San Francisco privea toată această scenă de undeva din spatele ei. Și spunea că omul care vorbea era același ca și cel pe care îl văzuse anterior, doar că acum nu îl putea vedea decât de la spate. Avea părul lung, alb, și avea o robă lungă și albă.

Și omul de lângă mine era conștient că această scenă era importantă, dar nu știa ce rol specific avea. Mi-am deschis Biblia și i-am arătat versetul din Faptele Apostolilor 2:17, care citează pe profetul Ioel din Vechiul Testament, care a spus:

După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor prooroci, bătrânii voștri vor visa visuri, și tinerii voștri vor avea vedenii.

Data de 11 Septembrie a fost ca un fel de ceas deșteptător pentru America. Mulți oameni au început să se gândească la Dumnezeu cu această ocazie. Dar cei mai mulți au părăsit foarte curând căutarea lor către Dumnezeu, înapoiindu-se la viața zbuciumată a lumii acesteia.

Chiar și peste robi și peste roabe, voi turna Duhul Meu, în zilele acelea. (Ioel 2:28-29)

Și Dumnezeu face acest lucru chiar și în zilele noastre! Am auzit despre unele întâmplări extraordinare cu visuri pe care unii oameni le-au avut. Cred că Dumnezeu încearcă inclusiv prin intermediul viselor să atingă pe cei necredincioși.

I-am arătat omului cu care călătoream în acea zi versetul din Apocalipsa 1:14 care Îl descrie pe Iisus spunând: “Capul și părul Lui erau albe ca lina albă, ca zăpada; ochii Lui erau ca para focului...” Și de asemenea Marcu 9:3, care spune că atunci când Iisus a fost schimbat la față pe munte, hainele Lui erau de un alb strălucitor nemaiîntâlnit.

I-am spus acelui om că eu cred că el tocmai a avut o viziune cu Dumnezeu înaintea căruia va sta la judecată într-o zi. Așa că l-am întrebat: “Ești pregătit pentru a sta înaintea Lui? Tatăl tău a ajuns în acel loc. Și atât eu cât și tu vom sta înaintea Lui în acea zi a judecății”.

Judecata este gata să vină pentru toți oamenii. Întrebarea este: Ești tu pregătit pentru Ziaa Judecății? Dacă da, îi ajuți tu pe ceilalți din jurul tău să fie pregătiți pentru acea zi? Iată de ce suntem aici. Motto-ul meu este următorul: dacă oamenii încă respiră, înseamnă că au nevoie de Iisus.

*Rodul celui neprihănit este un pom de viață, și cel înțelept câștigă suflete.
(Proverbe 11:30)*

Ar trebui să îți dorești să trăiești toată viața ta ca un om înțelept. În ochii lui Dumnezeu, acela care câștigă suflete este un om înțelept. Fii deci înțelept!

Charles Spurgeon a spus:

Ai nevoie de argumente pentru câștigarea de suflete? Privește către cer și întreabă-te cum pot ajunge păcătoșii să meargă pe străzile de aur și să cânte acea cântare veșnică, dacă nu le va spune cineva despre Iisus, care este atât de minunat în a salva oamenii. Dar cel mai bun argument dintre toate se găsește în rănilor lui Iisus. Dacă vrei să Îl onorezi pe El, dacă vrei să pui mai multe coroane pe capul Lui, atunci cel mai bun mod de a face aceste lucruri este să câștigi suflete pentru El. Acestea sunt lucrurile pe care El le dorește, acestea sunt trofeele pentru care El luptă, acestea sunt comorile pe care El le dorește pentru a Se împodobi cu ele.⁹⁹

Într-o zi am avut parte de o reală inundație în apartamentul meu! O conductă s-a spart undeva, dar echipa de instalatori nu a reușit să descopere unde anume era spărtura — și ei au ajuns să creadă că spărtura de fapt nu era de la apartamentul meu.

În final, au descoperit că problema venea din apartamentul următor. Instalatorii mi-au spus că dacă nu aş fi fost acasă când s-a produs inundația, aş fi avut în casă un strat de apă de 30 de centimetri în tot apartamentul. Aş fi ajuns să îmi trebuiască o arcă pentru a mă descurca prin casă!

Ei, și am început să mă rog. I-am cerut lui Dumnezeu să mă ghideze astfel încât să tratez lucrurile ca și un creștin, chiar dacă eram supărat din cauză că era atât de multă apă în covoare. I-am cerut lui Dumnezeu să îmi ofere oportunitatea de a-L mărturisi pe El acelor oameni pe care i-a trimis în calea mea cu această ocazie.

Tipul care era șeful echipei de instalatori se numea Ramadan. Era un nume de musulman! Pe când am început să îi mărturisesc credința, am descoperit că el era un creștin bine ancorat în credință. Mi-a spus că nu a dorit să își schimbe numele pentru că voia să aibă uși deschise pentru a-L mărturisi pe Iisus altor persoane! I-am dat un exemplar din prima mea carte, și a fost atât de încântat să o primească.

Un pic mai târziu, un tip a sosit pentru a tăia partea de covor distrusă și pentru a o duce la gunoi. Numele lui era Laurence. Pe când am început să îi vorbesc, el s-a deschis cu adevărat. Nu era credincios, dar am reușit să vorbim mai mult de 20 de minute despre cum poate să ajungă să fie salvat de la iad. Și voia o carte care să descrie acest lucru, așa că nu am ezitat să îi dau o carte a mea. La fiecare sfârșit de săptămână, el merge să o viziteze pe mama lui, care era pe moarte din cauza bolii lupus. Și o ajuta chiar să își plătească medicamentele și tratamentul. Tocmai ce promisem o binecuvântare materială de la niște frați din Alabama, și m-am decis atunci să îl binecuvântez la rândul meu pe acel om și astfel să îi fiu de ajutor cu plata cheltuielilor de tratament ale mamei sale.

Am avut apoi șansa să mă rog pentru el când a plecat, și omul acela chiar a fost mișcat de gestul meu. Puteam vedea acest lucru în ochii lui, și la final mi-a spus cât de mult a contat pentru el faptul că mi-am luat ceva timp pentru a vorbi cu el despre lucrurile veșnice.

Oamenii sunt însetați pentru adevăr. Dăruiește-le apa vie a lui Dumnezeu care să le potolească setea sufletului lor. Ieși din zona ta de confort veche și lipsită

de viață. Singurul loc unde viața se trăiește cu adevărat, este în afara zonei tale de confort. Predicam cândva la o conferință de tineret în Tennessee și iată mai jos o versiune mai scurtă a unei scrisori pe care am primit-o de la unul din pastorii de tineret care a fost prezent la acea conferință:

Eram în ajunul Anului Nou. Pe drumul către casă [de la campus] ne-am oprit la un restaurant Taco Bell pentru a lua prânzul. Când tocmai am ajuns acolo, ni s-a spart un cauciuc de la mașină, așa că am chemat un mecanic. În timp ce așteptam noi să vină mecanicul, Desi și-a dat seama că o bucată din plăcuța de frână s-a spart și a ricoșat în cauciuc, spărgându-l.

Așa că imaginează-ți-l pe Desi încercând să găsească o piesă pentru un autobuz vechi de școală în ajunul Anului Nou! Și pe mine stând blocată la restaurantul Taco Bell împreună cu alți 19 tineri – timp de 4 ore!

Dar de la astfel de situații încep să se petreacă miracolele. Unul câte unul, tinerii au început să intre în autobuz, să își ia fiecare copia după cartea “Singurul lucru ce nu-l poți face în Rai” pe care au primit-o de la tine. Cei mai mulți dintre copii primiseră această carte dar încă nu apucaseră să o citească vreodată. Dar în acel moment erau blocați la acel restaurant, așa că au profitat de acel moment pentru a citi din carte. Apoi, unul câte unul, au început să-L mărturisească pe Hristos — atât la restaurantul Taco Bell cât și la benzinăria din apropiere.

Am fost surprinsă atunci când a sosit un alt autobuz care ne-a luat. L-am întrebat pe șofer cum a ajuns acolo, deoarece trecuseră deja 4 ore de când soțul meu plecase după ajutor și nu aveam nici o veste de la el. Ne-a spus că pe când era în Knoxville, era în preajmă când soțul meu descria cuiva problema pe care o aveam noi cu autobuzul și pentru că avea o firmă de transport de călători, s-a decis să ia unul dintre ele și să vină să ne ducă înapoi la motelul în care fusesem cazați.

Copiii au început apoi să se scotocească de banii care le mai rămăseseră astfel încât au mai putut plăti o noapte la motel, după ce directorul acestuia ne-a făcut o reducere generoasă de preț. Apoi acei copii au fost atât de înflăcărați pentru Iisus încât directorul motelului a fost nevoit să vină să vorbească cu noi pentru că avusese niște reclamații despre “prea mulți oameni care vorbeau despre Iisus”! (În final am aflat că era vorba despre doar o reclamație)

Acea seară s-a încheiat cu o mare binecuvântare pentru toți. Copiii au spus că acea carte le-a schimbat felul în care gândeau despre creștinism! Ei au povestit despre cât de speriați erau înainte în ceea ce privește mărturisirea credinței, și

despre cât de ușor le venea acum să mărturisească. Și au început să fie preocupați de soarta oamenilor de acasă, din Indiana.

Voiau să facă liste cu tinerii din școala lor și să își împartă între ei listele pentru a face astfel încât fiecare copil să audă despre Iisus.

A fost atât de minunat cum Dumnezeu a lucrat în viețile lor, Mark. Ce binecuvântare!

Când eu însămi am auzit mesajul tău, parcă Dumnezeu ar fi dat jos de pe ochii mei un văl! Citeam destul de mult Cuvântul lui Dumnezeu, eram destul de ocupată cu tot felul de activități de misiune ... dar îmi lipsea apropierea de Dumnezeu, și nu înțelegeam de ce. (e interesant cum poate satan să îi influențeze până și pe creștini)

Apoi parcă o tonă de cărămizi m-a lovit: mă oprisem din mărturisirea Evangheliei. Da, copiii vin la Domnul prin intermediul misiunii. Dar îmi lipsea mărturisirea Evangheliei în afara misiunii pe care o făceam cu acei copii! Este ca și cum eu eram "ocupată cu lucrarea Domnului" dar uitasem cum este cu adevărat să fii în lucrarea Domnului: minunăția de a fi în unitate cu Dumnezeu atunci când ești în lucrarea de câștigare a sufletelor pentru El; având dorința aprinsă, înflăcărată pentru câștigarea sufletelor; văzând cum El aranjează toate lucrurile în timpul cât mărturisești!

Iar mesajul tău chiar a prezentat aceste lucruri. Dumnezeu te-a folosit cu adevărat pentru a-i atinge pe tinerii din grup și pe liderii lor!

De ce oare se întâmplă că tinerii aud adevărul despre cum să mărturisească Evanghelia celor pierduți și se pun pe treabă, în timp ce unii dintre noi, adulții, ne gândim atât de mult la acest lucru și totuși nu facem nimic din punct de vedere practic?

Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor, sau bunăvoința lui Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos. (Galateni 1:10)

Căci au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu. (Ioan 12:43)

Nu contează deloc ceea ce spun despre tine șeful tău sau prietenii tăi. Tot ceea ce contează este ceea ce Iisus spune despre tine. Așa că nu fi un om care

caută să fie plăcut oamenilor. Fii plăcut lui Dumnezeu! Este singurul mod adevărat de a trăi!

Charles Spurgeon a spus:

Dacă nu ai avut niciodată nopți fără somn, dacă nu ai lăcrimat niciodată, dacă inima ta niciodată nu a bătut ca și cum ar fi gata să explodeze, nu ai nici cea mai vagă idee despre ce înseamnă să fii zelos. Nici nu cunoști începutul zelului adevărat, pentru că în inimă se găsește fundamentul zelului creștin. Inima trebuie să îți fie îngreunată de durere și totuși înălțată de ardoare sfântă. Inima trebuie să îți fie vehementă de dorință, vibrând continuu pentru gloria lui Dumnezeu, altfel niciodată nu vom ajunge să cunoaștem zelul pe care Dumnezeu vrea să îl avem.¹⁰⁰

Psalmistul a scris astfel:

Ca luna, va dăinui pe vecie, și ca martorul credincios din cer. (Psalmul 89:37)

Luna trebuie să fie îndreptată corect către soare pentru ca oamenii să poată vedea lumina soarelui reflectându-se pe suprafața lunii. Apoi m-a izbit următorul gând: nu este același lucru cu acei care sunt credincioși în Domnul Iisus Hristos? Nu este normal ca noi să reflectăm lumina Fiului?

Mă gândeam la acest verset într-o zi. Luna este un martor credincios pe cer. Și știm din primul capitol al acestei cărți (despre creație) faptul că luna glorifică pe Dumnezeu prin mărturisirea miracolului creației acolo pe cer.

Privim la lună, și ne minunăm despre cum poate sta ea acolo, suspendată în spațiu. Ne minunăm despre cât de minunat este aranjat acest univers, despre cum oa-

menii de știință ne pot spune cu exactitate ziua când este lună plină sau când o eclipsă va avea loc. Și știm că luna joacă un rol major în ceea ce privește marea și chiar mișcarea de rotație a pământului. Dar nouă celor care suntem oameni obișnuiți, care nu suntem atât de preocupați de detaliile științifice, luna face un lucru de bază: reflectă lumina soarelui. Poate fi lună plină, primul pătrar sau ultimul pătrar. Dar iată care este cheia: luna trebuie să fie îndreptată corect către soare pentru ca oamenii să poată vedea lumina soarelui reflectându-se pe suprafața lunii.

Apoi m-a izbit următorul gând: nu este același lucru cu acei care sunt credincioși în Domnul Iisus Hristos? Nu este normal ca noi să reflectăm lumina

Fiului? Ar trebui să reflectăm lumina Fiului lui Dumnezeu în această lume. Dar care este cheia pentru acest lucru? Trebuie să fim corect poziționați în relația noastră cu Fiul.

Atunci când citim Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia, când ne supunem și împlinim ceea ce ne învață, atunci când ne rugăm, ne închinăm lui Dumnezeu și trăim din plin realitatea credinței autentice, atunci putem reflecta lumina lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și astfel putem lumina viețile altor oameni. Ei sunt înfometaji după adevăr, și noi ar trebui să ne dorim să reflectăm acel adevăr asupra lor.

Charles Spurgeon a spus:

*Sunt sigur de asta: este imposibil să știi care este valoarea mântuirii fără să îți dorești să îi vezi pe alții mântuiți. După cum a spus și Whitfield, renumitul predicator: "Imediat ce am fost convertit, mi-am dorit să fiu mijlocul prin care toți cei pe care aveam să îi cunosc vreodată să ajungă să fie și ei convertiți. Și înainte de asta jucam cărți cu ceva prieteni tineri, cu care eram părtași la păcat. Primul lucru pe care l-am făcut după mântuire a fost să merg la casele lor pentru a vedea ce pot face pentru mântuirea lor. N-aș fi putut să mă odihnesc până când aș fi avut bucuria de a vedea pe mulți dintre ei aduși la Mântuitorul."*¹⁰¹

Am predicat recent la un seminar de studiu biblic în Atlanta. Unul dintre participanți era Ernie Johnson, care găzduiește emisiunea "În culisele campionatului național de baschet" pe unul din posturile de televiziune ale rețelei Turner. El este un om al lui Dumnezeu foarte smerit, așa că am avut o discuție foarte bună după seminar. M-a invitat să vin într-una din emisiunile lui de la studiourile TNT. Așa că am mers acolo într-o seară de miercuri. Când am ajuns în parcare, am început să vorbesc cu agentul de pază. El mergea în mod consecvent la biserică, dar nu era 100% sigur că va merge în Rai atunci când va muri. Am semnat pe o carte de a mea, i-am dat-o și am parcat mașina.

Ernie a venit apoi și m-a condus în biroul său, unde am avut o discuție foarte interesantă, însă la scurt timp el a trebuit să meargă pentru a se pregăti pentru emisiune. Așa că a spus uneia dintre doamnele cu care lucra acolo ca să vină să vorbească cu mine. Și astfel am avut o discuție foarte interesantă cu acea doamnă. La acel moment din viață ea se afla în căutarea adevărului. Crescuse într-

o familie catolică, dar îşi dorea mult să afle adevărul. Pe când Ernie intra înapoi în birou, eu am semnat pe un exemplar din cartea mea şi l-am dăruit acelei doamne.

Aşa că priveşte şi caută oportunităţile de a mărturisi Evanghelia oriunde te afli. Aceste oportunităţi se află la orice colţ, la orice pas.

Ernie şi cu mine am mers apoi pe scena unde se făcea filmarea emisiunii şi mi-a arătat câte ceva din studio. Eram interesat să văd cum era organizată emisiunea şi studioul, aşa că mi-a arătat aproape totul de pe acolo.

Înainte ca emisiunea să înceapă, Magic Johnson, Charles Barkley şi Kenny Smith, care erau invitaţi în emisiune, stăteau împreună într-o cameră de control, priveau un meci de baschet şi tot comentau. Şi mai mult vorbeau decât să se uite la meci!

După prima repriză, dar înainte de emisiunea de la finalul meciului, am avut posibilitatea de a vorbi cu Magic Johnson timp de aproape 20 de minute despre Dumnezeu. A fost o discuţie foarte interesantă. Magic nu şi-a desprins ochii de la mine în tot acest timp, cu excepţia unui singur moment.

Magic merge în mod consecvent la o biserică în Los Angeles, şi el a crescut cumva în biserică. La un anumit moment, am privit la colţul celălalt al camerei către Charles şi i-am spus lui Magic: “Ai vrea să îl vezi pe Charles în Rai într-o zi?” Mi-a răspuns afirmativ. L-am privit înapoi şi i-am zis: “Bun, dar ce faci tu pentru ca acest lucru să se întâmple?” Acel moment a fost unul tensionat, dar oamenii au nevoie să fie provocaţi pentru a îşi mărturisi pe Iisus Hristos în vieţile lor. Cu siguranţă că am vrea să vedem pe ceilalţi în Rai într-o bună zi, dar întrebarea care se pune este: Ce faci tu pentru ca acest lucru să se întâmple? Am pus autograful meu pe cartea mea legată de mărturisirea Evangheliei şi i-am dăruit-o lui Magic. Ernie Johnson mi-a spus mai târziu că Magic i-a zis: “Îmi place mult de prietenul tău pe care l-ai adus aici în această seară”.

După emisiune, Charles şi cu o parte a personalului care lucra acolo au mers în oraş în Atlanta în zona barurilor. Şi am decis să merg şi eu cu ei. În primul club unde am mers, un tip mi-a spus la finele conversaţiei mele cu el: “A fost o seară extraordinară să vorbesc cu tine despre lucrurile spirituale”.

O tânără mi-a spus că ea îl iubea pe Domnul cu toată inima ei, dar că îi plăcea să bea și să danseze. Am întrebat-o dacă a existat vreo persoană care să fi murit în acel bar și care să fi ajuns în iad. “Da”, a răspuns ea.

Am întrebat-o apoi ce anume face ea în legătură cu acest lucru. Și tânăra a început să plângă. Dacă noi spunem că noi credem în Dumnezeu dar nu facem nimic legat de faptul că oamenii mor și merg în iad, atunci întrebarea care se pune este: Credem noi cu adevărat în Dumnezeu? Charles Spurgeon a spus cândva: **“Nu ai nici o dorință ca și alții să fie mântuiți? Atunci nici tu nu ești mântuit, fii sigur de asta”**. Cei mai mulți oameni care pretind că sunt creștini ar trebui să aibă o dorință vie ca și alții să fie mântuiți. Dar pur și simplu nu știu cum să își mărturisească credința.

Aș vrea să te încurajez din nou să ceri de la noi un exemplar din prima mea carte, intitulată *“Singurul lucru pe care nu-l poți face în Rai”*, așa încât să înveți cum să îți mărturisești credința în mod biblic (www.markcahill.org sau www.wdjd.ro).

La puțin timp după aceea, am mers într-un alt club din acea zonă. Terrell Owens, jucător la San Francisco 49 și la Philadelphia Eagles, era și el în club în acel moment. Și am avut ocazia să vorbim pentru câteva timp. L-am privit în ochi și i-am pus următoarea întrebare: “Dacă ai muri în seara aceasta, ești 100% sigur că vei merge în Rai?”

Pe când am ieșit din club, am oferit câteva broșuri evanghelice personalului de la club. Și un tip a vrut să vorbim câteva minute. I-am spus că am scris o carte și i-am dat o carte de vizită astfel încât să îmi scrie pe email adresa lui poștală unde să îi pot trimite cartea mea. Apoi am plecat pentru că deja era ora 3 și jumătate dimineața. Dar după câteva zile, acel tip mi-a scris pe email și astfel i-am putut trimite cartea pe care i-am promis-o. Oriunde ai merge sunt oameni care așteaptă ca să vină cineva să le spună Evanghelia. Așa că dacă știi acest lucru, mergi și spune oamenilor Vestea Bună!

Charles Spurgeon a spus:

În zilele noastre politețea lumească cere adesea creștinilor să nu aducă vorba despre religia lor în compania altor oameni. Jos cu această politețe! Este politețea

iadului. Politețea adevărată față de sufletul aproapelui meu mă determină să îi vorbesc, să îi spun Evanghelia atâta timp cât eu cred că acel suflet este în pericolul pieirii veșnice.¹⁰²

Spurgeon a mai spus:

Acum că te-ai alăturat Bisericii lui Dumnezeu, este posibil să fii mulțumit în starea ta de tăcere? Ești tu mulțumit să îi lași pe cei din jurul tău să se scufunde în iad? Ce? Să nu vorbești niciodată despre dragostea lui Hristos? Să nu vorbești niciodată despre mântuirea propriilor tăi copii? Poate acest lucru să fie în regulă? În Numele lui Dumnezeu, trezește-te! Pentru ce ai fost lăsat aici pe pământ? Dacă nu ar mai fi rămas nimic de făcut aici pe pământ, de ce ai mai fi fost lăsat aici, în această lume păcătoasă?¹⁰³

Atunci când mergi la o înmormântare, nu te prinde în minciuna că acea persoană este moartă. Pur și simplu acest lucru nu este adevărat. Da, trupul acelei persoane este mort, dar tripul este doar “vehiculul” folosit de sufletul acelei persoane pentru a “naviga” pe acest pământ. Sufletul este adevărata persoană, nu trupul. Și sufletul este nemuritor. Nu poate muri – ci doar se mută în alt loc.

Așa că sufletul oricărei persoane după moarte este fie viu și în Rai, fie viu și în iad. Una dintre cele două destinații: asta este tot. Ce faci pentru a te asigura că fiecare persoană pe care o întâlnești va fi împreună cu tine în Rai într-o bună zi?

Acum citește ultima dorință și testamentul unui om a cărui pasiune pentru sufletele pierdute și-a avut izvorul în dragostea lui pentru Domnul Iisus Hristos:

PĂRTĂȘIA CELOR CARE NU SE RUȘINEAZĂ

(Ultimile cuvinte ale unui martir creștin din Africa)

Fac parte din “Părtășia celor care nu se rușinează”. Zarurile au fost aruncate. Am trecut linia de demarcație. Decizia a fost luată. Sunt un ucenic al Domnului Iisus Hristos. Nu voi privi înapoi, nu voi abandona, nu voi încetini, nu mă voi întoarce, și nici nu voi sta liniștit.

Trecutul meu este răscumpărat, prezentul meu are un sens clar iar viitorul meu este asigurat.

Am terminat cu traiul mediocru, am încheiat cu mersul atât cât pot vedea, cu planificarea pe termen scurt, cu genunchii moi, cu visele fără culori, cu viziunile monotone, cu vorbirea lumească, am terminat cu dărnicia ieftină și cu țelurile mărunte.

Drumul meu este stabilit, mersul meu este rapid, țelul meu este Raiul, cărarea mea este îngustă, calea mea este aspră, însoțitorii puțini, dar Ghidul meu este de încredere iar misiunea mea este clară.

Nu voi ceda, nu mă voi răsturna, nu voi încetini, și nici nu voi conțeni să vorbesc până când nu voi termina de predicat, de rugat, de plătit, de acumulat și de apărut cauza lui Hristos.

Trebuie să alerg până la întoarcerea Sa, să dăruiesc până la ultima picătură, să predic până toți vor afla și să lucrez până El va veni. Și când El va veni pentru a-i lua pe ai Lui, nu va avea nici o problemă să mă recunoască. Culoarele mele îi vor fi clare.

“Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos” [Romani 1:16]¹⁰⁴

Aceasta este pasiunea unui suflet mântuit care înțelege tragedia oamenilor care mor nemântuiți. El și-a dedicat viața pentru a aduce cât mai mulți oameni în Împărăția lui Dumnezeu.

Sper că aceste lucruri pe care ți le-am prezentat să te încurajeze acum când îți începi călătoria în a face ca oricine îți iese în cale să fie într-o zi împreună cu tine în Rai și să îți spună: “Hei, îți mulțumesc că mi-ai spus cândva despre ceea ce a făcut Iisus pentru mine!”

O lume pierdută trebuie atinsă cu Evanghelia lui Hristos și acum este momentul pentru a face acest lucru!

***SINGURUL LUCRU PE CARE NU ÎL ȘTIM,
TOTUȘI, ESTE CÂT TIMP MAI AVEM DE
TRĂIT PE PĂMÂNT.***

Capitolul 12

TIC-TIC-TIC

“Trăiește-ți fiecare zi ca și cum ar fi ultima și într-o zi vei fi drept”

AUTOR ANONIM

Atunci când mergi într-o arenă de baschet, acolo se găsește întotdeauna o tabelă pentru scor și un ceas. Într-o zi mă uitam la acel ceas cum ticăia. Cinci, patru, trei, doi, unu, zero — un sunet tare s-a auzit și meciul a luat sfârșit.

Apoi m-a lovit un gând: viețile noastre sunt exact ca și acel ceas. Ceasul nostru ticăie în fiecare zi ultimile secunde, și va veni ziua când vom muri. Dar ceasul ticăie întotdeauna. Singurul lucru pe care nu îl cunoaștem este cât timp a mai rămas de măsurat pe ceas. Dar știm cu siguranță un lucru: Ceasul continuă să ticăie – tic, tic, tic... Ce ai de gând să faci cu timpul care ți-a rămas?

Charles Spurgeon a spus:

Ascultă pentru o clipă la ticăitul aceluia ceas! Este sunetul pulsului veșniciei. Este sunetul pașilor morții apropiindu-se de tine! La fiecare ticăit al ceasului, sunetul pașilor morții se aude tot mai tare, apropiindu-se de tine, chiar înapoia ta!¹⁰⁵

Spurgeon a mai spus:

Ascultă ticăitul ceasului! Când pendulul ceasului merge înainte și înapoi, îți spune chiar ție: “Acum sau niciodată! Acum sau niciodată! Acum sau niciodată! Acum sau niciodată!” Îți vei încredința tu sufletul tău lui Iisus Hristos?¹⁰⁶

Dumnezeu ne avertizează că ar trebui să prețuim fiecare clipă a vieții noastre în ceea ce privește relația noastră cu El:

Răscumpărați vremea, căci zilele sunt rele. (Efeseni 5:16)

Trebuie să îți folosești timpul cu înțelepciune. Trăim vremuri rele. Vedem lucruri care se întâmplă în zilele noastre pe care unii dintre noi nu ne-am fi așteptat să le vedem vreodată în viețile noastre; și totuși, ele se întâmplă.

Dacă dăruiești cuiva cămașa ta, poți să mergi la un magazin să îți cumperi o altă cămașă. Dacă dăruiești cuiva 100 dolari, poți să mergi la serviciu și să câștigi banii înapoi. Dar timpul este un lucru pe care, odată dat, nu mai poate fi câștigat înapoi. Dumnezeu cunoaște ziua în care te-ai născut și cunoaște ziua când vei muri. Traiul tău pe pământ este limitat și zboară; are o limită bine definită. Dar când vei pași în lumea cealaltă, timpul este infinit.

Ce faci tu cu timpul care ți-a mai rămas aici pe pământ pentru a fi sigur că veșnicia ta va fi o bucurie? Charles Spurgeon a spus:

Raiul și iadul sunt aproape de tine. Atât de aproape încât chiar înainte de următorul ticăit al ceasului poți fi în Rai. O, dar cât de mult ar trebui să ne gândim la aceste lucruri ca fiind atât de aproape, în loc să le ignorăm pentru că ni se par atât de îndepărtate! Chiar în această zi, înainte ca soarele să apună, unii dintre cei care citesc aceste rânduri pot ajunge să cunoască realitatea iadului sau a Raiului.¹⁰⁷

ULTIMILE CUVINTE

Unul dintre lucrurile cele mai uimitoare pe care ai putea să le faci este să citești ceea ce au spus oamenii înainte de a muri — ultima frază pe care au spus-o înainte de a-și da ultima respirație. Poți învăța o mulțime de lucruri despre ceea ce a fost important pentru acești oameni, doar citind ceea ce au spus ei înaintea morții. Și ar putea să îți dea ceva idei despre ceea ce le-a rămas acelor oameni din această viață după ce și-au dat ultima suflare.

Citatele de mai jos sunt preluate din “Biblia cu dovezi” de Ray Comfort.

Cardinalul Borgia: “M-am pregătit pentru toate lucrurile din viața mea, cu excepția morții și iată-mă azi că mor nepregătit pentru ceea ce urmează”.

Regina Elisabeta I: “Toate posesiunile mele dispar într-o clipă a vieții”.

Thomas Hobbs (autorul ateu al cărții “Leviatanul,” scrisă pentru a justifica domnia despotică a regilor și opresiunea acestora la adresa oamenilor): “Sunt pe punctul de a începe ultima mea călătorie; o aruncare imensă în întuneric”.

Anne Boleyn (soția lui Henry al 8-lea, care a și executat-o): “O, Doamne, ai milă de sufletul meu. O, Dumnezeu, ai milă de sufletul meu”.

Henry, Prințul de Wales: “Legăți-mă strâns cu o funie, dați-mă jos din pat și puneți-mă în cenușă, așa încât să mor cu rugăciuni de pocăință înaintea lui Dumnezeu pe care l-am insultat cu faptele mele. O! Degeaba mi-aș mai dori acel timp pe care l-am petrecut cu voi în recreații și petreceri nefolositoare”.

Socrates: “Toată înțelepciunea acestei lumi nu este absolut nimic atunci când ne aflăm pe punctul de a părăsi acest pământ. Dacă ar fi existat o fundație pe care să ne clădim viața, atunci trebuie să fi fost cuvintele divine”.

Tony Hancock (actor englez de comedie): “Nimeni nu va ști vreodată că eu am existat. Nu am nimic de lăsat în urma mea. Nimic. Nimeni nu va plânge după mine. Și asta este cea mai amară experiență a întregii vieți”.

Filip al III-lea, regele Franței: “Ce socoteală am să dau eu lui Dumnezeu! Cât de mult mi-aș dori să fi trăit viața altfel decât am trăit-o”.

Voltaire (filosof sceptic): “Sunt abandonat de Dumnezeu și de oameni! Aș da jumătate din averea mea doar să mai pot trăi încă șase luni. Apoi voi merge în iad; și tu vei merge cu mine. O, Hristos! O, Iisus Hristos!”

Acest scriitor francez a spus cândva despre Domnul Iisus: “Blestemați-l pe nenorocit!”

Aldous Huxley (umanist și ateu): “Este jenant pentru mine că am fost preocupat toată viața mea de problemele vieții omului și că am aflat că la finele vieții omul nu are nimic de oferit ca și sfat decât: Încearcă să fii un pic mai bun”.

Karl Marx: “Dă-i drumul, du-te de la mine viață! Ultimile cuvinte sunt pentru nebunii care nu au spus suficient în viața lor!”

Napoleon: “Mă minunez de faptul că în timp ce visele ambițioase ale mele și ale lui Alexandru și ale lui Cezar s-au risipit în aer, un țăran iudeu, Iisus Hristos, este capabil să țină în mâinile Sale secole de istorie, și este în măsură să controleze destinele oamenilor și ale națiunilor”.

Diana, Prințesa de Wales (conform înregistrărilor poliției): “O, Dumnezeul meu. Ce s-a întâmplat?”

James Dean: “Zilele mele de distracție s-au dus”.

Jonathan Edwards (evangelist): “Crede în Dumnezeu și nu ai de ce să te temi.”

Patrick Henry: “Doctore, îmi doresc să vezi cât de reală și de benefică este credința în Hristos pentru un om care stă să moară”

(În ultimele lui notițe a scris: “Aceasta este toată moștenirea pe care o dau familiei mele dragi: Credința în Hristos care le va da pe Acela care îi va face bogați în El.”)

D. L. Moody (evangelist): “Văd pământul micșorându-se și Raiul deschis. Dumnezeu mă cheamă la El”.

William Shakespeare: “Îmi predau sufletul în mâinile lui Dumnezeu, Creatorul meu, cu speranța și credința sigură că, doar prin meritele lui Iisus Hristos, Mântuitorul meu, voi fi părtaș la viața veșnică, și că trupul meu va merge în pământul din care a fost făcut”.

Martin Luther: “În mâinile Tale, Doamne, îmi încredințez sufletul! Tu m-ai răscumpărat, o, Dumnezeul adevărului!”.

John Milton (poet englez): “Moartea este cheia cea mare care deschide palatul veșniciei”.

Charles Dickens: “Îmi predau sufletul înaintea milei lui Dumnezeu, prin Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, și îi implor pe copiii mei dragi să încerce cu smerenie și umilință să se ghideze în viață după învățăturile Noului Testament”.

Daniel Webster: “Încă trăiesc.”

Dar pe când trecea în lumea de dincolo, el a spus: “Marele mister este Iisus Hristos și Evanghelia. Care ar fi situația noastră dacă nu am avea speranța nemuririi? ... Mulțumesc lui Dumnezeu, că prin Evanghelia lui Iisus Hristos a adus la lumină viața și nemurirea”.

Andrew Jackson: “Dragii mei copii, nu vă îngrijorați de mine ... eu sunt al lui Dumnezeu. Apartin Lui. Eu plec de la voi doar pentru scurt timp și ... sper și mă încred în faptul că vă voi întâlni pe toți în Rai”.

Henry Ward Beecher: “Acum începe descoperirea misterului”.

Beecher, un om luminat, nu a avut răspunsul la misterul vieții de după moarte. Beecher ar fi putut să nu știe adevărul, dar tu, după citirea acestei cărți, îl știi. Întrebarea este: Ce vei face tu cu adevărul pe care îl știi?¹⁰⁸

Când John Owen, marele puritan, și-a așezat capul pe patul de moarte, i-a dictat secretarei sale o scrisoare adresată unui prieten astfel: “Sunt încă pe tărâmul

celor vii”. Apoi , dintr-o dată, Owen a strigat: “Stop! Schimbă ceea ce am spus cu următoarea frază ‘Sunt încă pe tărâmul celor morți, dar sper că în curând voi ajunge pe tărâmul celor vii’”¹⁰⁹

Timpul trece, dar va veni cu siguranță momentul când fiecare dintre noi vom trece din această lume în cealaltă. Ultima ta răsuflare poate fi chiar azi. Care ar fi atunci ultimile tale cuvinte?

Tu: _____

Cum ar fi fost dacă ai fi avut parte de o viață mai lungă? Cum ar fi fost dacă ai fi trăit viața ta într-un mod diferit de felul cum ai trăit-o? Cum ar arăta cuvintele pe care ți-ai dori să le scrii înainte de moarte? Și cum ar fi dacă ai fi putut chiar să trăiești viața care să reflecte acele cuvinte în realitate? Care ar fi acele cuvinte?

Tu: _____

... ai lăudat pe dumnezeii de argint, de aur, de aramă, de fer, de lemn și de piatră, care nici nu văd, nici n-aud, și nici nu pricep nimic, și n-ai slăvit pe Dumnezeu în mâna căruia este suflarea ta și toate căile tale... (Daniel 5:23)

Dumnezeu este Cel care ține suflarea ta, și deci chiar viața ta, în mâna Lui. El o poate lua de la tine în orice clipă și te poate arunca în eternitate. El este Cel care a ales să îți mai dea până și răsuflarea din chiar această clipă. Ce ai de gând să faci cu această răsuflare? Îl vei slăvi pe Dumnezeu sau nu? Este alegerea ta.

Această carte a fost scrisă de mine și acum tu ai citit-o. Atunci când o vei lăsa din mână și îți vei conduce viața în continuare, ține minte asta: Cuiva îi vei sluji, cel puțin de acum înainte – ori lui Dumnezeu, ori lui satan.

Dar te rog, ține minte că în timp ce tu încă respiri, Dumnezeu a ales să îți mai dea posibilitatea să respiri chiar și pentru această clipă. Singura întrebare

este: Ce faci tu cu respirația și viața pe care Dumnezeu ți le dă în fiecare clipă? Dacă nu ești mântuit, acum este momentul să te predai lui Dumnezeu. Dacă ești mântuit, trăiește radical schimbat pentru El. Odată ce mori și mergi în Rai sau în iad, nu există posibilitatea de a trece dintr-un loc în altul.

Adevărul a fost descoperit. Călătoria vieții tale continuă.

Te implor, fă în așa fel încât să mori fără să ai lucruri nerezolvate în ce privește eternitatea ta.

Dumnezeu este Cel care ține suflarea ta, și deci chiar viața ta, în mâna Lui. El o poate lua de la tine în orice clipă și te poate arunca în eternitate. El este Cel care a ales să îți mai dea până și răsufierea din chiar această clipă. Ce ai de gând să faci cu această răsufiere?

Fă în așa fel încât să nu ai regrete în Ziua Judecării. Nu-ți irosi viața. Încă sunt momente din viața ta care sunt de trăit.

Mă întreb cum vei trăi acele momente din viața ta care mai sunt de trăit.

Folosește timpul tău în mod înțelept ...

RESURSE

The New Evidence That Demands a Verdict, Josh McDowell

101 Scientific Facts in the Bible, Ray Comfort

Creation: Remarkable Evidence of God's Design, Grant Jeffrey

God Doesn't Believe in Atheists, Ray Comfort

Reasons for Believing, Dr. Frank Harber

The Collapse of Evolution, Dr. Scott Huse

The Evolution of a Creationist, Dr. Jobe Martin

The Signature of God, Grant Jeffrey

Pagini de internet

www.answersingenesis.org

www.probe.org

www.roncarlson.com

www.str.org

www.livingwaters.com

www.wdjd.ro

NOTE DE FINAL

- 1) The Barna Group, *Americans Describe Their Views About Life After Death*, Oct. 21, 2003.
- 2) Ibid.
- 3) Sir Winston Churchill, <http://en.wikiquote.org/wiki/Winston_Churchill>
- 4) Robert Jastrow, *Until the Sun Dies*, (New York: W. W. Norton, 1977), 21.
- 5) F. Darwin, ed., *The Life and Letters of Charles Darwin* (New York: D. Appleton & Co., 1905), 276.
- 6) C. S. Lewis, *God in the Dock: Essays on Theology and Ethics*, (Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 2001), 211.
- 7) Ray Comfort, *Way of the Master Evidence Bible* (Gainesville, FL: Bridge-Logos, 2003), 1454.
- 8) Ibid.
- 9) Dr. Scott Huse, *The Collapse of Evolution*, 2d ed. (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1993), 71–72.
- 10) As quoted in *Austin American-Statesman*, October 19, 1997.
- 11) Stephen Hawking, *A Brief History of Time* (New York: Bantam Books, 1988), 162
- 12) Fred Hoyle, “The Universe: Past and Present Reflections,” *Annual Review of Astronomy and Astrophysics*, 1982, 20:16.
- 13) Paul Davies, *The Cosmic Blueprint* (New York: Simon and Schuster, 1988), 203.
- 14) As quoted in Dr. Henry F. Schaefer, *Science and Christianity: Conflict or Coherence?* (University of Georgia, 2003), 71.
- 15) As quoted in Fred Heeren, *Show Me God* (Wheeling, IL: Searchlight Publications, 1995), 200.
- 16) As quoted in H. Margenau and R. A. Varghese, eds., *Cosmos, Bios, and Theos* (La Salle, IL: Open Court, 1992), 83.
- 17) George Greenstein, *The Symbiotic Universe* (New York: William Morrow, 1988), 27.
- 18) Ronald Clark, *The Life and Times of Einstein* (New York: World Publishing, 1971), 18–19.
- 19) J. P. Moreland, *Scaling the Secular City: A Defense of Christianity* (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 1987), 220.
- 20) Ken Ham, *The Answers Book* (Green Forest, AR: New Leaf Press; Master Books, 2003), 125.

- 21) Martin Moe, "Genes on Ice," *Science Digest*, December, 1981, 89 [11], 36, 95.
- 22) G. G. Simpson, C. S. Pittendrigh, and L. H. Tiffany, *Life: An Introduction to Biology* (New York: Harcourt, Brace, and World, 1965), 241.
- 23) Francis Crick, "In the Beginning," *Scientific American*, February 1991, 12.
- 24) Charles Darwin, *The Origin of Species*, 6th ed. (London: John Murray, 1872), 49.
- 25) G. G. Simpson, *Tempo and Mode in Evolution* (New York: Columbia University Press, 1984), 106.
- 26) A. J. Marshall, *Biology and Comparative Physiology of Birds* (New York: Academic Press, 1960), 1.
- 27) H. W. Smith, *From Fish to Philosopher* (New York: Little Brown, 1953), 26.
- 28) As quoted in Arthur C. Custance, *Evolution or Creation?* (Ottawa: Doorway Papers, 1988), <http://www.custance.org/Library/Volume4/Part_1/chapter6.html>.
- 29) David B. Kitts, "Paleontology and Evolutionary Theory," *Evolution*, Vol. 28, (September, 1974), 467.
- 30) Robert L. Carroll, "Towards a new evolutionary synthesis," *Trends in Ecology and Evolution*, 15, (2000), 27–32.
- 31) Adapted from "Questions for Evolutionists"
<<http://www.drdino.com/articles.php?spec=76>>
- 32) Dr. Colin Patterson, letter to Luther D. Sunderland, April 10, 1979.
- 33) Niles Eldridge, *Reinventing Darwin: The Great Debate at the High Table of Evolutionary Theory* (New York: John Wiley & Sons, 1995), 95.
- 34) Fredrick Hoyle and Chandra Wickramasinghe, *Evolution from Space* (London: J.M. Dent and Sons, 1981), 24.
- 35) Carl Sagan, *Cosmos* (New York: Random House, 1980), 278.
- 36) Richard Dawkins, *The Blind Watchmaker* (New York: W. W. Norton & Co., 1987), 4.
- 37) Michael Behe, *Darwin's Black Box* (New York: Free Press, 1996), 39.
- 38) Charles Darwin, 146.
- 39) Dr. Scott Huse, *The Collapse of Evolution*, 2d ed. (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1993), 92.
- 40) Bruce Alberts, "The Cell as a Collection of Protein Machines: Preparing the Next Generation of Molecular Biologists," *Cell*, 92, February 8, 1998, 291.
- 41) Michael Behe, 252–253.

- 42) Richard Dawkins, *River Out of Eden* (New York: HarperCollins Publishers, 1995), 17.
- 43) Bill Gates, *The Road Ahead* (Penguin Books, 1996), 228.
- 44) James Shapiro, "In the Details...What?" *National Review*, September 19, 1996, 62–65.
- 45) "The Brainy Bug: What Makes Ticks Tick," *BreakPoint* with Charles Colson, Commentary #000912, September 12, 2000.
- 46) Ibid.
- 47) Ibid.
- 48) As quoted in Dr. Jobe Martin, *The Evolution of a Creationist* (Rockwall, TX: Biblical Discipleship Publishers, 2002), 106.
- 49) William McCall, "Ocean Sponge May Be Best for Fiber Optics," August 22, 2003, <www.govtech.net/news/news.php?id=65317>.
- 50) Ibid.
- 51) Ibid.
- 52) Paul Davies, *Superforce: The Search for a Grand Unified Theory of Nature* (New York: Simon and Schuster, 1984), 235–236.
- 53) Dr. Jobe Martin, *The Evolution of a Creationist*, 131–133.
- 54) George Wald, *The Molecular Basis of Life* (San Francisco: W. H. Freeman and Co., 1968), 339.
- 55) As quoted in Dr. Scott Huse, *The Collapse of Evolution*, 2d ed. (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1993), 146.
- 56) Richard C. Lewontin, "Billions and Billions of Demons," *The New York Review of Books*, (January 9, 1997), 31.
- 57) Robert Jastrow, *Until the Sun Dies* (New York: W. W. Norton & Company, 1977), 51–52.
- 58) Ron Ayres, "The Truth about the Truth," 19, August 2002, <http://www.ninetyandnine.com/Archives/200200_819/devotion.htm>
- 59) Russell Ash, *The Top 10 of Everything* (New York: DK Publishing, 1998), 123.
- 60) Quote from Josh McDowell, *The New Evidence That Demands a Verdict* (Nashville: Thomas Nelson, 1999), 35.
- 61) Ibid., 49.
- 62) Ibid., 61.
- 63) Ibid., 100.

- 64) *Modern Century Illustrated Encyclopedia*, Vol. 12, as quoted in Ray Comfort, *Scientific Facts in the Bible* (Gainesville, FL: Bridge-Logos, 2001), 9.
- 65) From Columbus' diary, in reference to his discovery of the New World, quoted in Ray Comfort, *Scientific Facts in the Bible*, 10.
- 66) The Barna Group, *Americans Describe Their Views About Life After Death*, October 21, 2003.
- 67) Ibid.
- 68) Frank Harber, "10 Objections to Christianity and How to Respond," *Today's Christian Woman*, March/April 2000, <<http://www.christianitytoday.com/tcw/2000/002/7.62.html>>
- 69) *The Great Divorce*, 75; as quoted in W. Martindale and J. Root, *The Quotable Lewis* (Wheaton, IL: Tyndale, 1989), 293.
- 70) Maurice Rawlings, M.D., *Beyond Death's Door* (Nashville: Thomas Nelson, 1978), 19–20.
- 71) The Barna Group, *Americans Describe Their Views About Life After Death*, October 21, 2003.
- 72) Ted Koppel, 1987 commencement address at Duke University, MediaWatch, April 1989.
- 73) Excerpted from an introductory page to W. Y. Fullerton, *Charles Haddon Spurgeon: A Biography*, <<http://www.spurgeon.org/misc/biopref.htm>>
- 74) Tom Carter, ed., *Spurgeon At His Best* (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1988), 192.
- 75) Ibid., 69.
- 76) C. S. Lewis, *Mere Christianity* (New York: Macmillan Publishing, 1975), 56.
- 77) Josh McDowell and Don Stewart, *Answers to Tough Questions* (Wheaton, IL: Living Books, Tyndale House Publishers, 1980), 39.
- 78) *Spurgeon At His Best*, 16.
- 79) Ibid., 45.
- 80) Ibid., 45.
- 81) Josh McDowell and Don Stewart, *Answers*, 39.
- 82) *Spurgeon At His Best*, 174.
- 83) Ibid., 174.

- 84) James Emery White, *You Can Experience the Spiritual Life* (Nashville, TN: Word Publishing, 1999), 194.
- 85) Voice of the Martyrs, *Extreme Devotion* (Nashville, TN: W Publishing Group; Thomas Nelson, 2001), 150.
- 86) Ibid., 151
- 87) *Spurgeon At His Best*, 108.
- 88) Ibid., 122.
- 89) Ibid., 38.
- 90) Ibid., 46.
- 91) Dr. Neil T. Anderson, “Who I Am In Christ,” <<http://www.ficm.org/whoami.htm>>
- 92) *Spurgeon At His Best*, n.r.
- 93) Ibid., 67.
- 94) Ibid., 68.
- 95) Ibid., 68.
- 96) Ibid., 69.
- 97) Ibid., 69.
- 98) Ibid., 70.
- 99) Ibid., 225.
- 100) Ibid., 219.
- 101) Ibid., 220.
- 102) Ibid., 220.
- 103) Ibid., 205.
- 104) Voice of the Martyrs, *Extreme Devotion*, 150.
- 105) *Spurgeon At His Best*, 205
- 106) Ibid., 67.
- 107) Ibid., 67.
- 108) Ray Comfort, *The Evidence Bible, 1504–1505*
- 109) John M. Drescher, *Pulpit Digest*, Summer, 1985, N. pag.

“Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicăți capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”

(Luca 21:28)

Mark Cahill a absolvit Universitatea Auburn, facultatea de managementul afacerilor, unde a obținut și un premiu al academiilor americane în basket. După ce a fost implicat câțiva ani în lumea afacerilor, el și-a predat inima Domnului Iisus Hristos și l-a cerut lui Dumnezeu să îl folosească astfel încât să atingă cât mai multe vieți posibil. Pe parcursul unui an, el a fost profesor de școală. Deși Mark își planificase să rămână profesor pentru tot restul vieții lui, Dumnezeu l-a chemat de la a fi profesor într-un liceu creștin către a fi devotat unui an de evanghelizare dedicându-și tot timpul acestui scop. Apoi s-a implicat într-o carieră de predicator. În fiecare an, Mark predică itinerant la peste 25000 oameni în biserici, cu ocazia taberelor, conferințelor etc., instruind și provocând persoanele mântuite să meargă în căutarea celor pierduți. După cum spunea un fost elev al său, el continuă să învețe oamenii, dar acum se adresează unei clase cu mult mai numeroase.

Vocația adevărată a lui Mark este cea a evanghelizării în tot felul de zone, fie că este vorba de supermarketuri, festivaluri de muzică sau artă, pe plaje, la evenimente sportive, în zonele cu baruri ale orașelor, cu alte cuvinte, oriunde pot fi găsiți oameni nemântuiți. Mark locuiește în localitatea Stone Mountain, Georgia, Statele Unite ale Americii.

Dacă doriți să îl invitați pe Mark să predice, vă rugăm să îl contactați prin intermediul Ambassador Agency, sunând la numărul de telefon gratuit (SUA) 001-877-425-4700 sau vizitând pe internet la www.ambassadoragency.com

Pentru a comanda alte cărți și resurse, sau pentru a primi un buletin periodic gratuit pe email, în limba engleză, vizitați www.markcahill.org

Contactați Misiunea Mark Cahill la adresa:

Mark Cahill Ministries

POBox 439, Bartlesville, OK 74005

001-800-NETS158 (800-638-7158)

mark@markcahill.org